



הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - תב"ע – תמליל

מספר הוועדה : 9

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ו באייר תשפ"ו (13.5.2026)

מזכיר הוועדה בדיון : רלי חיים

שעת תחילת הוועדה : 9:49

שעות סיום הוועדה : 13:52

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.



גולד-וורק ת M ג R ים גולד וורק תמלול והקלטה

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

רפאל, טוב, חברים, בוקר טוב לכולם, אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה, היום יום רביעי כ"ו באייר תשפ"ו, 13.5.2026, נוכחים חביליו, פרוידגר, אדיר שוורץ, אריאל גולן, ישראל קלרמן, יוחנן וייצמן ואנוכי אליעזר ראוכברגר, יושב ראש הוועדה, עמנואל, אמי, הילה, רלי, אילנית, אסף,

רלי חיים:

המתמללת.

אליעזר ראוכברגר:

המתמללת. אנחנו מתחילים בתוכנית 2 בסדר היום, קדימה הילה, אמי, תחליטו ביניכם.

אמנון ארבל:

לא, לא, הילה עושה את הוועדה,

הילה בכר:

תוכנית 2,

אליעזר ראוכברגר:

אתה באת פה בתור משקיף?

אמנון ארבל:

לא, אני תמיכה.

הילה בכר:

הרב משגיחה.

אמנון ארבל:

תמיכה טכנית.

אליעזר ראוכברגר:

מוכנים,

ישראל קלרמן:

מישהו שיפתח את הפה יותר מידי, הוא עושה לו,

עמנואל זלטס:

הילה מסתדרת, ישראל, בוא,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

מה? היא יותר טובה.

ישראל קלרמן:

את הצורה יותר.

הילה בכר:

אז אם הוא שכח, סתם,

אליעזר ראובברגר:

הילה לא זקוקה לסיוע, והכול בסדר.

ישראל קלרמן:

למה? בויכוחים?

אליעזר ראובברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

מה פתאום,

אליעזר ראובברגר:

הילה בסדר גמור,

ישראל קלרמן:

בויכוחים?

אליעזר ראובברגר:

אבל למה צריך להתווכח?

הילה בכר:

בוא ננסה היום,

ישראל קלרמן:

כן, לא, לא מתווכחים,

הילה בכר:

אנחנו לא מתווכחים. מה? מה?

יוסי חביליו:

אני לא יודע אם,

הילה בכר:

הוא אמר שלא מתווכחים, (לא ברור) אנחנו נראה אם הוא שומר על זה,

ישראל קלרמן:

לא איתך, לא איתך, לא עם המלצנו להפקיד את התוכנית.

אליעזר ראובברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

20 קומות לפה, 20 קומות לשם,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא,

הילה בכר:

אני מבינה, אתה מכין את הקרקע, אוקי,

יוחנן וייצמן:

גג רעפים בולט מטר, או לא בולט,

אליעזר ראובברגר:

יללה קדימה,

אמנון ארבל:

שום (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כן,

תוכנית 1045541

הילה בכר:

אוקי, תוכנית מספר 2 בסדר היום, 1045541, זה תוכנית בסמכות הוועדה המקומית שלב התנגדויות ברחוב זיכרון יעקב 5 ברוממה, בהתנגדויות שלהם הם ביקשו למעשה שיהיה להם קצת אורכה, כי תקופת ההתנגדויות יצא על המלחמה שהייתה. אנחנו סברנו,

יהודה פרוידיגר:

אפשר לשמוע תאריכים באמת?

הילה בכר:

כן, ההפקדה הייתה, התחילה ב – 6 לפברואר 26, ותום תקופת ההפקדה, היה ב – 7 לאפריל, זה ממש כאילו המלחמה התחילה בסוף פברואר.

יהודה פרוידיגר:

סוף פברואר,

הילה בכר:

ולכן ואנחנו בעד לתת אורכה כשהם מבקשים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הילה בכר:

הם רצו בסך הכול להשלים את הדברים שלהם,

ישראל קלרמן:

לא, מי זה הם מבקשים?

הילה בכר:

המתנגדים,

אמנון ארבל:

המתנגד,

הילה בכר:

המתנגדים ביקשו, רגע, אני אסביר, ישראל תן לי כי זה אין פה בכלל לדעתי עניין, עניין. קיבלנו את המכתב שלהם שהם לא רוצים את הארכה הזאת, אבל אנחנו מסבירים שהארכה ניתנה בעצם לפי החוק, שזה 30 יום מיום סוף ההפקדה, שזה נתן להם עוד יומיים שלושה אחרי שהסדר יום יצא, ובעצם אנחנו אומרים, אנחנו ניתן לכם תשלימו, אנחנו בעד לתת תמיד, כי אנחנו אומרים גם אם עכשיו תשלח משהו שישלים לך את ההתנגדות, אנחנו מעדיפים לראות תמונה מלאה, להבין את ההסברים, ולקבל החלטה שקולה. ולכן נתנו,

ישראל קלרמן:

לא, אני,

הילה בכר:

בשביל הטעם הטוב גם של הדברים,

ישראל קלרמן:

הנושא הוא, יש מתנגדת אחת? שבאה ואומר - לא, אני רוצה להביא עוד מתנגדים,

הילה בכר:

לא, אז בהתנגדות היא כתבה שהם רוצים להצטרף אולי, שהם רוצים,

ישראל קלרמן:

הם רוצים את ההרחבות,

הילה בכר:

הרחבות,

ישראל קלרמן:

25 דיירים,

הילה בכר:

אבל אנחנו ניתן, אם הם ירצו, רוב הסיכויים שחוות דעת שלנו תהיה כזאת, שאנחנו נרצה לאפשר, נכון? כי אנחנו בסך הכול לא נסיים את הבנייה.

יהודה פרוידגר:

אז מה אנחנו מאפשרים להם?

הילה בכר:

אז למעשה אנחנו אפשרנו, כן,

יהודה פרוידגר:

החדשים? אם עכשיו ב – 30 יום האלה,

הילה בכר:

לא, זה לא משנה, זה כבר כמה זמן? כמה זמן להגיש את ההתנגדות?

אריאל גולן:

זה מה שאנחנו מאריכים,

הילה בכר:

אבל גם אם יבוא מתנגד ענייני, אנחנו לא נגיד אותך אנחנו לא רוצים לשמוע, אם הוא רוצה עוד ממ"ד או (לא ברור),

עמנואל זלטס:

הם כבר היו מוזמנים פה לדיון, להגיע פה עוד,

הילה בכר:

אז למעשה זה לא כזאת דרמה, כי זה עוד כמה ימים, זה מה שזה נתן להם.

עמנואל זלטס:

הוא גם הגיש התנגדות גם,

הילה בכר:

זה נתן להם יום יומיים,

אריאל גולן:

זה לא נותן,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

עמנואל זלטס:

אם זה טכני, זה בסדר, אז קח,

הילה בכר:

עכשיו הנושא כמה זמן, אבל אם עדיין מישוהו ישלים התנגדות, וירצה להגיד,

אמנון ארבל:

תהיה החלטה של הוועדה להאריך,

הילה בכר:

יום יומיים אחרי,

אמנון ארבל:

לקבל את ההתנגדות שלו,

הילה בכר:

הוצאת הסדר יום,

ישראל קלרמן:

אז בסדר, אז אין בעיה,

עמנואל זלטס:

ערר,

הילה בכר:

אבל כשקראנו את זה, אנחנו לא יכולים להגיד - אוקי, לא מעניין אותנו מה אתה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

ישראל קלרמן:

אז כן להכשיר אותו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אנחנו מאשרים,

אמנון ארבל:

הסתיימה למעשה,

הילה בכר:

תוכנית 4 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, קדימה חברים, בסדר.

אמנון ארבל:

אני רק אומר,

אליעזר ראוכברגר:

זה די הרבה בשביל,

אמנון ארבל:

הם ביקשו שהמכתב יוצג, אז אני רק אמרתי שיש פה מכתב שהם הציגו, שהם הסבירו למה לא לקבל, מכתב ארוך האמת, אני חושב שלא צריך לקבל את הבקשה שלהם, ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

זה המבקשים?

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

זה המבקשים,

הילה בכר:

המבקשים, כן.

אמנון ארבל:

הם מסבירים למה לא לקבל את הארכה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא זוכר אי – פעם שאנחנו לא קיבלנו בקשה,

אמנון ארבל:

גם אני לא זוכר,

הילה בכר:

נכון, אנחנו בדרך כלל,

יהודה פרוידגר:

וגם בגלל מלחמה,

אמנון ארבל:

ראוי בהחלט,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני אומר,

אמנון ארבל:

גם, גם כשאין מלחמה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הילה בכר:

גם כשאין מלחמה,

אליעזר ראוכברגר:

לא זכור לי פעם אחת שמישהו ביקש, אלא אם כן אתה יודע מבקש שנה אחרי, אבל,

הילה בכר:

כן, בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

משהו סביר, אני לא זוכר פעם אחת שדחינו,

ישראל קלרמן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

צריך להיות סיבה מאוד מאוד חזקה בשביל,

אמנון ארבל:

זה לא אומר,

ישראל קלרמן:

לא, מה שהסביר לך עמנואל, קיבלו, מקבלים את ההתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

הילה בכר:

מי קיבל את התנגדות? עוד לא דנו בה, כי הם לא הסבירו מה הם רוצים,

ישראל קלרמן:

ידונו בה, לא, הם מוכנים, הם מסכימים לזה, המבקש.

הילה בכר:

אבל אם הם הגיעו להסדר, זה הכי טוב מבחינתנו.

ישראל קלרמן:

ואז יגיע לוועדה,

הילה בכר:

הוועדה הבאה, או אחריה,

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

אחת מהוועדות הקרובות.

הילה בכר:

טוב, תוכנית 4 בסדר היום,

אליעזר ראובברגר:

ישראל.

תוכנית 1352947

הילה בכר:

תוכנית 1352947, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, שלב התנגדויות, ברחוב ירמיהו 72 ברוממה, אזור התעשייה, התוכנית המופקדת שינתה את הייעוד מתעשייה למגורים ומסחר, הם, הם בעצם התוכנית המופקדת אפשרה בינוי של 14 קומות, 72 יחידות דיור, מסחר ושטחי תעסוקה בקומות התחתונות. הוגשה התנגדות אחת של מלרז, המועצה הציבורי למניעת רעש זיהום ואוויר, שזה קרמר. הוא טוען לכמה דברים,

אריאל גולן:

קובי אייזן, פה קובי אייזן,

עמנואל זלטס:

קובי אייזן, כתוב שם קובי אייזן, בשם,

הילה בכר:

נכון, אבל אנחנו קצת יודעים מי מאחורי הקלעים,

אליעזר ראובברגר:

היא מתכוונת לומר מי היושב ראש, של העמותה הזאת.

הילה בכר:

כן. אז ההתנגדות, בכל זאת יש דבר אחד ענייני שהוא כתב, שכן סברנו שנכון לקבל, ההתנגדות שלו על קרקע מזוהמת, (לא ברור) במחסור בשטחים ירוקים, ואי – התאמה לתוכנית האב, וגם אי – התאמה בין החלטת הוועדה המחוזית למה שבפועל הופקד. אני רק מזכירה שב - , בשלב ההפקדה,

הוועדה המקומית הזו המליצה על 12 קומות, 11 קומות ומסחר, והוועדה המחוזית המליצה על 13 קומות, ובעצם הופקד 14 קומות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע רק הערה לעניין המלרז הזה, אני דיברתי עם רשמת העמותות, היא אומרת שהם שנים לא הגישו כבר מסמכים כמו שצריך,

הילה בכר:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ולכן הם לא, אנחנו לא, אין להם מעמד פורמאלי,

הילה בכר:

צריך לכתוב את זה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מתנגדים, כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לקבל את זה בכתב ממנה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, אני אגיד לה,

הילה בכר:

אז אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

אני מבקש שתביאי את זה בכתב ממנה,

יהודה פרוידגר:

מי אמר שזה,

אליעזר ראוכברגר:

שזה יהיה,

יהודה פרוידגר:

שמה?

הילה בכר:

הם מעמד להגיד התנגדות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין להם אישור ניהול תקין,

יהודה פרוידגר:

אז מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כבר שנים,

יהודה פרוידגר:

אז מה?

הילה בכר:

כמו מה שהיה עם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ולא יכולים לבוא לכל,

יהודה פרוידגר:

למה לא? למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

יהודה, בשביל זה ביקשתי את זה בכתב.

יהודה פרוידגר:

עמותה בלי אישור ניהול תקין לא יכול (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, בשביל זה ביקשתי בכתב,

יהודה פרוידגר:

הוא לא יכול לקבל תרומות.

אליעזר ראוכברגר:

אבל בשביל זה ביקשתי בכתב,

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

יש הבדל, יש הבדל,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכול. יש הבדל בין אומרים לך בעל פה - לא, לא התכוונו, כן התכוונו. לבין בכתב, בשביל שיעמדו מאחורי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כל תוכנית שיש לה מעמד להתנגדות, היא צריכה להיות תקנית, היא לא יכולה לבוא ולהגיד,

יהודה פרוידגר:

גם עמותה שאין לה אישור ניהול תקין, היא עמותה תקנית לכל דבר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא נכון.

יוחנן וייצמן:

מה השאלה?

אמנון ארבל:

יהודה, יהודה, יש עמותות,

יוחנן וייצמן:

היא לא יכולה לעבוד,

אליעזר ראוכברגר:

מה שאמי אומר, זה לא מה שאילנית אומרת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

המעמד של ההתנגדות, זה יש לה בגלל שהעמותה הזו, זה לא שבא מישהו שהוא אין לו אתה אישור כרגע וזה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בגלל שהמעמד שלה בחוק בהיות עמותה, ואין לה את האישורים, אז היא לא עמותה.

יוחנן וייצמן:

ניהול תקין,

אליעזר ראוכברגר:

אני אסביר, יהודה, יהודה, אני אסביר משהו,

יהודה פרוידגר:

אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

יש בחוק, לא, לא, אני אסביר לך, יש בחוק קבוצה של עמותות, של ארגונים של גופים, שהם, רשאים להגיש התנגדות,

אמנון ארבל:

גם לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כגוף ציבורי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כגוף ציבורי,

אליעזר ראוכברגר:

יפה. עכשיו הוא בגלל שאין ניהול תקין, וגם שהוא הרבה זמן לא היה פעיל, ולא הגיש כלום, מה שהם טוענים שנעקר מעמדו כגוף ציבור שעל פי אותו חוק, וע"פ אותו זה,

יהודה פרוידגר:

צריך החלטה מפורשות שרשום גם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לכן אני ביקשתי מכתב, זה הכול. זה מה שאמרתי,

יוסי חביליו:

אבל בכל מקרה לנו יש שיקול דעת, לשמוע את ההתנגדות,

יהודה פרוידגר:

נכון,

חילה בכר:

אז אנחנו כן כתבנו עניינית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל מה שהיא יזמה, אבל,

יוסי חביליו:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה זה אנחנו דנים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ברור,

יוסי חביליו:

שנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא עשתה את זה,

יוסי חביליו:

יש פה כמה רבדים,

יהודה פרוידגר:

נכון, בסדר. (לא ברור) את הרובד שלה.

יוסי חביליו:

אני בכל מקרה רוצה לשמוע את ההתנגדות שלה,

הילה בכר:

אז אני כן, אז אני אסיים לדבר.

אליעזר ראוכברגר:

בשביל זה היא מדברת עכשיו הילה.

יהודה פרוידגר:

הילה אמרה שחלק היא קיבלה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין בעיה, אבל אני אומרת שאין לו מעמד,

ישראל קלרמן:

לא, זה רק שתיים.

יוסי חביליו:

בסדר אנחנו רוצים לשמוע אותו.

ישראל קלרמן:

אין פה, אין פה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא השמיעה את זה, מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אף אחד לא אמר,

הילה בכר:

את ההמלצה שלנו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אומרת שלא יתפרש פה,

הילה בכר:

אז זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שלא יתפרש פה שאנחנו מכירים בזה,

הילה בכר:

אוקי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ואנחנו מתנגדים לדבר הזה.

הילה בכר:

אבל כן התייחסנו עניינית להתנגדות, וגם יש כמה דברים שהם כן חשבנו שצריך לקבל. הדבר הראשון שאמרנו,

יוסי חביליו:

בוא נשמע,

הילה בכר:

שצריך לקבל שמדובר על קרקע מזוהמת, המלצת הוועדה המקומית בדיון להפקדה אמרו שבעצם מדובר על,

יוסי חביליו:

אפשר יותר לאט, אני רוצה לעקוב.

הילה בכר:

כו,

יהודה פרוידגר:

להגיד ש - ,

הילה בכר:

אוקי, כי אני מרגישה אני צריכה להתגבר על האירוע, אז אני מדברת מהר. אבל אני אדבר לאט,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, קדימה,

הילה בכר:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

ורק מהר, העיקר להתקדם.

הילה בכר:

הנושא הראשון הוא חשד לזיהום קרקע, שנדרש פה מיפוי של המשרד להגנת הסביבה, דרש פה מיפוי, וצריך להשלים את זה כתנאי למתן תוקף, השלמת הבדיקה והטמעת ההנחיות של המשרד להגנת הסביבה, כתנאים להיתר. את זה אנחנו מבקשים, קיבלנו.

אריאל גולן:

רגע, ופה יש הארכת תוקף לקבלת התנגדויות,

הילה בכר:

לא, לא, אז זה לא בסמכותנו, זה תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

זה סמכות מחוזית,

הילה בכר:

אנחנו סברנו שאפשר לבחון את זה, שהוועדה המחוזית תבחן את זה, אבל זה לא כל כך עניין שלנו. הנושא השני שקיבלנו והוא, הוא בעצם ההתאמה בין החלטת הוועדה המקומית להיקפי הבנייה, הוועדה מחוזית קבעה 13 קומות, ובעצם בגלל שבין רחוב הרקמה לירמיהו, יש הפרשי גובה, ירמיהו

יותר גבוה, אז מהרקמה, אז אנחנו מקבלים למעשה 14 קומות, אז ביקשנו להתאים את זה בהתאם.
והנושא החשוב ביותר, זה,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, אני רק רוצה,

אליעזר ראובברגר:

לא, מה הכוונה להתאים בהתאם? תסבירי,

הילה בכר:

בהתאם להחלטה, הוועדה מחוזית קבעה,

אליעזר ראובברגר:

את רוצה לחזור להחלטה בהפקדה?

הילה בכר:

לא,

יוחנן וייצמן:

החלטת הפקדה שלנו,

הילה בכר:

ההתנגדות,

יוסי חביליו:

כן,

הילה בכר:

הייתה, רגע,

יהודה פרוידגר:

המלצה של המחוזית, היא רוצה,

הילה בכר:

שנייה, ההחלטה של הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו דנים בהמלצה של המחוזית.

הילה בכר:

ההחלטה של הוועדה המחוזית הייתה, שיהיה בינוי של 13 קומות, כולל הכול, כולל הכול,

אריאל גולן:

כולל מסחר,

יהודה פרוידגר:

הם הגישו 14,

הילה בכר:

כולל הכול, הם הגישו 14 כלפי רחוב הרקמה, שהוא נמוך יותר מירמיהו, ולכן אנחנו אומרים שזה צריך להיות 13 קומות.

אריאל גולן:

רגע, זה פרשנות כאילו?

יהודה פרוידגר:

הם הגישו קומה מעל מה שהמחוזית (לא ברור).

אריאל גולן:

שנייה, מאיפה ה – 00?

הילה בכר:

אנחנו המלצנו,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, זה לא משנה מה שהם הגישו, השאלה מה היה בהפקדה, אנחנו פה בהתנגדויות,

אריאל גולן:

זאת הייתה השאלה, מה היה, מאיפה מהרקמה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אריאל גולן:

או מתכלת ?

אליעזר ראובברגר:

מה אכפת לי מה שהם הגישו?

אריאל גולן:

ירמיהו,

הילה בכר:

ירמיהו,

אליעזר ראובברגר:

מה שהם הגישו לא (לא ברור),

אריאל גולן:

מירמיהו, כמה?

יהודה פרוידגר:

מחוזית,

הילה בכר:

אבל אנחנו סופרים,

אריאל גולן:

כמה זה עולה??

הילה בכר:

הוועדה המקומית, קודם כל אנחנו חורגים פה מתוכנית האב, רגע אז אני אנסה להסביר את זה,

אליעזר ראובברגר:

אבל אנחנו דנים במה שיש עכשיו מופקד,

יוחנן וייצמן:

ברור,

אריאל גולן:

יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכול.

אריאל גולן:

שנייה אחת,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע, אני מציע לחזור על ההמלצה שלנו בהפקדה, זה הכול.

הילה בכר:

זה 12 קומות לא של המחוזית, אלא של ה - , הוועדה המקומית קבעה בהחלטה שלה 12 קומות כולל הכול.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

הילה בכר:

והוועדה המחוזית קבעה 13 קומות. והם הפקידו, כן, והפקידו 14,

אליעזר ראוכברגר:

איך הם הפקידו? איך הם הפקידו?

הילה בכר:

כי זה מרחוב הרקמה, ולא מירמיהו, אז יכול להיות שככה ספרו להם את זה.

אריאל גולן:

פרשנות מאיפה מודדים.

אליעזר ראוכברגר:

אז יכול להיות שזה מה שהחלטת הוועדה מחוזית,

הילה בכר:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

הם לא יכולים להפקיד אחרת מה שהוועדה המחוזית,

אמנון ארבל:

או שאם (לא ברור),

הילה בכר:

זה ניסינו (לא ברור).

אריאל גולן:

הם אלו שהפקידו, הם הפקידו.

אליעזר ראוכברגר:

עד 14,

אמנון ארבל:

ראינו כבר מקרים.

הילה בכר:

ראינו,

יוחנן וייצמן:

הוועדה מחוזית מתבלבלת.

הילה בכר:

אבל הנושא היותר חשוב, זה ההפרשות הציבוריות, שאני רוצה לדבר עליהם, כי זה,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו, אז אנחנו נחזור על ההחלטה שלנו, שזה 12,

יוחנן וייצמן:

מירמיהו,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאני מציע,

הילה בכר:

12 כולל,

אליעזר ראוכברגר:

החברים יחליטו כמובן,

הילה בכר:

כולל הכול?

אליעזר ראוכברגר:

12 מירמיהו כולל הכול,

יוחנן וייצמן:

כולל הכול,

אליעזר ראוכברגר:

ואם יש עוד אחד מהרקמה, בסדר,

הילה בכר:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל ירמיהו 12,

יוחנן וייצמן:

מתחת ל – 00,

הילה בכר:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

8 קומות,

הילה בכר:

12, הם,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

מה עם מפגע הזיהום?

הילה בכר:

רגע,

אריאל גולן:

אמר כבר,

הילה בכר:

אנחנו קיבלנו את ה - , אנחנו קיבלנו את הטענה,

אליעזר ראוכברגר:

זה ירד,

הילה בכר:

כן, עכשיו הנושא היותר חשוב,

אליעזר ראוכברגר:

בהתאם להמלצה שלהם.

יוסי חביליו:

ויש גם עניין של שטחים ירוקים,

הילה בכר:

רגע, רגע, תן לי שנייה להגיד את זה לפי הסדר,

אמנון ארבל:

(לא ברור) כולל המסחר? או מעל?

יוחנן וייצמן:

כולל המסחר,

אליעזר ראוכברגר:

כמו בהפקדה.

הילה בכר:

כולל הכול בירמיהו,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה מירמיהו,

יוחנן וייצמן:

11,

אליעזר ראוכברגר:

מהרקמה אפשר להוסיף קומה,

הילה בכר:

כאילו שזה,

יוחנן וייצמן:

ההחלטה שלנו להפקדה, היא 11 פלוס מסחר,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נאמר ככה,

יוחנן וייצמן:

לירמיהו,

אליעזר ראוכברגר:

זה אחד, זה אחד פחות מהמחוזית.

הילה בכר:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אחד פחות מהמחוזית.

הילה בכר:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

אתם יכולים לומר 13, בוא נאמר לצורך השיחה 14, ואנחנו אומרים 13 ו- 12, אחד פחות.

הילה בכר:

עכשיו הנושא היותר חשוב זה שאנחנו המלצנו שנדרשות פה שתי כיתות גן, בשטח של 130 מטר רבוע כל כיתה בנוי, ו- 170 מטר רבוע שטח חצר,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

הילה בכר:

והם קיבלו החלטה, שזה יהיה חינוך מיוחד,

אליעזר ראוכברגר:

מי זה הם?

הילה בכר:

הם הוועדה המחוזית, לא, זהו, רגע, רגע, אני אגיד לך שנייה מסודר,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שהיה צריך פחות חצרות?

הילה בכר:

לא, הם כתבו בהתאם לחוות הדעת הפרוגרמאטית שהתקבלה צריך לתת פה שני גני ילדים, מה שבפועל הופקד, זה שתי כיתות גני ילדים לחינוך מיוחד, בשטחים יותר קטנים מהשטחים שאנחנו רגילים אליהם, ולי הבנתי שכיתות חינוך מיוחד,

יהודה פרוידגר:

הן קטנות,

הילה בכר:

לא, פחות יודעות להסתדר,

אליעזר ראוכברגר:

החצרות,

הילה בכר:

פחות יודעות להסתדר בהפרשה מבונה, הם יותר יותר הטבעי שלהם זה שטחים חומים. ולכן אנחנו סוברים שצריך לקבוע פה גני ילדים, זה מה שנאמר לי ע"י,

אליעזר ראוכברגר:

זה ממש לא נכון, רק אתמול דנו על, בגבעת שאול, על איזה שהוא מבנה שהוא מבונה, ויש שמה היום חינוך מיוחד,

הילה בכר:

אוקי, אז אנחנו, אנחנו רוצים כן להמליץ, ואנחנו תיקנו את זה אחרי, אז אם תקבלו את זה אז זה יהיה מצוין, שאנחנו כן רוצים לחזור לשטחים של הגני ילדים הרגילים,

אליעזר ראוכברגר:

מה? חינוך מיוחד לא צריך גנים?

הילה בכר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

חינוך מיוחד לא צריך גנים?

הילה בכר:

לא, לא משנה לנו איזה גנים, לא צריך לקבוע שזה יהיה דווקא חינוך מיוחד, שזה יהיה גני ילדים, אם תחליטו העירייה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יכול להיות, אני אגיד לך,

אריאל גולן:

יכול להיות שהתכסית לא מספיקה גנים,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שאומרים על פחות ילדים, ככל שיש פחות ילדים,

הילה בכר:

אז אני שאלתי,

אליעזר ראוכברגר:

פחות חצרות,

הילה בכר:

והם אומרים ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

כי הגודל של חצרות,

הילה בכר:

השטחים של חינוך מיוחד הם אותם שטחים,

אריאל גולן:

מבנה יכול להכניס שתי גנים,

אליעזר ראוכברגר:

על המבנה לא בטוח שהחצרות.

יהודה פרוידגר:

המבנה, המבנה פחות,

הילה בכר:

אז,

אליעזר ראוכברגר:

11 והמבנה פחות,

הילה בכר:

אז בחצרות הם נתנו 10 מטר פחות, לא, לא בחצרות, סליחה, במבנה הם נתנו 10, בבינוי הם נתנו 10 מטר פחות מהנדרשים.

אליעזר ראוכברגר:

אומר לך יהודה שהוא מבין בזה,

יהודה פרוידגר:

בחצרות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, 10,

הילה בכר:

אז הם נתנו 100 מטר פחות בחצר.

יהודה פרוידגר:

למה?

הילה בכר:

כן, בינוי גם פחות.

אליעזר ראוכברגר:

10 מטר זה לא דרמטי בשבילו,

הילה בכר:

השאלה למה לא לחזור להמלצה?

אליעזר ראוכברגר:

זה – 100 מטר,

הילה בכר:

מה אנחנו צריכים שם קומת תעסוקה שנייה, יכול להיות שאנחנו יכולים,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע מה תעסוקה, אבל אני יודע בהרבה גנים, גם חינוך מיוחד צריך, אז אני לא רואה בזה דרמה.

יהודה פרוידגר:

השאלה אם באמת נכון,

הילה בכר:

אנחנו מדברים על תוכנית באזור תעשייה שמציעה 72 יחידות דיור, ההמלצה שלנו הפקדה הייתה,

יהודה פרוידגר:

יש מקום?

הילה בכר:

בדיוק זה גני ילדים האלה, ואני חושבת שנכון שנחזור על זה, הם יכולים להתאמץ להכניס את הגני ילדים האלה, גם בתמורה לפחות מסחר, יהיה לנו מסחר על ירמיהו, למה אני צריכה תעסוקה בקומה שנייה ברחוב הרקמה? אני לא חייבת את זה, ולכן עדיף לי שמה, שימצאו את הדרך להכניס את גני ילדים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

עופר אהרון לדעתך,

אליעזר ראובברגר:

אז הפוך, צריך לעשות את זה חינוך מיוחד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אפשר לבדוק, את רוצה נבדוק,

יוחנן וייצמן:

נו אז יש שמה,

הילה בכר:

אז שיכתבו גני ילדים כללי, זה לא חייב להחליט עכשיו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לבדוק את השטח, זה רגע,

יהודה פרוידגר:

מול עופר אהרון, ונשמע מה,

הילה בכר:

אני זה הגיע מעופר אהרון,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא מנח"י,

הילה בכר:

הפנייה זה, מה שאני הסברתי עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

צריך לבדוק, מה שצריך לבדוק זה, האם זה חוסך, האם זה חוסך שכירויות. זה הכול. כי היום נמצאים, שמעת אתמול בדיון, ישראל, הנושא של השכירויות.

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו נמצאים היום בנושא של שכירויות במצב מטורף, מבחינת ה - , כמות הכסף,

הילה בכר:

רציתי להראות לכם את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

כמעט 200 מיליון שקל על שכירויות. אנחנו צריכים להתחיל להעביר את זה,

הילה בכר:

נכון, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אז צריך לבדוק האם יש באמת מחסור בגנים של חינוך מיוחד, ולהחליף את זה לשכירויות.

הילה בכר:

אבל גם אם כן בוא תבקש את (לא ברור) שלך.

אליעזר ראוכברגר:

כל סכום שאתה מוריד זה מאות אלפי שקלים בשנה.

הילה בכר:

אבל זה לא שכירויות, זה אמור לעבור,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה יוריד שכירות, אני מתכוון,

הילה בכר:

אני מבינה, אז בוא נבקש עוד שטחים,

אליעזר ראוכברגר:

אז צריך לראות אם יש באזור, או במשהו כזה, כאלה של חינוך מיוחד בשכירות, וזה מיועד עבורם,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לעשות את ההחלפה.

הילה בכר:

מעולה, אבל אני פשוט רוצה את מלוא השטח שביקשנו לגני ילדים, אם זה יהיה חינוך מיוחד בסוף כן או לא, שתחליט הבנו, ליד שיהיה היתר, וישקלו את השיקולים. רגע, אני רציתי להראות לכם את התוכנית, כי אני חושבת שזה גם במסגרת מה שהם הגישו, עדיין אפשר לייצר את החצרות האלה. שזה יעלה.

אמנון ארבל:

למה? (לא ברור) הרבה יותר,

הילה בכר:

לא מקסימאלי,

יוסי חביליו:

ראינו את השטחים הירוקים,

הילה בכר:

כן. הנה.

אמנון ארבל:

לייזר, למה מראש להקטין את מה שאתה יכול לפי התקן לגן ילדים?

הילה בכר:

אז אני מראה שהגני,

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו למעשה שגן ילדים יהיה לפי התקן,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי 10 מטר האלה, זה לא דרמטי,

אמנון ארבל:

לא, ביקשנו,

הילה בכר:

זה לא דרמטי, החצר,

אליעזר ראוכברגר:

חוץ מזה כן,

הילה בכר:

אבל החצרות זה דרמטי,

אליעזר ראוכברגר:

שתוסיף את זה אבל,

הילה בכר:

אליעזר, החצרות זה דרמטי,

אליעזר ראוכברגר:

שתוסיף את זה,

יהודה פרוידגר:

להתחדש שתיים לאחד?

אמנון ארבל:

וגם מציעים 100 מטרים,

אליעזר ראובברגר:

אבל צריך לראות מה, מה, למה עשו את זה,

יוחנן וייצמן:

אז תסתכל על המפה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) זה לפי התקן,

הילה בכר:

למה? לדעתי זה לא,

אמנון ארבל:

כי מבחינת יחידות לא באמת יודעת להבין מה,

הילה בכר:

הוועדה המחוזית כן קבעה את זה בהפקדה שלה. היא קבעה לפי זה, יינתנו פה שני גני ילדים, היא לא ציינה שטחים, אבל הכוונה הייתה, שזה לקבל את ההמלצה שלנו פשוט.

אמנון ארבל:

מחוסר ידע.

אליעזר ראובברגר:

בסדר,

הילה בכר:

עכשיו אלה הגנים, אני רק מראה, ואז זה מרחוב הרקמה, החלק העליון הוא מרחוב הרקמה, שהוא בעצם כאילו קומה יותר, רגע סליחה. יש פה את הרמת כניסה לחנייה, ואז זה החצר,

אליעזר ראובברגר:

זה מופיע בהמלצה שלכם? מה שאת אומרת לי עכשיו?

הילה בכר:

אנחנו הוספנו, בגלל שקיבלנו את הפנייה הזאת, אז הוספנו את זה אחרי. אז אנחנו נרצה,

יהודה פרוידגר:

כל הכניסה לכל המתחם הזה מהרקמה?

אמנון ארבל:

זה מדיניות תכנון שיש שם בעיה.

הילה בכר:

כן, עכשיו אני רק מראה ש - , קומה מעל גני הילדים יש תעסוקה, ועל פניו היה אפשר לבטל את התעסוקה הזאת, כי אני לא יודעת מי יגיע לקומה הזאת, בהכרח, שנייה ברקמה. אז לייצר שמה עוד כיתת גן עם גג. עכשיו אפשר גם בחלק הקדמי של ירמיהו אפשר לבטל קצת, להשאיר רק נגיד מסחר בחלק הקדמי, וכל האזור תעסוקה פה לעשות גן, וקצת, ולעשות פה את החצר, אתם רואים את הקונטור המקווקו? זה הקונטור של הבניין מעל,

אליעזר ראובברגר:

כמה מטר זה,

הילה בכר:

אז יכולה להיות לי פה חצר.

אליעזר ראובברגר:

כמה מטר זה לתעסוקה שמה?

הילה בכר:

רגע, אנחנו צריכים להסתכל,

יוחנן וייצמן:

איזה מרפאה קטנה, או,

יהודה פרוידגר:

לייזר, ברקמה, בסוף הרקמה זה עלי – שיח. קודם כל על,

אריאל גולן:

לבדוק?

יהודה פרוידגר:

עלה – שיח, עלה, שזה נכים מאוד קשים,

אליעזר ראוכברגר:

אני יודע,

יהודה פרוידגר:

מגיעים בהסעות בטנדרים בבוקר כל הרקמה, זה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מוכר, מוכר.

יהודה פרוידגר:

עכשיו פה כל הכניסה לכל הבניין הזה,

הילה בכר:

כן, אבל זה החלק הכי נמוך ואי-אפשר להיכנס מירמיהו,

יהודה פרוידגר:

אנחנו עושים את גני הילדים חינוך מיוחד שזה יביא עוד טנדרים, גם כל הכניסות, לכל (לא ברור).

הילה בכר:

940,

אליעזר ראוכברגר:

חינוך מיוחד יש גם (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

בסדר, עדיין יש את הטנדרים,

הילה בכר:

1300, מה?

יהודה פרוידגר:

אבל וגם,

אליעזר ראוכברגר:

שני טנדרים,

יהודה פרוידגר:

באזור המסחר, והכול משמה.

הילה בכר:

1340 מסחר ותעסוקה. לא נורא אם נצמצם את זה קצת.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, בוא, בוא נוריד את המסחר של ירמיהו, שהוא הכרחי,

הילה בכר:

אני לא אומרת איד,

יוחנן וייצמן:

לא,

הילה בכר:

אני רק אומרת שזה יהיה בהיתר,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שאת צודקת, אני אומר תסתכלי במפה, בואי,

הילה בכר:

אז אני אראה את ההמלצה שנייה, ותגידו אם הניסוח הוא מקובל עליכם. אנחנו כתבנו קודם כל סך הכול 11 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד התעסוקה שמה,

הילה בכר:

כן, נכון, אבל כאילו הגני ילדים לא פחות חשובים.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בלי לחץ.

אליעזר ראוכברגר:

בשביל שיהיה איך אומרים?,

יוחנן וייצמן:

אני בעד עירוב שימושים,

הילה בכר:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא עניין של עירוב שימושים, אתה יכול להגיד שיש במרחק של מטרים ספורים יש כניסה לעיר,

יוחנן וייצמן:

כניסה לעיר, זה לא, זה לא אותו דבר,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא אותו דבר, כי יש כאלה שלא רוצים ללכת לכניסה לעיר.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, ברור, אני איתך,

הילה בכר:

לא, תעסוקה זה חשוב בשכונות.

אליעזר ראוכברגר:

הם רוצים יותר חרדי יותר, יותר,

יוחנן וייצמן:

משהו רגוע יותר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, משהו רגוע יותר, כן.

הילה בכר:

אנחנו כתבנו לעדכן,

אליעזר ראוכברגר:

רגוע יותר.

הילה בכר:

לעדכן את הפרוגרמה בהתאם להמלצת מהנדס העיר, והוועדה המקומית בשלב הפקדת התוכנית לשני גני ילדים שהם לא בהכרח חינוך מיוחד, זה פתוח את האופציות לכל גני הילדים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

הילה בכר:

בשטח בנוי שלא יפחת מ – 260 מטר רבוע, ו – 340 מטר רבוע שטח חצר, ששטח הגן, הגנים ימוקמו בקומות הקרקע, גם אם על חשבון תעסוקה ומסחר, באופן שיאפשר חצר גם אם מקורות. יש להותיר גמישות למיקום בשלב היתר הבנייה,

יוחנן וייצמן:

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) חלקם מקורות,

הילה בכר:

כן, גם אם, חלקן מקורות, ויש לנו יותר גמישות שהם יבחנו את המיקום כמו שצריך בשלב היתר הבנייה. מקובל?

יהודה פרוידגר:

את התיאום של המיקום גם הייתי (לא ברור).

הילה בכר:

הם נתנו אגב 230 מטר חצר, כשצריך 340,

אמנון ארבל:

שלב ההיתר,

יהודה פרוידגר:

את ה - ,

אמנון ארבל:

התיאום הסופי יהיה בשלב ההיתר.

יהודה פרוידגר:

לתאם עם שני גורמים.

הילה בכר:

עם אגף מבני ציבור ונכסים, כי זה עובר לנכסים, לפני מנח"י.

עמנואל זלטס:

אגב זה לא מנח"י, זה מנח"ח.

אמנון ארבל:

אליעזר, אתם רוצים בעצם, אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא מנח"ח.

אמנון ארבל:

12 קומות מירמיהו, ואתה אומר שאתה רוצה קומה תעסוקה, זה אומר שזה 10 קומות מגורים, קומת תעסוקה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני רואה שהקומה תעסוקה היא (לא ברור).

הילה בכר:

גם וגם, היא כאילו, הולכת לגובה, היא מתחברת בסוף.

אמנון ארבל:

לא, אני שואל,

הילה בכר:

אז זה,

אמנון ארבל:

שאתה מוסיף 12 מעל ירמיהו,

הילה בכר:

12, 12,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהיה בהפקדה.

אמנון ארבל:

בהחלטה להפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

בהחלטה, ברור,

אמנון ארבל:

אני לא חושב שאנחנו ביקשנו תעסוקה.

אליעזר ראוכברגר:

אז איך זה הגיע?

אמנון ארבל:

המחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

מחוזית?

אמנון ארבל:

אנחנו בהמלצה.

הילה בכר:

בסדר, שיהיה מה אכפת לנו?

אמנון ארבל:

בהחלטה להפקדה,

הילה בכר:

אני לא חושבת שנכנסנו לזה,

אמנון ארבל:

בהמלצה להקפדה.

אליעזר ראוכברגר:

חיובי,

אמנון ארבל:

אני מסכים, אני רק אומר צריך, אתה רוצה שכן תהיה תעסוקה, כי אם לא נרשום, אז לא יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי התוספת שיש,

אמנון ארבל:

כן, בסדר,

רלי חיים:

אתה אמרת מנח"י?

אמנון ארבל:

אמרתם שאתם רוצים מירמיהו,

אליעזר ראוכברגר:

לא אכפת לי גם 14,

הילה בכר:

אז בוא נשאיר, אז בוא נשאיר את זה לפי ההחלטה של הוועדה מחוזית.

אמנון ארבל:

אמרתם שאתם רוצים להוריד ל – 12, אני לא יודע, לא הבנתי.

הילה בכר:

אפשר לא להתקבל,

אמנון ארבל:

אמרתם מקודם שבירמיהו להוריד ל – 12, אמרתי, בירמיהו, כתבתי כרגע בהמלצה, (לא ברור) ל – 12, שזה 11 מגורים מעל קומת,

אליעזר ראוכברגר:

מסחר.

יוחנן וייצמן:

מצוין.

אמנון ארבל:

אם רוצים גם תעסוקה, אז זה בא על חשבון קומת מגורים.

הילה בכר:

לא, מה שקורה זה שהקומה מירמיהו היא מסחר, והיא ממשיכה תעסוקה, ברקמה, יש לי את החינוך, ואז את התעסוקה.

יוחנן וייצמן:

בתת-הקרקע,

הילה בכר:

זה משלים,

אמנון ארבל:

אז זה מסחר,

יוחנן וייצמן:

רקמה זה תת – הקרקע, בואי,

הילה בכר:

תעסוקה, כן, אז מסחר ותעסוקה בקומה אחת.

אמנון ארבל:

אם זה קומה אחת, אז אין בעיה.

הילה בכר:

אני אראה את זה. רגע,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

הילה בכר:

זה, אתה רואה? התעסוקה ממשיכה כלפי ירמיהו, ואז כאילו,

יהודה פרוידגר:

ירמיהו,

הילה בכר:

זה באותו,

אמנון ארבל:

אז זה קומת תעסוקה, איפה המסחר?

הילה בכר:

וכאן יש חתיכת תעסוקה קטנה, כי רואים את זאת, אבל זה לא הקומה,

אמנון ארבל:

המסחר פה אבל,

הילה בכר:

המסחר הוא פה, כלפי ירמיהו,

אמנון ארבל:

נכון.

הילה בכר:

ואז,

אמנון ארבל:

אז שתי קומות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מסחר גם פשוט,

הילה בכר:

זה לא שתי קומות, זה,

יהודה פרוידגר:

זה איפה שהחנות צעצועים הזאת היום?

הילה בכר:

כאילו זה משהו,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, בניינים לשימור,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה מול משרד הבריאות בערך, בערך.

יהודה פרוידגר:

אז מה? באיזה צד? של הדפוס של ה - ?

אמנון ארבל:

זה נמצא כאן, הנה תראו.

אליעזר ראוכברגר:

איפה שהירידה שמה ל - ,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

איפה שהיה פעם, היה שמה, מטחנה של המצות.

אמנון ארבל:

זה, זה חלקה,

יוחנן וייצמן:

לא פה, לא על הבניין הזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, מתחת.

אמנון ארבל:

זה משרד הבריאות, וזה החלקה.

יהודה פרוידגר:

איפה הרקמה?

אליעזר ראוכברגר:

מתחת לזה, יותר למטה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא החלקה,

אמנון ארבל:

לא צריך חלקה.

אליעזר ראוכברגר:

זה החלקה,

אמנון ארבל:

זה ירמיהו, וזה,

אליעזר ראוכברגר:

על הפינה. וממול שמה היה את ה - , המטחנה של המצות. המטחנה, טוב, הלאה.

הילה בכר:

תוכנית מספר 5 בסדר היום,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, לא, שנייה,

אסף שגיא:

רגע ברשותכם,

יוסי חביליו:

לא התייחסת לטענה של המתנגדים שפה יש גריעה של שטחים ירוקים,

הילה בכר:

אני אגיד לך מה,

יוסי חביליו:

דווקא בשכונות שלכם, אתם לא רוצים לדאוג לילדים שיהיה להם שטח ירוק?

הילה בכר:

השיקול, השיקול הפרוגרמאטי,

יוסי חביליו:

וייצמן,

הילה בכר:

ניתן ע"י מחלקת,

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

מדיניות, תקשיבו,

יוסי חביליו:

רגע, אני אגיד להם ואז אני אקשיב לך, כשיש פה גריעה של שטחים ירוקים משמעותית.

הילה בכר:

אני יכולה להשיב.

אדיר:

באמת?

יוסי חביליו:

תמשיכי.

הילה בכר:

התשובה היא כזאת, קודם כל הבחינה,

יוסי חביליו:

(לא ברור) ליזמים,

הילה בכר:

הבחינה הפרוגרמאטית נעשית ע"י מחלקת מדיניות תכנון במינהל הנדסה ותשתיות, והיא קבעה שצריך פה שני גני ילדים, בחלקה של דונם וקצת, קשה מאוד לתת גם שטח פתוח, וגם להוציא היתר להצליח לייצר מבנה כשיש בו גם מגבלת גובה. ולכן זו אנחנו נשענים על החוות דעת הפרוגרמאטית, והתוכנית לא מבטלת שטחים ציבוריים, כי השטח הנכנס הוא אזור תעשייה.

ישראל קלרמן:

תודה.

הילה בכר:

זהו.

ישראל קלרמן:

תודה.

אריאל גולן:

מה? לא יהיה שטח ירוק? זה אזור תעסוקה?

יוסי חביליו:

לא, לא בכל, אני לא שלם עם זה, אבל לא,

הילה בכר:

על התשובות,

אליעזר ראובברגר:

יש לנו רגיעון פה למי שלא רגוע.

אסף שגיא:

הילה,

הילה בכר:

מה?

אסף שגיא:

בנוגע לזיהום קרקע, את תוכלי,

הילה בכר:

קיבלנו את ה - ,

אסף שגיא:

מה? מה הייתה הטענה בעצם?

אליעזר ראובברגר:

אזור תעשייה מה?

אסף שגיא:

נו,

הילה בכר:

הדבר מידי,

אסף שגיא:

זה נדרש תמיד סקר היסטורי זה לא איזה סוד,

אליעזר ראובברגר:

אני לא יודע, מה שנדרש צריך לעשות,

הילה בכר:

מסמכי התוכנית של הוועדה המחוזית, תפעיל את קשריך שם, אין אזכור כלשהו לגבי זיהום הקרקע, למרות ההמלצות שלנו, ולכן אנחנו מבקשים לחזור על זה, וכתנאי למתן תוקף להשלים את העניין,

אסף שגיא:

וגם (לא ברור).

הילה בכר:

תודה, תוכנית,

יוסי חביליו:

רגע מי רושם פה? מי נמנע? מי בעד? מי נגד?

הילה בכר:

זה הצבעה?

אריאל גולן:

למה אתה נגד? יוסי,

הילה בכר:

אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, מה?

יוסי חביליו:

אני נמנע. מי רושם?

אליעזר ראוכברגר:

מה? נרשם, רגע,

ישראל קלרמן:

אילנית, אילנית רשמה.

אליעזר ראוכברגר:

אילנית ורלי, כן, כן, ברור, ברור.

יוסי חביליו:

תרשמי,

אליעזר ראוכברגר:

יש עוד מישהו שיש לו התנגדות? לא, אין, בטח בעד,

אמנון ארבל:

הוספנו פה גם הערות של מחלקת נכסים,

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

למתן תוקף,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, בסדר גמור.

אמנון ארבל:

ביקשנו והוספנו,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

יוסי חביליו:

זה רציתי.

תוכנית 1261510

הילה בכר:

תוכנית מספר 5 בסדר היום, תוכנית 1261510, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית שלב התנגדויות תוכנית שלנו, שהעירייה מקדמת, מתחם קנגרו, היה פה בהפקדה. לתוכנית, זה מתחם חיים סמוך לרכבת הקלה, 26 דונם, תוכנית גדולה משמעותית, הרבה מאוד שימושים ציבוריים, וגם דיור מכליל וחזית לדב יוסף מסחרית.

דובר לא מזוהה:

ודיור מכליל,

יוסי חביליו:

רגע אפשר לראות את זה?

הילה בכר:

דיור שאפשר במסגרת שטחים חומים, דיור להשכרה, דיור לסטודנטים, הוגשה התנגדות אחת של המגרש, ה - ,

יוסי חביליו:

בוא, בוא נראה את זה,

הילה בכר:

הנה, זה דיון בהתנגדויות, יש התנגדות אחת,

יוסי חביליו:

אני רוצה לראות הדמיה,

הילה בכר:

אתה רוצה שאני אסביר הכול על תוכנית שהופקדה?

יוסי חביליו:

כן,

הילה בכר:

אז זה לא המעמד.

יוסי חביליו:

זה כן המעמד,

ישראל קלרמן:

הוא צריך להבין,

יוסי חביליו:

מה? אני זוכר מה (לא ברור)?

ישראל קלרמן:

זה אחרי ההפקדה.

הילה בכר:

מדובר על תוכנית,

יוסי חביליו:

מה?

אדיר:

זה לא לפני שנה, זה לפני שלושה חודשים,

ישראל קלרמן:

אבל תשמע אותה עד הסוף,

יוסי חביליו:

הבניין הזה, אני רוצה לראות הדמיה של הבניין הזה.

ישראל קלרמן:

אבל (לא ברור) את ההתנגדויות, יוסי,

יוסי חביליו:

אז מה?

ישראל קלרמן:

אז תשמע את ההתנגדות, כל מה שהיא עונה, וזהו.

הילה בכר:

אני אסיים להגיד במקביל, אמי,

יוסי חביליו:

אני יכול גם להגיד (לא ברור),

הילה בכר:

פותח את הנספח בינוי, ונראה.

יוסי חביליו:

יכול להיות שגם התנגדתי לזה בסיבוב הראשון,

ישראל קלרמן:

זה תגיד עוד פעם, מה זה משנה?

הילה בכר:

זה מתחם שהעירייה מקדמת למרכז חיים, חוס גדול, עם הרבה,

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה, אני רוצה לראות 30 קומות שיש פה,

הילה בכר:

חינוך,

יוסי חביליו:

אני רוצה לראות את ההדמיה,

הילה בכר:

אוקי,

ישראל קלרמן:

זה מה שאני אומר,

יוסי חביליו:

בוא,

הילה בכר:

בכל מקרה אני אמשיך ואומר, ש - ,

אמנון ארבל:

אני פותח, בינתיים הילה תמשיך.

הילה בכר:

התקבלה, זה תוכנית מאוד משמעותית שמתקדמת כבר המון המון שנים, היא נורא חשובה, היא חלק מהאסטרטגיה העירונית לקחת שטחים גדולים משמעותיים, ולאשר בהם הרבה מאוד שימושים. הוגשה התנגדות אחת של המגרש המזרחי שיש לו תוכנית מאושרת לבנייה של שני מגדלים, והוא למעשה מבקש להזיז את המגדל, את המגדל למרחק של, במקום 20 מטר, ל – 27 מטר. ואנחנו דוחים את ההתנגדות שלו, כי בעצם המרחק האמיתי הוא 27 מטר, יש, יש שן קטנה שמאפשרת 20 מטר, אבל היא לא בחפיפה למגדל, אני כן אגיד שהמגדל שלו,

אריאל גולן:

20 או 27 מטר?

הילה בכר:

יש,

יהודה פרוידגר:

בשטח אחד,

ישראל קלרמן:

מה להוריד?

אריאל גולן:

לא הבנתי מה זה שן, לא הבנתי.

הילה בכר:

תראה את ה – GIS,

ישראל קלרמן:

בוא תראה, חתיכה קטנה.

אריאל גולן:

אוקי,

יוסי חביליו:

רגע, המינהל הקהילתי לא התנגד פה? מה העמדה שלו?

אדיר :

הדיון הקודם בפברואר היה,

יוחנן וייצמן:

הבטיחו להם בניין, אז הם לא מתנגדים. סתם סתם אמרתי לא שאני יודע,

אמנון ארבל:

5 לפברואר, אני ראיתי.

הילה בכר:

יש שן קטנה, אני תיכף, היחידה?

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

איזה כיף.

אריאל גולן:

לא המגדל,

יוחנן וייצמן:

אין התנגדויות,

הילה בכר:

מבחינת המרחק,

יוחנן וייצמן:

בכלל למעט התנגדות של שכן, שאומר תרחיקו את זה ממני.

הילה בכר:

נכון.

יוחנן וייצמן:

זה הכול.

הילה בכר:

אבל אנחנו אומרים קודם כל שגם 20 מטר זה מרחק מספק אבל,

יוחנן וייצמן:

למה? המגדלים אנחנו מבקשים 30, לא?

הילה בכר:

לא, אני לא מכירה,

אמנון ארבל:

יש שמה 10,

הילה בכר:

אני לא מכירה 30, אנחנו מבקשים בדיוק 10 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

כמה הגובה?

יוחנן וייצמן:

הוא 10?

הילה בכר:

הגובה,

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

כמה הגובה של המגדל שלנו? הגובה שלו הוא,

אריאל גולן:

30 קומות,

הילה בכר:

אני רק אגיד שה - , המגדל שלו,

אליעזר ראוכברגר:

זה 12, 15 אחוז,

הילה בכר:

אפשר רק להראות את ה - , שנייה,

יוסי חביליו:

איפה המגדל?

הילה בכר:

שנייה, אני אראה, אני רוצה לדבר שנייה על ההתנגדות. אני רק אגיד שהמגדל שלו שומר על מטר מגבול המגרש אוקי, ואנחנו שמרנו על יותר, הרבה יותר, זה המגרש שלו,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה,

הילה בכר:

זה המגרש של המתנגד.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

הילה בכר:

אוקי. רגע התשריט שלנו, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, שנייה אדיר, רגע כן.

הילה בכר:

איפה?

אמנון ארבל:

הורדת אותו?

הילה בכר:

לא בטוח, רגע. לא, חשבתי שזה יעניין.

אמנון ארבל:

כל דבר פה.

הילה בכר:

רגע אני רוצה לפתוח את התשריט להראות את ה - ,

יוסי חביליו:

ההתנגדות שלו לא מעניינת אותי, הוא אינטרסנט.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

הילה בכר:

אז הוא ההתנגדות היחידה, הנה,

יוסי חביליו:

בסדר, אם הוא יבוא,

הילה בכר:

אריאל,

יוסי חביליו:

אני לא רוצה את התוכנית הזאת,

הילה בכר:

המגדלים שלו,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא לא יכול לא (לא ברור),

ישראל קלרמן:

זה כבר הופקד,

אליעזר ראוכברגר:

גם שאם לא היה התנגדות בכלל, זה לא היה מגיע לשולחן הזה בכלל.

הילה בכר:

זה נכון.

יוסי חביליו:

אז מה?

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר? אתה תהיה בן אדם.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול, זה לא פה עניין של תוכנית,

יוסי חביליו:

אני אגיד מה שאני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא, פה, אתה לא יכול להגיד מה שאתה רוצה,

יוסי חביליו:

אז אתה טועה,

אליעזר ראוכברגר:

יש מסגרת חוקית. אני טועה,

יוסי חביליו:

אתה טועה,

אליעזר ראוכברגר:

בינתיים כל עוד אני מנהל את הוועדה, אני מנהל עם טעויות.

יוסי חביליו:

לא, זכותי להגיד, אני,

אליעזר ראוכברגר:

אין שום בעיה, תלך לאן שאתה רוצה,

יוסי חביליו:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

יש התנגדויות, זה מגיע לכאן, דנים בהתנגדות, ונראה. לגופם של התנגדות, מה אתה רוצה להגיד?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) התנגדות, אתה רוצה להגיד?

הילה בכר:

אתה רואה את ה - ,

ישראל קלרמן:

אבל אתה לא מקבל את ההתנגדות,

יוסי חביליו:

בסדר, אז אני אגיד מה שאני אגיד, ויהיה בפרוטוקול.

ישראל קלרמן:

אבל הוא לא נותן לך, אם הוא נתן לך, אז (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אני אתן לו, אני אתן לו, כי אני לא כזה, איך אומרים? לא נותן, אני רק אומר לו - רק דבר אחד, שצריך להיות פה.

ישראל קלרמן:

אבל הוא מדבר על הדיון,

אליעזר ראוכברגר:

זה שאתה לא רוצה את התוכנית, אני מבין, אבל זה בהסכמה הזמן, אם עכשיו היה, התנגדות של מישוהו שאומר - לא רוצה, כן,

ישראל קלרמן:

תצטרף.

אליעזר ראוכברגר:

ואתה יכול להצטרף אליו, כאילו אני תומך בהתנגדות. במקום, אבל אם אתה אומר, אני לא תומך בהתנגדות, אז (לא ברור) ייתקע אחר כך בשתי הקצוות, זה לא עובר חוקית. בסדר, אוקי.

הילה בכר:

אז אני אגיד רק בקול רם, מה שהסברתי לאריאל, ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

אין מה לעשות, זה לא השלב.

אריאל גולן:

אני יודע, זה המלצה של המחוזית.

יהודה פרוידגר:

זה (לא ברור) יתאמו,

הילה בכר:

מה?

אריאל גולן:

של כל השימושים המשניים, זה רק אחרי שייגמר, (לא ברור) הזה יהיה גם כן את שאר הדברים,

אמנון ארבל:

נכון, כי זה מגרש מאוד גדול, זה הגיוני.

אריאל גולן:

הפוך, יש מגרש גדול, אז בוא תן הרבה יותר שימושים,

אמנון ארבל:

כן, אבל עכשיו תעשה, אני אלך איתך,

הילה בכר:

קומה אחת,

אמנון ארבל:

בית כנסת באמצע המגרש, אז לא תוכל לעשות בית ספר,

יוחנן וייצמן:

ברור,

אריאל גולן:

לא, לא, אני מדבר,

אמנון ארבל:

קודם תמקם את הבית ספר, ואז תראה איפה אפשר להוסיף,

ישראל קלרמן:

בדיוק,

הילה בכר:

הגיוני לחלוטין,

אמנון ארבל:

זה הגיוני לחלוטין מגרשים,

יוחנן וייצמן:

אני חושב, אני רוצה כאן משהו אחר,

יהודה פרוידגר:

לא, לא,

אריאל גולן:

מה החשש שלי? שמלכתחילה תבוא (לא ברור), הכול מבני חינוך, ואז אתה (לא ברור) עם אחרים.

אמנון ארבל:

למה זה חשש? זה מצוין.

אריאל גולן:

לא, מינהלים קהילתיים, יש שם מרכז קנגרו,

הילה בכר:

יש שם מלא, מלא, מלא,

אמנון ארבל:

אני הייתי מתכנן את הכול מגרשי חינוך, כנראה יש פה צורך בחינוך, כי אתה לא מקבל סתם חינוך, מה שבא לך.

אריאל גולן:

לא יודע.

אדיר:

לא, זה תב"ע, אריאל זה בתב"ע בשכונה בתי ספר,

אמנון ארבל:

כשאתה פונה למשרד החינוך,

אדיר:

של קבלת (לא ברור).

אמנון ארבל:

מבקש (לא ברור) לבית ספר,

אדיר:

היום הבתי ספר בשכונה מפורקים,

הילה בכר:

כן,

אריאל גולן:

כן, אבל הוספנו עוד הרבה שטחים שמה, בעוד מגרשים שמה,

אדיר:

אתמול ישבנו בוועדת כספים אישרנו,

הילה בכר:

זה חברת (לא ברור) מאוד מאוד,

אדיר:

עוד פעם הארכה לילדים שלומדים בתוך קניון, בוא צריך למקסם את זה פה עד הסוף.

אריאל גולן:

אני מסכים איתך, רק אני אומר, אתה בוא תבנה את זה ביחד, רגע, לא, תגיד עכשיו חינוך, אחרי זה,

הילה בכר:

איזה קניון זה?

אריאל גולן:

באפ – טאון בגילה,

אמנון ארבל:

זה אחד הפרויקטים הנוראיים.

רלי חיים:

ממש, זה נקרא קניון? זה לא קניון,

הילה בכר:

אז אני רק אגיד,

אדיר:

זה עדיין לא נקרא בית ספר,

אמנון ארבל:

מרכז מסחרי פה שיהיה להם,

הילה בכר:

ממש.

אריאל גולן:

יש שם היום מרכז קהילתי.

רלי חיים:

אני תושבת השכונה.

אמנון ארבל:

(לא ברור) צריכים לבדוק את זה.

אדיר:

אני חזרתי למסמכים של אפ – טאון,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אדיר:

איך דיברו עליו בוועדות שדיברו, וזה גורם לי לדאוג לגבי הרבה דברים שאנחנו מאשרים היום. אבל,

אמנון ארבל:

לא, אני אומר עכשיו ההיפך, שאחרי 20 שנה,

אריאל גולן:

לעשות, לשלב את כולם ביחד, עירוב שימושים,

אמנון ארבל:

החזית שלו,

אריאל גולן:

חינוך, הכול,

אמנון ארבל:

מבנים, התכנון שלו,

רלי חיים:

אבל יש תוכנית ל - ,

אמנון ארבל:

יש תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

לא תלוי בנו.

אריאל גולן:

אני יודע,

אמנון ארבל:

שאנחנו עומדים בזה,

הילה בכר:

טוב,

אמנון ארבל:

עוד פעם,

אליעזר ראוכברגר:

בשלב ההיתר אתה יכול לטפל בו.

הילה בכר:

אז המרחק בין המגדלים,

אליעזר ראוכברגר:

בשלב ההיתר אתה יכול לטפל בזה.

הילה בכר:

נכון, זה יהיה,

אמנון ארבל:

סביר ומקובל,

הילה בכר:

זה יבוא לשיקול דעת, זה בסוף שטחים של העירייה,

אליעזר ראוכברגר:

בשלב ההיתר אם אתה רוצה משהו נוסף, אתה יכול לצמצם פה,

הילה בכר:

או לשלב,

אליעזר ראוכברגר:

לשלב כן,

אריאל גולן:

עדיפות החינוך, זה אתה יכול,

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה, אז אתה אומר עוד פעם מה זה עדיפות?

הילה בכר:

אבל לשלב,

אליעזר ראוכברגר:

עדיפות זה עניין של פרשנות,

יוחנן וייצמן:

כל חינוך (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

עדיפות זה פרשנות. אם המגרש, סתם לצורך שיחה, נאמר יש לו 1000 מטר בנייה, אז אתה אומר -
תשמע נתתי 800 מטר לחינוך, ו- 200 מטר (לא ברור), זה נקרא עשיתי עדיפות.

יוסי חביליו:

מה? אמי אתה,

אליעזר ראוכברגר:

זה גם (לא ברור).

יוסי חביליו:

אתה תסביר לי אחר כך?

אמנון ארבל:

תעקוב אחרי זה,

יוחנן וייצמן:

אמי מכיר מגרש אחר לחינוך,

יוסי חביליו:

זה לא על תצ"א,

אמנון ארבל:

התמונה מסבירה, אני חושב מצוין.

אריאל גולן:

קיבלתם הכול?

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה שאני אסביר?

הילה בכר:

אין טוב ממראה עיניים,

אמנון ארבל:

יש פה מגרש חום מאוד מאוד גדול שאנחנו רוצים לנצל אותו עד המקסימום, כולל בנייה לגובה,
עבור שימושים שיכולים להיות לגובה,

אריאל גולן:

מה? אתה נגד מעונות סטודנטים?

אמנון ארבל:

יכול להיות דיור מוגן, יכול להיות מעונות סטודנטים,

הילה בכר:

כל מרכז חיים,

אמנון ארבל:

כל מיני דיור להשכרה.

אריאל גולן:

יוסי, אתה נגד סטודנטים?

יוסי חביליו:

אני לא נגד סטודנטים, אבל אני, עכשיו רגע בוא תסביר לי איזה בניין, איזה גובה.

אמנון ארבל:

למה זה נגד הגובה?

הילה בכר:

למה אנחנו ב - ,

אמנון ארבל :

זה שכונה שכל השכונה היא מגדלים, למה אתה נגד?

אליעזר ראוכברגר :

זה דיון להפקדה, יוסי,

יוסי חביליו :

שנייה, אתה יכול להראות לי את זה על התצ"א?

אמנון ארבל :

את מה?

אדיר :

לייזר, יש התנגדות,

אמנון ארבל :

לא, איך אני יכול להראות לך את המגדלים על התצ"א?

אליעזר ראוכברגר :

מה?

אדיר :

יש התנגדות (לא ברור), אז למה אנחנו דנים על גובה?

אמנון ארבל :

על תצ"א,

אליעזר ראוכברגר :

אני לא יודע, בגלל שיוסי מבקש.

אדיר :

אפשר להצביע על ההתנגדות הזאת ולהתקדם, עם (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר :

אבל יוסי גם נגד ההתנגדות.

יוסי חביליו:

נכון,

אדיר:

נגד ההתנגדות?

אליעזר ראוכברגר:

יוסי רוצה להחזיק את המקל בשתי הקצוות.

יוסי חביליו:

בסדר, שנייה אמי, תראה לי את המקום,

אליעזר ראוכברגר:

כמו שאמרתי קודם,

הילה בכר:

הנה המקום,

אדיר:

חשבתי אני זורם איתך,

הילה בכר:

הנה את רואה את המגרש?

אליעזר ראוכברגר:

ברור,

הילה בכר:

זה כל החום,

יוסי חביליו:

על התצ"א אני לא מזהה את עצמי, הנה, הנה,

אליעזר ראוכברגר:

לא מופתע,

יוסי חביליו:

יפה, אני מסתכל פה, אמי, זה מגרש מבט.

אמנון ארבל:

כל זה מגרש חום,

יוסי חביליו:

מגרש מבט גם הולכים לבנות שם, ממש באסה.

אמנון ארבל:

כן, אבל זה לא בתחום התוכנית אבל,

הילה בכר:

מעל חניון,

יוסי חביליו:

מה?

הילה בכר:

בנבנישתי מחזירים את המגרש,

אמנון ארבל:

זה לא קשור לתוכנית,

יוסי חביליו:

מה? אני יודע, אני יודע, אני בתור מחזיק תיק הספורט,

הילה בכר:

אבל אפשר גם להחליט פה החלטה על זה, לא?

יוסי חביליו:

עושים את זה אחרי זה. טוב, הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, אני בעד לקבל את המלצת,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, יוחנן, מה?

יוחנן וייצמן:

יש, היה בהחלטה של הוועדה המחוזית שהיא קבעה שלביות למימוש. בעצם אני פותח את התוכנית, אין, הסעיף הזה נמחק,

הילה בכר:

שלביות למימוש?

יוחנן וייצמן:

כן,

אריאל גולן:

יש שמה,

הילה בכר:

היא קבעה, היא קבעה שלביות,

יוחנן וייצמן:

תסתכלי בהחלטה שלהם את סעיף,

הילה בכר:

כן, קראתי את ההחלטה שלהם יש להם החלטה, על שלביות ביצוע.

יוחנן וייצמן:

מה לעשות?

הילה בכר:

תיק הבא, הנה, אנחנו לא חייבים להטיל על עצמנו,

אריאל גולן:

תראה את התצ"א רגע, אמי, תראה את התצ"א,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר,

הילה בכר:

מה?

יוחנן וייצמן:

אני כן, אני הייתי מציע, שוב, בהחלט, הם החליטו לעשות שלביות,

הילה בכר:

מה הם קבעו בשלביות?

יוחנן וייצמן:

כלום, כן,

הילה בכר:

אבל זה מעולה לנו, יוחנן. תיקחו את זה בשתיים ידיים, זה מגרשים שלנו.

יוחנן וייצמן:

שמעתי,

הילה בכר:

למה שיטילו עלינו מגבלות של א נעמוד בהם? ואז מה נעשה?

יוחנן וייצמן:

שמעתי.

אמנון ארבל:

לא פה, ולא בית הכרם, ולא בשום מקום.

הילה בכר:

נכון, בשום מקום.

אמנון ארבל:

זה שטח חום.

הילה בכר:

טוב,

יהודה פרוידגר:

עשינו פעם לכל האזור הזה של בר – יוחאי והכול את כל הבניינים הגבוהים

אריאל גולן:

כן,

יהודה פרוידגר:

עמנואל, אמר, עשינו פעם בכל האזור הזה של בר – יוחאי,

הילה בכר:

סליחה, סליחה, לא ידעתי שאתם על זה,

יהודה פרוידגר:

שבונים שמה, עשו פעם איזה בדיקת תשתיות, תחבורתית כוללת, קירות את כל התמונה כולה?

אמנון ארבל:

זה מתחם שיושב על שני רכבת קלה, על כביש ראשי, על כביש בגין, כל השכונה הזאתי אם משהו ייסע פה ברכב פרטי עדו 5 שנים, הוא יעשה טעות, נורא פשוט.

יהודה פרוידגר:

נכון, אבל יש תשתיות נוספות חוץ מאשר, תחבורה.

אמנון ארבל:

איזה? איזה תשתיות?

יהודה פרוידגר:

מים וביוב,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, שנייה,

יוחנן וייצמן:

יש פה קווי,

יהודה פרוידגר:

ככל שיוסיפו פה על הרחוב,

אמנון ארבל:

ככל שיהיו, ככל שיהיו יותר,

הילה בכר:

כל התשתיות האלה,

אמנון ארבל:

פה מופיע (לא ברור), כמו בתשתיות,

הילה בכר:

כן, כל פרויקט שמטפל בתחומי, מחדשת את כל התשתיות בתחומי, שלא נאמר שמבצעים שדרוג רחובות, בלי שום קשר.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

מים, חשמל, חברות,

הילה בכר:

קופות חולים,

אמנון ארבל:

חברות סלולאר, כאילו להגיד להם - חבר'ה העיר הולכת לכיוון הזה. והם ישבו איתנו גם אחרי זה, כדי להבין מה הצרכים שלהם, גם חשמל, צריך לדאוג לחשמל, צריך לדאוג למים, וכל גוף הבין איפה האזורים שהולכים להיבנות בצורה משמעותית, וכל אחד בתוכנית עבודה שלו.

אליעזר ראובברגר:

אמי, אנחנו מתקדמים.

אמנון ארבל:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

אני מבקש שני דברים, א', שמכיוון שזה מגרש מאוד גדול, ומאוד מאסיבי, להכניס שטח תוכנית בינוי לכל, לכל המגרש, תוצג בפני הוועדה המקומית,

הילה בכר:

כתנאי להיתר? תנאי למה?

אליעזר ראוכברגר:

אישור,

יוחנן וייצמן:

היתר בנייה ראשון,

אליעזר ראוכברגר:

כן, היתר בנייה ראשון, יהיה אישור הוועדה המקומית, זה אחד. שתיים,

אמנון ארבל:

לא כל, יש תוכנית בינוי לכל היתר, לא בהכרח לכל המגרש,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

הילה בכר:

אבל יש תוכנית בינוי,

אמנון ארבל:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

בהיתר ראשון.

אמנון ארבל:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

יוחנן וייצמן:

אני באמת רוצה להבין בסוף,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לראות את הכול, אני לא רוצה לעשות (לא ברור) לאמי. כלומר הבנייה תהיה לפי השלבים שקבעו, אבל התכנון,

הילה בכר:

אין, אין שלביות.

אליעזר ראוכברגר:

לדעת, מה?

הילה בכר:

אין שלביות,

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא ייבנו את הכול במכה.

הילה בכר:

לא, ברור,

אמנון ארבל:

ברור שלא,

אליעזר ראוכברגר:

יפה, אז אני אומר, הבינוי יהיה בשלבים שייקבעו באגף תכנון במבנה ציבור, לא משנה, לפי ה - , המקצועיות,

יוחנן וייצמן:

כוללת, כוללת.

אליעזר ראוכברגר:

הדרג המקצועי.

יוחנן וייצמן:

בפני הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו רוצים לדעת, איך מחלקים,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן, תוכנית בינוי איך הכול יראה בואו שנדע,

יהודה פרוידגר:

את כל המבנה,

אליעזר ראוכברגר:

שלא הולך להיות שם סלמס.

יהודה פרוידגר:

הולך (לא ברור) המבנה ציבור.

אמנון ארבל:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

דבר שני, היא ש - , למרות מה שהם כתבו שהשימוש הראשי, עדיין יש שמה, אומר אריאל, ואני סומך עליו, שיש שמה בתי כנסת קיימים. זה בתי כנסת, בית כנסת שקיבלו הקצאות, לשמור על מעמדתם. זה הכול.

אמנון ארבל:

מה זה אומר?

אליעזר ראוכברגר:

שלא ישלחו אותם לכל הרוחות, מה זה נקרא?

אמנון ארבל:

מה? לכתוב?

הילה בכר:

שישולבו בבינוי,

אליעזר ראוכברגר:

מה שאומר, הבתי כנסת,

יהודה פרוידגר:

פתרון לכל הבתי כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

הבתי כנסת הקיימים.

אריאל גולן:

אלה שהוקצה להם.

אליעזר ראוכברגר:

זה אלה שקיבלו, קיבלו הקצאות,

הילה בכר:

תנאי להיתר,

אליעזר ראוכברגר:

יימצא להם, בכל מקרה פתרון בתוך המתחם, זה הכול. דברים נוספים אז זה לפי האנשים, והמשני
יישאר כמו שהם כתבו. אבל אתה לא יכול לזרוק מי שיש לו, מי שהיה בפנים.

הילה בכר:

אז אנחנו רוצים למצוא פתרון חלופי,

אליעזר ראובברגר:

למצוא פתרון, כן, כן, בהחלטה, אתה לא יכול לזרוק אותם. לא מנוסח טוב?

יהודה פרוידיגר:

הקצאות, לא,

יוחנן וייצמן:

זה אנחנו, מה? הבית כנסת זה אנחנו,

יהודה פרוידיגר:

בתחום התוכנית, בתי כנסת קיימים, וכאלה שקיבלו הקצאה.

הילה בכר:

קיימים בתי כנסת שקיבלו הקצאה, יש לשמור על מעמדם במסגרת התוכניות,

אליעזר ראובברגר:

ולא רק שקיבלו הקצאות, יש גם כאלה שקיימים,

יהודה פרוידיגר:

לא, לא, יש,

יוחנן וייצמן:

שקיימים.

יהודה פרוידיגר:

צריך לכתוב ככה,

הילה בכר:

הם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כיום.

יהודה פרוידגר:

בתחום התוכנית בתי כנסת קיימים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בתחום התוכנית (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

האלה,

אריאל גולן:

אין שמה בית כנסת של (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בתחום התוכנית ישנם בתי כנסת קיימים,

יהודה פרוידגר:

כאלה,

אליעזר ראוכברגר:

ואלה שקיבלו הקצאות.

אריאל גולן:

למיטב זיכרוני יש שמה במתחם בית כנסת של אתיופים גם כן.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא משנה מי.

אמנון ארבל:

(לא ברור) זה לא מספיק,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא רלוונטי מי, גם אתיופים,

אריאל גולן:

רק ראיתי,

אליעזר ראוכברגר:

צריך לשמור על ה - ,

יוחנן וייצמן:

הפוך,

אליעזר ראוכברגר:

על מעמדתם. מה ההבדל?

יוחנן וייצמן:

יותר מאחרים.

יהודה פרוידגר:

להפוך אותם לאשכנזים, מה?

אליעזר ראוכברגר:

תהפוך אותם מה שאתה רוצה, אבל הבית כנסת שלהם צריך לשמור, מה זה משנה?

יוחנן וייצמן:

כן, והם לא יודעים לדאוג, אם אנחנו לא נדאג להם, אין מי שידאג להם.

אליעזר ראוכברגר:

לא חשוב אם זה קהילה אתיופית, או אשכנזית, תימנית, טורקית, מה זה רלוונטי?

עמנואל זלטס:

עוד בנייה, זה תיאום איתם, זה לא לדרוס אותם.

אליעזר ראוכברגר:

פה בתוכנית האב (לא ברור).

אמנון ארבל:

אז מה? אתה לא יכול להרוס,

אליעזר ראוכברגר:

קיימים, ישנה, התוכנית ישנה. פעמיים קיימים, ישנם בתי כנסת קיימים,

אמנון ארבל:

זה בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

כן, חלופי ובתיאום עם אגף מבני דת. מנהלת,

יהודה פרוידגר:

בגלל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה היום אגף,

אריאל גולן:

לא מנהלת?

אליעזר ראוכברגר:

זה אגף.

עמנואל זלטס:

אגף מנהלת, זה אולי,

אליעזר ראוכברגר:

זה אגף. כן.

אריאל גולן:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

יללה קדימה. אוקי, אני מציע לקבל את המלצת מהנדס העיר כמו שהיא, והתוספות, והשינויים והתוספות שעשינו, מקובל על כולם?

יהודה פרוידגר:

כן,

יוסי חביליו:

אני נמנע פה,

אליעזר ראובברגר:

יוסי נמנע. קדימה הלאה. תוכנית 6 בסדר היום,

תוכנית 1300003

הילה בכר:

טוב, תוכנית 6 בסדר היום, תוכנית 1300003, תוכנית בשלב התנגדויות בסמכות הוועדה המחוזית, פינוי בינוי בברל לוקר 25, זה תהיו קצת סובלניים, אני אסביר הכול. התוכנית המופקדת מציעה בעצם להרוס את שני המבנים הקיימים שם, ולהציע הקמה שיש בהם היום 64 יחידות דיור, ולהציע הקמה של מגדל, בין, בין 36 קומות, וצמוד לו כמו מסד מבנה של 8 קומות, עבור 237 יחידות דיור קיימות, חדשות. ואת השצ"פ הם ייתנו בחלק האחורי. עכשיו רגע, אני רוצה שנייה להסביר.

יוסי חביליו:

זה 8 או 36?

הילה בכר:

יכול להיות שזה ה – 36 זה בלי המסחר.

יהודה פרוידגר:

כמה? כמה דירות נכנסות פה? כמה יוצא?

אריאל גולן:

64,

הילה בכר:

רגע, 64 נכנס, 237 מכפיל סביר של 3.7, מכפיל סביר למה שאנחנו מכירים באזור.

אריאל גולן:

נמוך אפילו,

הילה בכר:

לא יודעת נמוד,

יוסי חביליו:

נמוד, אל תגזים,

אריאל גולן:

נמוד למה (לא ברור) יבוא, מה?

אמנון ארבל:

הכול יחסי בחיים.

אריאל גולן:

כן .

הילה בכר:

טוב, אז רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אז תראה מה יהיה לך, הלוואי וכולם יהיו ככה.

יוסי חביליו:

הם לא חזירים יחסית.

אליעזר ראוכברגר:

הלוואי וכולם יהיו ככה.

הילה בכר:

אוקי, אז מה?

אליעזר ראוכברגר:

גם אתה היית מדבר אחרת.

הילה בכר:

אז רק חשוב לי שנייה לפני שאני מדברת על ההתנגדויות, להגיד שהתוכנית שהוגשה לתנאי סף היא החלק העליון פה, שאתם רואים, שהם למעשה הציעו מגדל, יכול להיות שבגלל זה התבלבלתי, של 30 ומשהו, 36 יחידות דיור, מגדל אחד יחיד,

אליעזר ראוכברגר:

מה? 36 יחידות דיור? קומות,

הילה בכר:

36 קומות, שתחום וירוק שהם בגודל של דונם וחצי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא ב - , בתואם למה שאנחנו החלטנו.

הילה בכר:

רגע, רגע, אני אסביר פה,

אליעזר ראוכברגר:

זה המחוזית.

הילה בכר:

אני אגיד הכול, כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו עשינו את השצ"פ מקדימה.

הילה בכר:

אני רוצה שהוועדה תכיר את ה - , את כל השלבים שקרו, הוועדה המקומית,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

הילה בכר:

כן,

אריאל גולן:

הוא יכול להגיע,

אמנון ארבל:

היא אמרה שזה מה שהוגש,

הילה בכר:

זה מה שהוגש לתנאי סף, ועל זה דנו,

אליעזר ראוכברגר:

שצ"פ,

הילה בכר:

כן, אני אגיד הכול,

אמנון ארבל:

מיד, מיד.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הילה בכר:

הוועדה המקומית קיבלה החלטה לקבל פה שני מבנים, יותר נמוכים של 25 קומות, ובעצם הוועדה המחוזית קבעה את ההחלטה שלה לקבל פה את ה – 36, 8 קומות, ואת הבניין של ה – 8 קומות צמוד לו כקומת מסד, ושצ"פ אחורי. עכשיו הוגשו התנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

והם ביטלו את החוס.

הילה בכר:

והם ביטלו את החוס.

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

עכשיו ההתנגדויות שהוגשו, הוגשו ע"י המינהל הקהילתי, רגע, אני רק רוצה להראות לכם ב – GIS, הנה, אוקי, יש פה מדרך השירות שנקראת,

אריאל גולן:

נשמת, לא?

הילה בכר:

נשמת, פה מאחורה, ואני גם רוצה חשוב להגיד, שאנחנו בעצם בתפר פה, ממש בתפר בין בית צפפה, לבין, שכונת פת. זאת אומרת זה ממש ממש פה, יש את הכביש שהוא תפר. עכשיו הם הגישו,

יוסי חביליו:

של בית צפפה עם המסגד שם לידו?

הילה בכר:

פה, כן, פה המסגד. זה ממש ממש התפר בין השכונה.

אמנון ארבל:

כן, זה פארק המסילה גם,

הילה בכר:

עכשיו הם יש להם גישה רק מהחלק הזה,

אליעזר ראוכברגר:

איפה דב יוסף?

הילה בכר:

דב יוסף,

אליעזר ראוכברגר:

זה הראשי פה? הראשי.

הילה בכר:

דב יוסף הוא פה,

אליעזר ראוכברגר:

כאן, הנה זה הראשי כאן כן, פה למעלה.

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

הילה בכר:

כולם נעשה שנראה את הרחובות. אתם רואים שזה, זה ממש רחוב כבר של בית צפפה, ולמעשה זה שכונת פת. עכשיו הפינוי בינוי הוא פה, יש לנו את בית כנסת פה ממש,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

הילה בכר:

ויש לנו את נשמת. מי שהגיש התנגדות זה המינהל הקהילתי, הם הגישו התנגדות עצמית לכל מיני תיקונים בתקנון, והם, הם הגישו התנגדות וזה, שבעצם ממש ממש חוצצים בינם לבין השכונה, והם קצת צודקים, ואנחנו קיבלנו חלק מההתנגדויות על בסיס זה. קודם כל רגע, אני רק מראה לכם, שבעצם,

אליעזר ראוכברגר:

גם היום יש חציצה. מה?

הילה בכר:

כן, אבל תראה, הם מיקמו את השצ"פ בחלק האחורי, התוכנית שהופקדה. למקם את השצ"פ בחלק הזה, ללא אפשרות למעבר פה, זאת אומרת שגם נחסם את הגישה הנוחה מהרחוב לבית הכנסת. נכון? כי הוא כלוא, וגם להם נחסמת הגישה הישירה. אז יש בעצם מעבר מתחת לבניין בזיקת הנאה, כי זה מין קומת מסד שעוברים תחת הבניין, מין במין ארקאדה כזאת.

אליעזר ראוכברגר:

פה יש שצ"פ,

הילה בכר:

אלה שצ"פ, ואף אחד לא ידע שיש שם שצ"פ, ואנחנו בעצם מיקמו אותו בחלק אחורי, כשאנחנו, וגם תחזוקה, תחזוקה פשוט לא יוכלו להגיע לכאן, כי הם צריכים מכוניות,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) עם זה.

הילה בכר:

נכון, אני גם, אז בעצם, רגע אז אני בעצם רוצה לספר לכם קצת על ה - , רגע ההתנגדויות. אז אמרתי
הוגשו שלוש התנגדויות הפורום האורבאני, נשמת ו - ,

יהודה פרוידגר:

בית כנסת,

הילה בכר:

והמגיש עצמו. אנחנו קיבלנו את ההתנגדויות כלפי ה - , אנחנו קיבלנו את ההתנגדויות לעניין
החלופת בינוי, ואנחנו סבורים, אנחנו סבורים, עמדת מהנדס העיר שצריך לחזור בכלל לחלופת
העמידה בתנאי סף, כי אם, אם התוצאה התכנונית של התוכנית,

יוחנן וייצמן:

זה פרסום,

אריאל גולן:

עם השטח חום,

הילה בכר:

רגע, אם, אם רק אני, סליחה יוחנן, אני רק אשלים את המשפט, אם אנחנו מגיעים למצב שהתוכנית
המופקדת מגיעה ל - 36, 8 קומות והתוכנית שהוגשה לתנאי סף, גם הגישה כזה כמות של קומות,
אבל עם דונם וחצי חום וירוק, אז אנחנו מעדיפים שהמרחב הציבורי יהיה טוב יותר, אם זה ממילא
אותו גובה קומות שאנחנו, האינטנסיביות שאנחנו מגיעים אליה. ואנחנו סברנו שהוועדה המקומית,
בגלל שהיא קיבלה החלטה לקבל פה שני מגדלים יותר נמוכים, שאם לא תקבלו את ההמלצה שלנו,
נחזור לתנאי הסף, שזה בעצם רווח ציבורי יותר יעיל, כי אנחנו מגדילים פה את השטח חום של בית
הכנסת ליותר, וגם את השצ"פ. אז אנחנו סבורים שצריכים לחזור לחלופה, שלפחות מצריכה
ומעבירה את השצ"פ קדימה, ואת הבינוי המרקמי הזה אחורה. ומאפשרת מעבר לאורך כל הדופן
המערבית, כדי לאפשר גישה גם לשטח בית הכנסת, וגם לשטח המבנה שלהם. זאת ההמלצה שלנו,
אתם, אנחנו תיכף נדון עליה, אני אגיד עוד כמה דברים,

אליעזר ראובברגר:

אני בעדה.

הילה בכר:

השאלה במה אתה בעד, אם אתם בעד, תנאי סף או על ה - ,

אריאל גולן:

תנאי סף,

הילה בכר:

כי אנחנו, אנחנו,

אליעזר ראובברגר:

אני בעד ההצעה,

הילה בכר:

(לא ברור) הראשוני שלנו זה ה - ,

אליעזר ראובברגר:

אני בעד הצרחה,

הילה בכר:

הצרחה.

יוחנן וייצמן:

מה? לחזור לחלופה שהמלצנו.

אליעזר ראובברגר:

לחזור לחלופה שאנחנו אמרנו בהפקדה.

אריאל גולן:

לא, של העמידה בתנאי סף,

הילה בכר:

לא, אתם ביקשתם שני מגדלים של 25 קומות. ובעצם מה שהם עשו,

אליעזר ראובברגר:

גם,

הילה בכר:

זה 30 ומשהו,

אליעזר ראוכברגר:

גם את זה,

אריאל גולן:

לא, או את זה, או לתוכנית המקורית של העמידה בתנאי סף.

הילה בכר:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל הצד השני צריך להנגיש אותו יותר. זה דבר ראשון.

הילה בכר:

זה ברור.

אמנון ארבל:

אם אתה עושה שני מגדלים, יהיה לך קשה לקבל שטח ציבורי אפקטיבי, כי לא יהיה מקום.

אליעזר ראוכברגר:

לא יהיה מקום?

הילה בכר:

זה יאכל הכול.

אמנון ארבל:

שני מגדלים, זה לוקח את כל, החלקה בסוף היא חלקה לא מאוד גדולה.

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אז איפה יהיה פה 8, מאחורה?

אמנון ארבל:

אם אתה עושה,

הילה בכר:

ה – 8 מאחורה, מה שאנחנו בעצם אומרים,

אליעזר ראוכברגר:

מה? שיהיה רק אחד מגדל?

הילה בכר:

מגדל אחד,

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

וה – 8 יהיה מאחורה, ואז את השצ"פ. או לחילופין, תראה החלופה הזאתי היא 38 קומות, כשהחלופה שעמדה בתנאי סף, היא אפשרה לנו דונם וחצי, עם 38 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

מה את רוצה לתת לו 46 קומות?

הילה בכר:

לא,

אמנון ארבל:

לא,

הילה בכר:

הוגשה 38, ופה הם מציעים, 36.

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה מבטל את ה – 8,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור). ההצעה שלהם היא עדיין נשארת שני (לא ברור).

הילה בכר:

הדירות ב – 8 קומות האלה, לא טובות,

אמנון ארבל:

לאורך ולא לרוחב,

הילה בכר:

הן לא טובות, אליעזר, יש להם חזית אחת בלבד. הם לא דירות טובות. ואם אנחנו ממילא עם מגדל כל כך אינטנסיבי אז שיהיה אותו גובה מגדל, עם דונם וחצי.

יוחנן וייצמן:

והייתה החלטה של, היא עשתה נגדנו?

אמנון ארבל:

אתה יכול לשאול שוב את השאלה ?

יוחנן וייצמן:

יושבים שם אנשים נבונים.

הילה בכר:

אני אקריא לך את ה - , רגע, זה ההמלצה. כן. ההחלטה של הוועדה המחוזית קבעה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) את זה בהחלטה?

הילה בכר:

שלאחר בחינת החלופות הבינוי שהוצגו הוועדה סבורה כי החלופה כוללת מגדל תמיר מעל אגף מרקמי של ה – 8 קומות, מציעה,

אמנון ארבל:

פה אחד,

הילה בכר:

דופן תומכת.

אליעזר ראוכברגר:

יש לי חשש שזה ייפול.

אמנון ארבל:

פה אחד,

אליעזר ראוכברגר:

יש לי חשש שזה ייפול.

צביקה אסולין:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

בהצעת החלטה של המחוזית יש היגיון.

הילה בכר:

בכל מקרה אליעזר, אם המחיר הוא ממילא אותו גובה מגדל, כבר עדיף לנו לקבל שטח חום יותר משמעותי. אלא אם כן, אתם מתעקשים אתם גם בנייה מרקמית, ואז לכל הפחות נעשה את ההצרכה.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שצריך שתהיה בנייה מרקמית, אני גם לא יודע מבחינת הדירות תמורה יכול להיות שיתחייבו להם משהו מרקמי.

הילה בכר:

הם הגישו, אני מזכירה הם הגישו רק מגדל אחד. אז אנחנו לא, זה, הם הגישו, הם אלה שהתנגדו,

אמנון ארבל:

גם בהחלטה להפרדה,

הילה בכר:

לעשות רק מגדל אחד ודונם וחצי חום וירוק,

אמנון ארבל:

(לא ברור) 25, זה לא,

אריאל גולן:

זה היה החלטה שלנו, לייזר,

הילה בכר:

ההחלטה של הוועדה המקומית, הייתה שני מגדלים של 25, הם מוכרים את אותו תא שטח,

אליעזר ראובברגר:

ולקבל חום אם צריך או לא, אני לא יודע, אני לא,

הילה בכר:

זה להגדיל את שטח יש בית כנסת, ולהקטין אותו.

אליעזר ראובברגר:

אבל לגבי הנושא של השצ"פ, אני מאוד מאוד בעד, לשכונה, זה ברור לגמרי.

אריאל גולן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

ולא לשים אותו מאחורה, שבסוף הוא יהפוך להיות לאיזה גינה פרטית של הקומת קרקע שם.

הילה בכר:

תראה, אליעזר, יש פה תוכנית,

אליעזר ראובברגר:

זה השתלטות של, יהיה השתלטות של אלה שגרים שמה למטה, הרי אין שם חזית מסחרית, ואין שם שום דבר, לא יהיה, והציבור לא יקבל כלום.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

הילה בכר:

אני רק, רגע, אני רק מראה שהחום היום של הבית כנסת קיים, המטרה הייתה להרחיב אותו, ולייצר שצ"פ בחלק האחורי.

אליעזר ראובברגר:

לא בתוך ה - ,

הילה בכר:

לא, אבל המטרה הייתה להרחיב אותו בחלופה ההיא שהראיתי. בחלופה, כן, רגע איפה היא? כן, זאת רגע,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות, יכול להיות שהמגדלים שם 40 המגורים פה, זה חלק מהדרישות שלנו.

הילה בכר:

כן, אז הוא עשה ככה. ואנחנו בדרך כלל בעל החלופות האלה,

אליעזר ראוכברגר:

גם סביר להניח גם ש - , הולך להתפלל, הוא הולך להתפלל בבית כנסת הכי קרוב לו לבית.

הילה בכר:

נכון, עכשיו אנחנו חושבים שנכון לחזור לחלופה שעמדה בתנאי סף, כי החלופה למעשה שאתם ביקשתם בשלב ההפקדה של שני מגדלים, היא כאילו לא לפה, ולא לפה. אז אם אתם תומכים בזה, אז בעינינו יותר חשוב לקבל פה מרחב ציבורי הרבה יותר איכותי, ומעבר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

הילה בכר:

אוקי, אז רק צריך (לא ברור). רגע, וכן חשוב לי להגיד שהייתה פה התנגדות לנושא ההפרשות המבוזות, שצריך להגדיל אותם, ואנחנו קיבלנו אותם, אנחנו מבקשים להגדיל אותם. בעצם עכשיו עם השטח חוס, אז לא צריך, אז צריך לתקן.

אריאל גולן:

כן,

הילה בכר:

לא, לא, אתה צודק, אני אמרתי שהיא מתכוונת לחלופה של דונם וחצי שטח חוס, וירוק, אנחנו לא צריכים, אבל אנחנו כן רוצים לאפשר מעבר. כן ביקשנו, שהם יאפשרו גישה עם רכב, כזיקת הנאה לבניין, של אותה עמותה, יום אחד, אם הם יתחדשו שיהיה להם,

אריאל גולן:

יש להם היום?

הילה בכר:

להיכנס מלמעלה,

אריאל גולן:

יש להם היום זיקת הנאה לרכב?

הילה בכר:

היום הם נכנסים, אמרתי הכביש בעצם של בית צפפה ו - , יש להם גישה עם רכב.

אריאל גולן:

מה?

הילה בכר:

הם נכנסים מסביב, מלמטה,

אריאל גולן:

כן, הבנתי אבל,

הילה בכר:

אבל אנחנו,

אריאל גולן:

אם אנחנו משדרגים להם, זאת אומרת אולי יותר,

הילה בכר:

אנחנו לא משדרגים להם כלום, אנחנו מאפשרים להם גישה נוחה, אם יום אחד הם ירצו לבנות מחדש את המבנה שלהם, לעשות איזה שהיא התחדשות בפני עצמם, אנחנו, בסדר אנחנו אפשרנו את זה,

אריאל גולן:

טוב,

הילה בכר:

כי הם הגישו התנגדות על זה. ואנחנו כן קיבלנו את ההתנגדות, כאן חלק מההתנגדויות של ההתנגדות העצמית לכל מיני שינויים בתקנון, בטבלה 5,

יוסי חביליו:

מה עם שטחי ציבור? שאמרו, (לא ברור) הרבה יותר.

אריאל גולן:

יש שמה 300,

אמנון ארבל:

אתה רציני?

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

זה מה שהיא דיברה חצי שעה.

יוסי חביליו:

אז כמה אנחנו רוצים? כמה מטר?

הילה בכר:

כן, שלוש,

אמנון ארבל:

לא מטרים, דיברנו על הפרשת קרקע,

אריאל גולן:

הפרשה, ועוד 300 מבונה.

אמנון ארבל:

הפרשת קרקע במקום שני מגדלים, קרקע משמעותית.

יוסי חביליו:

ומה נעשה בקרקע? שטח ירוק?

הילה בכר:

גם וגם, גם חוס, וגם ירוק.

אמנון ארבל:

אבל היא הראתה.

אריאל גולן:

ישיבה. יש לבנות, עכשיו לבנים.

יוסי חביליו:

רגע, אבל אמי נניח,

אמנון ארבל:

זה,

יוסי חביליו:

לא היה 36, או 38 ו-8, נניח שהיו שני בניינים של 20, למה זה אמור לקחת יותר תכסית? בכל זאת זה שני בניינים.

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת?

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

לא,

הילה בכר:

38 ו-8, ו-25 ו-25, ככל הנראה ייקחו את אותה תכסית, אנחנו רוצים לחזור לחלופה המקורית הראשונה שהם הגישו, שעושה בניין של 38 קומות,

אמנון ארבל:

בצד ימין.

יוסי חביליו:

בלי 8?

הילה בכר:

בלי ה – 8, כדי לאפשר דונם וחצי חום וירוק, כי אנחנו מקבלים פה רווח ציבורי, יותר משמעותי, ואנחנו מגיעים לאותם היקפי בנייה, והבנייה של ה – 8 קומות מסד, היא בנייה לא איכותית, כי אנחנו מקבלים דירות מאוד מאוד עם כיוון אחד, צמודות קיר, קיר אחד לשני, פחות טובות, במקום מגיעים לגובה הזה, אז עדיף שטח ציבורי יותר טוב.

יוחנן וייצמן:

אולי באמת מה שלייזר העלה קודם, אולי נבדוק איתו אם יש פה התחייבות,

הילה בכר:

הם הגישו את זה. הם הגישו את זה לתנאי סף. את זה, טוב, אפשר לעבור לתוכנית הבאה?

אליעזר ראובברגר:

כן,

יהודה פרוידגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

ייאמר רק לשבחם, שהמכפיל פה הוא נמוך.

אליעזר ראובברגר:

אמרנו את זה,

יוסי חביליו:

נמוך,

הילה בכר:

מה אתם מעודדים? זה לא נמוך,

יוחנן וייצמן:

זה לא, לא, לא,

הילה בכר:

זה תקין, זה תקין,

יוחנן וייצמן:

שמעי, אם זה היה במע"ר צפון,

אליעזר ראוכברגר:

תקין זה נמוד,

יוסי חביליו:

אבל אליעזר, יש מכפיל,

אליעזר ראוכברגר:

הגבוהים זה משהו,

הילה בכר:

תגיד זה ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שהתנאי סף, זה לא בסמכות שלנו.

יוחנן וייצמן:

סליחה, בלי לדעת לבדוק שמאית, המכפיל לאזור נראה נמוד.

הילה בכר:

נשמע סביר, ואנחנו מברכים תוכניות (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

נכון,

הילה בכר:

בניינים שנראים,

אליעזר ראוכברגר:

אל תשכחו בסוף זה לא בית הכרם,

יוחנן וייצמן:

אחר יבוא מגרש ליד,

אליעזר ראובברגר:

זה לא בית הכרם, זה לא מרכז העיר, בוא אנחנו מדברים פה הפריפריה הירושלמית.

הילה בכר:

נכון,

יהודה פרוידגר:

למרות שכל האזור, כל האזור,

הילה בכר:

מתחילה להיות,

יהודה פרוידגר:

כל האזור בבינוי,

הילה בכר:

ממש,

יהודה פרוידגר:

הוא השתדרג,

הילה בכר:

כן, הוא גם,

אליעזר ראובברגר:

נכון, הוא לא השתדרג, אתה מקווה שהוא ישתדרג,

יהודה פרוידגר:

אני חושב,

אליעזר ראובברגר:

נכון להיום, נכון להיום קטמונים, אנחנו יודעים מה זה קטמונים.

יהודה פרוידגר:

אם ייבנו את הפרויקטים שם באזור לפי הסדר שהם ביקשו, אז כשיגיעו לבנות את זה, כבר כל האזור יהיה הרבה יותר,

יוחנן וייצמן:

המילה שהכי אהבתי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

במשפט שלך, זה אם.

אליעזר ראוכברגר:

אם.

יוסי חביליו:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה דבר ששמאי לא יכול לדעת. הוא עושה שמאות לפי המצב היום. קדימה הילה.

יהודה פרוידגר:

שניקח את זה בתור בסיס קובע לאזור, 3 נקודה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה דבר שתמיד נוכל להציף, איך יכול להיות שההוא הסתפק ב – 3.7, אתה בא לי עם 4.5,

יוסי חביליו:

אנחנו מציפים את זה ולא קורה עם זה כלום.

הילה בכר:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

כי זה בסמכות מחוזית,

יוסי חביליו:

עזוב בוא הנה, יש לי,

אליעזר ראוכברגר:

יללה, קדימה.

הילה בכר:

תוכנית 7 בסדר היום.

יוחנן וייצמן:

תיבחר לכנסת, תשנה את החוק.

יוסי חביליו:

יכול להיות.

יוחנן וייצמן:

ואני אצביע לך.

יוסי חביליו:

רלי, אני מתנגד לגובה, תקראי לי ב – 13, בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

קדימה.

הילה בכר:

תוכנית 7 בסדר היום, תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

די, בואו תנו להתקדם קדימה. רוצים לגמור מוקדם היום.

תוכנית 1351147

הילה בכר:

תוכנית 1351147, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

מחוזית.

הילה בכר:

התנגדויות, קרן היסוד 7, בנייה, בעצם התוכנית שמה מופקדת מאשרת פה בנייה נפחית לאורך ציר רק"ל 10 קומות, 43 יחידות דיור חדשות, לתוכנית הוגשה התנגדות אחת, של הבעלים, בדירת קומת קרקע שבא וטוען שהבטיחו לו, ויש לו הסכם עם היזם, לזה שהוא יקבל דירת מגורים עם חצר, והתוכנית שהופקדה מאפשרת שם הפרשה ציבורית של 130 מטר רבוע, ולכן זה לא מקובל עליו. אנחנו דוחים את ההתנגדות, אנחנו סבורים שההפרשה ציבורית היא חלק מהשיקולים, זה צריך להיות בקומת הקרקע אנחנו לא מתערבים בהסכמים מול דיירים ליזמים.

יהודה פרוידגר:

אז שילך לבית משפט, זה לא המקום להתדיין בזה.

הילה בכר:

משהו שהוא רוצה, ולכן דוחים את ההתנגדות.

אריאל גולן:

סתם שאלה בלי קשר,

הילה בכר:

כן,

אריאל גולן:

אם יש דירת נכה, נגיד נכה שגר בקומה ראשונה בפינוי בינוי, הוא אומר אני רוצה להישאר פה,

הילה בכר:

אז יש שם מעלית, הוא יכול,

אריאל גולן:

אין בעיה,

הילה בכר:

לעלות לקומה שלו למעלה,

אמנון ארבל:

יש מעלית אבל, זה בניין חדש,

אריאל גולן:

כן? לא, הוא רוצה נגישות ישר, לא,

אמנון ארבל:

מעלית יש שם,

הילה בכר:

ומעלית לא מנגישה? היום יש חובת הנגשה בבניינים כאלה, אין כזה מצב שיש לך דירות בלי הנגשה בבניינים חדשים,

אמנון ארבל:

בניגוד לעבר.

הילה בכר:

אז זה לא רלוונטי. בניגוד לבניינים חדשים שמוסיפים, וישנים שמוסיפים עליהם, או,

אריאל גולן:

יש לו את החצר, יש לו את הזה.

הילה בכר:

אני לא יודעת, ההסכם בינו לבין היזם, אבל אנחנו צריכים את ההפרשה שלנו בקומת הקרקע,

אריאל גולן:

איזה ציוד,

הילה בכר:

זה תכסית של 500 מטר רבוע, יש לך איזה מגבלה.

אמנון ארבל:

זה יכול להיות גם לעבוד, בסוף, אנחנו לא נכנסים לשיקולים ביניהם,

אריאל גולן:

כן,

אמנון ארבל:

מבוגר, נכה הוא רוצה גבוה, הוא רוצה נמוך, הוא רוצה קומה,

יהודה פרוידיגר:

כמה הם מציעים הפרשה?

הילה בכר:

130 מטר רבוע ל - , אנחנו צריכים להסתכל,

אריאל גולן:

גן ילדים,

יהודה פרוידיגר:

מה?

הילה בכר:

לא, לא גן ילדים, (לא ברור) שאנחנו ביקשנו גן ילדים, בסוף הופקד,

יהודה פרוידיגר:

הגן הוא בתוך הבניין או הוא בצדדי?

אמנון ארבל:

גם פה הוספנו הערות נכסים, כמה תוכניות,

יוחנן וייצמן:

יש לי שאלה, קיבלתי פנייה,

הילה בכר:

רגע סליחה 130 מטר רבוע עבור,

אריאל גולן:

חברה תרבות,

הילה בכר:

חברה, פנאי, תרבות שימושים ציבוריים,

אריאל גולן:

מועדון הקשיש,

הילה בכר:

הם לא צריכים (לא ברור) בקיצור, משהו כמו גן ילדים,

יהודה פרוידגר:

אבל בתוך הבניין?

הילה בכר:

בתוך, אין לכם, זה בנייה מרקמית, נפחית, אין לך מה לעשות.

יוחנן וייצמן:

זה, זה הרק"ל.

יהודה פרוידגר:

השאלה אם אפשר לתכנן לפחות כניסה נפרדת לגן, לא דרך חדר מדרגות,

הילה בכר:

אז היא נפרדת, לא, מה פתאום אתה נכנס מהצד למבנה, מאחורה, יש לך מסחר בקדימה, ומאחוריו, אבל כן חשוב לי להגיד,

יהודה פרוידגר:

לא, לשטח הציבורי,

הילה בכר:

כן, אני אראה לך?

יהודה פרוידגר:

לא דרך הבניין,

הילה בכר:

לא דרך הבניין,

יוחנן וייצמן:

ברור,

הילה בכר:

אתה נכנס דרך הצד של הבניין,

אריאל גולן:

יוצרת גישה עצמאית, נפרדת מבבנין המגורים,

הילה בכר:

כן, כן, זה מאוד מאוד חשוב לנו. לא זה. אי אפשר להיכנס מהלובי, זה לובי קטן כזה.

אריאל גולן:

לא בכל מטלת יזם.

הילה בכר:

מה שכן, חשוב לי להגיד שאנחנו ביקשנו בהמלצה מעבר, דחינו את ההתנגדות שלו, אבל כן ביקשנו מעצמנו בגלל שזה, אנחנו יודעים שהולכות על קרן היסוד הן חלקות של 500 עד 700 מטר רבוע לכל אורך קרן היסוד, בהפוגות כאלה ואחרות, אנחנו כן סבורים שכניסה עם רכב צריכה, כל מגרש יכול לתרום את חלקו בזה שהוא יאפשר דרכו להיכנס לחניונים עתידיים ככל ויקודמו תוכניות גם מאחורה וגם לאורך הרכבת הקלה, ואנחנו כן מבקשים שיהיה פה שיתוף של חניונים. אפילו כהכנה.

יהודה פרוידגר:

מה?

הילה בכר:

שהכניסה לחניון תאפשר זיקת הנאה לחניונים עתידיים,

יהודה פרוידגר:

אז מה?

אריאל גולן:

יסומן כאילו?

הילה בכר:

כן, היא תיקבע בהוראות,

אריאל גולן:

שיתוכן כאילו,

הילה בכר:

בדיוק,

אריאל גולן:

איזה שהוא מקום לעבור?

הילה בכר:

לא, שהכניסה לרמפה תאפשר שאם יבוא להיות חניון הכניסה תהיה משותפת, יהיה להם מחסום להיכנס לחניון שלהם ועדיין אני אוכל להמשיך לחניון הבא.

יהודה פרוידגר:

מה עצמנו ענה לנו?

הילה בכר:

עצמנו ענה לנו שהמכונית לא כתבה את זה ואנחנו חוזרים על זה בהזדמנות הזו ונגיד את זה בדיון.

יוחנן וייצמן:

אפשר,

הילה בכר:

שנקווה לטוב, כי.

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות גם הבא, אני קיבלתי פנייה בנושא הזה וחבל שלא העברתי לך, טוענת עורכת, לא, לא, בסדר, דקה.

הילה בכר:

של קרן היסוד?

יוחנן וייצמן:

את הבקשה, של קרן היסוד בקשר לנושאים הנוספים. א', היא קובלת על זה, למה לא הגשתם את זה בתוכנית התנגדות מהנדס העיר?

הילה בכר:

אנחנו קבענו את זה בהפקדה.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

הילה בכר:

ביקשנו את זה בהפקדה.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל כעת אז לשנות דברים.

הילה בכר:

הם רוצים שנגיש התנגדויות מהנדס העיר, כי זה לא מעמד פחות. התגובה שלנו בהתנגדויות.

יוחנן וייצמן:

נקודתי לנושא הזה. אם אתה אומר אני רוצה עכשיו, בעיקר היא מתייחסת לנושא דווקא של החיבור של המגרשים, היא אומרת ככה, יכול להיות שההתנגדות והיו דנים בה.

אמנון ארבל:

מי זה?

הילה בכר:

מורן עמיקם של אדריכלית אדמה.

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

הילה בכר:

כן, כן, כן, יוחנן.

יוחנן וייצמן:

המגרש, המגרש שהנושא של החיבור חניונים הוא רעיון מעולה.

הילה בכר:

אבל לא בא להם, אתה אומר.

יוחנן וייצמן:

לא, הם היו מוכנים, אבל זה לא ילך כי מגרש ליד בנק הפועלים, בנק הפועלים סביר להניח שלא יסכים. בניין ליד,

הילה בכר:

לא יסכים, מה? להיכנס מרמפה שלהם?

יוחנן וייצמן:

לעשות את זה,

הילה בכר:

אבל אנחנו מוסדות התכנון יכולים להכריח אותו.

יוחנן וייצמן:

הוא עשה תמ"א/1, זה לא יקרה.

הילה בכר:

רגע, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

בניין שעשה תמ"א/1,

הילה בכר:

גם הבניינים מאחורה יעשו,

אריאל גולן:

אם לא ילך, לא ילך, (לא ברור) שזה יהיה.

הילה בכר:

רגע, אני רוצה להגיד לך משהו על זה. גם אם הבניינים מאחורה, גם עם שתי החלקות החברות שלהם לא יעשו כלום.

יוחנן וייצמן:

כן,

הילה בכר:

גם אם הבניינים האלה מאחורה יגיעו, הייתי מעדיפה שאני, רגע.

אמנון ארבל:

לא. סליחה.

הילה בכר:

לא נורא, גם אלה יעשו סתם תוספת קומה ועוד יחידת דיור, אני מעדיפה שפה יבנו מחדש. אני מעדיפה שייכנסו מפה וזה ישרת גם אותם, אני לא צריכה כניסה מכל נקודה וגם אם הוא יעשה זה לא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אגב אני מעדיף מאחור, לא מפה.

הילה בכר:

אז שייכנסו מפה,

יוחנן וייצמן:

לא משנה,

הילה בכר:

רגע, לקבוע בתת הקרקע כניסה מפה גם לתוכנית שתוקדם פה.

יוחנן וייצמן:

תראי, מקרן היסוד אני בכלל לא יודע איך אפשרנו כניסה לחנייה. אבל אפשרנו,

הילה בכר:

נכון, אבל היינו בדיון הזה בתוכנית הראשונה,

יוחנן וייצמן:

זה רק"ל,

הילה בכר:

של משרד אדמה הגיש.

אליעזר ראובברגר:

אבל כבר דיברנו על זה פעם.

אמנון ארבל:

אבל אני יכול להגיד לכם, אני לא יודע אם תמ"א/1, את שלושת הבניינים האלה שהיו איתנו בדיונים. כולם רוצים לעשות פינוי בינוי, שלושתם.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אם הם יבואו, אנחנו נעשה כמו שקבענו פה, (לא ברור) כי אני באמת מעדיף שתצאו מפה גם לפה,

יוחנן וייצמן:

שייכנסו מהבניינים האלה. מה?

אמנון ארבל:

אני אומר אם הם יבואו, ויעשו בניין חדש אז נקבע זיקת הנאה מפה.

הילה בכר:

ואז יהיה לך לפחות כניסה אחת מקרן היסוד.

אמנון ארבל:

אתה רק, אתה פה, אתה רק קובע את האפשרות.

יוחנן וייצמן:

כן, ואז יצטרכו, אז הוא אולי נרד בכלל מהכניסה מקרן היסוד, ונכריח אותם לעבוד דרך הבניינים.

הילה בכר:

אז אנחנו קודם כל קבענו, אנחנו גם ביקשנו שלא יהיה מתקן חנייה בכניסה, כי אנחנו יודעים שמתקני חנייה פחות עובדים טוב, והם יכולים לייצר רמפה.

יוחנן וייצמן:

זה מה ש - ,

הילה בכר:

וגם זה תופס שטח חזית, כי זה מגרשים הרי נורא נורא צרים. אז כאילו אם יש לי מקום חניה ויש לי חזית כזאת בכניסה לבניין,

יוחנן וייצמן:

עכשיו עוד דבר,

הילה בכר:

אז לא נשאר לי יותר מיד.

יוחנן וייצמן:

גם אם ידרשו את זה מהם זה זה. זה יצריך 2 נתיבי כניסה.

הילה בכר:

אני לא יודעת. אנחנו ראינו כבר נתיב אחד בתוכנית אחרת,

אריאל גולן:

יש רמזור, אפשר לעבור.

יוחנן וייצמן:

מה?

אריאל גולן:

עושים רמזור.

אמנון ארבל:

וייצמן, זה רק לתת את האופציה. זה הכול, זה לא מחייב,

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

זה רק זיקת הנאה, ירצו יגיעו להסכמות.

אריאל גולן:

אני הייתי אומר וייצמן שאם יהיה אפשר לפתוח שמה שישגרו בקרן היסוד.

יוחנן וייצמן:

כן, אז אתה יכול לקבוע.

הילה בכר:

נכון, אבל אתה לא יכול לקבוע את זה בדיעבד.

יוחנן וייצמן:

כי גם שמה זה,

הילה בכר:

כשתוקדם,

אריאל גולן:

אם אפשר להשאיר את זה כאופציה, כאילו,

הילה בכר:

אבל תהיה כניסה ויציאה,

אמנון ארבל:

לא, שיהיה,

הילה בכר:

זה גם טוב.

יוחנן וייצמן:

אין שמה כרגע תוכנית אחרת.

אריאל גולן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

רגע, עוד פעם. אז תסביר לי מה הכוונה כאופציה ולא כמחייב? זאת אומרת אני מנסה.

אמנון ארבל:

לא, כרגע אתה רושם בתוכנית,

אריאל גולן:

זיקת הנאה, זיקת הנאה,

אמנון ארבל:

שתותר זיקת הנאה בחניון. בסדר? אם זה ממומש או לא בעתיד, אנחנו לא יודעים כרגע.

הילה בכר:

אנחנו, אנחנו רק מאפשרים לנו את ה - ,

יוחנן וייצמן:

רגע,

אמנון ארבל:

לא, א זיקת הנאה בכניסה לחניון ומעבר לחלקות אחרות.

יוחנן וייצמן:

מעבר לחלקות אחרות,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

עכשיו, זאת אומרת, אם הם יעברו דרך החלקות האחרות אז זה, זה לא.

אמנון ארבל:

אם יבואו אחרות ונוכל לעשות את זה,

הילה בכר:

ושמה יש לקבוע.

אמנון ארבל:

נעשה את זה גם שם.

יוחנן וייצמן:

רגע, עכשיו בתכנון כעת מחר הם צריכים להציג תכנון,

הילה בכר:

יש לקבוע זיקת הנאה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

נגיד בשלב רישוי, איך הם עושים את התכנון?

הילה בכר:

אז הם לא, הם בונים כרגיל.

יוחנן וייצמן:

הם בונים חניון כרגיל.

הילה בכר:

רק, אני אבוא לדעת, אני אוכל להשתמש בזה ביום אחרי,

אמנון ארבל:

עם זיקת הנאה.

הילה בכר:

אתה מבין?

דובר לא מזוהה:

5 דקות הפסקה.

אליעזר ראוכברגר:

אולי נעשה אחרי זה,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כשנגמור את ה - ,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו, עוד רבע שעה כשנגיע להתנגדויות.

רלי חיים:

נגמור את התוכנית הזאת.

עמנואל זלטס:

נגמור את התוכנית לפחות.

יוחנן וייצמן:

אז עוד דקה. לא, אפשר לדבר גם על הנושא הסוגיה הזאת גם,

אמנון ארבל:

בסדר.

הילה בכר:

כן, (לא ברור) מאוד.

יוחנן וייצמן:

עוד דבר שני, על העמדת המתנה, היא טוענת וועדה מחוזית,

הילה בכר:

לא ידעתי שעורכי תוכניות כאלה פנים אליך. יוחנן.

רלי חיים:

יוחנן, את לא,

יוחנן וייצמן:

מה קרה?

הילה בכר:

לא, זה סבבה.

אריאל גולן:

עכשיו תכנון.

הילה בכר:

שאתה כתובת.

יוחנן וייצמן:

אני מאוד רוצה.

הילה בכר:

מה? לעזור לכולם?

יוחנן וייצמן:

כן.

עמנואל זלטס:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

את יכולה גם להגיד לי נשמעים לא צודקים. זה בסדר.

הילה בכר:

הם לא צודקים, אני אומרת, מה? 40, כמה זמן? מלא.

רלי חיים:

שנייה,

עמנואל זלטס:

עזוב יש דברים התפתחו פה.

רלי חיים:

שנה, שנה.

יהודה פרוידגר:

בסדר חרדים פונים אלי. חרדים פונים אליו, הכול בסדר.

הילה בכר:

אבל אני לא יכולה להגיד את זה להקלטה, אבל יוסי נשאר אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שהוא (לא ברור).

עמנואל זלטס:

לא, היא לא הייתה, דברים התפתחו. היא אומרת שיוסי (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

עוד דבר שהיא טוענת של ההשפעה שהיא עשתה את זה במקום המיטבי שהיא כבר אחרי כל הבדיקות.

יוחנן וייצמן:

טוב.

הילה בכר:

אוקי, אתה יכול לאפשר לנו בכל זאת לבקש את הדברים שאנחנו מבקשים, כי יש היגיון אורבאני מאוד בזה שלא ייכנסו כל חלקה של 500 מטר על ציר רכבת קלה עם הרכב שלהם למגרש שלהם?

יוחנן וייצמן:

קיבלתי

הילה בכר:

או שעושים פטור מלא. והמלצנו על זה בתוכנית קודמת,

יוחנן וייצמן:

קיבלתי,

הילה בכר:

ולא קיבלו או לכל הפחות תעשו לנו אפשרות להיכנס למגרשים עצמם.

יוחנן וייצמן:

אני בעד פטור מלא, אני חושב שזה שגיאה.

הילה בכר:

נכון, אבל הם לא יאפשרו פטור מלא בתוכנית אחרת שלהם וביקשנו פטור מלא, ולא קיבלו את זה. ולכן,

אמנון ארבל:

התוכנית הראשונה שהייתה,

הילה בכר:

כן, ולכן כי אנחנו חשבנו שלא הגיוני להיכנס לחלקה של 500 מטר ותנסה פטור מלא. אתה רכבת קלה, תלכו ברגל, אבל שוכנעו הוועדה המחוזית שכן לאפשר להם. אז גם כאן לפחות אנחנו אומרים,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מבין שהיזם רוצה חניה, אני לא, הוא למכור את הדירות בלי חנייה יהיה לו קשה, אני לא,

הילה בכר:

אז אתה,

יוחנן וייצמן:

הוא רב איתנו,

אמנון ארבל:

רוב הדירות שיש היום שמה גם היום,

אליעזר ראובברגר:

זה תלוי איפה.

אמנון ארבל:

עדיין מוכרים אותם, בוא, זה לא,

אליעזר ראובברגר:

כן, בקרן היסוד ימכור דירות גם בלי חנייה.

אמנון ארבל:

גם היום,

הילה בכר:

ממש,

יוחנן וייצמן:

אני (לא ברור) לך.

אליעזר ראובברגר:

את לא חושבת?

הילה בכר:

ממש. זה היה ממש,

יוחנן וייצמן:

אני בעד זה,

אמנון ארבל:

גם היום,

יוחנן וייצמן:

לא צריך לשכנע אותי.

אליעזר ראוכברגר:

הוא ייסע עם אופנוע. צריך לעשות חנייה לאופנועים.

הילה בכר:

שייסע ברכבת, ילך ברגל.

אליעזר ראוכברגר:

צריך לעשות חנייה,

הילה בכר:

ייסע במוניות, מה שהוא רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

חנייה לאופנועים, לקורקינטים חשמליים לאופניים חשמליים.

הילה בכר:

יש ברחוב. שיחנו ברחוב.

יוחנן וייצמן:

לא, זה התקן מחייב לגבי איזה גודל בניין,

הילה בכר:

נכון,

יוחנן וייצמן:

לעשות בפנים, לא?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הילה בכר:

אבל לא זה, לא נראה לי שזה התוכנית שלנו,

אמנון ארבל:

לא, זה בניין גדול.

הילה בכר:

כן, אוקי,

אמנון ארבל:

10 קומות בניין קטן.

הילה בכר:

טוב, אני אעבור לעוד תוכנית?

אליעזר ראוכברגר:

כמה יחידות דיור יש פה?

אמנון ארבל:

40,

אליעזר ראוכברגר:

נו מה אתה? מה זה 40 יחידות דיור?

הילה בכר:

תינוק.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בוא, מדברים על מאות, מה?

הילה בכר:

נכון.

אליעזר ראובברגר:

טוב, אנחנו עושים הפסקה או שהשניים האחרים, (לא ברור)?

הילה בכר:

אפשר, זה קליל, זה תיקוני החלטות.

אליעזר ראובברגר:

יללה, אז בואו נגמור אותם.

תוכנית 1363738

הילה בכר:

אז תוכנית 8 בסדר היום, 1363738, תיקון החלטה להפקדה, בסמכות הוועדה המקומית ברחוב יובב 21 במלחה. מדובר על תוכנית שכבר הייתה פה בדיון, נקבע, נקבעו, יש החלטה איזה, זה חלקה פרטית שמעוניין לבנות צמוד קרקע. הוא ישב איתנו על התכנון ובעצם עם דו"ח אגרונום, וקבענו בעצם ששני עצים מחוץ. אנחנו ביקשנו לשמר קבוצת עצים שזה קצת לא אפשרי, כי זה משנה לנו את התכנון. ואנחנו ביקשנו שהעצים מחוץ לקווי הבניין כן ישמרו. ביקשנו גם בהפקדה גג ירוק, פחות סביר לבקש את זה על בית פרטי, אז גם את זה אנחנו משנים. וגם את קווי הבניין עדכנו בהתאם לתכנון, אנחנו ממליצים להפקיד.

תוכנית 1395888

הילה בכר:

תוכנית 9 בסדר היום, 1395888, תיקון החלטה להפקדה בוועדה המקומית, תוכנית שלנו יזומה בגבעת מרדכי, גם של תחום שמעבדים בו זכויות, והייתה החלטה מה – 5 למרץ, שבעצם נקבע בינוי עד 8 קומות. לא פורט מעל ומתחת לכניסה. אז אנחנו מבקשים לפרט. נקבע חובת חלחול של 20 אחוז. אנחנו רוצים לאפשר את זה גמישות בזה, כי למעשה מגרשים של חומים הם אוטמים גם לפעמים במגרשי ספורט, ואז יש מורכבויות עם זה. אנחנו מבקשים לבחון את זה בשלב לאפשר גמישות

בעניין הזה בשלב ההיתר. וגם לנושא קווי בניין, אנחנו מבקשים לעדכן שיישמר 2 מטר כלפי דרום, כי המגרש הוא משופע ורק דרום בעצם למעשה נדרש מהמרחק. כל יתר הצדדים, צפון ומזרח הם מוצע בעצם פיתוח ומגרשי ספורט, אז אין הפרעה. וכלפי מערב יש שטח חוס. אז אנחנו ממליצים להפקיד.

תוכנית 1403088

הילה בכר:

תוכנית 10 בסדר יום, תוכנית 1403088, תיקון החלטה להפקדה תוכנית בסמכות הוועדה המקומית אבינועם 2, בגאולה, זאת תוכנית שכל המטרה שלה הייתה שינוי קווי בניין, זה שטח בייעוד מוסד, הם מבקשים להוסיף גם שטחים, ואנחנו בדקנו וזה מבחינתנו תכנונית זה גם מקובל. אנחנו ממליצים שהתוכנית תהיה גם לצורך תוספת שטחים, וממליצים להפקיד.

יהודה פרוידגר:

בית ספר נועם הזה, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא?

יהודה פרוידגר:

למי הוא הבית ספר נועם?

אליעזר ראוכברגר:

זה? נשאר.

יהודה פרוידגר:

צביה (לא ברור), לא?

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה פתאום.

יהודה פרוידגר:

בספטמבר עובר לצביה.

אליעזר ראובברגר:

לא ידוע לי.

ישראל קלרמן:

מי?

יוחנן וייצמן:

מי כן יודע?

יהודה פרוידגר:

לא, בגבעת מרדכי. ישיבה תיכונית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

צביה עובר להר חומה.

יהודה פרוידגר:

ישיבה תיכונית נועם,

אליעזר ראובברגר:

צביה עובר להר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

להר חומה.

יהודה פרוידגר:

להר חומה.

אליעזר ראובברגר:

להר חומה, או הגבעה הצרפתית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא, להר חומה.

יהודה פרוידגר:

להר חומה,

אליעזר ראוכברגר:

גבעה צרפתית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, להר חומה, (לא ברור) שאני יודעת בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

הבניין שלהם, הבניין שלהם, החדש הם בגבעה הצרפתית. נכון.

יהודה פרוידגר:

לא, לא, הם בהר חומה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

עוברים להר חומה.

יהודה פרוידגר:

להר חומה, צביה להר חומה. ונועם הישיבה התיכונית, עוברת לצביה.

אריאל גולן:

הלאה עוד תיקון, עוד שני תיקונים, נו.

הילה בכר:

11, תוכנית 11 בסדר היום, תוכנית 132,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא שידוע לי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

11 זה לא קטן.

אריאל גולן:

היה פה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראובברגר:

אני לא מכיר את זה.

יהודה פרוידגר:

אני יודע, כי הורים אמרו לי, יש שמה (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא,

אליעזר ראובברגר:

הורים תמיד, לא רוצים.

יהודה פרוידגר:

אני יודע, דיברתי עם המנהל, הוא אמר לי שהם עוברים באמת, ועכשיו באלו, בספטמבר הם עוברים
כבר,

אמנון ארבל:

זה לא בנושא השיעור.

יהודה פרוידגר:

בסדר.

הילה בכר:

טוב,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל (לא ברור).

תוכנית 1326552

הילה בכר:

תוכנית 11 בסדר היום, 1326552, תיקון החלטה להפקדה, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית. זה רק לעניין מסירת הודעות על הפקדת התוכנית. כל המגרשים בהיקף המגרשים שלנו עירוניים, ולכן אנחנו מבקשים להסיר את הדרישה הזאת, ממליצים להפקיד.

תוכנית 1437904

הילה בכר:

תוכנית 12 בסדר יום, 1437904, תיקון החלטה להפקדה תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, הם בעצם ההמלצה המקורית הייתה, זה שטח למוסד שביקשו,

אמנון ארבל:

זה מקומית אבל.

הילה בכר:

זה מקומית, אז למה כתוב?

אליעזר ראובברגר:

זה סמכות,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראובברגר:

12 זה סמכות מקומית,

הילה בכר:

זה באמת, סליחה זה מקומית, גם לא הייתי עושה תיקון החלטה, אם זה לא היה מקומית. זה טעות, טעות סופר, זה תוכנית בסמכות הוועדה המקומית,

ישראל קלרמן:

זה מקומית.

אמנון ארבל:

נכון.

הילה בכר:

טעיתי, אמרתי מחוזית, כי כתוב מחוזית, אבל זה מקומית.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

ישראל קלרמן:

זה לא טעות סופר, טעות (לא ברור), כתוב מקומית.

אליעזר ראוכברגר:

אצלנו כתוב מקומית.

הילה בכר:

אתם ב – 12?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

אבל (לא ברור) כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

היא אמרה מחוזית,

הילה בכר:

אז,

אליעזר ראוכברגר:

מקומית.

ישראל קלרמן:

אצלה מחוזית.

רלי חיים:

איזה הזוי.

ישראל קלרמן:

הבנתי את הטעות. סמכות מקומית. (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

היה בשמואל הנביא.

אמנון ארבל:

כן, זה לא זה.

ישראל קלרמן:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא זה?

רלי חיים:

זה טעות,

אמנון ארבל:

זה לא,

יוחנן וייצמן:

אז למה זה לא מקומית?

ישראל קלרמן:

זה מקומית.

הילה בכר:

טעיתי, גם אנחנו לא מעלים תיקונים, תיקוני החלטה ל - ,

אמנון ארבל:

נראה מה הם כתבו,

הילה בכר:

כן. זה שטח ש - ,

אליעזר ראוכברגר :

בדקתי את זה, לא, לא הבנתי למה.

אמנון ארבל :

מקומית?

אליעזר ראוכברגר :

לכן שלחתי.

אמנון ארבל :

לא, לא יודע.

אליעזר ראוכברגר :

תבדוק את זה.

אמנון ארבל :

נראה מה הנתונים שלהם, בוא נבדוק.

אליעזר ראוכברגר :

נכון.

אריאל גולן :

אז מה בעצם רוצים לתקן?

הילה בכר :

אז הם מבקשים, הם עלו ל - , הם קיבלו תוספת של 2.5 קומות מעל המבנה הקיים, ל - 7.5 קומות, כעת הם מבקשים לעלות ל - 10 קומות, אנחנו אין לנו התנגדות לכך, כי מדובר על רחוב שבונה את גובה הבנייה הזה, ולכן.

אליעזר ראוכברגר :

שמה?

יוחנן וייצמן :

אתם מתחילים, התחלתם הדרך הטובה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני רק אגיד לה, אני אגיד למה, למה הילה התבלבלה, זה הייתה תוכנית שהוא חייב להפקיד בסמכות,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

הוועדה המחוזית, המחוזית החליטה,

אריאל גולן:

כן.

אמנון ארבל:

בסמכות מקומית,

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

שינוי סמכות למקומית.

הילה בכר:

אני לא התבלבלתי, אני הקראתי. אחר כך הבנתי שיש פה בעיה.

רלי חיים:

אז כל,

אמנון ארבל:

אז היום זה במקום החלטה להפקדה,

הילה בכר:

תוכנית 13, תוכנית,

אריאל גולן:

רגע רציתם הפסקה,

הילה בכר:

סליחה, את זה אתם תרצו לראות, רגע, אליעזר,

אריאל גולן:

לייזר, הפסקה.

הילה בכר:

את זה אתם תרצו לראות,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו רוצים,

יוחנן וייצמן:

מאוחר,

הילה בכר:

לא, לא, אז אני אומרת, אתם רוצים,

יוחנן וייצמן:

בוא נסתכל,

ישראל קלרמן:

למה הפסקה?

אליעזר ראובברגר:

בגלל ש - ,

הילה בכר:

אז רק תפתח את המצגת. אז רק נראה לכם את המצגת.

אליעזר ראובברגר:

בוא, בוא,

הילה בכר:

רגע, התוכנית,

תוכנית 1231729

אליעזר ראוכברגר:

1231729,

הילה בכר:

כן, תוכנית שבעצם הדיון, הדיון על הצטרפות הוועדה המקומית, מדובר, מדובר,

אליעזר ראוכברגר:

אין לך משכורת? רלי, כן.

רלי חיים:

מה אני אעשה?

אליעזר ראוכברגר:

שום דבר, לא לעבוד אצלו,

הילה בכר:

אצל מי?

רלי חיים:

מה אני אגיד לו?

אליעזר ראוכברגר:

שום דבר, שאת לא עובדת שלו.

ישראל קלרמן:

לא עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

שיש לו עוזרים, שהם יעבדו את העבודה.

הילה בכר:

כי פשוט,

רלי חיים:

אולי (לא ברור).

הילה בכר:

רלי פשוט מאוד נכנסת ונחמדה.

אליעזר ראוכברגר:

מצוין, יש מישהו שמתנגד לזה?

יוחנן וייצמן:

קדימה,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, תציגי את זה.

הילה בכר:

את 13?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

את 14, תעשי 14, 14,

אליעזר ראוכברגר:

13 אנחנו, יש פה את סמכות הוועדה בשביל ההפקדה,

הילה בכר:

כן, אני רק אגיד,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו בעבר,

הילה בכר:

למה אנחנו,

אליעזר ראובברגר:

בעבר אנחנו הצטרפנו, מה שאחרי זה משכנו הצטרפות בגלל התוכנית העמדה, הגענו להבנה, בתוכנית העמדה של שני בניינים מרקמיים מקדימה. אחד מגדל מאחורה,

אמנון ארבל:

זה מגדל קצת רחוק.

אליעזר ראובברגר:

אחורה, ויש שמה, שצ"פ גדול,

הילה בכר:

חניון.

אליעזר ראובברגר:

ויפה,

הילה בכר:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) לכל האמצע הזה של שצ"פ, זה יפה,

יהודה פרוידגר:

איפה זה יצא?

הילה בכר:

זה,

אליעזר ראובברגר:

זה קדיש לזו על הפינה, ליד הכיכר, הנה אתה רואה את הכיכר.

אמנון ארבל:

זה המגדל שקיים היום, זה הבניין הזה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, וזה הכיכר הנה.

יהודה פרוידגר:

רגע, איפה? זה הכיכר?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

כן, מול מגדל הפעמון,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

בעצם.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

הילה בכר:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

יללה בוא נעשה עכשיו הפסקה.

יוחנן וייצמן:

לא, בסדר.

הילה בכר:

14?

אליעזר ראוכברגר:

זהו, יוסי חביליו:

בסדר?

יוחנן וייצמן:

נעשה הפסקה.

אליעזר ראוכברגר:

מאשרים לפי כולם?

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, 5 דקות הוא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

ביקש רפאל משהו. מקובל על כולם?

יוחנן וייצמן:

כן,

הילה בכר:

כי יש את החנייה בחלק האחורי, שהם לא יכולים להגיש אותה.

אמנון ארבל:

החלטה קודמת, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה חניות גדולים.

אמנון ארבל:

יש שם חניון, וזה בעלות רמ"י,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז,

אמנון ארבל:

והעירייה אכן מצטרפת.

יוחנן וייצמן:

איפה אנחנו (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

הילה בכר:

שזה,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו אנחנו עושים הפסקה, וב – 14.

ישראל קלרמן:

כמה הפסקה? רבע שעה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, 5 דקות.

יוחנן וייצמן:

תלוי במחשוב.

אליעזר ראוכברגר:

תלוי במחשוב.

ישראל קלרמן:

הוא אומר עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

רפאל, אתה יכול לטפל ב - , במחשוב מה שאתה רוצה, אנחנו רוצים הפסקה. שתסיים את ה - ,

יהודה פרוידגר:

את ההתנגדות?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמנואל זלטס:

רפאל,

הילה בכר:

נכון, יש לנו את ההתנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, יש את ההתנגדויות,

הילה בכר:

שכחתי,

אליעזר ראוכברגר:

כן. רפאל,

הילה בכר:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

ברור,

ישראל קלרמן:

הוא יגיד לך לחזור,

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא יגיד. הוא טוען שהוא לא,

יוחנן וייצמן:

אבל לא כל (לא ברור), הוא יצא. אסולין היה פה, אבל הוא איננו.

ישראל קלרמן:

מה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו עכשיו בהפסקה של המחשוב.

יוסי חביליו:

מה עם 13.

אליעזר ראוכברגר:

סיימנו?

יוסי חביליו:

אז אני נגד 13.

(הפסקה)

רפאל:

זהו, חזרנו. תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

עובד, קדימה אפשר להמשיך.

הילה בכר:

טוב, תוכנית 14 בסדר היום, תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה,

הילה בכר:

סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא נעשה את ההתנגדות של 11, עכשיו בדיוק 11,

אמנון ארבל:

דקה.

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

מה שתגידו.

עמנואל זלטס:

שנייה אחת.

אליעזר ראובברגר:

הוא אומר שזה משהו קצר מאוד. ואז יהיה לנו זמן, עד 12,

עמנואל זלטס:

נקבל אותו, נקבל אותו, רגע מה ההמלצה שלכם? תפתח שנייה,

הילה בכר:

טוב, אז אני חוזרת לתוכנית 1,

אליעזר ראובברגר:

נכון.

אריאל גולן:

שעה וחצי.

תוכנית 1142595

הילה בכר:

תוכנית 1 בסדר היום, תוכנית 1142595. תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, שלב התנגדויות, בבית וגן 84, תוכנית המופקדת אפשרה פה הרחבות דור, יש מתנגד אחד, יש מתנגד אחד שיש לו מחסן בבעלותו והוא טוען שהוא יחידת, יחידה לכל דבר והוא מבקש שיוסיפו לו ממ"ד, והוא מבקש שיכירו בו כיחידה, ואתם תשמעו אותו.

אריאל גולן:

מה זה כיחידה? יחידת דיור? כיחידה להרחיב?

הילה בכר:

הוא טוען שהחוק מכיר במחסן כיחידה לכל דבר, ולכן הוא רוצה ממ"ד, הוא רוצה לקבל.

יוחנן וייצמן:

ומה אתם חושבים?

יהודה פרוידגר:

זה צמוד למשהו.

הילה בכר:

אנחנו דחינו את זה, כי אנחנו מסתכלים על דברים תכנונית ככל והוא רוצה לקדם תוכנית שתסדיר לו את יחידתו, את זה כיחידת דיור, ניתן לשקול את זה לגופו של עניין עם ההסכמות הנדרשות.

אליעזר ראובברגר:

ולמה אי-אפשר להצטרף לפה?

הילה בכר:

כי הוא צריך להסדיר מקומות חניה, צריך להסדיר.

עמנואל זלטס:

לא, אבל יש, יש הסכמה בין הצדדים, גם אתמול היו אצלכם.

הילה בכר:

מי? אצלנו?

אמנון ארבל:

צוות (לא ברור), תוספת יחידת דיור,

עמנואל זלטס:

לא, לא לגבי זה. הוא (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

לא, לגבי הצטרפות שלו ליחידת דיור,

עמנואל זלטס:

הוא רוצה, הוא רוצה להצטרף לא יחידת דיור, הוא היום,

אמנון ארבל:

מחסן, מחסן,

עמנואל זלטס:

הוא היום קיים שם שנים, כתת – חלקה נפרדת.

הילה בכר:

כמחסן.

עמנואל זלטס:

כמחסן. בתוכנית לא הציגו אותו, הוא מבין שהוא לא יכול.

הילה בכר:

אז אוקי,

יוחנן וייצמן:

הוא מבין שהוא לא יכול ליחידת דיור נפרדת, כי עם כל מה שצריך.

הילה בכר:

כן,

עמנואל זלטס:

הוא רוצה את המחסן שלו, של 7 מטר, יגדילו לו ל – 20 המקסימום שנותן לו,

אמנון ארבל:

ואיפה יהיה המחסן שלו, אתה יודע?

הילה בכר:

כן, כן,

עמנואל זלטס:

הוא אמר שהוא יראה את זה,

הילה בכר:

כן, כן, סימנו.

אריאל גולן:

חדר הסקה או משהו, לא?

הילה בכר:

כן, פה.

עמנואל זלטס:

וזה גם (לא ברור), למה לא?

הילה בכר:

הוא טוען, בתשריט בית,

עמנואל זלטס:

כן,

הילה בכר:

רגע, אבל רגע, רגע, עמנואל, אני רק אגיד שני דברים, אחד,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רואה בעיה,

הילה בכר:

לא ראינו היתר, ההיתר היחידי שסרוק במערכת, הוא היתר שמסמן בעט שזה מחסן, הדבר היחיד שמראה שזה, רגע, הדבר היחיד שמראה שיש פה מחסן, זה התשריט בית משותף שאנחנו יודעים שהוא לא הוכחה. אבל אגב, לי אין מניעה לאשר את זה, אבל זה על חשבון חדר ההסקה והוא צריך לקבל הסכמות של 33 אחוז.

עמנואל זלטס:

בסדר, זאת אומרת חלק מהתוכנית,

אריאל גולן:

גם זה בעלותו, כתוב שזה בבעלותו,

הילה בכר:

בסדר.

עמנואל זלטס:

בבעלותו הפרטית,

אמנון ארבל:

בוא נשמע אותם רגע, נו,

הילה בכר:

לא, לא כל אחד יכול,

אליעזר ראוכברגר:

יללה תכניסו אותם, תכניסו אותו ונשמע אותו כן.

הילה בכר:

איזה תוכנית זו? בית וגן.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בית וגן. בית וגן,

אריאל גולן:

אמי,

יהודה פרוידגר:

אני חושב שלא,

אריאל גולן:

אמי,

יהודה פרוידגר:

לייזר,

אריאל גולן:

מחסן יותר גדול, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אריאל גולן:

30.

עמנואל זלטס:

לא גרים, לא גרים שם.

הילה בכר:

אנשים לא הגיעו?

אריאל גולן:

מה?

עמנואל זלטס:

יש שמה,

הילה בכר:

אנשים לא הגיעו,

רלי חיים:

הוא אמר ש - ,

יורם נעמן:

אני כאילו ה - ,

רלי חיים:

המגישים או ה - ?

אליעזר ראוכברגר:

אתה המתנגד?

רלי חיים:

כן.

הילה בכר:

אתה,

דובר לא מזוהה:

הנה, הגיע, הגיע.

רלי חיים:

זהו נבהלתי.

אליעזר ראוכברגר:

יופי, אתה המתנגד? הוא מתנגד, אתה יושב פה. כן,

יהודה פרוידגר:

מבקש פה, מתנגד שם. מתנגד פה.

אריאל גולן:

נראה לי שהם באותו צד, בכלל.

דובר לא מזוהה:

אין בעיה, אנחנו,

אריאל גולן:

הם באותו צד.

יהודה פרוידגר:

המתנגד פה, מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר, בסדר. בוא, מה שמך?

יהונתן חזן:

יהונתן חזן.

אליעזר ראוכברגר:

אדוני המתנגד.

אמנון ארבל:

זה הזדמנות טובה שתשבו ביחד.

יורם נעמן:

השם שלי, זה יורם נעמן.

אליעזר ראוכברגר:

איד?

יורם נעמן:

יורם נעמן.

אליעזר ראוכברגר:

יורם נעמן, אתה מוכן להציג את ההתנגדות? למה אתה מתנגד?

יורם נעמן:

כן, הכול הצגנו לפניכם, אני יכול להסביר,

הילה בכר:

יש לך תוכנית גם על המסך, אם תרצה להציג לוועדה משהו.

אליעזר ראוכברגר:

רק תגיד לי מי זה דינה מרדכי?

יורם נעמן:

זאת אחותי, ואני מיופה כוחה, במקרה הזה זה כבר עבר אלי, אבל זה ברישומים בטאבו, זה עוד שבוע יש (לא ברור), ובינתיים אני מיופה כוח.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, קדימה.

יורם נעמן:

יש לי ייפוי כוח.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יורם נעמן:

אני קודם כול, מדובר על בית וגן 84. השכנים באמצעות היזם שנמצא לפנינו, הגישו תוכנית תב"ע, ופה יש מחסן מוצב בחלל קיים.

יוחנן וייצמן:

מול המגדל מים שם?

יורם נעמן:

ופה כתוב.

יהודה פרוידגר:

חדר הסקה.

יורם נעמן:

חדר הסקה פשוט כנראה בתום לב או לא בכוונה. בכל מקרה פה במציאות יש לי פה מחסן שיש לו טאבו נפרד והוא רשום, משלם ארנונה והוא נמצא בתשריטים של ההיתר בנייה. פה יש קיר וזה דלת. אז זאת אומרת שהדלת הזאת לחלל, היא באמצע, היא בתוך המשרד שלי, בתוך המחסן שלי. עכשיו אמרתי להם כל הבניין מקבל, זה מקבל מפה, זה מקבל משם. למה לא לקחתם אותי בחשבון? אז אמרו שבהיתר בתשריטים של העירייה, האדריכל אמר שבתשריטים של העירייה כנראה זה לא הופיע. וזה בתום לב, וזה הושמט.

הילה בכר:

רגע, סליחה,

יורם נעמן:

אז דבר ראשון באנו לתקן את זה בהסכמה. כן, שקודם כל ש - , שזה פשוט בתשריטים זה האמת, אפשר לבוא לראות. זה מחסן, עם טאבו נפרד. עכשיו אני גם מבקש, מעבר לזה, להתרחב כפי שהחוק מרשה לי עד 20 מטר. עד 20, (לא ברור),

הילה בכר:

החוק לא מאפשר את זה, כתוב,

יורם נעמן:

אז החוק אמרו לי, ביררתי גם זה, וגם (לא ברור), עד 20, אז יש פה, אפשר לקבל מפה בחינת חלופות
הזה,

עמנואל זלטס:

המתאר, המתאר.

יורם נעמן:

או לחילופין,

הילה בכר:

וגם זה, זה לא ניתן.

יורם נעמן:

או לחילופין במקום אחר. אני פשוט לא רוצה להיות נפגע שכולם בונים, אחד בונה 60 מטר, אחד
בונה, זה כולם כל הבונים, ואני לא מקבל שום דבר. למה ייגרע חלקית, כולם ילדים טובים.

הילה בכר:

אבל לאן אתה יכול להתרחב למעשה?

יורם נעמן:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

רגע תענה לה על השאלה.

הילה בכר:

לאן אתה יכול?

אליעזר ראוכברגר:

להתרחב, אתה רוצה לקבל עוד 10 מטר, 11, 12,

יורם נעמן:

כן, החלל הזה.

אליעזר ראוכברגר:

איפה?

יורם נעמן:

הנה, הנה הוא כבר אישר אותו, הוא פשוט אישר אותו בתור חדרי שינה.

עמנואל זלטס:

אבל אין לו תוכנית שהופקדה.

יורם נעמן:

(לא ברור) לאף אחד.

עמנואל זלטס:

בסדר.

הילה בכר:

את המחסן העליון שרצית, וכמישהו, זה בסדר לתת לו?

יורם נעמן:

זה מעליו, זה מעליו,

הילה בכר:

יש לכם 33% הסכמה לשימוש ברכוש המשותף ל - , להצמדות?

יורם נעמן:

אם החתימה שלי תהיה, אז יהיה,

יהונתן חזן:

לא, יש 33%,

יורם נעמן:

בלי החתימה שלי,

עמנואל זלטס:

מגשים, כולם הגישו,

אמנון ארבל:

רגע, אז מה? מה מבוקש? אתה יכול להסביר לנו?

עמנואל זלטס:

רגע, רגע, אגב אמי, אני רוצה להגיד לך משהו,

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה להגדיל את המחסן שלו, לחלל.

עמנואל זלטס:

הכי פשוט,

אמנון ארבל:

את המחסן שהוא קיים כרגע,

עמנואל זלטס:

הכי פשוט אמי. לא, לא,

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה להגדיל אותו.

עמנואל זלטס:

זה הכי פשוט,

אריאל גולן:

להזיז את הצהוב הצידה.

עמנואל זלטס:

הוא רוצה את כל הקיר הזה להוריד, מאוד פשוט,

אליעזר ראוכברגר:

בדיוק. ולחבר.

עמנואל זלטס:

את כל הקיר הזה להוריד,

אמנון ארבל:

זה חדר הסקה ומחסן,

יוחנן וייצמן:

זה לא חדר הסקה.

עמנואל זלטס:

בסדר, אז לאשר אותו כמחסן,

הילה בכר:

אבל החלק שלו, הוא (לא ברור) למחסן,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להעלות את ההיתר הקודם, יש לך מחסן קודם?

יורם נעמן:

אפילו את הדלת.

עמנואל זלטס:

לא צריך דלת, זה אחד גדול.

יורם נעמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

פה, מה זה משנה?

עמנואל זלטס:

כן,

יהונתן חזן:

אני רק אני אגיד ככה,

אליעזר ראובברגר:

רגע, שנייה, שנייה. הילה, את רוצה לשאול אותו עוד משהו?

הילה בכר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יורם נעמן:

אני אומר מה שמגיע לנו,

אליעזר ראוכברגר:

שמענו, שמענו, בסדר.

יורם נעמן:

ואם לא, את החלק הזה שייתן חלק אחר, אבל שייתן לי משהו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, רק את שמך לפרוטוקול.

יהונתן חזן:

יהונתן חזן.

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יהונתן חזן:

יהונתן חזן.

אליעזר ראוכברגר:

חזן, בבקשה.

יהונתן חזן:

ככה,

אמנון ארבל:

תורם לאירוע.

יהונתן חזן:

בתום לב ממש לקחנו ההיתר האחרון, כי ראינו שהיה שמה,

רלי חיים:

תגיד את השם שלך שוב.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר, הוא אמר.

יהונתן חזן:

אז ממש בתום לב, לא, שבהיתר לא מופיע המחסן שהיה לו פה, לכן אנחנו, בטעות ממש בתום לב לא שממנו את המחסן, לא חס ושלוש יש איזה משהו.

יורם נעמן:

אבל אתה מסכים שהוא קיים?

אריאל גולן:

כן,

יהונתן חזן:

הנה. אז כמובן שאנחנו נחזיר לו פה את המחסן, כן, אני מאוד ניסיתי בחודש האחרון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

השם שלך.

יהונתן חזן:

יהונתן חזן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יונתן חזן.

יהונתן חזן:

אני מאוד ניסיתי בחודש האחרון לשבת גם איתו וגם עם הדיירים שם ממש להגיע ביניהם להסכמות גם רק עד אתמול בלילה, עוד ניסיתי שהם יגיעו להסכמות עם איזשהו מסמך חתום שאני יכול להביא אותו פה לוועדה. בגדול, הוא דיבר עם הדייר שהמחסן הזה יושב מתחת לבית שלו והדייר הביע הסכמה בתנאים כאלה ואחרים שהוא יחפור לו מתחת לבית. כי בעצם זו חפירה מתחת לבית קיים.

אמנון ארבל:

אבל אני לא מבין,

אריאל גולן:

זה מוצע כבר,

אמנון ארבל:

זה מוצע כבר כרגע,

עמנואל זלטס:

כן, כבר היה לפני,

אמנון ארבל:

השאר רק לצורך העניין, אם אני מי יקבל את המחסן?

יהודה פרוידגר:

יש שמה חלל,

הילה בכר:

צריך לסמן את המחסן,

עמנואל זלטס:

בסדר,

הילה בכר:

רגע, אנחנו רק נגיד שההתנגדות של האדון,

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

הייתה גם להוסיף לו ממ"ד, ועוד הרבה דברים.

יהונתן חזן:

בסדר, בסדר.

הילה בכר:

אתה יורד מההתנגדות הזאת?

יורם נעמן:

אני בא ואומר דבר כזה, אם החוק נותן לי,

אמנון ארבל:

(לא ברור) מחסן?

יורם נעמן:

אני בא ואומר דבר כזה אתה צריך. אם החוק נותן לי דברים אחרים שאני לא יודע אותם אז הבקשה תגלו לי אותם. אני באמת לא יודע.

הילה בכר:

אז אתה טענת בהתנגדות שלך שהמחסן שלך יש לו מעמד, כמו דירה ולכן אתה חושב שמגיע לך,

יורם נעמן:

נכון,

הילה בכר:

ואנחנו אנחנו,

יורם נעמן:

אני מגיש היתר לוועדה,

הילה בכר:

אז אנחנו סברנו בהמלצה שלנו לוועדה פה,

יורם נעמן:

כן,

הילה בכר:

שמחסן אין מעמד של דירה,

יורם נעמן:

על אף שהוא בטאבו נפרד.

הילה בכר:

יכול להיות מה שהוא רוצה,

יוחנן וייצמן:

הוא מחסן,

הילה בכר:

אבל גם גג לפעמים יש גג מוצמד,

אמנון ארבל:

אתה יודע מה המטרה, אתה יודע מה המטרה של מחסן?

יורם נעמן:

אני מקבל את דעתכם,

אמנון ארבל:

אבל אתה יודע מה המשמעות של ממ"ד בדירה?

יורם נעמן:

במקרה,

אמנון ארבל:

מיגון לדירה, למחסן לא צריך מיגון,

יורם נעמן:

בן אדם (לא ברור) מחסן ויש אזעקה איפה הוא ילך?

הילה בכר:

ירוך למקלט.

אמנון ארבל:

יש לדירה שלו,

הילה בכר:

הצמוד,

יורם נעמן:

איפה המקלט? במקרה,

עמנואל זלטס:

כן, במקרה הזה מחסן ללא דירה.

הילה בכר:

אלא אם אתה אומר, שהשטח שלך משמש איזה שהיא יחידה,

יורם נעמן:

לא, לא, 7 מטר, זה מה זה יכול לשמש?

הילה בכר:

כי מחסן לא שוהים,

יורם נעמן:

לא, לא, זה 7 מטר, זה מה שהחוק התיר לי, זה מה שנשאר. לא השתנה כלום, זה 4 קירות, מה ש - ,
מה שיש מה שקיים,

אמנון ארבל:

יש לך היום מחסן בבניין שלא שייך לאחת הדירות?

הילה בכר:

כן,

יורם נעמן:

איך?

אמנון ארבל:

יש לך מחסן בבניין שלא שייך לאחת הדירות?

יהונתן חזן:

יש מחסן בנפרד.

יהודה פרוידגר:

המחסן הזה,

הילה בכר:

אין לו, אין לך דירה שם.

יהודה פרוידגר:

המחסן הזה,

יורם נעמן:

אין לי שם,

יהודה פרוידגר:

אין לו דירה,

יורם נעמן:

הוא נרשם,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה,

יהודה פרוידגר:

מחסן, זה היה דירה.

יורם נעמן:

דרך אגב,

הילה בכר:

לפי מה שיש לו, השאלה אם (לא ברור).

יהונתן חזן:

לא היה ממ"ד,

עמנואל זלטס:
מחסנים חופשי,

הילה בכר:
מחסן כאילו,

יורם נעמן:
כבר אתם אולי,

אמנון ארבל:
אבל אני חייב להגיד שזה מאוד יצירתי ממ"דים מחסן,

הילה בכר:
השאלה אם זה משמש כמשרד, אולי צריך להכשיר את זה,

עמנואל זלטס:
דיורית למחסן, דיורית למחסן.

אמנון ארבל:
ממ"ד למחסן.

עמנואל זלטס:
דיורית למחסן.

אליעזר ראוכברגר:
למה לא?

אמנון ארבל:
זה הגיוני?

יורם נעמן:
השאלה שלי היא כזאת,

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה נמצא, אם אתה נמצא במחסן,

אמנון ארבל:

זה דירה,

הילה בכר:

זה בדיוק מה שהוא אמר לי,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה, לא, אתה עושה עבודה, בדיוק יש אזעקה.

אמנון ארבל:

אני אלך לדירה שלי,

אליעזר ראוכברגר:

אין, אתה אין לך זמן.

הילה בכר:

יש מקלט ציבורי.

אריאל גולן:

אבל אין לו, אמי.

הילה בכר:

אתה לא אמור לשהות במחסן יום שלם, אם יש,

אליעזר ראוכברגר:

לא יום.

הילה בכר:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא יום, הוא עכשיו מסדר את המחסן יש אזעקה,

הילה בכר:

אז תשתטח.

אליעזר ראוכברגר:

צמוד.

הילה בכר:

או תדפוק על הדלת של מישהו ליד.

יהודה פרוידגר:

תעשה לו ממ"ד,

הילה בכר:

אנחנו לא חושבים שאנשים שוהים במחסן.

אליעזר ראוכברגר:

תלוי, למה?

הילה בכר:

אלא אם זה,

עמנואל זלטס:

יש, למה?

הילה בכר:

זה שימוש אחר, ויכול להיות שיש באמת (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

שעתיים משתמשים,

הילה בכר:

(לא ברור) אמרת.

עמנואל זלטס:

אם אדם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

גברת, גברת הילה,

הילה בכר:

לא שוהים,

אליעזר ראוכברגר:

מסדרים מחסן עכשיו יכול להיות גם שעתיים מה?

אמנון ארבל:

יש מיטה, ואתה נרדם לרגע,

הילה בכר:

אז רגע, אז השאלה שלי,

אליעזר ראוכברגר:

כן, מה?

הילה בכר:

אחד, שההתנגדות שלך היא, אחד, שההתנגדות שלך לא הייתה רק תגדילו לי את המחסן. עכשיו זה עולה.

יורם נעמן:

כן.

הילה בכר:

אז קודם כל, כל ההתנגדות הייתה למעשה להכיר בכך כיחידה מוכרת, ולהוסיף לך את זה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מזה הוא ירד, מזה הוא ירד,

הילה בכר:

עוד (לא ברור), אבל זה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מבקש להגדיל את המחסן, זה הכול. הבנתי.

אמנון ארבל:

כרגע הבקשה היא רק שאין אביו, הבקשה היא לסמן את זה כמחסן,

יורם נעמן:

לא מתאים לי, לא מתאים לי. אני באתי לפי החוק.

יהונתן חזן:

אני מה שאני מציע, כאילו בשביל,

אמנון ארבל:

לסמן פה מחסן במקום חדר הסקה,

יהונתן חזן:

כל דבר ישמש לו פה מחסן,

אליעזר ראוכברגר:

ואת החלל להגדיל לו, להוריד את הקיר, או לעשות דלת, אתה אומר לעשות.

יהונתן חזן:

הבעיה מבחינתי ומבחינת הדיירים, להגדיל לו כאילו פה את כל השטח הזה,

הילה בכר:

לא, אבל אני מציעה דווקא שתחלק את זה לשניים, אני מציעה,

עמנואל זלטס:

רגע, שנייה, שנייה,

הילה בכר:

(לא ברור).

עמנואל זלטס:

לא הבנתי שנייה, מה הוא מציע פה?

הילה בכר:

שכל החדר הסקה יהיה, הכול הכול מחסן, אבל אין לך גישה למחסן שמה.

יורם נעמן:

שהמחסן הקיים,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אוקי.

יהודה פרוידגר:

עם פתח לחלל, עם פתח לחלל ליד?

הילה בכר:

אז לי יש הצעה אחרת,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה הוא (לא ברור) את ההצעה שלו,

עמנואל זלטס:

לא הבנתי, לא הבנתי מה ההצעה, אני באמת לא הבנתי.

אמנון ארבל:

שבמקום החדר הסקה יהיה מחסן, להרחיב אותו.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מוכן לחזור על זה? הילה,

יהונתן חזן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה רגע,

עמנואל זלטס:

קיר,

אליעזר ראוכברגר:

תחזור בבקשה להצעה.

יהונתן חזן:

אני אומר שתי פתרונות, דבר ראשון פה יש לו את המחסן שלו, שאנחנו חייבים לסמן אותו ואנחנו נסמן אותו. דבר שני, בשביל השטח של המחסן פה שהוא רוצה, זה בעצם מתחת לדירה קיימת, והוא רוצה זה בעצם מתחת לדירה קיימת והוא רוצה לחפור. אפילו שרשום פה נמצא בחלל קיים, אבל הוא צריך לחפור אולי באיזה, זה הפחד של הדייר בקומה מעל,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא יעמוד בזה.

עמנואל זלטס:

זה כבר היה בתמ"א.

יורם נעמן:

זה חלל קיים, זה עומד כבר 40 שנה.

אמנון ארבל:

התוכנית מציעה,

יורם נעמן:

אתה יכול לבוא, יש שם חור,

עמנואל זלטס:

זה (לא ברור) בתב"ע שהופקדה. בוא נשאל אחרת, בתב"ע שהופקדה, מישהו דיבר על החפירה הזאת?

יורם נעמן:

לא,

עמנואל זלטס:

מה קרה עכשיו שהשתנה? מהתב"ע שהופקדה, עדיין אני מנסה להבין. לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, רגע עמנואל, אז מה אתה מציע?

יהונתן חזן:

לא, אז אני אומר, אין שום בעיה מהבחינה הזאתי, רק שהדייר פה אומר, ברגע שאני רוצה לחפור, הוא רוצה שאני אביא (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

אבל זה חפור, כתוב פה.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא מהנדס? מהנדס זה וועדה יש, מה? מהנדס לוועדה, כל היתר מלווה מהנדס.

יהונתן חזן:

לסמן פה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, הכול חייב להיות מלווה מהנדס, אנחנו לא מוציאים היתרי בנייה בלי שיש לנו, אישורי מהנדסים, מה?

יורם נעמן:

נביא מהנדס,

אליעזר ראוכברגר:

ברור.

יורם נעמן:

נביא מהנדס,

יהונתן חזן:

אני פה מסמן את ה - , המחסן קיים,

אליעזר ראוכברגר:

ושמה התוספת.

הילה בכר:

ושמה היה,

יהונתן חזן:

החלק של זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

אז תעשה מחסן אחד גדול, מחסן,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, שנייה,

הילה בכר:

עמנואל, אני דווקא חושבת שלא צריך מחסן,

אמנון ארבל:

תעשה כבר מחסן אפשר לגור בו.

הילה בכר:

אם זה המחסן, זה המחסן, החתיכה הזאת.

יהונתן חזן:

הם כבר גרים שמה,

הילה בכר:

אני חושבת שצריך, להרחיב את זה לככה, ולאפשר פה עוד מחסן, כאילו גם יש מידה מסוימת הוגנת למחסן, וגם (לא ברור).

יורם נעמן:

אין בעיה,

צחי ברים:

מה הבעיה? אבל אם יש לו מחסן די גדול.

אריאל גולן:

בקיצור, תיאום תכנון, תעשו שמה. מה?

צחי ברים:

(לא ברור) של שני חדרים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, רבותי, אוקי, אנחנו נעשה את זה בדיון הפנימי, תודה רבה הבנו.

הילה בכר:

אני לא רוצה שזה יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

ניכנס לדיון פנימי.

הילה בכר:

שטח,

יורם נעמן:

לחברי הוועדה שאתם דואגים לכולם תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

יורם נעמן:

תודה רבה,

אליעזר ראוכברגר:

תודה, יום טוב, יום טוב.

יורם נעמן:

יום טוב.

יהודה פרוידגר:

זה נראה קיר תמך, שהוא רוצה כל כך,

אליעזר ראוכברגר:

יש ליווי מהנדס, לא יודע, אם לא, אם מהנדס לא יאשר, לא יאשר. בוא, לא יצא היתר בנייה בלי אישור מהנדס, זה ברור לגמרי.

הילה בכר:

ההתנגדות שלו בדיון,

אליעזר ראוכברגר:

מה הגודל של החדר הסקה?

עמנואל זלטס:

8, 4 על 4.

הילה בכר:

4 על 4.5, רגע,

אריאל גולן:

16,

יהודה פרוידיגר:

18.

אליעזר ראוכברגר:

17,

עמנואל זלטס:

אני אשאל,

הילה בכר:

חצי, 18 מטר רבוע, אני, אני חושבת שזה, הכול צריך להיות (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, 18 מטר לתת לו את כל חדר,

הילה בכר:

אבל חדר הסקה.

אליעזר ראוכברגר:

ישראל,

הילה בכר:

אבל אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

מה קרה?

הילה בכר:

החדר הסקה יחסום.

אליעזר ראוכברגר:

אז יש בשביל זה מסדרון.

ישראל קלרמן:

שהוא יצא,

אליעזר ראוכברגר:

שיצא, אין לי בעיה,

ישראל קלרמן:

אז תגיד לו,

הילה בכר:

אליעזר, מה שאני אומרת של החדר הסקה יחסום את הגישה לבית.

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר משהו אחר, אנחנו עכשיו, גם הוא עד 20 מטר, לא חייבים את כל ה – 20 שאתה מייצר בפחות,

הילה בכר:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה הגג,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראובברגר:

אז אם את אומרת שהחדר הסקה הוועדה אישרה 18 בכל מקרה, הוא לא יכול לקבל את כל החלל.

הילה בכר:

את החלל מאחורה גם,

אליעזר ראובברגר:

נכון,

יהודה פרוידיגר:

מאחורה.

הילה בכר:

אבל אני גם אחלק את זה,

אליעזר ראובברגר:

מה?

יהודה פרוידיגר:

בגלל היא אומרת אפשר לייצר שמה עוד מחסן,

הילה בכר:

נכון, אפשר.

אליעזר ראובברגר:

אז אני אל, אני אומר, עוד מחסן, או בצורה אחרת, אני לא יודע,

הילה בכר:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

אבל צריך לתת לו,

יהודה פרוידיגר:

כמה? כמה החלל?

אליעזר ראוכברגר:

הרחבה,

יהודה פרוידגר:

כמה החלל?

אליעזר ראוכברגר:

צריך לתת לו הרחבה עד 20,

הילה בכר:

6.40 עד 2.50,

אליעזר ראוכברגר:

הילה צריך לתת לו הרחבה עד 20, כל השאר תייצרי עוד מחסן, אין לי בעיה.

הילה בכר:

עד 20 ככל ותכנונית זה מסתדר, שיציג לנו.

אליעזר ראוכברגר:

ככל ותואם, בסדר, למה שלא (לא ברור) תכנוני?

הילה בכר:

כי,

אליעזר ראוכברגר:

ככל, ככל ובהיתר יש,

הילה בכר:

כי צריך כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

שהיה, כמו שאומר קיר תמך, או משהו אחר,

הילה בכר:

16 מטר רבוע, החלק הפס המלבן מאחורה הוא 16 מטר רבוע, בגלל זה,

אליעזר ראוכברגר:

16 ועוד 18 זה מגיע לקיר, לדירה של 35 מטר. ברור.

הילה בכר:

אז בגלל זה אני אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

זה, וזה לא, זה אנחנו לא מקבלים.

יהודה פרוידגר:

שניים, הוא (לא ברור),

הילה בכר:

אז אפשר לעשות פה שניים, שני מחסנים פשוט.

יהודה פרוידגר:

לעשות שתיים.

אליעזר ראוכברגר:

שלוש,

הילה בכר:

אפשר גם שלוש. נכון, אתה צודק.

אליעזר ראוכברגר:

אם את נותנת לו, אם אתה נותן לו 20 מטר, נשאר לך 16, שתיים של 8.

יהודה פרוידגר:

לא, נשאר,

הילה בכר:

16 ועוד 18 זה 34, אפשר גם,

אליעזר ראוכברגר:

אז שתיים של 7,

הילה בכר:

כל מחסן של, לחלק ל – 3, אפשר גם 12, כמעט 12 מטר עבור כל אחד,

צחי בריס:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני, לו אני אומר לתת 20,

הילה בכר:

עד 20,

אמנון ארבל:

אני כתבתי,

עמנואל זלטס:

לא, 20,

אליעזר ראוכברגר:

עד 20,

אמנון ארבל:

כתבתי,

עמנואל זלטס:

20, 20,

אליעזר ראוכברגר:

20, לא,

הילה בכר:

עמנואל,

אליעזר ראוכברגר:

לתת לו 20 עגול. עכשיו בשני יוצא שתיים של 7, או אחד של 12,

אמנון ארבל:

תראו מה כתבתי,

יהודה פרוידגר:

יפה מאוד. טוב מאוד. לסמן את המחסן להרחיב אותו עד 20 מטר,

עמנואל זלטס:

עד 20 ל - 20, ל - 20.

הילה בכר:

לא, אבל אל תהיה מדויק, אם זה חצי מטר פחות,

עמנואל זלטס:

אני אסביר,

הילה בכר:

למה שנגיע לתיקוני החלטות?

עמנואל זלטס:

אני אסביר לך גם למה מאוד פשוט.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

יש פה דיירים שהם קיבלו מחסנים, יש להם דירות למעלה, הוא זה מה שיש לו בכל מה שיש לו.
כבשת הרש זה מה שיש לו, אז שיהיה לו לפחות 20. מה קרה?

הילה בכר:

אבל לא נראה לך מוזר, עמנואל, שיש לו מחסן בבניין בלי דירה? אלוהים, אדירים.

רלי חיים:

בניין שלוש (לא ברור),

הילה בכר:

ממש,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה הקשר?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יהודה פרוידגר:

היה אחר כך,

הילה בכר:

שהגיוני,

אליעזר ראוכברגר:

הילה, הילה,

הילה בכר:

מחסנים לדירות.

אליעזר ראוכברגר:

תסתכלו מה שכתבנו, נראה לי זה בסדר. אפשר להמשיך הלאה.

יהודה פרוידגר:

מחסן.

אמנון ארבל:

כל השאר אני מוחק.

הילה בכר:

אתה מבין איזה מוזר?

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שכתוב,

אמנון ארבל:

כל השאר אני מוחק,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הילה בכר:

כי כן, כי,

ישראל קלרמן:

לא ראינו, תראי מה כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

יללה, קדימה.

יהודה פרוידגר:

הוא ביקש ממ"ד,

אליעזר ראוכברגר:

נו בסדר, מה שכתוב זה בסדר. תקרא. בשמחה.

אמנון ארבל:

מה?

רלי חיים:

יש כאלה (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

תראה איזה יופי. עכשיו,

אמנון ארבל:

לבניין אחר. פעם היה אפשר,

הילה בכר:

זה לא ייצור מוזר?

אמנון ארבל:

מחסן למטר,

אליעזר ראוכברגר:

20 מטר זה לא דירה.

אמנון ארבל:

גג לזה.

הילה בכר:

בטח שכן,

יוחנן וייצמן:

נו מה זה זה המשרד שלו.

הילה בכר:

היום מה (לא ברור) זה שיש לו זה דירה. משרד,

עמנואל זלטס:

זה לא דירה שם.

הילה בכר:

נפלט לו משרד.

אמנון ארבל:

נפלט לו.

יוחנן וייצמן:

יש לו משרד,

אליעזר ראוכברגר:

למה נפלט לו?

הילה בכר:

פעמיים.

אליעזר ראוכברגר:

לא נפלט לו,

אמנון ארבל:

לא, גם (לא ברור) למחסן.

הילה בכר:

אז שישדיר את זה כמשרד. למה לא?

עמנואל זלטס:

בקשה,

הילה בכר:

תסדיר את זה למשרד,

ישראל קלרמן:

הוא לא אמר,

אליעזר ראוכברגר:

זה מחסן,

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר לעשות את זה כעת? אפשר?

הילה בכר:

אפשר.

אליעזר ראוכברגר:

בואי משרד, (לא ברור). מה? תגידי לי מה זה משרד? א', אני לא יודע,

ישראל קלרמן:

מה הכוונה הוא עושה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל למשל, למשל אם הוא סופר סתם, כן? יש לו שולחן, והוא כותב שם מזוזות. נו מה?

עמנואל זלטס:

שכנים, מה?

רלי חיים:

הוא רצה ממ"ד,

הילה בכר:

יש לו שם חלון, הוא יכול להיות ביחד עם,

אליעזר ראוכברגר:

ברור חלון, אם הוא כותב שם מזוזות, הוא צריך אוויר.

הילה בכר:

היום גם אוויר הוא לא (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

הדיו יתייבש,

אליעזר ראוכברגר:

הדיו יתייבש, כן, לא צריך,

הילה בכר:

בסדר, שיהיה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא (לא ברור), משרד זה לא קבלת קהל, והוא זה,

ישראל קלרמן:

כן, זה משהו,

אליעזר ראוכברגר:

מה? אני לא יודע מה הוא, יכול להיות שהוא, יכול להיות שהוא מורה.

ישראל קלרמן:

סתם,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שהוא מורה, אז הוא שמה מכין את ה - ,

ישראל קלרמן:

לייזר, הוא סופר שמה.

רלי חיים:

אין לו מורה.

אליעזר ראובברגר:

הוא, הוא יכול להיות שהוא מורה, אז הוא שם מכין את השיעורים שלו, בודק מבחנים, לא צריך שמה יותר משולחן, כיסא, מנורה, וזהו, מה? יללה, קדימה.

יהודה פרוידגר:

(לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

תוכנית 14, מה?

יהודה פרוידגר:

לפי הארנונה שהוא משלם, (לא ברור).

עמנואל זלטס:

ארנונה לא מחייב כלום.

אליעזר ראובברגר:

14 בסדר היום,

הילה בכר:

הארנונה לא מחייבת, היתר לא מחייב.

אליעזר ראובברגר:

קדימה, 14 בסדר היום. טוב, הלאה.

תוכנית 1403658

הילה בכר:

טוב, 14 בסדר היום, 1403658, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, ברחוב הרב בלוי 6 בסנהדריה. שלב הפקדה, מדובר על תוכנית שמטרתה היא הכשרת קומה, ותוספת של שתי קומות חדשות על הבניין, הוא ביקש הכשרה של יחידת דיור ותוספת של 8 יחידות דיור,

יוחנן וייצמן:

למה כל כך קצת?

הילה בכר:

חדשות, מה?

יוחנן וייצמן:

למה כל כך קצת?

אמנון ארבל:

כי הם לא מכירים את המדיניות שלנו.

הילה בכר:

רגע, אבל אני רק, זהו, בדיוק, הם כנראה לא עודכנו. אבל,

אמנון ארבל:

הם לא פה,

הילה בכר:

זה בניין קיים,

אמנון ארבל:

המדיניות שלה לא פורסמה עדיין באתר פשוט,

יוחנן וייצמן:

כן. לא, צריכים באמת להעלות את זה,

הילה בכר:

לבניין הקיים בן 4 קומות, אנחנו ממליצים להפקיד,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

הילה בכר:

מה לא? רגע, קודם כל אתה מודה שאתה מפר את ההבטחה שלך? (לא ברור).

ישראל קלרמן:

ממש לא,

הילה בכר:

תודה, ואז נמשיך.

ישראל קלרמן:

להתווכח?

יוחנן וייצמן:

על מה?

ישראל קלרמן:

לא,

הילה בכר:

הוא אמר שהוא לא מוציא הגה.

ישראל קלרמן:

לא, לא אמרתי לא מוציא הגה, אמרתי לא מתווכח. אם את מסכימה.

אליעזר ראובברגר:

רגע, אבל מה עם,

ישראל קלרמן:

להפקיד, להפקיד כמו שהוגשה,

אליעזר ראוכברגר:

מה עם הפנייה של (לא ברור)?

ישראל קלרמן:

לא, להפקיד,

הילה בכר:

פנו,

ישראל קלרמן:

כמו שהוגשה, זה השאלה,

הילה בכר:

אתם רוצים להציג את הפנייה?

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

על זה,

הילה בכר:

אני אתמול אמרתי, שזה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

היא אישרה את זה, לייזר, אמר לי להפקיד כמו שהוגשה, כמו שהם ביקשו,

אמנון ארבל:

לא נכון,

הילה בכר:

נראה לך שאמרתי את זה?

ישראל קלרמן:

אז מי אמר?

הילה בכר:

אמרתי אנחנו ממליצים,

ישראל קלרמן:

מה היא אמרה?

הילה בכר:

להפקדה.

אמנון ארבל:

ממליצים להפקיד.

ישראל קלרמן:

כמו שהגישו,

אמנון ארבל:

בתנאים שרשומים,

הילה בכר:

לא מה שטובה, חכמוני,

אמנון ארבל:

רגע, לא יהיה,

הילה בכר:

אלא מה שאנחנו צוות מהנדס העיר, ביקש.

אמנון ארבל:

מה? אני יוצא מתוך הנחה, אתה קורא את כל ההמלצות לפני,

ישראל קלרמן:

אני קראתי אבל היא לא אמרה את זה,

אמנון ארבל:

היא אמרה להפקיד בהתאם להמלצה.

ישראל קלרמן:

אבל זה מה שהיא קיבלה פנייה.

אמנון ארבל:

עזוב ישראל,

הילה בכר:

די, לא ילך.

אמנון ארבל:

אתה עושה מעצמך צחוק, נו.

הילה בכר:

נו, אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו נבדוק בהקלטה מה היא אמרה.

הילה בכר:

אוקי, רק,

אמנון ארבל:

זה הבניין אגב,

הילה בכר:

רק בשביל, רק בשביל הפרוטוקול אני אגיד,

אליעזר ראוכברגר:

זה?

אמנון ארבל:

זה,

הילה בכר:

שההמלצה שלנו, היא תמיד להפקיד,

אמנון ארבל:

כן, זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה?

הילה בכר:

איך שאנחנו ביקשנו. שימור

אמנון ארבל:

את הקומה מעליו,

הילה בכר:

אז בוא תגיד מה אתה רוצה.

אמנון ארבל:

להוסיף,

הילה בכר:

ככה? אז איז בלי כלום?

ישראל קלרמן:

לא, עוד קומה, מה?

יוחנן וייצמן:

אנחנו על שתי, (לא ברור).

אמנון ארבל:

הם מבקשים להכשיר את הבניין,

הילה בכר:

להכשיר את כל הקומה.

אליעזר ראובברגר:

אתם מה ממליצים?

הילה בכר:

שתי קומות, מעל הקיים.

אמנון ארבל:

להכשיר אחד, ועוד אחד,

הילה בכר:

כמו שאנחנו, להכשיר אחד, ולאפשר תוספת של קומה.

אליעזר ראובברגר:

אז אתם מורידים, מורידים להם אחד,

ישראל קלרמן:

מורידים לקומה,

יוחנן וייצמן:

למה?

ישראל קלרמן:

אחת, מיותר.

הילה בכר:

רגע אז אני אסביר,

ישראל קלרמן:

שתי רכבות קלות.

הילה בכר:

ראשית, המדיניות שלנו באופן כללי,

אמנון ארבל:

השכנים יתנגדו.

הילה בכר:

כי תוספת, שתי קומות על המבנה, מה היא באה ואומרת בזה, שלה, בפנייה שלה? היא באה ואומרת - זה לא אשמתי שיש פה קומה להכשרה, אנחנו רוצים את השניים מעל. יוחנן,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא זה,

הילה בכר:

אתם לא יכולים לעשות צחוק מזה, תקראו את הפנייה.

ישראל קלרמן:

זה לא צחוק.

הילה בכר:

אני קראתי,

אמנון ארבל:

זה כל מה שהיא אומרת,

הילה בכר:

תקראו את הפנייה זה מה שהיא אומרת, היא אומרת לא אכפת לי מהכשרה הזאתי, אתם דופקים את השתי קומות מעל,

יוחנן וייצמן:

נכון,

ישראל קלרמן:

נכון,

הילה בכר:

אתם מבינים כמה זה לא סביר.

ישראל קלרמן:

לא, אבל העניין, מסתכל עליה הכשרה.

צחי ברים:

אני רוצה להגיד לך משהו,

הילה בכר:

אבל זה מה שהיא כתבה,

אמנון ארבל:

זה מה שהיא כתבה.

הילה בכר:

אולי היא לא כתבה בחוכמה, אבל זה מה שהיא כתבה.

יוחנן וייצמן:

אני אסביר לך מה היא כתבה.

ישראל קלרמן:

היא כתבה,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה מה היא כתבה, אני אומר מה אני חושב,

יוחנן וייצמן:

היא כתבה יש בריון שיושב על הקומה הזאתי,

הילה בכר:

(לא ברור) ותגידו את דעתכם,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שהסיבה היא פה פשוטה,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שמגיע לה גם יותר משתי קומות,

אמנון ארבל:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

מי שמסכים לגור (לא ברור) זה בית קברות מגיע לו (לא ברור).

אמנון ארבל:

למה?

הילה בכר:

אבל זה בית קברות, שנחשב שווה לגור לידו, לא?

אריאל גולן:

לא,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

הילה בכר:

לא?

אליעזר ראוכברגר:

אתה מוכן לגור בצמוד לבית קברות?

הילה בכר:

חשבתי (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

גם אני לא,

אמנון ארבל:

אבל יש מי שרוצה לגור מול הקבר של הרב עובדיה. לא?

הילה בכר:

אנחנו לא מכריחים אנשים לגור,

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

הרב עובדיה קבור פה?

אמנון ארבל:

כן,

אריאל גולן:

בטח.

אמנון ארבל:

אחלה נוף.

הילה בכר:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

איפה בתוך הבית הקברות.

צחי ברים:

לא, אמי לא מכיר,

יוחנן וייצמן:

לא, זה (לא ברור) פה, זה בכל מקרה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני יודע,

אריאל גולן:

הרבה, אבל קבורים פה.

אליעזר ראוכברגר:

יש פה (לא ברור),

הילה בכר:

נכון.

אמנון ארבל:

זה הקבר שלו, הוא בולט, לא? יש לו איזה.

ישראל קלרמן:

מעל הצומת, מעל הצומת אמי. מעל הצומת.

יוחנן וייצמן:

הוא (לא ברור) לקבר,

ישראל קלרמן:

איפה הצומת?

הילה בכר:

כל מיני כאלה,

אריאל גולן:

יש שם את (לא ברור) כל הזמן.

יהודה פרוידגר:

נחלת יצחק, נחלת יצחק?

יוחנן וייצמן:

קצת יותר ימינה.

יהודה פרוידגר:

מה אתם מחפשים?

יוחנן וייצמן:

של הרב עובדיה, כן

אמנון ארבל:

יש פה עוד מקום,

אריאל גולן:

איפה שהשחור שמה, זה הרב עובדיה.

אמנון ארבל:

זה?

אריאל גולן:

כן זה,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) של ירושלים,

אריאל גולן:

כן,

אמנון ארבל:

למה זה צנוע?

הילה בכר:

מה זה?

יהודה פרוידגר:

אמי יש חלקת,

ישראל קלרמן:

להוסיף שם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא יכול, (לא ברור).

צחי בריס:

אמי, תשאיר, תשאיר את זה ככה.

אריאל גולן:

לא, זה רק מתקן כזה ליד.

יוחנן וייצמן:

זה מתקן נרות, זה לא,

אמנון ארבל:

הוא לא קיבל, מה מתקן נרות?

יוחנן וייצמן:

הרב עובדיה קבור בקבר רגיל, נורמאלי צנוע.

אמנון ארבל:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

זה מתקן נרות.

ישראל קלרמן:

מדליקים נרות אצלו,

אריאל גולן:

לספרים תהילים,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא, זה לא. זה לא שיש,

צחי ברים:

חורג מהמדיניות.

אליעזר ראוכברגר:

יש, יש נרות ששמים, אז יש (לא ברור).

אמנון ארבל:

זה סטייה ניכרת.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא שיש.

צחי ברים:

זה חורג מהמדיניות.

אמנון ארבל:

אז מה הקבר שלו? זה הקשר שלו??

אריאל גולן:

כן, כן. לידו של אשתו.

הילה בכר:

הרב עובדיה קבור בכזה קבר צנוע?

אמנון ארבל:

וזה אשתו?

צחי ברים:

כן, מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה לא מכירה?

הילה בכר:

לא, אף פעם לא,

אמנון ארבל:

לא היינו שם מעולם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

קבר רגיל.

אמנון ארבל:

מה יש בכניסה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

היה סימון ליד,

הילה בכר:

אחד האדם.

יוחנן וייצמן:

תשמע, זה מדיניות רק"ל, אפשר לאשר פה 10 קומות.

הילה בכר:

אמי,

ישראל קלרמן:

לאשר את זה אז. רוצים לאשר את זה. כמו שהוגש.

הילה בכר:

תראה, כמו שהוגש, הוא אפילו לא טורח כאילו (לא ברור) על ההמלצה.

יוחנן וייצמן:

מקובל,

הילה בכר:

ככה בלאק.

יוחנן וייצמן:

דרך אגב,

הילה בכר:

מה שהיא אומרת,

יוחנן וייצמן:

קווי הבניין לא (לא ברור),

הילה בכר:

זה לא שהיא כתבה את זה עם מלא מלא טיעונים, שאווי ווי איך אתם תומכים בהם.

צחי ברים:

מה (לא ברור) ממה שהיא כתבה?

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא צריך.

יוחנן וייצמן:

אני בעד,

הילה בכר:

היא כתבה שלא מעניינת אותה הקומה להכשרה, שהם צריכים להרוויח,

ישראל קלרמן:

מתי? מתי?

הילה בכר:

שזה כמו תמ"א/38, מגיע לכולם (לא ברור),

ישראל קלרמן:

זה החלטה עם תיאומים. לא, טיעונים,

צחי ברים:

שיהיה פה עוד שתי קומות,

ישראל קלרמן:

טיעונים שלה, זה מה שהיא כתבה,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה,

ישראל קלרמן:

זה מה שהיא כתבה. תנאי להגשה.

אמנון ארבל:

לא למטה,

הילה בכר:

אנחנו כתבנו דברים,

אליעזר ראוכברגר:

זה (לא ברור) שמה,

אמנון ארבל:

אליעזר,

הילה בכר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

אליעזר, אני מקווה שלא מסתירים להם את הנוף.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב, אני לא יודע אם הוא עוד חי,

אמנון ארבל:

לא, לצורך העניין,

הילה בכר:

מי?

אליעזר ראוכברגר:

הבקשה הזאת, אחד בשם,

אמנון ארבל:

סגרנו בית קברות, אף אחד לא יסתיר לך את הנוף,

ישראל קלרמן:

מה? של,

אריאל גולן:

חבר'ה יעשו קומות עוד מעט,

אמנון ארבל:

כן, לא, לא, הויכוח שמחירי הדירות (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בשעתו הוא אמר, שהבתים הם (לא ברור),

צחי ברים:

אין סיכוי שזה יעלה,

אמנון ארבל:

לא נכון,

הילה בכר:

זה כבוד לגור ליד חלקות קדושים,

אריאל גולן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

את מוכנה לגור ליד בית קברות?

הילה בכר:

אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

גם אני לא.

אריאל גולן:

אתה לא, חצי מהר נוף רואים את הבית הקברות.

אליעזר ראוכברגר:

זה רחוק.

ישראל קלרמן:

לא, זה מתחת לבית,

אמנון ארבל:

זה מסביר הרבה דברים,

אליעזר ראוכברגר:

אל תעשה אותו, זה לא,

הילה בכר:

יותר רואים את יער ירושלים, את הר המנוחות.

אליעזר ראוכברגר:

אבל גם אלה שגרים כן רואים את הר המנוחות,

צחי ברים:

אף אחד לא ,

אליעזר ראוכברגר:

150 , 200 מטר?

הילה בכר:

בסדר, אבל אי-אפשר להשוות את (לא ברור) לבית קברות.

אליעזר ראוכברגר:

בוא פה תיקח את הבית, בוא תעשה סנפלינג אתה נמצא על ה - , על הקבר.

הילה בכר:

הוא חושב שזה מבאס אותם? פותחים את החלון באסה. תעברו דירה. כמו ככה,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה מפחיד אותם.

הילה בכר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

זה מפחיד גם,

הילה בכר:

בטח שזה מפחיד.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, לכן אני אומר,

הילה בכר:

רוחות רפאים,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר מגיע להם פרס.

פנחס רוטנברג:

לייזר, למה? אנחנו גדלנו, זה היה ממש חמוד.

אליעזר ראוכברגר:

אז תלך לגור שמה.

הילה בכר:

טוב, אז מה אתה אומר? מה אתם אומרים?

אמנון ארבל:

אני אגיד,

הילה בכר:

אבל הדרישה הזאת של (לא ברור) מאז איז,

ישראל קלרמן:

לדחות את הכול, טיעונים, (לא ברור) להכשיר.

הילה בכר:

אז אני אגיד את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא רלוונטי,

ישראל קלרמן:

לאשר,

צחי ברים:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אז בואי מה,

צחי ברים:

אני אגיד, היא מתייחסת למה שהיא כותבת, אם זה מעניין אותה, את ההכשרה או לא, אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר לגבי הגובה, אני חושב,

צחי ברים:

לגופו של עניין בעניין של הגובה,

אליעזר ראוכברגר:

תגידי לי מה, מה,

צחי ברים:

אני לא חושב שיש פה בעיה,

הילה בכר:

אז אני אגיד את הטענה,

אליעזר ראוכברגר:

הטענות, ותגיד את התשובות שלה.

הילה בכר:

רגע,

אריאל גולן:

קווי בניין,

הילה בכר:

לא, אני לא עוברת על הטענות שלה, זה מרגיז אותי.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אריאל גולן:

הילה אמרנו שלא מתווכחים היום.

הילה בכר:

לא, אני אגיד למה זה מרגיז, כי היא כותבת,

אמנון ארבל:

אתם (לא ברור), לא אנחנו צריכים,

הילה בכר:

כן, אני אמרתי לאמי אתמול, למה הרגלת את הוועדה המקומית,

אמנון ארבל:

להשיב,

הילה בכר:

שאתה עובר על הפניות, אתה מגיב עליהם, לא, תתאמצו תציגו אתם. אבל אני אומרת משהו אחר, הטענות של (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

את יודעת שהעלבת אותנו כעת, כמו שצריך?

הילה בכר:

לא, באמת אני באמת חושבת,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, נו, בואי, בואי, קווי בניין,

הילה בכר:

רגע, אני רק אסביר שנייה משהו לגבי מה שהיא כתבה, כי היא בכל זאת בשביל הטעם,

אליעזר ראוכברגר:

לא שאלתי אותך מה דעתך, שאלתי את הילה.

הילה בכר:

רגע, אני אגיד, מה שהיא כתבה, היא בעצם באה ואומרת, תאשרו לי כמו שקלרמן ביקש, אז איז, למה ככה,

אליעזר ראוכברגר:

אז למה אתה עונה? אני שאלתי את הילה,

הילה בכר:

כי מגיע לי תמורה, כי לא מעניין אותי הכשרה, מלא דברים שאני לא חושבת שתכנונית אנחנו,

ישראל קלרמן:

לא זה מה שאמרתי,

הילה בכר:

ראוי להתייחס,

ישראל קלרמן:

לא זה מה? שאני אמרתי,

הילה בכר:

אני כן אגיד מה המדיניות, ולמה אנחנו חושבים שהקומה השלישית היא יותר בעייתית. המדיניות שלנו היא בגדול שתי קומות על בניינים קיימים, כי אנחנו סבורים שיש גבול לכמה אפשר להעמיס על בניינים קיימים, ואנחנו, היינו מעדיפים פה הריסה ובנייה מחדש, ולכן אנחנו אומרים התוספת צריכה להיות מידתית,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה הכוונה, מה הכוונה שיש גבול?

אריאל גולן:

יוסיפו הרבה יותר, מה?

אליעזר ראוכברגר:

מבחינת מה? העמסה?

הילה בכר:

10 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

מבחינת מעמסה,

הילה בכר:

לא, מבחינת מעמסה של, אני אסביר,

אליעזר ראוכברגר:

מבחינת מה?

הילה בכר:

מבחינת המעמסה על חניות, כל מרחבים מוגנים שהם טלאי, על קרבה (לא ברור) העיר,

אריאל גולן:

אני יכול להביא לך עכשיו שתי מקורות,

הילה בכר:

בניין חדש,

אריאל גולן:

אישרנו 5 קומות,

הילה בכר:

רגע,

אריאל גולן:

מעל קומה אחת,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אריאל גולן:

5 בקריית משה, כבר עשו שמה שתי קומות, והוסיפו עכשיו עוד שתי קומות,

הילה בכר:

זה בעצם ההמלצה שלנו,

אריאל גולן:

בהתאם להמלצה שלכם.

אליעזר ראוכברגר:

פה היא כותבת,

אריאל גולן:

בהתאם להמלצה שלכם,

אליעזר ראוכברגר:

7 אושר 7.5 קומות,

הילה בכר:

אבל אנחנו אומרים אין לנו בעיה גם שתגיעי ל – 7 קומות, אבל אנחנו אומרים כשזה יהיה מוסדר, רק שיהיה לא חריגה בקווי הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אז בואי נדבר על קווי בניין,

הילה בכר:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

לכן אמרתי, גובה אני, אני,

הילה בכר:

אז אני רוצה לפתוח לכם את התוכנית,

אליעזר ראובברגר:

אפשר כבר מדברים,

הילה בכר:

שלא נדבר סתם, בסדר?

אריאל גולן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

בסדר,

אריאל גולן:

זה שהממ"ד בקווי בניין,

הילה בכר:

איפה זה? מה זה התוכנית הזו? רגע, 140,

אריאל גולן:

דרך אגב לממ"דים,

הילה בכר:

כי זה מחוזית, בגלל זה לא הורדתי את זה,

אליעזר ראובברגר:

1403,

הילה בכר:

התוכנית בסמכות מחוזית,

אליעזר ראובברגר:

3658,

אריאל גולן:

זה מחוזית?

הילה בכר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז המחוזית מאשרת 10,

הילה בכר:

אז תגידו, מחוזית מה שאתם רוצים,

יוחנן וייצמן:

כן,

צחי ברים:

לא, היושב ראש אני חייב לשאול שאלה, היא אומרת שאם טיפה הורס את זה, ובונים את זה,

אמנון ארבל:

איזה רק"ל?

צחי ברים:

כן,

ישראל קלרמן:

כן,

צחי ברים:

אני,

אמנון ארבל:

זה מעבר לבית קברות,

צחי ברים:

לפני שבועיים היה פה תיק,

אמנון ארבל:

אתה צודק שרשום מדיניות, שאם יש ציבורי, זה (לא ברור),

צחי ברים:

לפני שבועיים היה פה תיק,

אמנון ארבל:

זה רק"ל,

צחי ברים:

ברחוב המון, אותו סיפור של מדיניות, כן? שזה, מציעים הריסה,

אמנון ארבל:

את הקומות,

הילה בכר:

כן, אבל יש מקומות,

צחי ברים:

גם עושים לגובה,

הילה בכר:

עם מגבלות אחרות.

צחי ברים:

אז זה הבעיה. שכל פעם יש את הבעיה במיקום,

הילה בכר:

כל פעם יש לכם בעיה של מדיניות, ומגבלות, וכל מיני מקומות שאתם מתייחסים אליהם אחרת
תכנונית, בסדר, העיר היא לא אחת, היא לא אחת באיך שמתנהגים לה,

צחי ברים:

לפני שבועיים היה ברחוב המון,

אמנון ארבל:

נו,

צחי ברים:

הריסה, והיא אומרת שאפשר,

אמנון ארבל:

יש הבדל, יש הבדל בין בניין חדש וכשאת העושה מודרני כמו שצריך,

צחי ברים:

אבל הוא הרס, ולא אישרו לו,

אמנון ארבל:

לבניין מסודר,

הילה בכר:

אבל תלוי איפה אני אומרת,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

אריאל גולן:

אמי סליחה על ה – 8,

יוחנן וייצמן:

הוא ביקש 8, לא רצית,

הילה בכר:

ליד הבית הקברות?

צחי ברים:

בהמון.

אמנון ארבל:

איפה זה המון?

יוחנן וייצמן:

המון זה,

אליעזר ראוכברגר:

ברוממה,

אמנון ארבל:

נכון, כי המדיניות שמה היא 5,

הילה בכר:

אבל זה מה שאני אומרת, לא כל העיר משוטחת לאותו,

אליעזר ראוכברגר:

איפה (לא ברור) שמה.

אמנון ארבל:

ליד המאגר מים, ליד המאגר מים,

צחי ברים:

היא אומרת זה שיש הריסה,

יוחנן וייצמן:

עד (לא ברור) שלו.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הילה בכר:

אליעזר, אני רוצה להראות את הקווי בניין,

אמנון ארבל:

מאחורה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

הילה בכר:

שהיא מציעה, בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הילה בכר:

אני רק מראה, אני מזכירה שהחלקה, החלק הזה,

צחי בריס:

זה מה שהיא אמרה.

הילה בכר:

פונה למגורים, וזה פונה לגורים.

אמנון ארבל:

תסבירי להם,

הילה בכר:

מה שהם מציינים זה הרחבה של הסלון, אתם רואים וממ"ד, ואנחנו אומרים, אפשר להעמיד את זה אחרת, אבל זה אפילו לא הבעיה שלנו, אם, לא חייבים להגיע לאפס פה כלפי חלקות של שכנים,

אמנון ארבל:

חלקת מגורים.

הילה בכר:

גם פה, מדובר על מגרשים, על אפס, על אפס,

ישראל קלרמן:

איפה הבניין אחרי זה?

הילה בכר:

אני אראה, ולכן אל תקבלו זה, את מה שהם אומרים אז איז.

אליעזר ראוכברגר:

מה המרחק?

הילה בכר:

הנה, תראה איך הם בנויים, עכשיו זה לבנות להם על אפס על הפנים, הם ירצו להתרחב,

אמנון ארבל:

הבניין מימין,

הילה בכר:

תם ונשלם הסיפור,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה המרחק? תעשי לי מדידה רגע.

אמנון ארבל:

תראה פה,

הילה בכר:

אני אראה לך את התשריט מצב מוצע,

אמנון ארבל:

שיש פה איזה שני מטר, מבקשים להגיע עד אפס,

הילה בכר:

וגם פה עד אפס.

אמנון ארבל:

מגיע לאפס,

הילה בכר:

פה ממ"דים עד אפס.

אליעזר ראוכברגר:

שנייה פה, פה נראה שזה מאוד קרוב, שמה נראה,

הילה בכר:

רגע אני רוצה להראות לך, שנייה, אמי, אני רק מחזירה לפה,

אמנון ארבל:

ירצו להרחיב אחר כך,

אריאל גולן:

זה נראה בני ברק.

הילה בכר:

אבל אנחנו צריכים הכול,

אליעזר ראובברגר:

הילה, אם זה 10 מטר, ברור לכם שלא יישאר שמה. אבל אני לא יודע, לכן ביקשתי,

הילה בכר:

אני רוצה להראות לך, שנייה ,

ישראל קלרמן:

לייזר,

הילה בכר:

תראה,

אליעזר ראובברגר:

אם זה 4 מטר,

הילה בכר:

כאן,

אליעזר ראובברגר:

אתה צודק,

הילה בכר:

כאן, רגע,

יוחנן וייצמן:

אפשר להציע הצעה?

ישראל קלרמן:

לייזר, אני חושב גם בקווי בניין,

הילה בכר:

שנייה,

ישראל קלרמן:

8, ובקווי בניין,

אליעזר ראוכברגר:

רגע שנייה,

הילה בכר:

אני אפילו לא מצליחה לראות,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מה קרה?

אמנון ארבל:

את יכולה לפתוח ב – GIS,

הילה בכר:

רגע, כאן זה 1.7, נגיד אמי, קח את הגודל הזה,

אמנון ארבל:

לא, הם שואלים כמה,

הילה בכר:

אני מבינה, נראה כמו 3 מטר,

אמנון ארבל:

זה בערך 3 מטר אפילו פחות,

הילה בכר:

אם זה,

אליעזר ראוכברגר:

לכן אמרתי לך מראש, פה נראה (לא ברור),

הילה בכר:

זה 1.7, הנה זה, 1.7, נגיד זה,

אליעזר ראוכברגר:

2.5,

הילה בכר:

5,

ישראל קלרמן:

3.4, 3.4,

הילה בכר:

זה כאילו לא סביר בינינו להגיע עד לפס לגבול מגרש.

צחי ברים:

זה נכון.

אליעזר ראוכברגר:

4 מטר מהקיים היום,

אמנון ארבל:

שנייה, אבל זה אומר, שברגע שבונה פה בקו אפס, אתה מגביל גם אותו,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני אומר 4 מטר מהקיים היום,

אמנון ארבל:

נכון, אני אומר, מגרש הזה היום, יש לו היום קווי בניין נרחבים לצורך העניין,

הילה בכר:

הוא ירצה מרפסת גם,

אמנון ארבל:

הוא ירצה לעשות הרחבות, יגיד לו כן, זה בסדר, קווי בניין, אז יהיה את הקיר,

הילה בכר:

אז בוא נחזור שנייה לנספח, כדי שתראו,

יוחנן וייצמן:

אפשר להציע הצעה?

ישראל קלרמן:

אבל לא יהיה מצב, אמי,

צחי בריס:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

9 קומות,

ישראל קלרמן:

היום ולהחזיר (לא ברור).

צחי בריס:

מה קשור הצעה פה?

אמנון ארבל:

אם ההוא יש לו היום,

צחי בריס:

אם קווי בניין לא בסדר,

אמנון ארבל:

קומה 5 מטר, הוא שומר קווי בניין עושה הרחבה, סבבה.

צחי בריס:

אבל יוחנן,

אריאל גולן:

אין צורך,

אמנון ארבל:

לשמור את המרחק שלו.

ישראל קלרמן:

מהקו מגרש?

אמנון ארבל:

אבל מה,

הילה בכר:

אז אנחנו אומרים,

ישראל קלרמן:

וכמה יש לו? כמה יש לו?

הילה בכר:

נפרט חזית, חזית, מה ביקשנו, אוקי, חזית מזרחית שזו החזית של הממ"דים, אנחנו אומרים מוציאים ממ"דים בקו בניין כלפי החלקה, אנחנו סבורים שהשטחים העיקריים ממ"דים אין ברירה, אוקי, אז אנחנו אומרים, אבל לא חייבים להרחיב את הסלון עד כדי. אז לפחות שיהיה את הממ"דים והסלון יישאר כמו שהוא, ואולי אפשר להציע פה מרפסת במקום. אתם רואים את המרפסות שלהם פה? אפשר להציע מרפסת במקום עד הממ"ד ולאפשר כניסה לממ"ד מפה, ולסדר שנייה אחרת את הדירה, כי זה סלון, אז לא חייבים להציע את הרחבת הסלון עד האפס, אבל מרפסת אפשר. זה נגיד שאנחנו אמרנו,

ישראל קלרמן:

הוא לא באפס, פה יש לו נסיגה,

הילה בכר:

אנחנו אומרים תשמור על 3 מטר בחלק הזה, לא על הממ"ד,

יוחנן וייצמן:

לא,

הילה בכר:

לסלון, אוקי,

אריאל גולן:

והממ"דים?

ישראל קלרמן:

ממ"ד איפה הוא מגיע,

הילה בכר:

הממ"ד שישאר,

אליעזר ראוכברגר:

כמו שהוא,

הילה בכר:

אין מה לעשות,

יוחנן וייצמן:

היא צודקת בדבר אחד, אם הוא היה בא כעת והיה אומרת תמ"א (לא ברור),

הילה בכר:

למה בדבר אחד?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה זה,

הילה בכר:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא היינו נותנים לו? לא היינו נותנים לו?

אליעזר ראוכברגר:

חלון בגלל שלא יהיה,

הילה בכר:

חלון, לא יכול להיות ככה.

ישראל קלרמן:

אפס,

יוחנן וייצמן:

לא, הממ"ד באפס,

ישראל קלרמן:

הממ"דים היא מסכימה להמשיך.

יוחנן וייצמן:

לא, להכניס אותו פנימה,

אריאל גולן:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

לא, היא אמרה,

הילה בכר:

לא, לא, אמרנו,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

הילה בכר:

אין מניעה לאפשר את הממ"דים,

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, מה שהיא אמרה זה בסדר.

ישראל קלרמן:

שנייה, לא הבנתי, אבל שנייה, תראה אני רואה נסיגה שמה, זה אפס, למה זה אפס?

אמנון ארבל:

אי-אפשר לעשות את הממ"ד פה, שיחסום את הסלון, אין מה לעשות, זה אילוף.

הילה בכר:

אי-אפשר, אי-אפשר,

אמנון ארבל:

היינו שמחים לא לאשר את הממ"ד,

הילה בכר:

אנחנו מבינים את האילוץ הזה,

ישראל קלרמן:

הסלון אני רואה שיש נסיגה, למה היא אומרת?

הילה בכר:

למה היא אומרת, גוף שלישי, אוקי, זה המרפסת, היום הסלון מגיע עד לפה, זה המרפסת, ונגיד צריך את זה כדי לאפשר את ה - , אני לא יודעת למה, איך הם מוציאים מרפסת, מה זה מרפסת כזאת סגורה של מתאר 62, אנחנו אומרים את הפה יישמר 3 מטר, מה שיצא לך 3 מטר תשאירי, כי אנחנו עדיין חושבים ששטחים עיקריים, (לא ברור) ממ"ד,

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה שבעצם יוצא שהסלון כן יורחב, לא כמו שהוא רצה,

הילה בכר:

עד 3 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

והשאר מרפסת,

הילה בכר:

אם הוא יורחב יצליח להתרחב, שיתרחב, אבל אם לא, אז לא.

ישראל קלרמן:

הממ"ד בין כה מגיע לאפס,

אמנון ארבל:

אבל זה, יותר גדול.

אליעזר ראוכברגר:

עדיין, בוא,

הילה בכר:

אבל זה ממ"ד, אנחנו מבינים שאין ברירה,

אליעזר ראוכברגר:

נפתח.

הילה בכר:

נכון,

אמנון ארבל:

גם ככה יבואו השכנים ויתנגדו בהיתר ויתנגד, ויגיד - מה אין חובה בזה, לסלון, זה כבר,

הילה בכר:

כלפי החזית הצפונית זאתי, אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אוקי,

הילה בכר:

כלפי החזית הצפונית אנחנו אומרים זה פונה לחלקת מגורים, מוצעות מרפסות זיו בקרבה יתרה, ואז על גבול המגרש, זה לא מקובל, צריך לשמור על 3 מטר, נגיד הוא יכול, כי כנראה איכשהו הוא יכול לעשות מרפסת יותר קטנה, עד 3 מטר, כי זה הקצה,

אמנון ארבל:

זה 3,

הילה בכר:

זה לא, לא הגיוני, לא סביר להציע פה מרפסת על קו בניין אפס, כשזה המגרש השכן הוא גם מגורים, אנחנו פשוט מריעים את מצבם. חזית מערבית,

אליעזר ראוכברגר:

למה עשית הבדל בין המרפסות?

הילה בכר:

כי קו המגרש הוא פה, וקו המגרש פה אתה רואה שהוא קצת מקבל,

אמנון ארבל:

יש שמה מקום לעשות מרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

מגרש (לא ברור),

אמנון ארבל:

גבול מגרש,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

אמנון ארבל:

זה הכול.

הילה בכר:

חזית מערבית כלפי הרב בלוי, שזה בעצם החזית הזו, אוקי, יש פה הפקעה לדרך שלא סומנה בכלל בתוכנית, וצריך לסמן אותה. והיא מציעה, ובעצם מה שקורה זה, שהם מציעים כלפי זכות הדרך פה מרפסות, מה?

יוחנן וייצמן:

הפקעה בוצעה?

הילה בכר:

יש המון מקומות בעיר,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

הילה בכר:

לא בוצעה בפועל, ועדיין,

יוחנן וייצמן:

אנחנו רוצים,

הילה בכר:

אנחנו רוצים לבצע אותה.

יוחנן וייצמן:

הבנתי,

הילה בכר:

כן, אנחנו צריכים מדרכות, אנחנו צריכים,

יוחנן וייצמן:

זה לא רחוב יחזקאל, בסדר, שאלתי. הכול בסדר.

הילה בכר:

אוקי,

אמנון ארבל:

לא, זה לא רחוב יחזקאל.

יוחנן וייצמן:

שאלתי שאלה,

הילה בכר:

אנחנו יש פה מרפסות שבעצם יוצאו על זכות הדרך, ולכן אנחנו מבקשים רגע, אני חוזרת ל – GIS להראות אוקי, שנייה אחת,

יוחנן וייצמן:

מרפסות על זכות הדרך זה לא נורא, אבל,

הילה בכר:

תראו יש פה, רגע,

אריאל גולן:

איפה תעשי את הייעודי קרקע,

הילה בכר:

כן,

אריאל גולן:

שנראה,

ישראל קלרמן:

אם זה מעל דרך, אין לנו בעיה, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

כן, נכון, אין אפילו בעיה עם זה.

הילה בכר:

זה בשקוף וזה בכחול הזה, רגע, אני רוצה להראות,

אריאל גולן:

כל זה המגרש,

ישראל קלרמן:

זכות דרך אין לנו בעיה.

הילה בכר:

זכות הדרך היא,

אליעזר ראובברגר:

זה למעלה,

הילה בכר:

צריך להסדיר את הגדר כמו שצריך,

אליעזר ראובברגר:

למטה צריך לראות, מה שעשו,

ישראל קלרמן:

מה? 2.5?

אליעזר ראוכברגר:

מה שעשו, באיך קוראים לזה? רחוב חזן,

ישראל קלרמן:

מה? 2.5 גובה,

אליעזר ראוכברגר:

אסון מה שקרה שמה,

יוחנן וייצמן:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

צריך שמה לבטל את ההיתר בנייה,

הילה בכר:

וגם אגב אי-אפשר לבטל, רגע, זה אמרנו שזה מחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

כל מה שנשאר,

הילה בכר:

כל הדיון הזה בכלל סמכות מחוזית, אז אנחנו מבקשים,

ישראל קלרמן:

זה לא חוקי,

יוחנן וייצמן:

היה לנו,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אתה אני אומר, אמרנו שייבנה מרפסת, (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

את הכביש,

ישראל קלרמן:

לייזר, גם המתחת הוא 2.5, זה לא חוקי, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אבל יצא היתר ככה,

ישראל קלרמן:

זה טעות חמורה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, לכן אמרתי, לכן אמרתי,

ישראל קלרמן:

אבל 2.5 כן,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי בלמטה צריך לעשות בדיקה, מה?

יוחנן וייצמן:

מה גובה קומה?

ישראל קלרמן:

2.5,

הילה בכר:

אז קודם כל אנחנו מבקשים להחזיר את ייעוד הדרך המאושרת למגרש, ולא לבטל אותו. ודבר שני, ולעשות הצעה כתנאי להיתר. דבר שני, אנחנו מבקשים שמרפסות לא יתוכננו מעל זכות דרך,

יוחנן וייצמן:

למה?

הילה בכר:

כי זה לא, זה מה שנהוג באזור הזה, כי זה לא נכון (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

חבל,

הילה בכר:

אבל זה מה שמבקשים, אם רוצים לקבל אחרת בעניין הזה, זה שיקולכם,

יוחנן וייצמן:

אני תיכף מקבל,

הילה בכר:

רגע, זהו, זה לעניין הקווי בניין,

אליעזר ראובברגר:

אני מציע לקבל את ה - ,

הילה בכר:

המלצה?

אליעזר ראובברגר:

המלצה שלך.

יוחנן וייצמן:

קווי הבניין,

אליעזר ראובברגר:

קווי בניין,

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

בוודאי,

יוחנן וייצמן:

למעט המרפסות,

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר עכשיו על קווי בניין,

ישראל קלרמן:

לא, היא דיברה על מרפסות,

יוחנן וייצמן:

לא, למעט המרפסות מעל דרך,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר,

הילה בכר:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

המלצה שהיא אמרה זה לשיקולכם, אז אנחנו אמרנו,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר, והשאר,

ישראל קלרמן:

המרפסות לאשר,

אליעזר ראוכברגר:

לקבל,

הילה בכר:

את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

את הממ"דים להשאיר, ואת הסלון לצמצם.

הילה בכר:

אז מה? מה אתם לא מקבלים? קווי בניין?

ישראל קלרמן:

המרפסות כן מעל דרך,

הילה בכר:

אוקי, מרפסות מעל דרך לשנות,

ישראל קלרמן:

כן,

הילה בכר:

עכשיו,

ישראל קלרמן:

והקומה הנוספת, גם,

הילה בכר:

נושא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה אמרנו,

הילה בכר:

בסדר, יש שם משהו בהמלצה שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה את הנושא של המחסנים,

יוחנן וייצמן:

חניות,

אליעזר ראוכברגר:

מחסנים והחנייה.

הילה בכר:

כן, התוכנית המאושרת מסמנת, רגע, יש שמה חניות מאושרות בהיתר. הם מבטלים אותם. צריך להחזיר אותם,

אליעזר ראוכברגר:

חניות?

הילה בכר:

כן, מאושרות בהיתר, הם מבטלים אותם.

אליעזר ראוכברגר:

חניות?

הילה בכר:

חניות, (לא ברור) הם לא משתמשים בהם בפועל, עדיין יש חניות,

אליעזר ראוכברגר:

לטובת מה הם מבטלים אותם?

יוחנן וייצמן:

ממ"דים.

הילה בכר:

לטוב, אני אראה לכם את ה - , למטה, שנייה אוקי.

יוחנן וייצמן:

הממ"דים חוסם להם חניות,

הילה בכר:

נכון, יש פה חניות מאושרות, אתם רואים שהם שינו אותם. אנחנו אומרים תכניסו קודם כל חניות ברגלי ממ"ד, בלי המחסנים פה, קודם כל, קודם כל בואו (לא ברור), אתם רואים שהם מיקמו חנייה בזכות הדרך פחות, לא, לא הגיוני. אנחנו רוצים בסוף להפוך את זה למדרכה, ולהסדיר את זה. אוקי, אז אנחנו מבקשים שהחניות האלה יוכנסו, ברגלי הממ"ד,

אליעזר ראוכברגר:

ואיפה יעשו את הממ"ד?

הילה בכר:

לא, זה הרגלי ממ"ד,

אמנון ארבל:

50%,

הילה בכר:

הם פשוט עשו פה מחסן,

אמנון ארבל:

70%,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

הילה בכר:

ואנחנו גם לא אוהבים מחסנים, לפחות שזה ישמש את החניות שלא ניתן להגיע אליהם, קודם כל החניות,

אמנון ארבל:

שיהיה מה לסגור אחר כך,

הילה בכר:

עכשיו אנחנו עוד אומרים, הגדלנו ראש ואמרנו, חניות חדשות אנחנו פוטרם אתכם, איזה נחמדים אנחנו, נכון?

יוחנן וייצמן:

נכון, שתי (לא ברור),

הילה בכר:

אנחנו מפעילים שיקול דעת. אנחנו אמרנו את זה, אתם קרובים לציר רכבת קלה, אבל חניות בהיתר תחזירו, כן? זה פחות סביר.

אליעזר ראוכברגר:

חניות קיימות,

הילה בכר:

כן, מאושרות,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

להחזיר אותם?

אליעזר ראוכברגר:

למה בהיתר.

הילה בכר:

ולא בזכות הדרך,

אליעזר ראוכברגר:

כאלה שלא סגרו.

הילה בכר:

נכון, כן, אוקי, חניות בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

הילה בכר:

אפשר להוסיף?

אליעזר ראוכברגר:

אמי, כן,

הילה בכר:

מה עוד? מה עוד מפריע לכם?

אליעזר ראוכברגר:

מחסנים,

הילה בכר:

מחסנים. איפה? אין להציע מחסנים מעל הקרקע, למעט המאושר בהיתר, זאת אומרת שזה המחסנים האלה שהם עושים ברגלי הממ"ד,

יוחנן וייצמן:

נו, זה החניות,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

בסדר זה,

הילה בכר:

כן, אבל לדעתי גם יש בחלק האחורי, תרד רגע למטה,

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

מה שישאר,

ישראל קלרמן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

מה שישאר אחרי שמחזירים את החניות, שיעשו מחסנים, מה הבעיה?

הילה בכר:

אם לא, אני מעדיפה שיעשו הרחבות דיור לדירות מלמעלה למטה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא, מחסן זה דבר שנצרך,

הילה בכר:

אבל לא עדיף לך הרחבה של יחידת דיור? לחלק,

אמנון ארבל:

זה הבנו, (לא ברור),

הילה בכר:

יש שם חלונות, זה פונה לפני הקרקע, אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

א', זה מה שהם רוצים. ב', מחסנים צריכים אופניים, קרשי סוכה, עגלות, עד שנולד הילד הבא, יש הרבה שימושים במחסנים,

הילה בכר:

אני גם שמה את ה - , אין לי מחסן,

אליעזר ראוכברגר:

מה הם רוצים במרפסות גג?

הילה בכר:

ואני שמה את העגלות בגג של האוטו, זה המחסן שלי, שתדעו.

אריאל גולן:

מה זה משנה המיקום? זה מחסן, או חנייה,

הילה בכר:

אין לי מחסן,

אריאל גולן:

אותו דבר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

למה לא?

אמנון ארבל:

כן רוצים לאשר את ה – 3 קומות אבל? אליעזר,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בוא, אני אומר לך עוד פעם, מה? ואז מגיע להם הזה זה, (לא ברור),

הילה בכר:

גם אצלי בבית יש את העוולות האלה,

אמנון ארבל:

כמו שהבניין הזה לא מגיע לו שום פרס.

הילה בכר:

בן אדם שגר, הזיה. אליעזר, אתם רוצים לחזור לסעיף של הקומות רגע?

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

רגע, חברים שנייה, צחי שנייה.

הילה בכר:

לגג,

אליעזר ראוכברגר:

משהו של הגג,

ישראל קלרמן:

זהו, פה, פה,

אליעזר ראובברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

הנה גג הבניין, אין להציע יציאה לגג הבניין מתוך הדירות, למה?

רציתי להגיד:

איפה?

הילה בכר:

כי אנחנו רוצים שהגג יישאר משותף, אפשר לצאת פשוט לא עם חדר יציאה,

ישראל קלרמן:

למה לא? שיעשו (לא ברור),

הילה בכר:

מה? מה לעשות? תעשה להם עוד קומה,

ישראל קלרמן:

מתוך (לא ברור)?

הילה בכר:

אז תן להם עוד קומה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להגיד שאני בעד זה גורף, אני לא יודע אם נקודתי, אם אנחנו הולכים גורף על הסעיף הזה,

הילה בכר:

אני יכולה לספר מה אני נתקלתי היום בהיתר? אני יכולה לספר לכם? באמת.

אריאל גולן:

כן, כן,

הילה בכר:

אנחנו אישרנו, אושר, אושרה,

יוחנן וייצמן:

אני גורף בעדך,

הילה בכר:

יוחנן, תן לי, תן לי להסביר לך מה הדבר הזה מייצר.

יוחנן וייצמן:

כן,

הילה בכר:

אתם צריכים להבין את המשמעויות,

יוחנן וייצמן:

אל תסבירי לי, כי אני יודע בעל פה, מה שאת רוצה להגיד.

הילה בכר:

רגע,

יוחנן וייצמן:

את לא צריכה,

אמנון ארבל:

אתה לא יודע, אתה לא יודע,

הילה בכר:

תן לי, תן לי,

אריאל גולן:

תן לשמוע,

הילה בכר:

בבקשה, יוחנן, אושרה תוכנית,

ישראל קלרמן:

כל הארבעה,

הילה בכר:

תקשיב,

אליעזר ראוכברגר:

אולי (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אף אחד לא יכול להגיע לגג,

הילה בכר:

אליעזר, אני,

ישראל קלרמן:

לסוכות, מה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

זה גג משותף,

אליעזר ראוכברגר:

זה גג משותף, למה?

הילה בכר:

אליעזר, אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

לעלות למעלה לשים שמה, כיסא נוח, ולהביא סיגריה ולעשן,

ישראל קלרמן:

תעשה,

אליעזר ראוכברגר:

היא יושבת באוויר הצח.

ישראל קלרמן:

יש לי (לא ברור) להגיע לגג. גג, הם רוצים גם?

אליעזר ראוכברגר:

זה גורם להשתלטות על הגג.

אמנון ארבל:

למה צריך גם אבל?

ישראל קלרמן:

לא חושב,

אמנון ארבל:

למה שיצא מתוך הדירה לגג?

אליעזר ראוכברגר:

לא, ישראל, זה גורם להשתלטות על הגג.

אמנון ארבל:

גם אתה הופך חדר,

הילה בכר:

אליעזר, אני יכולה לספר לכם?

אריאל גולן:

כן, נשמע מעניין,

הילה בכר:

משהו שנתקלתי בו השבוע.

אריאל גולן:

נשמע מעניין,

הילה בכר:

מישהי מרישוי שלחה שלי להתייעץ איתי,

אליעזר ראוכברגר:

אתה היית מסכים שישתלטו לך על גג משותף?

ישראל קלרמן:

מה השתלטות,

יוחנן וייצמן:

הוא לא משותף, אתה מחליט את זה כעת.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

הוא משותף.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אריאל גולן:

בטאבו,

אמנון ארבל:

אם אתה בונה קומה,

הילה בכר:

אתה לא מחליט (לא ברור),

אמנון ארבל:

אם אתה בונה קומות גם על גג פרטי החדש הוא משותף.

יוחנן וייצמן:

ברור, אבל כעת, אתה כעת מרחיב,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע מה? בוא אני אגיד לך, אני אגיד לך סתם,

יוחנן וייצמן:

אני אומר אני בעדה, אני בעד הרעיון הזה.

אליעזר ראוכברגר:

אני אביא לך סתם סיטואציה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה (לא ברור) לשכלל,

אליעזר ראוכברגר:

צריך להביא בעל מקצוע, בשביל להחליף קולטים, להחליף דודים,

הילה בכר:

אני רוצה לספר לכם, ואז,

ישראל קלרמן:

גם וגם.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, תן לי,

אמנון ארבל:

תראו מה מציעים אבל, הם מציעים להפוך חצי מהגג לפרטי,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר לו האדון, איש המקצוע שהוא בא אדוני,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

הילדים (לא ברור) פה כי זה מסוכן עכשיו שם נמצא כל מיני דברים כאלה, "לא, זה גג שלנו"
מתחילים לריב. למה? למה (לא ברור)?

הילה בכר:

או שתייצר את זה כקומה סדורה עם יציאות, עם מרפסת גג,

אליעזר ראוכברגר:

אתה גם לא רוצה השתלטות על הגג,

הילה בכר:

אבל זה סתם יציאה לגג,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

לא משתלט.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

ישראל קלרמן:

הוא לא משתלט,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע מה?

הילה בכר:

אני מאשרת, קיבלתי איזה,

ישראל קלרמן:

בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

מי אמר שלא?

ישראל קלרמן:

למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

אם זה יגיד בסדר, רגע הילה,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

את יודעת מה מצאתי עכשיו פה, אם הוא רוצה את הגג,

צחי ברים:

רעיון טוב,

אליעזר ראוכברגר:

זה שיביא הסכמה מהדיירים,

צחי ברים:

רעיון טוב.

אליעזר ראוכברגר:

על הגג המשותף. שיביא הסכמות.

יוחנן וייצמן:

כל הדיירים,

אליעזר ראוכברגר:

מכל הדיירים,

יוחנן וייצמן:

ההוא יביא, לא,

הילה בכר:

יש פה, אבל בסדר,

יוחנן וייצמן:

לא זה מה שהיא התכוונה.

אליעזר ראוכברגר:

אם יש הסכמות,

הילה בכר:

רגע,

צחי ברים:

לא, למה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אם יש הסכמות, טענת ההשתלטות שאני בעצם טענתי, שאני הסכמתי איתה.

צחי ברים:

נופל.

אליעזר ראוכברגר:

נופלת. ואז לא אכפת לי,

הילה בכר:

רגע, אבל אליעזר, אני יכולה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בוא להשתלט על גג,

צחי ברים:

אני בעד זה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הילה בכר:

שלחתי לך, עם ההיתר הזה?

יוחנן וייצמן:

לייזר, אני יכול להיות רגע עו"ד (לא ברור),

הילה בכר:

אבל רגע, אבל רגע יוחנן, אני חייבת להגיד משהו, בבקשה, ברשותכם. אני היום השבוע נתקלתי בסיטואציה יש תב"ע מאושרת במקור חיים, ל – 8 קומות מגורים, ויש אופציה בהוראות התוכנית, של הדירות העליונות תתאפשר יציאה לגג, מה הם עשו? הם אמרו, אני מוריד שטחים מהקומה השמינית, מעלה אותם לתשיעית,

יוחנן וייצמן:

כעת (לא ברור),

הילה בכר:

יש לי חדר יציאה לגג,

אליעזר ראובברגר:

ניוד,

הילה בכר:

אבל לא, זה אפילו לא ניוד, זה חדר מותרת להם יציאה לגג, כמה אפשר לצאת לגג? 5 מטר, 20 מטר? הם הלכו למקסימום, יצרו קומה כפולה, בעצם מתקבלת מקומה תשיעית,

צחי ברים:

איך זה יכול להיות?

הילה בכר:

אני רוצה להראות לכם,

אמנון ארבל:

הנה,

יוחנן וייצמן:

הנה, הנה,

הילה בכר:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא, מה שהראית קודם,

הילה בכר:

כן,

צחי בריס:

התב"ע כמה קומות נותנת? כמה?

הילה בכר:

תראה מה הוא עשה,

יוחנן וייצמן:

הנה,

הילה בכר:

הוא לקח את השטח הזה,

אמנון ארבל:

למה זה כזה קטן?

הילה בכר:

מהקומה השמינית, העבירו אותו לפה, כשטח עיקרי,

צחי בריס:

הבנתי.

הילה בכר:

אני רוצה לדעת,

צחי בריס:

בתב"ע כמה קומות יש לו?

הילה בכר:

8,

אמנון ארבל:

8,

הילה בכר:

ואז אמרתי איך (לא ברור).

צחי בריס:

אז איך נתת לו היתר בנייה?

אמנון ארבל:

8 עם סעיף סטייה ניכרת,

הילה בכר:

ממש אתה רואה את כל זה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא ננסה,

הילה בכר:

עכשיו יש לי עוד קומה,

צחי בריס:

,8

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא עשה שם בקומה זאת? הרי יציאה,

אמנון ארבל:

זה, זה מה שהוא עשה,

הילה בכר:

הנה דופלקס. דופלקס.

אליעזר ראוכברגר:

זה בניגוד לתוכנית,

הילה בכר:

אבל זה מרגיז, וברישוי הם מאשרים, והיא אמרה לי יש מיליון כאלה. עכשיו הדבר הזה מייצר,

אמנון ארבל:

יש סעיף סטייה ניכרת בתוכנית,

הילה בכר:

רוצים עוד קומה, בואו נאשר עוד קומה, אבל אל תעשו את זה בדרכים המעוותות האלה.

אמנון ארבל:

יש,

עמנואל זלטס:

אבל זה לא גובה,

יוחנן וייצמן:

רגע, אבל מה כתוב גובה?

הילה בכר:

אז אני כתבתי להם, שאיך עושים את זה בניגוד לתב"ע, אני באמת לא מבינה,

אליעזר ראוכברגר:

הרישוי, הרישוי נותן סטייה ניכרת?

הילה בכר:

אין סטייה ניכרת, יש כאן יציאה (לא ברור), תתאפשר יציאה לגג,

יוחנן וייצמן:

אבל כלל,

הילה בכר:

והם לקחו את זה לפרשנות מרחיבה.

אליעזר ראוכברגר:

ואין קומה (לא ברור) לבניין?

הילה בכר:

אז זה מה שאני רשמתי לה, תגלול למטה, אני רשמתי להם,

אליעזר ראוכברגר:

היציאה לגג כאילו היא מעבר לגובה מקסימאלי של הבניין?

הילה בכר:

כן, אז אני כתבתי להם,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

הילה בכר:

לא ברור לי איך זה קורה,

צחי בריס:

זה לא קשור,

הילה בכר:

איך הגעתם ל – 9 קומות. איך יכול להיות שאתם עוברים את הגובה ב – 3 מטר, של הגג, אני באמת
אני אמרתי, לא נראה לי, צריך 8 קומות חתך,

אליעזר ראוכברגר:

זה 3, מתכוון רק ל – 8 קומות, לא ל – 9.

הילה בכר:

בדיוק, אז איך אתם מאשרים כזה דבר? היא אמרה לי - יש לנו מלא כאלה.

אליעזר ראוכברגר:

כי זה, יש חריגה בגובה לגבי הגג,

צחי בריס:

כי כשאנחנו מאשרים,

הילה בכר:

אבל תבין כמה זה מעוות, כי אתה בתום לב אומר, אני יוצא לגג,

אמנון ארבל:

ברור שלא,

הילה בכר:

אבל זה לא רק יציאה לגג,

צחי בריס:

יש,

אליעזר ראוכברגר:

הרישוי,

הילה בכר:

זה גם שטחים, אז או שמאשרים שטחים אמיתיים ליציאה לגג למרפסות גג,

ישראל קלרמן:

אבל בסדר, אם הוא עשה טעות,

הילה בכר:

יש משהו,

ישראל קלרמן:

הילה,

הילה בכר:

משותף, הוא קצת לא פייר, זה קצת,

ישראל קלרמן:

לא, אבל זה לא סתירה לפה,

אמנון ארבל:

לא, לא, (לא ברור).

הילה בכר:

אז בואו נאפשר לו שטח מסוים ליציאה לגג, ואז כאילו נעשה את זה כמו שצריך, זה מה שכל מה שאני אומרת,

ישראל קלרמן:

אני אומר, לא, אבל אני אומר, פה טעות, זה מה שאומר,

אליעזר ראוכברגר:

גם זה,

הילה בכר:

כולם זה בטעות, היא אמרה לי יש מלא כאלה,

אליעזר ראוכברגר:

גם לא,

ישראל קלרמן:

לא, אין כאלה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הילה,

ישראל קלרמן:

זה רק יציאה,

הילה בכר:

היא אמרה,

אליעזר ראוכברגר:

הילה,

ישראל קלרמן:

זה יציאה לגג.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) הסכמות. אחר כך אפשר,

ישראל קלרמן:

רק יציאה לגג,

הילה בכר:

אני מזכירה שזה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לעשות הגבלה, בסדר.

הילה בכר:

אני רק אומרת שזה מחוזית, אז זה לא נראה לי ש - ,

צחי ברים:

מחוזית? אין שום בעיה,

הילה בכר:

בואו נשאיר את זה ככה,

אמנון ארבל:

לא, זה עוד לא היה במחוזית.

הילה בכר:

לא, מקור חיים זה מחוזית, זה תב"ע בניין חדש 8 קומות, מאוד מרגיז.

אמנון ארבל:

למה אבל אם יש לך,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא היה,

אמנון ארבל:

אבל יש לי שאלה, יש לי שאלה,

אליעזר ראוכברגר:

זה הפקדה.

הילה בכר:

זה הפקדה מחוזית,

אמנון ארבל:

אם יש פה בניין,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה לא היה עוד פעם את זה,

הילה בכר:

לא היה, אבל אם אתה רוצה הסכמות, אני רק אומרת שזה,

אמנון ארבל:

אבל לייזר, אני באמת שואל, אבל יש פה בניין שיש בו הרבה מאוד דירות, מוסיפים פה עכשיו 3 קומות, לצורך העניין הרבה דירות, לרובם אין מרפסות סוכה, אבל הגג יכול להיות מענה למרפסות סוכות, אז למה להצמיד,

יוחנן וייצמן:

מרפסות סוכה, דקה, דקה,

אמנון ארבל:

רוצים לדעת, למה?

יוחנן וייצמן:

שנייה לא, אני רוצה,

צחי ברים:

את ההצעה של היושב ראש, הוא אומר נכון,

יוחנן וייצמן:

לדירות החדשות,

אמנון ארבל:

בוא, אנחנו מכירים,

צחי ברים:

לא,

יוחנן וייצמן:

אמי, אמי, אני איתך, אני רוצה ללכת איתך בכולל,

אמנון ארבל:

מה כולל?

יוחנן וייצמן:

אם אתה אומר בכל העיר, שתי הקומות העליונות מקבלות, או שלושת הקומות העליונות מקבלות את הגג לעצמם לסוכה,

אמנון ארבל:

אני אומר לכל הדיירים,

יוחנן וייצמן:

לכל הדיירים, בשלושת הקומות העליונות לצורך, יש להם קביעות, כן? כי אחרת יתחילו מלחמות היהודים, הם כאילו מקבלים את זה לסוכות. ואתה קובע את זה בתב"ע גורפת לכל העיר,

אמנון ארבל:

אני חייב להגיד אני גר, אני גר בתור ילד בבניין,

יוחנן וייצמן:

זה לא עובד.

צחי ברים:

התב"ע לא מחייבת את השכנים.

יוחנן וייצמן:

אני היום, בוא, לא נעים, היום סוכה פחות מ – 30 מטר קטנה לי, מה לעשות?

אמנון ארבל:

בסדר, אבל לא כולם ככה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, לא כולם אותו דבר.

יוחנן וייצמן:

נכון, מה לעשות?

הילה בכר:

אין לי מרפסת, לי אין מרפסת בבית בכלל,

אמנון ארבל:

לי יש,

ישראל קלרמן:

אז קודם כל (לא ברור),

צחי בריס:

לכן הוא רוצה את זה,

הילה בכר:

איך תעזור לי? ישראל,

צחי בריס:

אין לה, לכן הוא רוצה יציאה לגג, אבל לכן הוא רוצה את היציאה,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, סליחה לכו לוועדת תכנון הראל,

הילה בכר:

אווו ויי ויי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא הבנתי הילה,

ישראל קלרמן:

טוב, הילה, סיימנו את זה?

צחי בריס:

אבל לייזר,

ישראל קלרמן:

סיימנו? לייזר,

יוחנן וייצמן:

אמי, אמי, לא, אני רוצה עוד דבר,

אליעזר ראוכברגר:

לגבי הגג, לא, לגבי הגג אני, אני רוצה לומר לך שאני,

צחי ברים:

אבל היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

אני שומע מה שאמי אומר,

צחי ברים:

היושב ראש,

אמנון ארבל:

יש הרבה דיירים,

צחי ברים:

לא,

אמנון ארבל:

למה אתה לתת פריבילגיה לשני דיירים, שיקבלו את הגג,

צחי ברים:

ברור,

אמנון ארבל:

לעצמם חצי מהגג.

צחי ברים:

אני רוצה לשאול שאלה, אני רוצה להבין, אם הם מקבלים את היציאה לגג, אין לאף אחד יציאה חוץ
מזה?

ישראל קלרמן:

לא,

הילה בכר:

יש יציאה לגג המשותף,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל הוא אומר אמי,

צחי ברים:

זה גג משותף.

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אנחנו אומרים,

ישראל קלרמן:

יש גם (לא ברור),

הילה בכר:

אבל זה גג של הבניין כולו, הוא משרת בניין,

אליעזר ראוכברגר:

בוא יהיה השתלטות.

ישראל קלרמן:

הרבנית הילה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה תבוא לעשות סוכה שמה, והוא אומר - תשמע, מה את העושה סוכה, זה שטח משחק של הילדים שלי.

הילה בכר:

מה יש לי להגיד, אני אגיד,

אמנון ארבל:

לשחק,

הילה בכר:

3 קומות. די אמי,

יוחנן וייצמן:

אני (לא ברור) לכמה דקות. אני מנתק מחשב למישהו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מתחבר למה שאמי אומר, לגבי (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אני מוכן להתחבר לזה רוחבית אבל,

הילה בכר:

רגע, אז,

אמנון ארבל:

אני חייב להגיד לך באופן רוחבי, אני חושב שלא, לא נכון לעשות יציאה מדירות בגג, שגם ככה (לא ברור) יותר,

הילה בכר:

תראו איזה דברים זה מוזרים,

אמנון ארבל:

נסיגות לעלות לגג.

הילה בכר:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

לא, למה? אם יש לו רק שכולם עושים,

ישראל קלרמן:

הם מסכימים,

הילה בכר:

מתוך הדירה,

אליעזר ראובברגר:

הסכמה שלהם,

ישראל קלרמן:

הם לא רוצים, יש שם, הוא בונה חדש,

אליעזר ראובברגר:

אבל פה, אתה אומר שהדירות החדשות, א' הדירות החדשות, אתה לא יודע מי יגור שמה.

אמנון ארבל:

זה 3 קומות כרגע.

אליעזר ראובברגר:

אתה לא יודע מי יגור שמה, זה דבר ראשון. דש, אתה אומר שיש פה מרפסות סוכה,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול לתת כנראה סוכה.

אליעזר ראובברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אמי,

אמנון ארבל:

זה בעיה של קווי בניין,

אליעזר ראובברגר:

אני בעד מה שאתה אומר,

הילה בכר:

רגע, אליעזר,

יוחנן וייצמן:

אותו דבר,

ישראל קלרמן:

אני מבין,

יוחנן וייצמן:

מרפסות סוכה לכל הבניין,

הילה בכר:

רגע, אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

צודק,

אמנון ארבל:

אין איפה אבל,

יוחנן וייצמן:

תעשה נסיגות בקומה 5 ו 6 –

צחי ברים:

הוא לא מחייב את השכנים,

אליעזר ראוכברגר:

יבוא בן אדם ויגיד, בוא דפקתם אותי, אין לי סוכה.

הילה בכר:

לא משנה, בוא נוסיף על הגג את זה ש - ,

צחי ברים:

אבל תבי"ע זה יתקע (לא ברור),

הילה בכר:

שיצרו,

צחי בריס:

כמה זה המדיניות פה בגובה?

הילה בכר:

נסיגות,

יוחנן וייצמן:

נסיגות בקומה 4, 5 ו-6, לצורך העניין.

ישראל קלרמן:

זהו, סיימנו את זה,

אמנון ארבבל:

מרפסות גג, אתה מתכוון. אתה מתכוון מרפסות גג,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

צחי בריס:

זה 8,

רלי חיים:

אתה יכול להקריא? יוחנן,

יוחנן וייצמן:

זיז יהיה בתחתונות,

אליעזר ראוכברגר:

אחד הכשרה ועוד אחד,

הילה בכר:

רגע, אבל,

יוחנן וייצמן:

נסיגות בכל הקומות החדשות,

אליעזר ראוכברגר:

5 היא הכשרה, ו-7 זה החדש.

יוחנן וייצמן:

החדשות.

רלי חיים:

הקומות החדשות,

הילה בכר:

4, 5, 6, לצורך (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

יכול להיות,

אליעזר ראוכברגר:

5 היא הכשרה, ויש,

צחי ברים:

הקומה החמישית היא הכשרה, ועוד שתי קומות,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה 6 ו-7,

ישראל קלרמן:

שהגישו, זה לא 8,

אליעזר ראוכברגר:

6, 7,

הילה בכר:

טוב, אפשר?

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, בסדר.

הילה בכר:

תוכנית מספר 15,

אליעזר ראוכברגר:

15,

הילה בכר:

בסדר היום.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה,

הילה בכר:

אוקי, לא, פשוט.

ישראל קלרמן:

היא עשתה את זה.

תוכנית 1411180

הילה בכר:

תוכנית 1411180, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, שלב הפקדה, ברחוב יואל 9, שכונת גאולה, מבקשים תוספת של קומה חמישית, והרחבות יחידות דיור, ותוספת של מעלית, ממליצים להפקיד לפי המלצת מהנדס העיר.

יוחנן וייצמן:

זה הוראות שימור, מה זה?

הילה בכר:

כן, אז אנחנו נגיד, אמי, אתה יכול להראות את הבניין?

יוחנן וייצמן:

זה היה בוועדת שימור?

הילה בכר:

יוחנן, אני יכולה רגע להסביר?

יוחנן וייצמן:

כן,

הילה בכר:

תן לי את ההזדמנות,

אמנון ארבל:

(לא ברור) שלך?

הילה בכר:

תקשיב, אני רוצה להראות לכם את הבניין, הדבר, באמת יש לו חזית, שמה שמיוחד בה זה המעלית והחדר מדרגות. עכשיו אנחנו אומרים באמת הסתכלתי עם הצוות של אמי, ואמרנו באמת שאין איפה להוסיף, באמת אין איפה להוסיף מעלית וגרמי מדרגות.

אמנון ארבל:

במקום אחר,

הילה בכר:

ואין אין ברירה, אלא בחזית, הבאמת יפה. עכשיו אומרים בסדר, תבנו את זה בקדימה, מה?

אליעזר ראוכברגר:

את בעד,

הילה בכר:

אני בעד,

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

אבל כל מה שביקשנו הנה תראו איזה חזית, נחמדה, אתם יכולים להעריך אותה?

ישראל קלרמן:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

תמונה,

הילה בכר:

תראה איזה יופי, נכון, ועוד יותר יפה ב – GIS, ממעוף ציפור.

יוחנן וייצמן:

טוב, שיהיה,

אמנון ארבל:

הם עושים את המעלית כאן,

הילה בכר:

אז אנחנו רק אומרים,

אמנון ארבל:

ומעלית כאן,

הילה בכר:

בדיוק,

יוחנן וייצמן:

נכון.

הילה בכר:

אז אנחנו בסך הכול ביקשנו אין בעיה, אנחנו מבינים שזה המקום היחיד אפשר בבקשה לקחת את החזית היפה הזאת ולהעתיק אותה קדימה, כי היא באמת יפה, אתם יכולים להעריך את היופי?

אליעזר ראוכברגר:

אז לפרק ולשים אותה,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אחרי בניית המעלית?

הילה בכר:

כן,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) הם לא ביקשו את זה אבל,

הילה בכר:

זה מאוד יפה,

אמנון ארבל:

זה לא בניין, זה בניין אחר,

הילה בכר:

זה בניינים מיוחדים, בואו לא (לא ברור).

ישראל קלרמן:

לדו, בניין לדו,

יוחנן וייצמן:

אני מאוד, המדיניות שלי היא מאוד (לא ברור),

ישראל קלרמן:

הבניין לדו,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) ביופי הזה.

ישראל קלרמן:

לא רואים את זה,

הילה בכר:

עכשיו מה כתבו בפנייה שלכם המרגיזה,

אמנון ארבל:

מה? זה?

ישראל קלרמן:

איפה יואל 7?

הילה בכר:

איך אפשר להטיל את זה?

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה משווה?

אמנון ארבל:

מה אתה משווה את זה החזית הזאת לחזית הזאת? מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה מתבלבל, עם הפנייה,

הילה בכר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהם מבקשים זה, מה שהם מבקשים,

הילה בכר:

סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

להשוות ליואל 7, אפשר לתת בחיצוני ולא לבקש ממנו,

אמנון ארבל:

נתנו,

הילה בכר:

נכון,

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא,

אליעזר ראובברגר:

בוודאי שכן,

ישראל קלרמן:

כן, פירוק והרכבה,

אמנון ארבל:

תקרא את הפנייה, תקרא, תקראי,

ישראל קלרמן:

מיקמו מעלית ללא צורך פירוק והרכבה.

הילה בכר:

אנחנו,

אמנון ארבל:

הורדת, את החזית,

אליעזר ראובברגר:

אבל אין, אין שמה, שמה, מה היית מפרק? את מה?

אמנון ארבל:

זה הבניין השני.

אליעזר ראובברגר:

מה? מה לפרק?

ישראל קלרמן:

זה היה,

הילה בכר:

וואי, איך אתה יכול להשוות? די,

אמנון ארבל:

תראה את זה,

הילה בכר:

ישראל, באמת, זה בניין,

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל את הבניין משמאל,

אמנון ארבל:

תראה את האלמנט הזה,

אליעזר ראוכברגר:

זה משמאל, כן,

הילה בכר:

זה זוועה, הכול,

אליעזר ראוכברגר:

הנה פה,

הילה בכר:

הכול בבניין השמאלי זוועה,

אליעזר ראוכברגר:

המעלית שהיא מדברת עליה,

אמנון ארבל:

הנה זה זה,

אליעזר ראוכברגר:

הנה, הם שלחו את התמונה. הנה זה זה, זה וזה,

אמנון ארבל:

זה זה,

הילה בכר:

הוא משווה ישראל,

ישראל קלרמן:

זה היה לפני זה ככה, מה אתה אומר?

אליעזר ראוכברגר:

איך יכול להיות, הנה תסתכל,

הילה בכר:

די,

ישראל קלרמן:

אבל בנוי,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

זה בנוי, אתה לא רואה?

אליעזר ראוכברגר:

המעלית,

ישראל קלרמן:

היה אותו דבר אבל הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

אבל תסתכל,

אריאל גולן:

זה לא אותו דבר, זה לא אותו בניין, מבחינת החזית.

אמנון ארבל:

יש איזה רצועה,

אליעזר ראובברגר:

כל החזית, חוץ לעצום עיניים, תסתכל ימינה שמאלה מהמעלית.

ישראל קלרמן:

זה גם חדש.

אליעזר ראובברגר:

גם חדש?

ישראל קלרמן:

בטח,

אמנון ארבל:

ישראל זה לא,

אליעזר ראובברגר:

זה חדש? אם זה חדש,

הילה בכר:

מה פתאום שזה חדש.

ישראל קלרמן:

זה חדש.

הילה בכר:

בניין חדש?

אמנון ארבל:

לא, חזית חדשה.

יוחנן וייצמן:

אפשר להביא את זה,

הילה בכר:

הבניין השמאלי,

ישראל קלרמן:

זה חזית חדשה,

אמנון ארבל:

אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

אתה תקרבי את זה רגע, נראה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) דנו, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אני לא קולט איך זה הגיע לפה, בלי וועדת שימור.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

קיבלו החלטה לגבי (לא ברור),

הילה בכר:

לא נורא, אפשר לדון,

יוחנן וייצמן:

זה נורא מאוד.

הילה בכר:

אז תעשה מה שאתה רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

המתחם ממול, כרמית,

אליעזר ראוכברגר:

כרמית, בטח שראיתי,

הילה בכר:

זה כולה מעלית וזה, וזה,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שלא, אבל אני (לא ברור) כמו לא יודע מה,

יוחנן וייצמן:

הם עשו את זה,

אמנון ארבל:

קיבלו החלטה,

אליעזר ראוכברגר:

זרקו את הכול, נו מה?

יוחנן וייצמן:

בלי שימור בלי כלום,

אמנון ארבל:

כן. זה מה? מה להתקרב? פה בחזית?

יוחנן וייצמן:

בבניין הזה,

ישראל קלרמן:

ממש לא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה, כל האזור הוא כולו חדש?

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

לא, אני לא יודע,

הילה בכר:

אני לא יודעת, נראה ככה,

ישראל קלרמן:

החזית הזאת,

הילה בכר:

אז זה זוועה, אם זה התוצר של מה שעושים,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה חזית ישנה, לפי דעתי מה שאני מבין (לא ברור).

ישראל קלרמן:

כן, אבל מה ש - ,

יוחנן וייצמן:

אני בעד,

הילה בכר:

מה אתה עושה?

אליעזר ראוכברגר:

שמה? שמה? (לא ברור) כספיות. בגלל עלויות כספיות, בסדר, אז זה משהו אחר, בסדר, זה דיון.

ישראל קלרמן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא קשור ליואל 7,

יוחנן וייצמן:

אולי ניתן להם עוד שתי קומות, ואז,

ישראל קלרמן:

יואל 7 גם היה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שהוא בודק עכשיו.

אמנון ארבל:

אבל בכל מקרה הוא צריך לצפות באבן, גם את החזית החדשה, וכל מה שאומרים, שייקח את (לא ברור) וישים שם,

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

זה לא כזה עלוב, מה?

הילה בכר:

אפשר לשמור את החן שיש בבניינים האלה.

אמנון ארבל:

זה לא כזה עלוב,

הילה בכר:

לא יקרה כלום,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

הילה בכר:

זה סביר, זה בקשה סבירה,

אמנון ארבל:

התוכנית (לא ברור) תוספת שתי קומות,

אליעזר ראובברגר:

שזה מה?

הילה בכר:

הוא בונה שתי מעליות ויש גרמי מדרגות (לא ברור)?

אמנון ארבל:

תוספת שתי קומות, הבניין ליד, זה לא בניין חדש, זה תוספת שתי קומות.

ישראל קלרמן:

זה מה שעשו אבל, אבל את כל החזית שינו,

אמנון ארבל:

אבל זה חזית אחרת, זה לא בניין, שמה היה חזית מכוערת, פה יש חזית יפה, מה לעשות?

ישראל קלרמן:

איפה הבעיה?

אמנון ארבל:

זה בניין מכוער היום,

ישראל קלרמן:

מה היה קודם?

אמנון ארבל:

זה היה מכוער, ונשאר מכוער, וזה בניין עם אלמנטים יפים, מה כל כך מסובך? לקחת את האלמנט הזה, הנחמד ולהעתיק אותו, מה הסיפור?

הילה בכר:

אליעזר, יש משהו באבנים,

יוחנן וייצמן:

אלמנט להגדיל,

הילה בכר:

רק את זה, רק את זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, את האלמנט הזה לפרק,

אמנון ארבל:

רק את זה,

אליעזר ראוכברגר:

במסגרת הזאת, וכשבונים את המעלית לעשות לו,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

מסגרת,

יוחנן וייצמן:

בחוף הצדדים של המעלית?

אמנון ארבל:

אין, זה גינה,

הילה בכר:

שיסגרו את זה בסוף אם זה, אנחנו רק אומרים יש משהו נורא מיוחד באלמנטים האלה, וזה הדבר היחיד ש - , מאוד מיוחד בבניין הזה, אפשר לעשות אותו בקדימה.

אמנון ארבל:

זה סביר ביותר,

הילה בכר:

נראה לי בקשה ממש סבירה, ממש.

אמנון ארבל:

סביר והגיוני.

אליעזר ראוכברגר:

אבל השאלה מה העלות של דבר כזה.

אמנון ארבל:

הוא במילא צריך לצפות באבן, מה זה משנה?

הילה בכר:

זה כאילו, אליעזר, אז זה אנחנו השיקולים שלנו גם צריך,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה,

ישראל קלרמן:

אתה אומר משהו אחר, כמובן לא של כל החזית, אלא רק של ה - ,

הילה בכר:

תדע לך, אליעזר, שלחפש,

אליעזר ראוכברגר:

לא, רק הריבוע הזה,

אריאל גולן:

איפה שהמעלית, הילה בכר:

הילה בכר:

אליעזר לשחזר חזית,

ישראל קלרמן:

זה בהחלטה,

הילה בכר:

יעלה לו לא פחות, כדי למצוא את האבן הבולטת,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ישראל,

הילה בכר:

בשיטוט כזה,

אליעזר ראוכברגר:

רק את הריבוע הזה.

ישראל קלרמן:

תסתכל אבל מה כתוב,

אמנון ארבל:

מה כתוב?

הילה בכר:

כתוב שהוא איש מבוגר,

ישראל קלרמן:

לא, אבל כתוב פה,

הילה בכר:

זה יעלה לו (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה כתוב בהמלצת מהנדס העיר?

הילה בכר:

המלצת מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

לא, גם תיק תיעוד לכל הבניין,

ישראל קלרמן:

הנה בבקשה.

יוחנן וייצמן:

לסמן את הכול לשימור,

ישראל קלרמן:

ולהרחיב את כל החזית,

הילה בכר:

אז בוא נדבר דבר דבר,

ישראל קלרמן:

אין לי בעיה, אתה עושה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

יש, יש,

הילה בכר:

הוא לא התלונן על הכול, הוא רק התלונן על הפירוק והרכבה,

אריאל גולן:

החזית של הכניסה החדשה,

יוחנן וייצמן:

אני מציע בוא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש עוד,

יוחנן וייצמן:

כל ההוראות שימור פה,

ישראל קלרמן:

בדיוק,

הילה בכר:

רגע, יש גדר לשימור שנמצאת בזכות דרך, אנחנו מבקשים להעתיק אותו לגבול המגרש המקורי, מה
הבעיה בזה?

יוחנן וייצמן:

מצוין.

הילה בכר:

תודה.

יוחנן וייצמן:

אני בעד,

הילה בכר:

אז זה, זה מה שכתוב בסעיף 6,

יוחנן וייצמן:

אז דקה,

ישראל קלרמן:

לא,

אריאל גולן:

מה עם הלוח מודעות שמה, גם צריך לפרק אותו לגמרי,

יוחנן וייצמן:

בבניין הזה?

אריאל גולן:

כן,

ישראל קלרמן:

אתה רואה?

אריאל גולן:

יש שמה לוח מודעות שמה כל ה - ,

הילה בכר:

תראה איזה סעיף, אני אסביר אותו, איזה סעיף מטריד אותך?

ישראל קלרמן:

בסעיף 2,

הילה בכר:

כן,

ישראל קלרמן:

את אומרת, באופן (לא ברור) חזית, זה תנאי להקמת העבודות במעלית יהיה פירוק החזית ההיסטורית והרכבתה מחדש.

הילה בכר:

רק של החלק שבולט החוצה.

ישראל קלרמן:

אז תכתבי, תדגישי,

הילה בכר:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

אני מבקש שהיא תעדכן,

הילה בכר:

בסדר גמור,

אליעזר ראוכברגר:

תחדדי את זה,

הילה בכר:

מאה אחוז,

ישראל קלרמן:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

תדגישי את זה,

יוחנן וייצמן:

עוד פעם, מה הנושא?

ישראל קלרמן:

רק החזית של המעלית,

יוחנן וייצמן:

המעלית,

אמנון ארבל:

תסתכל על התוכנית, זה מה שהוא מציע,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהוא מבקש,

הילה בכר:

זה לכניסה החדשה כתבנו,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל,

אריאל גולן:

רק על הכניסה.

ישראל קלרמן:

של המעלית,

אמנון ארבל:

שמוצע,

אליעזר ראוכברגר:

תסתכלי, הילה, רק, את רואה רק את המלבן הזה.

אריאל גולן:

כן,

הילה בכר:

אין בעיה,

אמנון ארבל:

אבל זה מה שמוצע.

הילה בכר:

אמי, תדגיש בהמלצה שמדובר רק על הבנייה החדשה, ולא שום דבר בחזית.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

הילה בכר:

שלא משתנה.

אמנון ארבל:

אין שם בנייה אחרת אבל,

ישראל קלרמן:

רק המעלית,

אליעזר ראוכברגר:

רק המעלית, המעלית,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לא חזית, אלא מעלית,

הילה בכר:

לא, את כל הגוש הזה,

ישראל קלרמן:

אבל את רואה שהם,

אמנון ארבל:

אבל ישראל,

הילה בכר:

בסדר,

ישראל קלרמן:

הם שינו חזית,

אמנון ארבל:

שאר החזית הוא לא נוגע בה, מה לכתוב? שזה מה שיהיה?

אליעזר ראוכברגר:

מקובל עליך?

הילה בכר:

אז תדגיש,

אריאל גולן:

זה מה שיש,

אליעזר ראוכברגר:

הציור הזה,

ישראל קלרמן:

אני אומר לך, בוא, אין בשאר, אתה עושה ככה,

הילה בכר:

יש לי גם את הבנייה,

אמנון ארבל:

הוא אמר שלא,

ישראל קלרמן:

בואי איתי אמי לשימור, בוא איתי עכשיו לשימור, ותשמע אותם מה שהם יגידו, כל החזית מבטיח
לך שגידי - לא. אני לא מדבר,

הילה בכר:

מה?

אריאל גולן:

רגע,

הילה בכר:

חדר מדרגות באדום,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, עזבי מה שאת זה, מה שאני ציירתי, (לא ברור) היתר,

ישראל קלרמן:

אתה לא רוצה (לא ברור), אל תשכנע אותי מה כתוב פה.

הילה בכר:

בסדר,

ישראל קלרמן:

בוא ניתן על זה,

אליעזר ראוכברגר:

ולוודא, הילה, לוודא את זה שזה כתוב נכון,

ישראל קלרמן:

של התב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

שלא יפרשו אחר כך ברישוי,

ישראל קלרמן:

בדיוק שמה, לא, בשימור יגידו להם, את כל החזית, וייצמן, תיאום מלא, עוד שנה, 7 שנים לא יהיה פה מעלית,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

הילה בכר:

רק להדגיש את זה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אריאל גולן:

אומר ישראל, יש ברישוי אנשים שלא מבינים מה,

ישראל קלרמן:

לא ברישוי, בשימור.

דוברת לא מזוהה:

בשימור,

צחי ברים:

ראית שהרישוי,

אמנון ארבל:

לא מציעים שינוי בשאר החזית.

ישראל קלרמן:

אתה לא איתי,

יוחנן וייצמן:

בוא נשמע,

ישראל קלרמן:

החזית, אני אומר לך אמי,

אליעזר ראוכברגר:

שלא ייפלו בפרשנות,

אמנון ארבל:

אבל יש תוכנית,

ישראל קלרמן:

בוא איתי עכשיו סתם (לא ברור),

אמנון ארבל:

אבל זה לא נעשה,

אליעזר ראובברגר:

ישראל, לא צריך לצעוק בשביל זה,

אמנון ארבל:

זה לא נעשה,

ישראל קלרמן:

כי (לא ברור) מתווכח,

אליעזר ראובברגר:

בסדר. אז הילה תכתוב את זה, אתה תראה שזה מסודר, וזה אני אסתכל שזה מסודר, וכולם נסתכל,

ישראל קלרמן:

אין בעיה, אני רק,

אליעזר ראובברגר:

מניח את דעתנו, נתקדם הלאה,

ישראל קלרמן:

אפילו שלא טענה למה,

הילה בכר:

הנה,

ישראל קלרמן:

היא טענה על השימור.

הילה בכר:

הנה ישראל,

אליעזר ראובברגר:

היא טענה על השימור,

הילה בכר:

תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

על כלום, אנחנו עכשיו רוצים לחדד את הטקסט, זה הכול. מה קרה?

הילה בכר:

הנה יודגש כי מדובר רק על החזית החדשה. של המעלית (לא ברור),

אמנון ארבל:

וחדר (לא ברור).

הילה בכר:

טוב,

יוחנן וייצמן:

אני מציע ככה,

הילה בכר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אותו דבר,

הילה בכר:

לעניין המרפסות שהוא כתב,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא על החזית, על החלק,

הילה בכר:

על החלק,

אליעזר ראוכברגר:

על החלק שמוסתר, מחדר המדרגות, בשל בניית המעלית, זה הכול.

אמנון ארבל:

אין בעיה.

הילה בכר:

לגבי הדבר השני,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר? ישראל,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זהו. עכשיו יש את הנושא השני של המרפסת,

הילה בכר:

רגע, אבל אני,

אליעזר ראוכברגר:

מרפסת זיז,

הילה בכר:

אז מה הוא הציע? אני אשים 2, אני אמרתי, אנחנו אמרנו למעשה בהמלצה, אי-אפשר מרפסת בודדת על חזית שלמה, זה נראה מוזר, ויש לך מקום מאחורה, תעשה מאחורה, זה כלום, אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל הוא אומר,

הילה בכר:

אוקי, מה הוא אומר? אני אשים עוד מרפסת, היא לא תהיה בודדת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הוא אומר הזה מאחורה דופק מרפסת סוכה,

הילה בכר:

לא, אז אנחנו אמרנו,

אליעזר ראובברגר:

של שכן,

הילה בכר:

אפשר לשחק עם זה.

ישראל קלרמן:

שיעשה שתיים מה הבעיה שיעשה שתיים?

הילה בכר:

כי הוא, אני אסביר,

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה עם ההצעה שלי?

אליעזר ראובברגר:

הוא יעשה מרפסת,

הילה בכר:

לא, כי הוא אומר אנחנו אומרים מרפסת,

אליעזר ראובברגר:

הוא יעשה מרפסת דמה, מה אכפת לי?

ישראל קלרמן:

מה הבעיה שזה שתיים?

הילה בכר:

כי שתיים גם מוזר, אנחנו צריכים לסדר,

ישראל קלרמן:

איך שתיים נהיה מוזר?

הילה בכר:

זה סמכות מקומית הדבר הזה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, מחוזית.

הילה בכר:

כי רציתי להגיד שיתאם איתנו פשוט,

ישראל קלרמן:

למה שתיים שם מוזר?

אמנון ארבל:

תסתכל על החזית,

הילה בכר:

הוא יכול לסדר,

אמנון ארבל:

למה זה נראה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא הנה תסתכל, אמי,

הילה בכר:

החזית הצפונית,

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים איתך, שאם היה אפשר את זה, זה היה יותר טוב, אבל הוא אומר פה אני (לא ברור),

הילה בכר:

(לא ברור) בא לי (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הוא יעשה סוכה, אנחנו לא רוצים (לא ברור) לסוכה. זה ברור לגמרי, זה אזור חרדי, זה ברור שאנחנו לא רוצים. אז הוא אומר, אני מבין אתכם, שאתם לא רוצים לייצר, מרפסת אחת בחזית, אני אייצר את השנייה, אז מה?

אמנון ארבל:

זה החזית שאתה מדבר.

הילה בכר:

זאת הבודדה.

אמנון ארבל:

זאת הבודדה.

הילה בכר:

כן, שהיא,

אמנון ארבל:

החזית הזאת, כל התוכנית,

הילה בכר:

לא, היא לא, היא בצד, היא בצד של הבניין, יכול להיות שהיא פה. אתה יכול להראות זה חזית (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מה שאפשר.

הילה בכר:

תלך לתוכניות,

אליעזר ראוכברגר:

השאר בונים.

הילה בכר:

אנחנו זאת לא יכולה להיות לבד.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת יש פה מספר סעיפים,

אליעזר ראוכברגר:

יש לך עוד משהו?

יוחנן וייצמן:

של שימור, אני רק הייתי רוצה להוריד אותם. סעיף 4,

אסף שגיא:

יש פה נושא של זיהום קרקע שאני רוצה להגיד,

ישראל קלרמן:

4 ו- 5 להוריד.

הילה בכר:

פה?

אסף שגיא:

כן,

אמנון ארבל:

למה להוריד?

אליעזר ראוכברגר:

ביואל יש זיהום קרקע?

אסף שגיא:

כן,

ישראל קלרמן:

תיק תיעוד בשביל מעלית?

אסף שגיא:

הוא בתוך פולגון של זיהום קרקע, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

לא ידעתי,

יוחנן וייצמן:

בן אדם רוצה לעשות מעלית, לא צריך להביא לו תיק תיעוד, לא צריך לעשות,

אמנון ארבל:

הוא מוסיף קומות על הבניין,

הילה בכר:

אבל,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

למה צריך תיק תיעוד?

הילה בכר:

רגע,

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

אנחנו קודם כל התיעוד של המבנים האלה, הוא חשוב,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

הילה בכר:

למשהו, מה?

יוחנן וייצמן:

בסדר, לא צריך מספר שימור, הנחיות של, (לא ברור).

אמנון ארבל:

מעלית הוא יכול להוציא לבד בהיתר בנייה,

יוחנן וייצמן:

שום דבר, אני רוצה,

הילה בכר:

איפה? איפה? איזה סעיפים?

יוחנן וייצמן:

סעיף,

עמנואל זלטס:

אפשר,

אמנון ארבל:

4 תיק תיעוד,

יוחנן וייצמן:

4, זה תיק תיעוד חצי צרה.

הילה בכר:

לא,

יוחנן וייצמן:

5 בוודאי שלא,

הילה בכר:

מה? איפה?

יוחנן וייצמן:

5,

הילה בכר:

כו,

יוחנן וייצמן:

אין מה לסמן את הבניין זה, שימור, לשימור,

הילה בכר:

עכשיו יש, רק לגבי הנושא הזה שאנחנו רוצים שהוא יעתיק את זה קדימה.

יוחנן וייצמן:

לא, אז לא לסמן את הקווי בניין, לא את חלקי, ההיסטורית.

הילה בכר:

מה עוד?

יוחנן וייצמן:

ממילא גם 11 אותו דבר.

אמנון ארבל:

רגע, מרפסות אמרנו להוריד, אוקי,

יוחנן וייצמן:

הוא אומר גם 11, לא צריך נספח פרטי שימור,

אמנון ארבל:

11,

יוחנן וייצמן:

לא צריך הנחיות בנפרד. כל הדברים האלה מיותרים. זה סתם,

הילה בכר:

אפשר לכתוב שתנאי להיתר יהיה תיאום עם מחלקת שימור לגבי הבנייה?

יוחנן וייצמן:

לגבי הבנייה? וללא צורך בנספח פרטים,

הילה בכר:

לא, בוא נרשום לתיאום איתם.

יוחנן וייצמן:

זה 20 אלף שקל שהעולה לבן אדם חינם. בגלל גחמה של בן אדם, של אנשים שצריך לפטר אותם מהעירייה.

אמנון ארבל:

לא יודע אם אתה מדבר על חברי המועצה,

יוחנן וייצמן:

לא דיברתי על חברי המועצה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא,

הילה בכר:

תנאי, תנאי להיתר,

אמנון ארבל:

זה לא במקום, ולא ראוי מה שאתה אומר,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

הילה בכר:

יוחנן, תנאי להיתר,

יוחנן וייצמן:

לא דיברתי על שלא אמרתי,

הילה בכר:

תנאי להיתר,

יוחנן וייצמן:

לא דיברתי, לא אמרתי שם של בן אדם,

אליעזר ראוכברגר:

תשלח מיילים, וזה,

הילה בכר:

תנאי להיתר. די,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) תשקול מילים, תשקול מילים.

יוחנן וייצמן:

אני מוכן להגיד ולשלוח מיילים.

הילה בכר:

יוחנן, אפשר לסכם תנאי להיתר?

יוחנן וייצמן:

זה לא סותר.

הילה בכר:

זה הייתה אמורה להיות וועדה פשוטה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שקול מילים.

הילה בכר:

תנאי להיתר, תיאום עם שימור? בשלב היתר,

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר שלא,

הילה בכר:

מה?

אסף שגיא :

אני רוצה להגיד,

יוחנן וייצמן :

כן, זה נקרא,

הילה בכר :

חכה עוד לא הגענו לעוד 4 פניות.

אמנון ארבל :

זה ממש לא במקום, וייצמן.

יוחנן וייצמן :

מה?

אמנון ארבל :

זה ממש לא במקום.

יוחנן וייצמן :

זה ממש רוע.

אליעזר ראוכברגר :

אפשר להעלות 6 כאלה,

יוחנן וייצמן :

אין הצדקה לזה,

אמנון ארבל :

אין אף אחד במחלקת שימור, שעובד מתוך רוע.

ישראל קלרמן :

לא,

אמנון ארבל :

מחלקה מקצועית,

הילה בכר:

(לא ברור) היום מוקדם הביתה.

אמנון ארבל:

שאומרת דברים מקצועיים,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

לא מתאים, ולא, גם אם אתה לא מסכים איתם, זה לא מתוך רוע.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אז מה? את הכול? 16, יש פנייה, וב – 22 יש פנייה.

ישראל קלרמן:

אבל זה (לא ברור), זה לא משהו.

אליעזר ראוכברגר:

מה אכפת לי?

הילה בכר:

אפשר לקבוע תנאי להיתר יהיה שימור, תיאום עם שימור?

יוחנן וייצמן:

תנאי להיתר,

עמנואל זלטס:

זה נראה ש - ,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שהבניין,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

עמנואל זלטס:

הנה הוא מתחיל להבין.

הילה בכר:

מתחיל להבין מה?

עמנואל זלטס:

לא יודע, כן,

(מדברים ביחד)

הילה בכר:

רק אם, אני צריכה לחשוב על זה. זהו, רציתי להתנות את זה כתנאי, אני צריכה עכשיו. קודם כל קפה, ממכונה סתם.

עמנואל זלטס:

הלאה,

הילה בכר:

טוב,

אמנון ארבל:

במקרה חירום, במקרה חירום.

הילה בכר:

רגע, אתה לא רוצה שאני אבוא?

עמנואל זלטס:

חלילה, חלילה.

אמנון ארבל:

נהפוך הוא,

הילה בכר:

נהפוך הוא.

אמנון ארבל:

מה עוד?

עמנואל זלטס:

את רואה שאני בשקט.

ישראל קלרמן:

הלאה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

הילה בכר:

חכה, יש לך את הזה שלך.

ישראל קלרמן:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

אז מה עשיתם עם המרפסות?

עמנואל זלטס:

שום דבר,

אמנון ארבל:

הפניות שלך.

עמנואל זלטס:

שום דבר.

יוחנן וייצמן:

הם המרפסות (לא ברור)?

ישראל קלרמן:

לא, מרפסות אישרו,

יוחנן וייצמן:

מרפסות אישרנו לא (לא ברור),

אמנון ארבל:

הורדנו, הורדנו,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, שנייה רגע,

אמנון ארבל:

הורדתי את הסעיף של המרפסות,

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

הנה זה,

אליעזר ראוכברגר:

בגדול כן.

אמנון ארבל:

ישראל, אתה (לא ברור) שלך. אבל לא להתווכח. שאתה מתווכח, מה?

ישראל קלרמן:

לא התווכחתי,

אמנון ארבל:

מילא אני, אבל הילה.

ישראל קלרמן:

עזרתי לוייצמן.

אליעזר ראוכברגר:

הם, הם ישבו אצלי, הם ישבו, הם ישבו, אני בטח שאני מבין ברור, ברור. הם ישבו,

(מדברים ביחד ברקע)

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יוחנן וייצמן:

16?

אליעזר ראוכברגר:

16,

אסף שגיא:

רגע, אמרתי להגיד משהו,

אליעזר ראוכברגר:

הוא רצה משהו עם פוליגון,

אסף שגיא:

יש פה פוליגון, זה בתוך הפוליגון.

יוחנן וייצמן:

לא ידעתי אף פעם, אבל זה,

אסף שגיא:

גם אני לא, לכן בודקים.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

אבל זה תוספת קומה אבל,

אסף שגיא:

רגע, נכון, אבל אם תסתכל, נכון בנספח הבינוי,

הילה בכר:

הם חופרים,

אמנון ארבל:

המעלית,

אסף שגיא:

המעלית מגיעה גם לתת הקרקע,

עמנואל זלטס:

אז מה? בשביל מעלית עכשיו, בשביל מעלית עכשיו לשלוח את כולם לסקר?

הילה בכר:

בסדר, זיהום קרקע, עמנואל.

אסף שגיא:

מה לעשות? זה בתוך הפוליגון,

עמנואל זלטס:

בסדר אז,

הילה בכר:

אבל עמנואל, זה הנחיות של המשרד להגנת הסביבה, זה לא משהו,

עמנואל זלטס:

זה הנחיות שלהם, מאחר ושזה מינורי. ולשלוח את כולם,

הילה בכר:

אני לא יודעת, אתה יודע שזה מינורי?

עמנואל זלטס:

הנגישות היא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז תבקש מהם שיפטרו אותם הנחיות.

אליעזר ראוכברגר:

תשאיר את זה למחוזית.

הילה בכר:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תבקש פטור מה - ,

אליעזר ראובברגר:

תשאירו את זה למחוזית.

אמנון ארבל:

טוב,

אסף שגיא:

אם הם לא מוצאים לנכון, בבקשה, אבל זה יהיה כתוב,

הילה בכר:

אתה רוצה שנציין את זה?

עמנואל זלטס:

לא, לא, תגיד,

הילה בכר:

אוקי, תוכנית 16 בסדר היום,

אליעזר ראובברגר:

שאבי יגיד את זה במחוזית.

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

טוב.

תוכנית 1437482

הילה בכר:

תוכנית 1437482, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, שלב הפקדה, תוכנית ברחוב היס סוף 1 ברמת אשכול. הרחבות דיור עבור 8 יחידות דיור קיימות, בבניין בן 4 קומות, תוספת של מחסנים, ומעלית, ואנחנו ממליצים להפקיד בהתאם להחלטת, בהתאם להמלצת מהנדס העיר, אבל רגע,

אליעזר ראוכברגר:

קיבלת פה פניה,

הילה בכר:

כן, קיבלנו פניה, ויש לי, אני אתייחס אליה,

אליעזר ראוכברגר:

מה את רוצה להתייחס?

עמנואל זלטס:

זה דברים מאוד מינוריים,

אמנון ארבל:

מי אמר את זה?

הילה בכר:

רגע, אני אתייחס, קודם כל, בוא נעלה את הנספח רגע, אמי. לגבי מחסנים שהם רק 50 ס"מ, מעל פני הקרקע, אז הנה אתם יכולים לראות במו עיניכם, שמדובר על הרבה מאוד מחסנים שהם מעל פני הקרקע כלפי חזית הרחוב, זאת הכניסה לבניין,

יוחנן וייצמן:

נו, אבל מה הבעיה לעשות?

הילה בכר:

רגע, אני אסביר, קודם כל אנחנו אומרים שמחסנים אנחנו לא רוצים כלפי המרחב כלפי קומות הכניסה, אנחנו כן מבקשים שיהיה פה,

עמנואל זלטס:

רגע, תפתחי שוב את המפלס של הקומה.

הילה בכר:

אנחנו כן אומרים, שמבחינתנו אפשר להציע הרחבות דיור, כל החלק העליון, לא זה, זה בתת-הקרקע יחסית, כל,

עמנואל זלטס:

איפה?

הילה בכר:

למעלה, הנה,

אמנון ארבל:

פה זה,

הילה בכר:

זה הכניסה לבניין, כל אלה מוצעות כמחסנים, אוקי, אנחנו אומרים זה כלפי ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

את יודעת כמה בניינים בירושלים יש כאלה?

הילה בכר:

נו, אבל אתה מייצר חדש, יש מאין,

אליעזר ראוכברגר:

מאוד אולי,

הילה בכר:

שיוציאו הרחבות דיור, שיציעו הרחבות דיור לדירות שמעל, זה שטחים איכותיים,

עמנואל זלטס:

יש פה את הקומה, גם עוד מחסנים אגב, שימי לב.

הילה בכר:

הלמטה פחות, לא אכפת לנו.

עמנואל זלטס:

באותו מפלס, באותו מפלס גם סימן.

הילה בכר:

איפה? אבל אם הפנימיים וקיימים אנחנו לא מתערב.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) יש,

הילה בכר:

איפה?

עמנואל זלטס:

פה אני רואה כתוב,

הילה בכר:

איפה?

עמנואל זלטס:

מחסנים קיים 60.82,

הילה בכר:

אבל זה מקלט.

אמנון ארבל:

זה מקלט,

הילה בכר:

אני מקווה שהמשתמשים בזה באמת למקלט,

עמנואל זלטס:

מחסנים פה, סתם,

הילה בכר:

יכול להיות שהם רוצים לשנות את זה, אחרי שיהיה ממ"דים לכולם,

אליעזר ראוכברגר:

לבטל את המקלט,

הילה בכר:

נכון. אבל זה לא הסיטואציה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה הגיוני.

הילה בכר:

הסיטואציה פה,

אמנון ארבל:

אין בעיה,

עמנואל זלטס:

לכי לחתך לחזית בואי נראה,

הילה בכר:

זה הפנימי,

עמנואל זלטס:

לכי לחזית ולחתך, בוא נראה בחזית נראה איך זה נראה.

הילה בכר:

עמנואל, כי שלחת לי את זה מבעוד מועד, אני בדקתי, והמפלס של ה - ,

עמנואל זלטס:

אז בואי אני אגיד לך משהו מעבר,

הילה בכר:

המחסנים,

אמנון ארבל:

אני אגיד לך יותר, זה גם (לא ברור) בסדר היום, והיא יושבה איתנו.

עמנואל זלטס:

מאחר ואני זוכר,

אמנון ארבל:

ולא שכנעה אותנו.

עמנואל זלטס:

לא, אבל אני זוכר שכבר היה בדיון,

אמנון ארבל:

הנה המחסנים בתת-הקרקע.

עמנואל זלטס:

נכון, אבל חלקם בתת-הקרקע.

הילה בכר:

לא, זה ממש למטה,

אמנון ארבל:

מה? בתת-הקרקע?

הילה בכר:

אתה רואה גם את הדירה משמאל,

אמנון ארבל:

זה בקו אפס לרחוב, כל זה, קיר קו אפס לרחוב,

הילה בכר:

אטום,

אמנון ארבל:

בגובה של,

הילה בכר:

למה שזה לא ישמש להרחבת דיור? לדירה חדשה, למה שאתם רוצים, אבל לא ככה, למה מחסנים?

אמנון ארבל:

זה לא סביר.

יוחנן וייצמן:

זה כמה דיירים ביחד.

הילה בכר:

זה מחסנים, או בתת-הקרקע, הם עושים, הם מציעים פה אגב בתת-הקרקע, או ש - ,

אמנון ארבל:

אתם צודקים, אתם צודקים חצי כל הזמן מחסנים שיאפשרו מגורים, אבל לשים מחסנים מעל הקרקע, מעל הרחוב, זה כבר מוגזם. בואו,

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

מי שרוצה לגור במחסן בתת-הקרקע שיגור, שיעשה משרד.

הילה בכר:

פה זה שטחים איכותיים,

אמנון ארבל:

קומה מלאה לחלוטין ,

הילה בכר:

מאוד,

יוחנן וייצמן:

ואתה אומר לבד,

הילה בכר:

זה שטחים,

יוחנן וייצמן:

אם היינו עושים, אם הוא היה מבקש דירה, הייתם מאשרים לו, הוא לא, השטח הזה של כל אחד (לא ברור),

הילה בכר:

הרחבת דיור עדיף,

אמנון ארבל:

נכון,

הילה בכר:

כי דירה מחייבת עוד תקן חנייה,

אמנון ארבל:

אני אומר שלא לשים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא קשור, כי מחלקים את זה, זה לא אחד שיהפוך את כל המחסנים,

אמנון ארבל:

אני מוכן לשים כסף על זה שאחרי שזה נבנה היום, אחרי זה אנשים גרים שמה, בחיך,

הילה בכר:

זה שטחים איכותיים,

אליעזר ראוכברגר:

אנשים גרים שמה, (לא ברור),

הילה בכר:

חלונות,

אליעזר ראוכברגר:

מחסנים,

יוחנן וייצמן:

מה הגודל?

הילה בכר:

יש שם,

אליעזר ראוכברגר:

מה הגודל של כל מחסן? מה הגודל של כל מחסן?

אמנון ארבל:

קודם כל אני לא יודע איך הוא מחלק את זה,

אליעזר ראוכברגר:

רק שנייה, מה? בוא תגיד,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שאת המוכן שהוא יבקש את זה כיחידה?

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא מדבר איתי עכשיו על 2.20, זה מחולק, איך אפשר לגור? מחולק כלומר 8 מטר, 10 מטר.

אמנון ארבל:

(לא ברור) איזה שהוא,

אליעזר ראוכברגר:

מישהו יכול לגור ב – 10 מטר?

אמנון ארבל:

אתה רואה הוא עושה,

אליעזר ראוכברגר:

כל זה שלוך אחד,

אמנון ארבל:

לא, אבל, תקשיב, זה כל הבניין עושה את ההרחבות האלה, ואני כל הבניין יעשה פה יחידת דיור, ויחלק את הכסף על הדיירים,

עמנואל זלטס:

אגב, אגב, זה רעיון בוא נציע להם פה בהחלטה, בוא נכתוב החלטה. ניתן לאפשר,

אמנון ארבל:

לא ניתן,

עמנואל זלטס:

רגע,

אמנון ארבל:

אני לא רואה הצדקה לעשות את זה,

עמנואל זלטס:

תראה מה אני מציע, ניתן להציע דירה במקום, בכפוף להסכמה של הדיירים, אם הדיירים לא מסכימים לדירה, אז יהיו מחסנים לחלוקה,

הילה בכר:

לא, לא, רגע, רגע, אבל עמנואל, אנחנו מדברים תכנונית עם כל הכבוד לשיקול דעת של הדיירים פה, אנחנו לא רוצים מחסנים מעל פני הקרקע.

עמנואל זלטס:

להציע את שניהם,

הילה בכר:

למה שנציע?

עמנואל זלטס:

אני זורם איתך.

הילה בכר:

הרחבת דיור,

אמנון ארבל:

כולם כולם עושים פה עבירות הבנייה,

עמנואל זלטס:

אם אתה אומר ש - , אתה אומר שתהיה פה דירה, אז הפוך, אנחנו אומרים להם קחו דירה רשמי,

אמנון ארבל:

אני לא יודע להגיד, אני לא יודע אם,

עמנואל זלטס:

הפוך,

אמנון ארבל:

אני לא יודע אם זה יהיה דירה נפרדת, או הרחבה של הדירה הזאתי, אני לא יודע, אני לא יודע מה
שהבניין פה,

עמנואל זלטס:

אבל כנראה שהם לא רוצים,

אמנון ארבל:

לאשר קומה,

עמנואל זלטס:

לכולם,

אמנון ארבל:

לאשר קומת מחסנים חדשה, מעל הבניין, מעל מפלס הרחוב, לכל (לא ברור) האלה,

הילה בכר:

לפנים לרחוב,

אמנון ארבל:

שום הצדקה,

הילה בכר:

לא סביר,

עמנואל זלטס:

זה קיים בירושלים, זה קיים ככה.

הילה בכר:

אבל (לא ברור) ייבנו, אליעזר, הם לא עכשיו חדש אין מאין.

אמנון ארבל:

מעולם לא אישרנו בהרחבות דיור,

הילה בכר:

ואגב שיציעו בתת-הקרקע,

אמנון ארבל:

מעל הקרקע, לא אישרנו. אין סיבה, תעשה מחסנים בתת-הקרקע, פה אתה רוצה תעשה פה, תעשה כל,

יוחנן וייצמן:

אם הוא מבקש יחידת דיור, אתה מוכן?

עמנואל זלטס:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

שתי יחידות,

עמנואל זלטס:

אז תעשה את זה, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

כ.

עמנואל זלטס:

המלצת מהנדס העיר?

אמנון ארבל:

מה? מה? הפסדת,

ישראל קלרמן:

למה?

אמנון ארבל:

שתי פסילות. שתי פסילות זה מוציא כבר,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, יש דברים של חנייה, צריך חנייה,

אמנון ארבל:

יכול להיות, זה צריך,

הילה בכר:

אבל מה עם הרחבת דיור? מה עם הרחבת דיור?

אליעזר ראוכברגר:

שנייה,

עמנואל זלטס:

קודם כל,

הילה בכר:

מה עם הרחבת דיור?

אמנון ארבל:

שירחיבו את הדירה שמעל,

הילה בכר:

אליעזר, מה עם הרחבת דיור?

עמנואל זלטס:

אם הדיירים, אם הדיירים יסכימו מצוין. אז אפשר להציע את האופציה, במידה ולא יסכימו,

אמנון ארבל:

אני לא מאמין לדיירים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל מה זה נקרא להכניס את הדירה? לא רוצה הרחבה, (לא ברור) מה? אתה יכול להכריח אותו?

הילה בכר:

רגע, הוא מציע את כל ההרחבה הזאתי הרי קדימה, הוא יכול להציע את זה, ,

אמנון ארבל:

מעל,

הילה בכר:

כדופלקס. כלפי שטחים, כלפי,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא רוצה,

הילה בכר:

אולי הוא יכול גם לצמצם טיפה ולייצר לעצמו חצר.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שזה מתנגש לו עם שכנים, אבל הוא לא רוצה,

הילה בכר:

תסתכל רגע,

אליעזר ראוכברגר:

שכנים שלו,

הילה בכר:

אליעזר, תסתכל רגע זה מה שהדירה למעלה מציעה, היום היא עד לפה,

אמנון ארבל:

רגע,

עמנואל זלטס:

כמה? כמה הוא מפריע לו?

אמנון ארבל:

כן.

הילה בכר:

היום הדירה היא עד לפה, עם מרפסת, הוא מציע להרחיב את כל הסלון, להוציא חדר שינה,

אמנון ארבל:

נראה איזה גודל של הרחבה.

הילה בכר:

הוא יכול אגב להצטמצם מהקו בניין, להציע לו חצר מתחת, ולהציע לו הפוך לזה, קומה מתחת.

עמנואל זלטס:

ואז?

הילה בכר:

המחסנים האלה, עם חצר, מה?

עמנואל זלטס:

איך זה נראה בתצ"א מה זה לחפור שם? זה קיים, מה הבעיה?

הילה בכר:

לא לחפור, זה מעל פני הקרקע, המחסנים, אז הוא בונה את כל זה, במקום,

עמנואל זלטס:

לא,

הילה בכר:

הוא יכול לקחת,

עמנואל זלטס:

מה קיים מתחת? מה קיים מתחת?

הילה בכר:

רגע, במקום, כלום,

עמנואל זלטס:

מה יש מתחת זה?

הילה בכר:

המחסנים שהוא מציע,

אמנון ארבל:

בסדר.

עמנואל זלטס:

שלוש מחסנים למטה רק,

הילה בכר:

איך זה? זה 10, הם מציעים על כל הדבר הזה.

ישראל קלרמן:

לא,

עמנואל זלטס:

לא, למטה מציעים שלוש מחסנים,

הילה בכר:

למטה, למטה מתחת למחסנים, אין כלום.

אמנון ארבל:

כל זה, כל זה חדש,

עמנואל זלטס:

נו מה? לא הבנתי מה הבעיה. איפה תעשה מחסנים?

הילה בכר:

אז למה לא להציע ככה,

עמנואל זלטס:

איך תעשה? איפה תשים את המחסנים פה?

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שהוא לא רוצה את זה,

הילה בכר:

אז אנחנו יכולים,

אליעזר ראוכברגר:

או שיכול להיות שיש לו בעיות עם השכנים, יגידו לו, השכנים יגידו לו,

הילה בכר:

אני חושבת, אני חושבת, שזה מה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אדוני, זה שטח של כולנו, צריך להתחלק בו, מה אתה לוקח אותו לעצמך לבד?

הילה בכר:

הוא מתחלק במה? במחסנים?

אמנון ארבל:

כל הרחבה שאתה עושה פה,

הילה בכר:

שיציעו,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הילה בכר:

אליעזר, שיציגו פה מחסנים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא, אתה אומר לו, אתה אומר לו, אדוני,

הילה בכר:

שיציעו פה מחסנים,

אליעזר ראוכברגר:

במקום ההרחבה כמוני, אתה רוצה לקחת למטה את המחסן שלי,

אמנון ארבל:

אתה אומר משהו אחר, סליחה, אני אומר מה שאתה מציג כרגע, לא מקובל, כמו שהתוכנית משנה, מרחיבה לפה, קרקע משותפת, פה קרקע משותפת,

אליעזר ראוכברגר:

אתה, אתה לא מקובל מסיבה אחת,

אמנון ארבל:

אני אומר תכנונית, זה לא מקובל,

הילה בכר:

מחסנים אנחנו לא רוצים מעל הקרקע,

אמנון ארבל:

אני אומר לך מה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

התב"ע, התב"ע אומר לא מקובל מסיבה אחת ויחידה.

אמנון ארבל:

תכנונית.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא בגלל שתכנונית.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כי אתה אומר,

אמנון ארבל:

לא מאשרים מחסנים מעל הכניסה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) יקום שמה, עבירות בנייה,

אמנון ארבל:

נכון,

הילה בכר:

לא, אנחנו לא רוצים מחסנים, מעל פני הקרקע,

אריאל גולן:

שמחסנים,

עמנואל זלטס:

143,

אמנון ארבל:

במקרה הזה כן,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר,

עמנואל זלטס:

7482,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) קודם,

אמנון ארבל:

אני מנסה, אני יכול לנסות. יש דברים שיותר וודאי, יש פחות וודאי, אתה יודע.

הילה בכר:

אליעזר, הגיוני שאנשים יגורו במפלס הזה.

אמנון ארבל:

(לא ברור) אני מאמין,

הילה בכר:

הוא איכותי, הם יכולים לייצר חצר, אני לדעתי זה אפילו לא,

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נלך, על ההצעה,

הילה בכר:

אבל דירה אתה צריך חנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נלך (לא ברור),

הילה בכר:

אבל דירה אתה צריך חנייה,

אריאל גולן:

אולי זה רק את ה - ,

הילה בכר:

הנה,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה את רוצה שהוא יעשה?

הילה בכר:

אני רוצה שהוא יעשה הרחבת דיור, במקום ההרחבות למעלה, שהם ככה, שיהיו חלק,

אליעזר ראוכברגר:

אבל יכול להיות שהשכנים לא מסכימים,

עמנואל זלטס:

אם הדיירים יסכימו, כן,

אליעזר ראוכברגר:

התב"ע, (לא ברור).

הילה בכר:

בואו, אפשר שתקבלו החלטה שזה ייבחן?

עמנואל זלטס:

אני אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה מה שהוא הציע, עמנואל,

הילה בכר:

לא, דירה, לא, אתה אומר או זה, או שנשארת מחסנים,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, לא כדירה, אלא כהרחבה. בסדר, תעשי את זה ככה.

יוחנן וייצמן:

נראה לי זה טיפה (לא ברור),

הילה בכר:

אבל רק לא מחסנים,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

נראה לי זה (לא ברור),

אריאל גולן:

אבל הילה, לרדת קומה למטה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אריאל גולן:

כהרחבה,

אליעזר ראוכברגר:

ככה,

אריאל גולן:

הילה, לרדת קומה למטה, בהרחבה,

אליעזר ראוכברגר:

להכריח אותו לריב עם השכנים שלו?

אריאל גולן:

דו – מפלסי, זה לא אותו,

אמנון ארבל:

אז להפסיק לאשר הרחבות עכשיו?

אריאל גולן:

לא, זה לא הכי טוב. לא אמרתי,

אמנון ארבל:

איפה אתה?

אריאל גולן:

לא,

אמנון ארבל:

איפה אתה חי?

אריאל גולן:

היא אומרת לצמצם,

אמנון ארבל:

כל תוכנית הרחבת דיור מרחיבים למעלה,

הילה בכר:

אמרתי, כדי שנשתמש, אבל אריאל, זה כדי שישתמש,

אמנון ארבל:

תראו מה,

הילה בכר:

בשטחים הפתוחים שהם,

אמנון ארבל:

תסתכל אליעזר, תסתכל אליעזר,

הילה בכר:

זה הכול. זה הגיוני, בסוף הוא יגיד איך יש מחסנים,

אמנון ארבל:

לבנות פה קומה,

הילה בכר:

שיש פה (לא ברור) בדירות.

אמנון ארבל:

קומה מעל הסימון הזה, שהיא מעל הקרקע עבור מחסנים.

עמנואל זלטס:

לא, אגב, יש טופוגרפיה אגב, יש פה את הטופוגרפיה, אמי.

אמנון ארבל:

ראית מה ש - ,

עמנואל זלטס:

בטח שכן.

אמנון ארבל:

ראית את החתך אבל, את החזית,

עמנואל זלטס:

בסדר, כי תראה,

יוחנן וייצמן:

אז מה זה?

הילה בכר:

אני אפילו לא אגיד לך שלדעתי החתך לא מי יודע מה מדויק.

אמנון ארבל:

זה הסתכלנו בחזית,

הילה בכר:

זה יפה היא הייתה בשכונה הזאת?

עמנואל זלטס:

הנה תסתכל תראה,

אמנון ארבל:

מה אני אראה?

עמנואל זלטס:

היינו פה בסיורים, אני אומר,

יוחנן וייצמן:

למה? התב"עות עשו את השכונה מאוד יפה,

הילה בכר:

כן, זה אחד הנחמה, הכול, כול,

אמנון ארבל:

חלק יפה, חלק גרוע, חלק,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שאת צודקת.

הילה בכר:

לא, מה זה יכול להיות? רמת אשכול מה היה יפה בה? לא הבניינים, כמו המלא עצים שהיו מקיפים, והכול כאילו,

אמנון ארבל:

אין סיכוי בעולם שיהיה פה מחסנים מעל הקרקע, אין שום סיכוי שבעולם. בעיני,

עמנואל זלטס:

אז אמרתי בוא נעשה פה דירה רשמי חוקית.

אמנון ארבל:

אין לי בעיה,

עמנואל זלטס:

תציע את האופציה הזאת,

אמנון ארבל:

אבל אתה לא יכול בלי חנייה.

אריאל גולן:

יש שמה מגרשים, מגרשים בסנהדריה ברמת אשכול,

הילה בכר:

לא, ים סוף לא כזה קרוב.

אמנון ארבל:

להתחבר לדירה שלה,

אריאל גולן:

בסדר, בוא,

אמנון ארבל:

אז זה (לא ברור),

הילה בכר:

זה לא כזה קרוב,

עמנואל זלטס:

אבל אם אי-אפשר, נעשה עוד דיון,

אריאל גולן:

לא, אני אומר,

עמנואל זלטס:

אין ברירה, ולא (לא ברור),

אריאל גולן:

אמרנו המגרשים, על החניות שלו,

צחי ברים:

הוא אומר רק שזה לא יהיה,

עמנואל זלטס:

גם שיהיה חלוקה,

אריאל גולן:

עמנואל, מבחינת חנייה אמרנו שהמגרשים ריקים, אפשר להסתמך עליהם, דירה אחת מסתמכת גם על המגרשים הריקים, עשו ספירות, תעשו זה, אתה זוכר?

עמנואל זלטס:

המגרשים,

הילה בכר:

זה המרחק,

עמנואל זלטס:

המגרשים פה נספרו כמה פעמים,

יוחנן וייצמן:

כן,

אריאל גולן:

אבל עדיין,

עמנואל זלטס:

כמה פעמים ספרו אותם.

יוחנן וייצמן:

7 קומות גובה,

אריאל גולן:

ראיתי לא מזמן באיזה שהוא היתר כתוב שעדיין לא התמלא אפילו,

יוחנן וייצמן:

כן,

הילה בכר:

העצים אני כן, רגע,

עמנואל זלטס:

הילה, עצים עוד שנייה, יציגו רגע את העצים.

אמנון ארבל:

חכו, חכו עם העצים.

אליעזר ראוכברגר:

עוד מכונית אחת, נו.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

זה לא תוכנית בסמכות מקומית,

יוחנן וייצמן:

מה המרחק?

הילה בכר:

מלא.

עמנואל זלטס:

רגע שנייה יש פה, אפשר להוריד את זה?

יוחנן וייצמן:

מה המרחק מהרק"ל?

הילה בכר:

מהקו האדום?

עמנואל זלטס:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מה סיכמנו עם המחסנים?

עמנואל זלטס:

מי אמור להוריד אתה או הילה את הסעיף מה - ?

אריאל גולן:

זה ייבחן, אמרו שייבחן את האופציה להרחבה או,

הילה בכר:

אמי.

עמנואל זלטס:

את מי הוא אמור,

אליעזר ראוכברגר:

לכן האופציה, (לא ברור).

עמנואל זלטס:

אני תביא לי, אני אקח אין בעיה.

אריאל גולן:

תחזירו את זה.

עמנואל זלטס:

סעיף 2/ב, סעיף 2/ב.

אמנון ארבל:

אנחנו לא סיכמנו, אנחנו כנראה חלוקים, אז תחליטו מה שאתם רוצים.

אריאל גולן:

לא, אמרנו שייבחן,

אליעזר ראוכברגר:

זה ייבחן

אריאל גולן:

ייבחן ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

ישאר מחסנים,

אריאל גולן:

או הרחבה או זה,

הילה בכר:

נו, ומה אתה חושב אליעזר שהם יבחרו ככל הנראה? כשנותנים להם את האופציה?

עמנואל זלטס:

אני אגב,

אריאל גולן:

דירה,

עמנואל זלטס:

שייקחו דירה, אני משכנע אותו לקחת דירה, אגב,

יוחנן וייצמן:

דירה שווה כסף,

צחי ברים:

עמנואל, לא צריך לשכנע אותם על זה .

אליעזר ראוכברגר:

עם התופעה הזאתי שאנשים באים ומראש מסמנים אותם כעבריינים, שיעשו דירה,

הילה בכר:

לא, אני לא אמרתי את זה,

אליעזר ראוכברגר:

יש רוח הקודש,

הילה בכר:

אבל זה לא מה,

אליעזר ראוכברגר:

ואמי יודע שלא, ואמי יודע שזה ה - ,

הילה בכר:

אליעזר, זה לא ככה,

אליעזר ראוכברגר:

ביושרו, ביושרו אמר, והוא הודה שזה, זה המחשבה שלו, ולכן העמדה שלו. תכנונית.

אמנון ארבל:

כי יש מציאות. מה?

אליעזר ראוכברגר:

יש מציאות, יש פיקוח.

אמנון ארבל:

מטפלים בזה,

אליעזר ראוכברגר:

יש פיקוח,

הילה בכר:

אבל אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

והפיקוח מטפל,

הילה בכר:

מחסנים,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא (לא ברור), בהרבה מקומות, אני לא רוצה עכשיו להגיד להקלטה, אבל בהמון מקומות הפיקוח טיפל בזה,

אריאל גולן:

עשו הרבה יחידות,

הילה בכר:

אבל אליעזר מחסנים, מעל פני הקרקע.

אריאל גולן:

המון,

אליעזר ראוכברגר:

ופירקו יחידות,

אריאל גולן:

כן,

הילה בכר:

לי מפריע,

אליעזר ראוכברגר:

גם בגני גאולה,

הילה בכר:

של השטחים האיכותיים,

אליעזר ראובברגר:

גם במרכז המסחרי,

הילה בכר:

לי מפריע שזה מחסנים,

אליעזר ראובברגר:

גם באנטנה, פירקו.

עמנואל זלטס:

הילה,

אריאל גולן:

ליד הבית שלי פירקו שמה, את (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

נכון,

הילה בכר:

מושכות את זה ל - ,

אריאל גולן:

לא,

עמנואל זלטס:

מה התייאושות כאילו,

אריאל גולן:

13, אני לא זוכר,

אליעזר ראובברגר:

אבל זה לא היה בפלס,

אריאל גולן:

זה היה בלובי.

עמנואל זלטס:

גם בעצים את מתכוונת?

הילה בכר:

עצים אני לא אסלח לך. נראה לך?

אליעזר ראוכברגר:

זה לא מפלס הרחוב,

הילה בכר:

למה? מה יש לך? תגיד לי, אתה יודע איזה כיף זה להנביט אבוקדו? (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מה עכשיו עם אבוקדו?

הילה בכר:

אני אסביר, הם רוצים שזה,

אליעזר ראוכברגר:

זה אבוקדו הדבר היחיד שאפשר לעשות (לא ברור).

הילה בכר:

כן. הוא בריא לכל דבר.

אליעזר ראוכברגר:

רק לפנים.

הילה בכר:

וגם אפשר להנביט אותו מאוד בקלות.

אליעזר ראוכברגר:

לאכול, (לא ברור), פצצה.

אריאל גולן:

אבל לא יצא לנו (לא ברור).

הילה בכר:

היא ניבטה אותה, בסוף את הדבר הזה הוא יגדל להיות עץ.

עמנואל זלטס:

כן, רק שנייה את העכבר, פה, פה תורידי את המילה לא מקובל.

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

אמי, תוריד את המילה לא מקובל,

אמנון ארבל:

זה לא מקובל.

עמנואל זלטס:

לא, אמרנו שזה לא יתאפשר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, תשאיר,

אמנון ארבל:

זה לא מקובל,

אליעזר ראוכברגר:

כל (לא ברור), תשאיר את הכול, לא רק את הלא מקובל, גם את ההמשך עד האדום.

עמנואל זלטס:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

הנה זה. עכשיו יש לבחון,

עמנואל זלטס:

בסדר, בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

שימור (לא ברור), הרחבה יחידת דיור (לא ברור). אוקי הלאה.

עמנואל זלטס:

המרפסות,

אליעזר ראוכברגר:

מרפסות, נו מה יש במרפסות?

עמנואל זלטס:

אגב סתם אמיתי, אני לא ראיתי, אני לא ראיתי אף פעם כאילו עם הסעיף שאתם כותבים, לא ניתן שתי מרפסות לדירה, זה סעיף כוללני כזה.

אמנון ארבל:

קיבלנו,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב הם טוענים שישבו איתך, ואתה הסכמת.

הילה בכר:

זהו, בסדר.

אמנון ארבל:

קיבלנו.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

הילה בכר:

רגע עצים, רגע אפשר,

עמנואל זלטס:

רגע, רגע, לא, הילה חזרה?

הילה בכר:

כן חזרתי לכוחי.

אמנון ארבל:

היא נחה רגע, היא לקחה הפסקה.

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הילה, בסדר, אני מבקש, הלוואי וכולם יהיו,

עמנואל זלטס:

הילה, אני רוצה עצם מחסן, אפשר?

אליעזר ראוכברגר:

שלוש עצים, תגידי תודה מה שאני אומר, הילה.

הילה בכר:

תודה רבה אליעזר, אני מאוד מעריכה שאתם,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

הילה בכר:

מקבלים אותי, תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

עצים, מה הבעיה בעצים?

הילה בכר:

אז אני אגיד, הם מציעים עקירה ואנחנו טוענים שאפשר לשתול עצים בוגרים חדשים, והוא טוען אין מקום, ואני אומרת יש מקום,

אליעזר ראוכברגר:

אז,

הילה בכר:

אפשר שאם תראו,

אליעזר ראוכברגר:

ולחוסף יש לבחון,

עמנואל זלטס:

ככל הניתן, ככל הניתן.

אליעזר ראוכברגר:

ככל הניתן,

הילה בכר:

זה עץ, אתה יודע איזה נחמה זה עץ? הם גדלים כאלה קטנים, והם,

עמנואל זלטס:

עוד רגע, עוד רגע אני אגיד,

הילה בכר:

לתפארת,

אליעזר ראוכברגר:

כמו ילדים.

הילה בכר:

ממש, ממש, אליעזר זה,

אליעזר ראוכברגר:

למערכת ככה,

הילה בכר:

זה שטויות.

אליעזר ראוכברגר:

ופתאום אחר כך הוא בן 100. אני רואה אתמול ניצול שואה, בן 101, את יודעת מה זה ניצול שואה עד 101?

הילה בכר:

גם אני ראיתי את זה, וכאב לי קצת הלב.

אליעזר ראוכברגר:

יורד לי דמעות.

הילה בכר:

ממש,

אליעזר ראוכברגר:

להגיד עד גיל 101, ניצול שואה?

הילה בכר:

אחרי כל מה שהוא עבר גם כן, זה מאוד מרגש. באמת.

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

הילה בכר:

אפשר להשאיר את העצים, זה שטויות, וזה,

אמנון ארבל:

מה הבעיה לשתול עצים חדשים?

הילה בכר:

אבל אני אומרת שאפשר,

אליעזר ראוכברגר:

הם אומרים שאין מקום,

אמנון ארבל:

יש מקום, יש מקום, אין בעיה,

הילה בכר:

אם אפשר להראות לכם את התכנית,

אמנון ארבל:

הוא לא מציע קו אפס לכל,

אליעזר ראוכברגר:

לשלב ההיתר,

הילה בכר:

טוב.

אמנון ארבל:

חוץ ממחסנים הוא לא מציע אפס על כל הכיוונים, נשאר,

הילה בכר:

זה עץ, עץ, עץ קטן מסכן, חמוד.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

עמנואל זלטס:

אגב שנייה, לא, אז אולי לא נקבע את המספר של העצים, עצים כמה (לא ברור),

הילה בכר:

אבל שלושה שזה סביר,

עמנואל זלטס:

אני לא יודע,

הילה בכר:

עמנואל, עצים זה נחמה,

עמנואל זלטס:

לא, אני מסכים איתך,

הילה בכר:

זה איכות חיים, אל תתווכחו על דברים שהם כאילו,

אריאל גולן:

עץ השדה,

הילה בכר:

מילא, מילא אתם מתווכחים על המחסנים, אבל על עצים? עצים זה נחמה, אני פותחת את החלון ורואה איזה עץ באופק, זה מנחם אותי. באמת,

אריאל גולן:

מנחם על מה?

הילה בכר:

נכון?

אריאל גולן:

מה זה מנחם?

הילה בכר:

יער ירושלים מול הר נוף.

אליעזר ראובברגר:

אני פותח את החלון רואה ילדים משחקים ברחוב זה מה שעושה לי,

הילה בכר:

מעולה, אנחנו לא מגבילים את המשחק.

אמנון ארבל:

זה לא סותר, זה לא סותר אבל, הוא יכול לשחק גם ליד העצים,

הילה בכר:

נכון. שיש להם צל,

אריאל גולן:

מטפס על העצים,

יוחנן וייצמן:

שמה?

עמנואל זלטס:

מרפסת כבר יולי על העצים.

הילה בכר:

עכשיו יש לו שני עצים, שהגאון שנתן את הפנייה פה, סימן לשימור. והוא - איך אני יכול לשמר אותם כשיש לי בינוי? אבל אתה סימנת. אז תשמר אותם. עכשיו מה אני מבקשת להגיד? רגע, פה, תן לי להגיד את זה, הוא מציע, הוא סימן, הוא סימן,

עמנואל זלטס:

רגע, רגע,

הילה בכר:

הוא הגדיל ראש וסימן.

עמנואל זלטס:

כן, כן,

הילה בכר:

אז רגע, אמי, תקרב את זה, אמי. אתה יכול להביא את זה לפה?

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

כמה יש פה? 5 עצים?

הילה בכר:

שלושה הוא סימן לשימור, עכשיו אנחנו אומרים אי-אפשר באמת לסמן את זה כשאת העוקר לו את כל השורשים, אז אני אומרת,

אמנון ארבל:

לא, זה בתוך המרפסת, מה זאת אומרת?

הילה בכר:

לא, זה הגבהת חצר,

אמנון ארבל:

הגבהת חצר.

עמנואל זלטס:

היא אמרה על עצים, זה סיימנו, את המרפסת יהיה שמה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר,

עמנואל זלטס:

עכשיו היא בזה,

הילה בכר:

רגע, אני אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

שלושה עצים.

הילה בכר:

שלושה עצים הוא סימן, הוא אומר איך אני,

עמנואל זלטס:

עוד שנייה, השלב הבא.

אליעזר ראוכברגר:

לכן שאלתי אם עברתם על זה?

עמנואל זלטס:

עכשיו, זה ביחד כאילו,

הילה בכר:

עכשיו זה בעצים. אז אני אומרת תראה, כאן אם אתה בונה במרחק של פחות מ – 3 מטר, אתה גוזר, גזר דין של הפה, כי אתה פוגע להם בשורשים.

עמנואל זלטס:

אתה לא גוזר עליהם, אתה מתקרב אליהם,

הילה בכר:

לא, אבל זה משהו שנייה,

אמנון ארבל:

אבל זה הורג אותם.

הילה בכר:

כאילו אני לא אגרונום, אבל זה ההסבר. בסוף השורשים, אם אתה צמוד אליהם, לא שומר על 3 מטר, אתה עוקר אותם. עכשיו את זה, אפשר להציע, ימינה שמאלה, כי זה טיפה לשמר, את זה, להזיז ימינה, שמאלה, כדי,

עמנואל זלטס:

שנייה, הילה, בואי, בואי תקשיבי, מה ש - , אני מציע, אני מציע משהו אחר. בוא נקבל, כהחלטה שההרחבות שלהם מאושרות כמו שזה, תמצאי להם מקום אחר, שלא פוגע בהרחבות, ועצים.

הילה בכר:

אבל זה עצים קיימים.

עמנואל זלטס:

אז נעתיק אותם למקום אחר, לא יודע,

הילה בכר:

אין להם,

אמנון ארבל:

אתה לא יכול,

הילה בכר:

זה לא עובד ככה,

עמנואל זלטס:

אז נשתול משהו אחר.

הילה בכר:

אתה לא מזיז כיסא.

עמנואל זלטס:

לא, אז נשתול משהו אחר.

אמנון ארבל:

אבל, עמנואל,

הילה בכר:

עמנואל, הוא סימן אותם לשימור, אז אני אומרת הבינוי עוד יכול לזוז.

עמנואל זלטס:

עזבי רגע אותו,

הילה בכר:

אבל הבינוי יכול לזוז,

עמנואל זלטס:

הילה, אני זורם איתך, אבל הוא (לא ברור) עצים לשימור, הוא סימן את הבינוי, ואת אומרת שאי-אפשר,

הילה בכר:

לא, אני אומרת, תזיז את זה ימינה,

עמנואל זלטס:

את אומרת מה שהוא סימן,

הילה בכר:

זה, העץ,

עמנואל זלטס:

הילה,

הילה בכר:

הוא נתון,

עמנואל זלטס:

אני,

הילה בכר:

ההרחבה יכולה לזוז.

עמנואל זלטס:

פה, אז אני אומר, אז מבחינתי בוא נגיד ככה, ההרחבה שהוא סימן, הוא סימן גם את זה, כנראה שלא, גם הוא סימן את זה, גם לסמן את זה, זה סותר, נכון?

אמנון ארבל:

עמנואל, אבל תסתכל, אתה לא מקשיב מה שהיא אומרת,

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

היא אומרת המטרים שהוא מציע פה כרגע, תיקח את זה,

הילה בכר:

הוא מקבל אותם,

אמנון ארבל:

תוריד פה 2 מטר,

הילה בכר:

הילה בכר:

אבל טיפה,

אמנון ארבל:

תוסיף פה 2 מטר, והעץ יישמר, מה קרה?

הילה בכר:

רק נזיז את זה טיפה ימינה.

עמנואל זלטס:

קצת,

הילה בכר:

לא הקשבת לי?

אמנון ארבל:

זה מה שאמרתי.

הילה בכר:

לא שמעת את זה?

אמנון ארבל:

זה מה שאמרתי,

הילה בכר:

אז תפרש אותי רגע, אמי,

אמנון ארבל:

אם אפשר את התוספת להזיז ככה ולא לעקור את העץ, מה קרה? מה? לא נורא. רגע, לא צריך כל מה ש - ,

עמנואל זלטס:

לא, לא, אני מבין,

אמנון ארבל:

רוח הקודש, לא כל מה שכותב כל אחד, כן, זה לא רוח הקודש, אפשר לפעמים טועים, לא נורא.

הילה בכר:

רגע, וגם בקדימה, תראה עמנואל, לא אכפת לי,

אמנון ארבל:

ברור שיש מקום מספיק,

הילה בכר:

רגע, עכשיו תקשיב לי, תקשיב לי רגע, כאן העץ הזה, נכון? לא אכפת לי הגבהת חצר, לא אכפת לי שההרחבה נצמדת אליו, אז הוא יכול לעשות את זה את הבינוי עד לפה. ולהרחיב יותר פה. אוקי, זה לא שאני פוגעת לך,

עמנואל זלטס:

אגב,

הילה בכר:

אני רק רוצה שבאמת יישמרו על העץ.

עמנואל זלטס:

רגע, שנייה, בשונה אגב מפה שפה, הבנתי את אמי מאוד טוב? וזה הגיוני. זה הגיוני, שם אני, זה משנה את כל התכנון פה, של כל הבינוי,

הילה בכר:

אני לא מסכימה איתך,

עמנואל זלטס:

ולהגיד שזה לא יפה,

הילה בכר:

להוריד את החתיכה הקטנה זאת, כדי להרחיב, הסלון,

אמנון ארבל:

והושקע פה הרבה מאמץ בתכנון, רואים.

אריאל גולן:

עמנואל, זה אותו דבר, עמנואל.

עמנואל זלטס:

לא,

הילה בכר:

הוא סימן את העצים לשימור, (לא ברור) אותם באמת.

עמנואל זלטס:

בואי עוד טיפה,

אמנון ארבל:

ואם היא לא פוגעת במטר, מה אכפת לי?

עמנואל זלטס:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מדבר עכשיו על ה – 3/ב?

עמנואל זלטס:

איך תעשה את זה שם?

הילה בכר:

כן, כן,

אמנון ארבל:

3/ב.

עמנואל זלטס:

אבל איך תעשה פה שלא פוגע?

הילה בכר:

אנחנו רק אומרים,

אמנון ארבל:

פה טיפ טיפה תצטמצם,

הילה בכר:

אליעזר, שהבינוי עוד יוכל לזוז ימינה שמאלה. העצים האלה הם עובדה מוגמרת, אז אם רוצים כן לטרוח לשמר אותם, אז הוא אפשר לבחון.

עמנואל זלטס:

אבל זה סלון, וזה חדרי שינה, זה שונה לגמרי.

אמנון ארבל:

כן, תכנון,

עמנואל זלטס:

פה, זה מובן, פה גם ככה אתה עושה איזה בליטה,

אליעזר ראוכברגר:

תוריד את זה, תשימי אותו,

הילה בכר:

את מה?

אליעזר ראוכברגר:

תוריד את הסעיף,

הילה בכר:

אז אפשר לפחות לתקן למשהו,

אליעזר ראוכברגר:

את א', את א',

הילה בכר:

רגע, אבל הוא הסכים שהעץ משמאל לא,

עמנואל זלטס:

אני לא הסמכנו פה כלום,

הילה בכר:

לא, העץ משמאל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, את א', את א' תשאירי, ואת (לא ברור).

אמנון ארבל:

טוב.

הילה בכר:

אז תוסיף לו עוד עצים לנטיעה. לפחות.

אליעזר ראוכברגר:

די עם העצים עכשיו. מה זה ג/4?

הילה בכר:

ג/4,

אליעזר ראוכברגר:

יש להסיר סעיף 4.1, שאני לא יודע מה זה,

הילה בכר:

כן, זה השכן הזה,

עמנואל זלטס:

יש פה, אגב, אגב באמת,

הילה בכר:

הם בבית דין,

עמנואל זלטס:

לא, לא, תקשיבי, זה סעיפים בגלל שהנספח הוא מנחה ויש כל מיני דברים דווקא זה סעיף שהוא עוזר בשלב ההיתרים, כי בשלב ההיתרים, כשאנחנו מגיעים, אם רואים נספח מנחה או דברים כאלה. לא, לא בודקים בדיוק את הדברים. ברגע שכן, אנחנו מגדירים את זה, אז כן לרישוי, ששימו לב צריך להסתדר, זה טוב.

אמנון ארבל:

זה מה שאמרת?

הילה בכר:

מה? לא, לא,

ישראל קלרמן:

מי זה?

אמנון ארבל:

זה בעצם זה זה, במקום זה.

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה אכפת לי מי?

עמנואל זלטס:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא (לא ברור) מי זה היא. אני יודע,

הילה בכר:

ההיתר של הרחבת הדירות המערביות כלפי צפון, יהיה שינוי חלון במטבח, כדי לאפשר את התוספות לדירות המזרחיות. יהיה,

אמנון ארבל:

הדירות לכיוון צפון יהיה?

הילה בכר:

שינוי החלון במטבח, כדי לאפשר תוספת הדירות ממזרח.

עמנואל זלטס:

מה? מה עשיתם? מה זה פה? רגע, אתה כותב,

אליעזר ראוכברגר:

את סעיף 4/ג, הם ביקשו בגלל בוררות בשביל נמצא בבית דין,

אמנון ארבל:

תראו, אני אסביר אבל רגע, זה לא כזה מסובך, הסעיף הזה אפשר להוריד, מה שאנחנו בעצם מבקשים, הוא מאוד סביר בעיני, אבל יש פה הרבה הרחבות, מה?

הילה בכר:

לא, כלום.

אמנון ארבל:

יש פה כל אחד מקבל הרחבות לפי תנאי המגרש. הדירה הזאתי שלמעלה מקבלת תוספת מאוד משמעותית, זאתי כאן. רגע, הנה, תראה אליעזר, הדירה הזאתי שלמעלה מקבלת פה הרחבה,

אליעזר ראוכברגר:

איזה?

אמנון ארבל:

הדירה הזאתי שלמעלה מקבלת, זאת הדירה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

היא מקבלת פה הרחבה מאוד גדולה ומשמעותית.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

הדירה הזאתי היא מקבלת הרחבה יחסית קטנה, קטנה משמעותית.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

עכשיו פה לדירה שלמעלה, יש במטבח חלון שפונה לכאן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

והם הציעו כרגע בתוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

מה? יש שמה? חלל?

עמנואל זלטס:

חלל איפה?

אמנון ארבל:

לא, היום כל, זה לא בנוי, זה היום הקיר הוא פה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

אז זה חלון שפונה לפה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

שהיום הציעו בתוכנית להרחבה לדירה הזאתי לכיוון הזה, גם זה, עכשיו מה שאנחנו אמרנו,

אליעזר ראוכברגר:

זה פשוט כתוב שיהיה בינוי?

אמנון ארבל:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה? בינוי עד החלון?

אמנון ארבל:

לא, אני אסביר,

עמנואל זלטס:

אבל למה שלא להוריד את החלון הזה ושיהיה לו רק פה?

הילה בכר:

נו, אז מה שהוא רוצה להסביר, שהוא,

אמנון ארבל:

כרגע הדירה הזאת מקבלת הרחבה נורא גדולה,

אליעזר ראוכברגר:

זה הבנתי.

אמנון ארבל:

יש לה חלון לפה, התוכנית מציעה לסגור את החלון הזה, ולעשות חלון חדש פה,

הילה בכר:

כדי להרחיב את הדירה הזאת,

אמנון ארבל:

וזה השטח הזה, (לא ברור) כל סעיף כפוף (לא ברור), אני אומר הפוך. הם קיבלו פה הרחבה נורא נורא גדולה, (לא ברור) שתנאי להרחבה שלהם, לשנות את החלון, ואז הם יוכלו לקבל את ההרחבה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר שזה נמצא בבית דין.

הילה בכר:

נכון, אבל תכנונית, זה הגיוני,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני אומר בית דין, אבל אם הבית דין יקבע,

הילה בכר:

אז הוא לא יוכל להוציא את זה, אבל תכנונית נשאר מה שצריך,

אמנון ארבל:

קודם כל א', נכון, שנית, אני אומר מה זה בית דין? אני בסופו של דבר אנחנו עושים תיקונים בהרחבות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

זה הדין. (לא ברור) לא נורא גדולה, עכשיו מראש להגיד חלל לעשות חלון פה, ולא חלון, אני לא, (לא ברור) החלון הזה, וכבר בסוף שיש מצב כזה, זה פוגע (לא ברור) שלא יכולים להרחיב. אז אני אומר קיבלת הרחבה נורא גדולה, וואלה, תשנה את החלון, מה קרה? זה הגיוני.

הילה בכר:

אז זה הסעיף.

אמנון ארבל:

נכון הגיוני? רלי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש פה הגיון, אני לא אומר שלא,

הילה בכר:

אז תראה מה כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם זה נמצא בדיון בבית דין, אתה לא יודע את החומרים שיש שם,

הילה בכר:

אבל אז זה,

אמנון ארבל:

אבל אם בית דין ידע, שהוועדה החליטה היא מתנה את זה בזה, אז תגיד,

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נכתוב ככה, אז בוא נכתוב את זה. כן,

אמנון ארבל:

שמה?

הילה בכר:

הנה רגע, תראה אליעזר, את הסעיף שאמי ניסח.

רלי חיים:

אמי, ראית שזה שירותי?

הילה בכר:

אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

שנייה,

אמנון ארבל:

לא, למה? זה זה. זה מטבח,

רלי חיים:

אתה רוצה שהחלון יהיה מעל?

אמנון ארבל:

אבל הוא לא חלון פה,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב ביקשנו (לא ברור) בגלל שנמצא (לא ברור) עם אפשרות.

אמנון ארבל:

הם אמרו שניתן פה הרחבה, אבל לבקש סעיף בתקנון, שאנחנו אמרנו (לא ברור) רק מול הסכמת השכן. עכשיו, אז אני אומר אני מראש אומר, קיבלת הרחבה גדולה, תשנה את החלון, לא כזה נורא, מה? כולם משנים היום את החלונות.

עמנואל זלטס:

הם, הם כתבו בתקנון, תסתכל תראה, הוא הגיש בתב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

את כל זה, את כל זה, ,

אמנון ארבל:

את כל זה, כן,

עמנואל זלטס:

ואז הם רוצים, שהרחבה של ההוא פה, יצטרכו להסכים, איתו עם הבית דין, והוא, הוא פה, שמקבל את זה, לא יוכל לקבל את זה, אם לא יהיה אישור של בית דין. ואני אומר לו, תקשיב, אתה מקבל פה, אתה לא יכול להגיד לו תחכה לבית דין,

אמנון ארבל:

יותר מזה,

עמנואל זלטס:

אם הוא יקבל את זה, זה בסדר, זה לפחות.

אמנון ארבל:

אני אגיד לך גם יותר מזה,

אליעזר ראוכברגר:

שפה יישאר חלל, פה יישאר,

הילה בכר:

לא חלל,

אליעזר ראוכברגר:

נישה כזאתי,

הילה בכר:

לא, לא, לא, בלי נישה,

אמנון ארבל:

לא להסכים שיהיה כאן חלל,

אליעזר ראוכברגר:

שיישאר פה נישה,

הילה בכר:

לא, לא נישה.

עמנואל זלטס:

הרחבה שלו תלויה בו,

אליעזר ראוכברגר:

שלא יהיה שמה בינוי.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שהבינוי שלו יסתיים כאן, בדיוק.

אמנון ארבל:

אבל אני אומר יותר מזה, גם אם הוא לא יסכים, ולא (לא ברור), מה? מה ההיגיון בזה? זה 2 מטר.
בכל מקרה זה לא,

ישראל קלרמן:

לא, ואז, לא, אבל זה כן אישר אבל בכפוף לאישור השכן ההרחבה,

אמנון ארבל:

לא, זה לא קשור לאישור של השכן, אני אומר השכן,

ישראל קלרמן:

לא, את החלון אני יודע, הבנתי מה שאמרת,

אמנון ארבל:

אני אומר השכן הזה, תקשיב, אתה לא בסדר, קיבלת הרחבה נורא גדולה,

ישראל קלרמן:

נכון, את החלון תוריד,

אמנון ארבל:

תראה את החלון מכאן,

ישראל קלרמן:

זה הבנתי, אבל אני אומר מה שנמצא בתוך התקנון, הרחבה (לא ברור) יישאר.

אמנון ארבל:

לא, לא צריך (לא ברור), ברגע שאין לו פה חלון,

ישראל קלרמן:

אז זה יכול להיות, לייזר, לייזר, זה יכול להיות פה,

עמנואל זלטס:

וגם הסעיף,

ישראל קלרמן:

לייזר, אבל (לא ברור), לא יהיה שם חלון.

עמנואל זלטס:

תאשר את זה,

ישראל קלרמן:

הבנת מה השאלה שלך?

עמנואל זלטס:

נגמר הסיפור, לא (לא ברור),

ישראל קלרמן:

השאלה שלו,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע מה,

אמנון ארבל:

זה מותנה.

עמנואל זלטס:

לא,

ישראל קלרמן:

זה אתה לא יכול לבטל את זה,

עמנואל זלטס:

אני יכול להגיד,

ישראל קלרמן:

תשאיר את זה,

עמנואל זלטס:

את כל זה, בלי החלון הזה, (לא ברור).

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

הוא (לא ברור) את החלון בעצם,

ישראל קלרמן:

אתה יודע למה אני מתכוון?

אמנון ארבל:

כן, אבל הוא לא,

עמנואל זלטס:

זה החלון.

אריאל גולן:

הילה, עדיין ברחוב ים סוף?

הילה בכר:

כן, לא, זה כן, כן, כן.

אמנון ארבל:

נראה לי מספיק הוגן, וסביר.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

מה שאמרתי ללייזר, שהוא צודק בקטע שהוא.

אליעזר ראוכברגר:

צודק?

ישראל קלרמן:

תגיד לו, אז הוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

ישראל קלרמן:

לכן אמרתי לך,

עמנואל זלטס:

תראה את הסעיף שנייה, אמי,

ישראל קלרמן:

אם אמי אומר שהוא משאיר את זה, הוא הוריד את זה רק כשהוא בונה, אז אין בעיה. קיבלתי אמי.

אמנון ארבל:

אני אומר שתנאי להיתר בנייה, כתנאי להיתר להרחבת הדירות המערביות. שזה למעלה, לכיוון צפון, שזה התוספת שיהיה, יהיה שינוי, אחרי שינוי החלון,

עמנואל זלטס:

סגירה, לא שינוי, הסגירה.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

נעשה משהו אחר, הוועדה סבורה כי תכנונית,

הילה בכר:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

תעשה את זה ככה,

הילה בכר:

נכון,

אמנון ארבל:

החלון,

הילה בכר:

ולא יצליחו להשיג את ההסכמות, לא ייתנו. זה נורא פשוט,

אמנון ארבל:

פתיחת חלון חדש,

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה סבורה, כי תכנוני,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

וכולה.

ישראל קלרמן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

שיביאו את זה גם לבית דין, גם בית דין הרבה פעמים רוצה לשמוע את עמדת הוועדה, ישראל

קלרמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

מבחינה תכנונית.

עמנואל זלטס:

בכל מקרה הרי זה גם ילך לפרסום להפקדה, יהיה פה התנגדויות אולי,

אמנון ארבל:

ברור, ברור.

עמנואל זלטס:

זה לא שאנחנו (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה סבורה כי מבחינה תכנונית,

הילה בכר:

ניתן לקבוע כי כתנאי להיתר, כי תנאי להיתר,

אמנון ארבל:

תנאי להיתר הרחבת דיור (לא ברור). את ההרחבה, ישנו את החלון, כדי שהשני יוכל לבנות.

עמנואל זלטס:

אמי אגב, רק תוסיף תוריד את החלק האחרון של הסעיף,

אליעזר ראוכברגר:

תוריד כל השאר,

עמנואל זלטס:

כל השאר תוריד כן.

אמנון ארבל:

מה? זה?

עמנואל זלטס:

כן, בטח.

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה תוריד, כן,

הילה בכר:

בטח,

אמנון ארבל:

עכשיו הפתעתם אותי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הלאה.

אמנון ארבל:

טוב.

אריאל גולן:

רוצה לגמור את הכול?

אליעזר ראוכברגר:

נשאר סעיף ד/4,

רלי חיים:

לא, ממתנינים לנו המתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:

ד/4? מה זה ד/4?

אריאל גולן:

חצי שעה,

ישראל קלרמן:

לא, לא, תעשה,

עמנואל זלטס:

לא, לא, הורדנו את השלביות ביצוע הורדנו,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה להראות אותם?

עמנואל זלטס:

עכשיו הורדנו את זה,

ישראל קלרמן:

אתה יודע מה הגיע שמה,

רלי חיים:

מלא אנשים,

אליעזר ראוכברגר:

וסעיף 5/ג,

עמנואל זלטס:

יש עוד תיק, כן, אמי.

הילה בכר:

5/ג, להסיר במלל את עניין ההרחבות באישור השכן.

אמנון ארבל:

כן, זה בסדר.

הילה בכר:

כן, אנחנו לא מתעסקים ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

הילה בכר:

הסכמות לא הסכמות.

אליעזר ראוכברגר:

ו - 5/ד?

הילה בכר:

5/ד יש להסיר את המשפט חלוקת מחסנים לא מחייבת, כי היא אף פעם לא מחייבת, ואנחנו לא צריכים לכתוב את זה. אנחנו לא בקנייניים. בקניין פה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

שנייה רגע,

אמנון ארבל:

ברור, לא קובעים את החלופה,

אריאל גולן:

ברישוי לפעמים כן אומרים, זה תב"ע,

הילה בכר:

אבל אנחנו לא קובעים, מה של איזה משפחה ושל מי, ולאיזה דירה,

אריאל גולן:

השיוך כאילו,

הילה בכר:

כן, אבל זה,

אמנון ארבל:

גם החלוקה,

הילה בכר:

אז הוא רשם חלוקת המחסנים לא מחייבת. החלוקה,

אריאל גולן:

(לא ברור) ברישוי, לפעמים ברישוי הם משגעים אותם,

אמנון ארבל:

שמה?

אריאל גולן:

ככה יש, ככה, אני,

אליעזר ראוכברגר:

ברישוי משגעים שיהיה מחסן לכל אחד . ,

אמנון ארבל :

מה אכפת לי?

אליעזר ראוכברגר :

אבל לא אומרים לך המחסן הדרומי,

הילה בכר :

כמה,

אליעזר ראוכברגר :

פלוני, ומחסן לאלמוני,

הילה בכר :

8 מטר, 10 מטר, (לא ברור),

אריאל גולן :

כן אומרים צריך להיות תואם לנספח.

אמנון ארבל :

לא אכפת לי להוריד את זה,

הילה בכר :

טוב, יללה.

אליעזר ראוכברגר :

תוריד את זה יללה.

הילה בכר :

טוב.

אליעזר ראוכברגר :

גמרנו.

הילה בכר :

זהו?

אמנון ארבל:

טוב,

עמנואל זלטס:

אגב צריך פה את שפי"ע כחוות דעת?

הילה בכר:

מה הם עושים?

עמנואל זלטס:

ואמרנו בדיוק מה הבעיה, אם לא צריך,

אמנון ארבל:

ביקשנו להשלים חוות דעת שפי"ע?

הילה בכר:

אז לא צריך,

עמנואל זלטס:

כתבתם פה, גם תברואה נראה לי שצריך,

אליעזר ראוכברגר:

את מה? את 3/ב?

אמנון ארבל:

בסדר, הורדתי הורדתי.

אליעזר ראוכברגר:

הורדתי.

עמנואל זלטס:

דברים נוספים שהיו מעכבים אותם.

אריאל גולן:

הוא יכול לבנות, נו.

אמנון ארבל:

הורדתי, אנחנו לא רוצים לעכב.

ישראל קלרמן:

הלאה.

אליעזר ראובברגר:

טוב, יללה.

הילה בכר:

תוכנית 17 להמשיך?

אליעזר ראובברגר:

כן, נמשיך, ומשמה של פניות

הילה בכר:

טוב,

אליעזר ראובברגר:

נעשה קודם כל את ה - ,

תוכנית 1450394

הילה בכר:

תוכנית 17 בסדר היום, תוכנית 1450394, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית שלב הפקדה, ברחוב יאיר 1, בשכונת בקעה. התוכנית מציעה הרחבת דיור, במבנה היסטורי, בצפון המגרש ותוספת בקומת מרתף, קומה שלישית וגג רעפים, אנחנו ממליצים להפקיד בהתאם להמלצת מהנדס,

אמנון ארבל:

כן, רק אני אוסיף פה שיש פה כנראה באמת טעות בתוכנית, כי היא מבטלת למעשה כביש קיים, ואנחנו לא שמנו לב, וקיבלנו הערה ממחלקת נכסים, הם צודקים, וביקשנו לתקן את זה.

תוכנית 1478775

הילה בכר:

תוכנית 18 בסדר היום, תוכנית 1478775, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, שלב הפקדה, בשמריהו לוי, קריית יובל, מדובר על הריסה של דו – משפחתי במגרש של 500 מטר, בנייה נפחית לאורך ציר רק"ל, 10 קומות, אנחנו ממליצים לדחות את התוכנית, לאור עדכון תוכנית האב בוועדה המחוזית, מי שלא זוכר את הדיונים הסוערים שהיו על התוכנית שכבר כן התקדמו.

אליעזר ראובברגר:

4, של 4, ולא 4,

הילה בכר:

נכון, אבל גם התוכניות שהתקדמו שבעצם גם הוועדה המקומית אמרה, אותם נשחרר, אבל היתר שיבואו כן נבקש שיגיעו בכל זאת עם חטיבת קרקע יותר משמעותית, כי מדובר על צמודי קרקע בשכונה שיש בה התחדשות עירונית, באמת דרמטית, ולכן בצמודי קרקע אנחנו יכולים לייצר עוד שטחים ציבוריים משמעותיים, ולכן הרחבה של,

אריאל גולן:

מגרש אחד,

הילה בכר:

מגרש אחד, דירה אחת, ל – 50 דירות, פחות סביר.

תוכנית 1488261

הילה בכר:

תוכנית 19 בסדר היום, תוכנית 1488261, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית שלב הפקדה, זה מלון ענבל, הם בעצם מבקשים לשדרג את כל האזור של הפינוי אשפה שלהם, ואנחנו ממליצים להפקיד בהתאם להמלצת מהנדס העיר. תוכנית,

יוחנן וייצמן:

שנייה,

אליעזר ראובברגר:

20 יש לך פנייה?

הילה בכר:

במלון ענבל?

אריאל גולן:

לא,

ישראל קלרמן:

20, 20,

אליעזר ראובברגר:

מלון ענבל זה 19.

הילה בכר:

עוד לא הספקתי להגיד,

ישראל קלרמן:

וייצמן ככה,

הילה בכר:

עוד לא הספקתי כאילו להגיד 20,

יוחנן וייצמן:

אמרת 20,

הילה בכר:

אמרת 20?

יוחנן וייצמן:

תגידי (לא ברור).

תוכנית 1527605

הילה בכר:

חכה, תוכנית 20, יש לך פנייה, אז תיכף. סבלנות. תוכנית 20 בסדר היום, תוכנית 1527605, תוכנית
בסמכות הוועדה המחוזית ברחוב אבינדב 20, 22 בשכונת הבוכרים. התוכנית מבקשת להוסיף
קומות, הרחבות דזור, הסדרות של,

אליעזר ראוכברגר:

זה ציר רק"ל, לא?

הילה בכר:

לא,

אריאל גולן:

אבינדב?

הילה בכר:

אין רק"ל,

יוחנן וייצמן:

אבינדב הוא שנייה,

ישראל קלרמן:

הוא לא שנייה,

הילה בכר:

זה לא אם זה, אם אתה עובד בוועדה המחוזית,

אריאל גולן:

יחזקאל לא בר אילן,

אליעזר ראוכברגר:

בר אילן, נו.

אמנון ארבל:

איך זה ציר רק"ל?

הילה בכר:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה שני רק"לים, לא אחד,

אליעזר ראוכברגר:

בר אילן,

אמנון ארבל:

זה רק"ל,

יוחנן וייצמן:

ושמואל הנביא.

אמנון ארבל:

זה רק"ל,

הילה בכר:

אגב אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

כמה זה רחוק?

אמנון ארבל:

זה שונה, זה לא ציר רק"ל אבל,

יוחנן וייצמן:

זה רק"ל, זה רק"ל.

ישראל קלרמן:

לא, זה רק"ל תחתית.

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

במגרש של הזבל,

אמנון ארבל:

מה אמרת?

יוחנן וייצמן:

זה המגרש של התברואה.

אמנון ארבל:

פה, פה. זה המגרש החום,

ישראל קלרמן:

אין תחנה שמה, אין תחנה שמה.

פנחס רוטנברג:

יש, מתחת לקרקע יש שם תחנה.

אליעזר ראוכברגר:

כל ה - , כל ה - , כל הריבעייה הזאתי שמה נו. החיבור ירוק, כחול,

יוחנן וייצמן:

הבוקס,

אליעזר ראוכברגר:

הבוקס, (לא ברור).

אמנון ארבל:

לא משנה, לא מקימים פה תחנה, זה לא משנה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, לא משנה. קרמר אומר שזה, שלא זוכר.

ישראל קלרמן:

אז מה הבעיה?

אריאל גולן:

בקיצור, יוחנן רוצים 7 קומות, זה מה שאתה רוצה,

יוחנן וייצמן:

7 קומות, למה לא 10?

אליעזר ראוכברגר:

למה לא, למה לא 30?

אמנון ארבל:

שיעשו, שיעשו 10,

יוחנן וייצמן:

זה רק"ל, זה רק"ל רגיל,

אמנון ארבל:

זה לא על הרק"ל,

הילה בכר:

אנחנו כן נגיד שאושרה שם כבר תוכנית, על חלק, על בניין, זה בעצם מקודם על כל ה – ר', אבל אושרה כבר תוכנית על, על חלקה 149, ולכן אנחנו כן ביקשנו שהקומות, אנחנו קודם כל לא כל כך אוהבים, תוכנית על גבי תוכנית, על גבי תוכנית, ואנחנו סבורים שצריך לאשר, 6 קומות, ואחרי זה צריך לצמצם את זה קומה שישית,

אליעזר ראוכברגר:

מה? אנחנו עכשיו רבים על קומה? אז גמרנו יללה.

אמנון ארבל:

אני רק אגיד אבל,

הילה בכר:

טוב.

אמנון ארבל:

אבל יש פה בעיה אחרת לגבי כל הסיפור של החניות,

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

שהן לא אפקטיביות.

הילה בכר:

והמסחר,

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

המוזר מאוד,

יוחנן וייצמן:

מסחר מה? יש שמה היום מסחר, הוא רוצה,

הילה בכר:

אבל הוא תקוע באמצע החנייה הפרטית. בלב המגרש, יוחנן.

יוחנן וייצמן:

המסחר יפה משה,

הילה בכר:

איד?

יוחנן וייצמן:

הוא פועל,

הילה בכר:

מי? מי מגיע אליו? רק יודע דבר? מה? איזה סוג מסחר זה, אתה יודע?

יוחנן וייצמן:

מה זה?

הילה בכר:

מבקשים להסדיר, אני לא יודעת,

אמנון ארבל:

זה זה, זה חנות,

הילה בכר:

אני לא כל כך יודעת.

אליעזר ראוכברגר:

איפה שהפלאפל.

אמנון ארבל:

שניצל, שניצל.

יוחנן וייצמן:

פלאפל?

הילה בכר:

אם זה פלאפל?

אליעזר ראוכברגר:

פלאפל טוב, שניצלים,

אמנון ארבל:

הבעיה שכנראה.

הילה בכר:

באמת?

אריאל גולן:

כן,

הילה בכר:

זה באמת מסחר של אוכל? אני רוצה ללכת לראות אם זה,

פנחס רוטנברג:

גם המסחר,

אליעזר ראובברגר:

כן,

הילה בכר:

אני רוצה לטעות,

פנחס רוטנברג:

מסחר שכוונתי,

אליעזר ראובברגר:

אני אכלתי שמה.

אמנון ארבל:

אליעזר, תסתכלו רגע,

הילה בכר:

תראה איזה מוזר.

אמנון ארבל:

המחסן שמוצע פה כרגע,

אליעזר ראובברגר:

מה זה נקרא אם זה במטר, (לא ברור) תראי, מה?

הילה בכר:

זה, זה,

אמנון ארבל:

זה החנות שמוצעת,

הילה בכר:

סליחה,

אמנון ארבל:

שזה הכניסה לחנייה, וכנראה שהחנות זה כל עבירות הבנייה האלה ביחד, וכרגע אז רוצים להרוס את זה.

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה, יש שמה במקום (לא ברור) לקנות פלאפל. חונים שיהיה להם.

אמנון ארבל:

זה עבירת בנייה לא, לא קשורה לתוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אנשים יש להם קושי כסף לקנות פלאפל, אתה רוצה (לא ברור)?

צחי ברים:

אמי, איפה, איפה אבינדב?

אמנון ארבל:

איפה מה?

הילה בכר:

הנה, החנות האדום, האדום,

פנחס רוטנברג:

זה הבניין,

אמנון ארבל:

זה,

פנחס רוטנברג:

איפה שאתה רואה את החנות,

הילה בכר:

אתה מבין כמה מוזר להיכנס לחנות הזאת?

צחי ברים:

יש חנייה מקדימה.

יוחנן וייצמן:

אני לא הייתי שמה, אף פעם לא אכלתי, אני גם לא אוהב שניצלים, אבל,

אמנון ארבל:

אמרתי שכל החנייה,

הילה בכר:

פלאפל, תאכל פלאפל.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

אמרתי שכל החניות שהם מציגים פה רובם אפקטיביות. זה חנייה בתחום הדרך, זה חנייה אתה לא יכול לצאת, זה חנייה שאתה לא יכול לצאת,

אליעזר ראוכברגר:

אני אכלתי שם באחת בלילה,

אמנון ארבל:

זה חנייה שאתה לא יכול לצאת, חניון שמסומן,

הילה בכר:

באחד בלילה זה היה פתוח?

אמנון ארבל:

אתה לא יכול להגיע אליהם, חנייה הזאת נמצאת בתחום הדרך.

הילה בכר:

במעמקי החלקה זה מאוד מוזר.

צחי ברים:

יש חנייה,

אמנון ארבל:

אז אני מסביר לך עוד הפעם, שחוץ מהשתי חניות שאולי פה קיימות, כי סליחה, 4 האלה,

פנחס רוטנברג:

זה מסביר שיש בעיה.

אמנון ארבל:

חוץ מהארבע האלה, שאולי קיימות היום,

הילה בכר:

לא נראה לכם מוזר, לסמן באמצע המגרש?

אמנון ארבל:

פתוח, כל שאר החניות,

פנחס רוטנברג:

זה מסחר,

אמנון ארבל:

פה עבירות בנייה שקיימות, או,

הילה בכר:

שהוא יהיה ברחוב,

אמנון ארבל:

או בתחום דרך,

הילה בכר:

לא בלב המגרש?

צחי ברים:

המסחר,

פנחס רוטנברג:

זה לא מסחר של חנות של זה.

צחי ברים:

זה היה (לא ברור) עכשיו זה לא פתוח.

אריאל גולן:

אמי,

אמנון ארבל:

מסחר לא (לא ברור) באזור.

יוחנן וייצמן:

אם היית מביאה פה את (לא ברור) כמה זה טוב.

אריאל גולן:

אמי, תראה את התצ"א רגע, איפה זה?

פנחס רוטנברג:

אבל מה אנחנו צריכים פה חניות? זה בכלל ציר רק"ל.

יוחנן וייצמן:

כן, שתי רק"ל.

אמנון ארבל:

למה לעשות חניות, אתה צודק.

צחי ברים:

יש שם חניות,

פנחס רוטנברג:

יש שם חניות כן,

צחי ברים:

למכוניות.

פנחס רוטנברג:

יש שם, יש שמה מדרכה רחבה כמו אני לא יודע מה,

צחי ברים :

נכון.

אמנון ארבל :

פה, זה היה,

פנחס רוטנברג :

באמת מדרכה מאוד רחבה.

יוחנן וייצמן :

כל (לא ברור).

פנחס רוטנברג :

כולם שם נכים ברחוב אגב.

ישראל קלרמן :

מה?

אריאל גולן :

איפה הפלאפל שמה?

פנחס רוטנברג :

תגיע לשם בשתיים בלילה, לא יהיה לך שם מקום,

אריאל גולן :

יש שמה ספרים אני יודע, הם מוכרים שם ספרים,

יוחנן וייצמן :

זה בצד השני,

אמנון ארבל :

זה שניצל בית ספר.

צחי ברים :

הנה איפה?

אמנון ארבל:

איפה יש פה חניות בזה? אני לא הבנתי.

צחי בריס:

הנה.

פנחס רוטנברג:

כל זה,

צחי בריס:

הנה, זה חניות,

פנחס רוטנברג:

מכוניות בלילה,

אמנון ארבל:

אבל זה לא קשור לחלקה, אבל בסדר.

יוחנן וייצמן:

תראה בוא, שים לב כמה חניות ריקות פה לאורך הרחוב, פה חונים, פה חונים.

אמנון ארבל:

כן, אבל היום הם מציגים שפה, יש 4 חניות,

צחי בריס:

נכון, חונים.

הילה בכר:

שם בפנים,

אמנון ארבל:

וזה מעבר, זה מעבר,

פנחס רוטנברג:

אי-אפשר להיכנס פה לחנייה? למה?

אמנון ארבל:

כי יש פה, יש פה עבירות בנייה.

צחי בריס:

לא, לא,

פנחס רוטנברג:

בקומת הקרקע,

אמנון ארבל:

הסברתי לך, רכב תקני זה 5 מטר, מקום החנייה, ו- 6 מטר תמרון. הוא חייב לעשות סיבוב להיכנס, אם יש לך 2 מטר לצאת, רכב לא יכול לצאת.

פנחס רוטנברג:

לא, השאלה אם יש עבירות בנייה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) כאן.

אמנון ארבל:

מה?

פנחס רוטנברג:

העבירות, העבירות,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) 10.

צחי בריס:

היושב ראש הוא לא מחשב את החניות האלה.

פנחס רוטנברג:

הוא לא, הוא מחשב, הוא אומר,

אמנון ארבל:

את כל החניות שהוא מסמן פה מאחורה, הנה פה אתם רואים כאן, זה איפה זה? שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה (לא ברור), זה מחסני,

אמנון ארבל:

איבדתי הבניין, לא, זה זה פה, פה הוא מסמן מלא חניות, ש - , אני לא יודע איך הם מגיעים בכלל בכביש הזה.

יוחנן וייצמן:

זה מוזר (לא ברור).

אמנון ארבל:

לא יודע, בלגאן אחד גדול.

חילה בכר:

ממש.

פנחס רוטנברג:

זה כמו שתמצא להחנות במאה שערים, אמי, נו אתה לא,

אמנון ארבל:

אנשים רוצים להחנות,

יוחנן וייצמן:

אתה לא באמת רוצה להחנות פה,

פנחס רוטנברג:

אמי,

יוחנן וייצמן:

חות מבלילה שבאים פה בליינים, ואף אחד לא חונה,

פנחס רוטנברג:

הדבר הזה זה שאתה,

אמנון ארבל:

כמות הרכבים שיש פה, בצילום אוויר,

הילה בכר:

זה פלאפל,

אמנון ארבל:

וואלה, אני לא יודע על מה אתם מדברים, אבל בסדר.

הילה בכר:

טוב,

אמנון ארבל:

זה לא שאחד המגרשים פה ריקים. זה מלא חנייה, אתה רואה,

פנחס רוטנברג:

אמי, זה מה שאתה נולד עם זה או שאתה מת עם זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה רחוב אבינדב,

אמנון ארבל:

כן. לא, הם אנשים צריכים רכב,

אליעזר ראוכברגר:

אין שמה הרבה מכוניות.

אמנון ארבל:

מלא.

יוחנן וייצמן:

בוא תראה, אתה יודע מה? תעשה את הכיוון של כל דירה, תראה כמה, תראה כמה חניות (לא ברור).
אמי, כל זה חניות ריקות, אתה רואה את המקום הזה? כל זה חניות, כל זה חניות.

אליעזר ראוכברגר:

יש בית כנסת שמה, אסף.

אמנון ארבל:

הם הלכו לוועדה, אני מקווה, או לצבא, לא יודע.

יוחנן וייצמן:

לא חונים שמה, נו, זה בדיחה.

אמנון ארבל:

פה זה לא מכוניות פה? לא מבין, מה זה לא חונים שמה?

יוחנן וייצמן:

אבל תראה מה קורה שמה, הרחוב שלם מלא חניות ריקות.

אמנון ארבל:

בסדר.

צחי ברים:

אני יכול להגיד לך מהשטח, שיש שמה,

אמנון ארבל:

מה?

פנחס רוטנברג:

על הקומה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

בהמשך,

אמנון ארבל:

הבניין לא תיפול על קומה,

יוחנן וייצמן:

מאחורה, שם מאחורה,

אמנון ארבל:

כל הדברים האחרים כן,

אריאל גולן:

גם (לא ברור) היה גם שם, לא?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

פנחס רוטנברג:

זה בסדר.

אמנון ארבל:

בסדר זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

החתן (לא ברור), הוא הגבאי של (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

יללה אז בוא,

אמנון ארבל:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

יללה משארים את הגובה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, נו, יש עוד אחד, ושתיים אחרים?

אמנון ארבל:

מסחר אתם רוצים להשאיר?

יוחנן וייצמן:

מסחר להשאיר 15 מטר, נו באמת.

הילה בכר:

אני יום אחד אלך לראות אם יש שם (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אני רוצה את ההערת ביניים לרשום שוייצמן (לא ברור) 10 קומות (לא ברור).

צחי בריס:

אני אכלתי שמה.

הילה בכר:

אכלת?

אמנון ארבל:

תקבל החלטה,

אליעזר ראוכברגר:

אני, ואני מציע, על הערת ביניים שזה יתחלק על (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה אני,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מסכים.

יוחנן וייצמן:

אם אתה מביא את זה להצבעה, עובר.

אליעזר ראוכברגר:

הנה בעד.

צחי בריס:

מה? שמה?

אמנון ארבל:

טוב, הלאה, הלאה,

יוחנן וייצמן:

פה אחד.

אליעזר ראובברגר:

שמה נעשה 10 קומות?

יוחנן וייצמן:

רק 10.

הילה בכר:

תוכנית 21,

ישראל קלרמן:

21,

הילה בכר:

תוכנית 21, תוכנית 153,

אליעזר ראובברגר:

האזור הזה לא נורא,

אליעזר ראובברגר:

בהמשך אולי,

ישראל קלרמן:

לא,

צחי ברים:

אתה צודק,

אליעזר ראובברגר:

מה שעל הפינה.

צחי ברים:

לא, לא,

אריאל גולן:

הלאה, תיק 21.

אליעזר ראוכברגר:

על הסיבוב כזה, יללה חבריה. תיק 21, ושתיים אחרונים, נשאר לאחר ההתנגדות.

הילה בכר:

תוכנית 153,

אריאל גולן:

יש שם פנייה?

אליעזר ראוכברגר:

יש שם פניות.

הילה בכר:

אולי (לא ברור) לדבר.

יוחנן וייצמן:

השימור פה (לא ברור),

הילה בכר:

טוב, תוכנית 153,

יוחנן וייצמן:

22 אני אומר,

ישראל קלרמן:

23 זה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

23 זה כמו וועדת שימור,

הילה בכר:

22.

תוכנית 1536630

הילה בכר:

תוכנית 1536630, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית ברחוב אדם 23 בארמון הנציב, שלב הפקדה, זאת תוכנית שמבקשת לעשות הרחבת דיור לבנייה מדורגת, ממליצים להפקיד בהתאם להמלצת מהנדס העיר.

הילה בכר:

תוכנית 22 בסדר היום, הגענו לאחרונה, איזה יופי.

יוחנן וייצמן:

23 אחרונה,

תוכנית 1428937

הילה בכר:

23, יש עוד? אוקי. סליחה תוכנית 1428937, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית שלב הפקדה, ברחוב גמזון ראובן 11 בנווה יעקב ממליצים להפקיד בהתאם להמלצת מהנדס העיר,

ישראל קלרמן:

שנייה, שנייה, רגע, שנייה כן מה?

הילה בכר:

כן, אחד סעיף 1, רוצה שנעבור לפי הסעיפים?

ישראל קלרמן:

כן,

הילה בכר:

אוקי, סעיף 1, אנחנו ביקשנו שקומות ה - ,

עמנואל זלטס:

מה זה נווה יעקב? נווה יעקב?

הילה בכר:

הם מציעים, כן, הם מציעים מחסנים,

עמנואל זלטס:

שנייה,

הילה בכר:

אתה יכול לפתוח את הנספח?

עמנואל זלטס:

תפתחי לי את הנספח בינוי, בדיוק,

הילה בכר:

כן, הם מציעים מחסנים, כמו ב - , בהרחבות, כאילו (לא ברור) מה שיוצא,

עמנואל זלטס:

איד? איד?

הילה בכר:

פק פק פק.

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא, לא קשור לא,

הילה בכר:

רגע, רגע, רגע,

ישראל קלרמן:

אז זה יהיה כפק פק,

הילה בכר:

רגע, אני יודעת שזה השכונה החביבה עליך.

אליעזר ראובברגר:

מה זה פק, פק, פק?

ישראל קלרמן:

לא, זה לא פק, פק.

הילה בכר:

אני אסביר, אחת הרחבות.

הילה בכר:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה פק, פק?

עמנואל זלטס:

תפתחי את הנספח.

ישראל קלרמן:

פק, פק זה כאילו,

הילה בכר:

בלונים בלונים.

ישראל קלרמן:

בלונים.

הילה בכר:

תודה. תראה איזה יופי שהוא מבין את השפה שלי,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה יום הולדת?

הילה בכר:

רגע, רגע, תקשיב, תקשיבו,

אליעזר ראוכברגר:

זה יום הולדת מביאים בלונים, מה?

הילה בכר:

שנייה אני אגיד, לא, אני אסביר את זה טוב יותר, מוצעות מוצעים מחסנים בתת-הקרקע תחת ההרחבות. מה שאומר שצריך לייצר גרמי מדרגות רבים, כדי לרדת.

עמנואל זלטס:

למה? למה? למה?

הילה בכר:

ככה היא מציגה,

עמנואל זלטס:

למה מדרגות?

הילה בכר:

את זה, אני מספרת את מה שהיא רוצה,

עמנואל זלטס:

לא, למה צריך גרמי מדרגות? אם היא מתחת לרחבה, נכנסים אחת מתחת לרחב מהצד,

ישראל קלרמן:

נכון,

הילה בכר:

אז זה מה שהיא מייצרת, גרמי מדרגות כדי לרדת לשם,

עמנואל זלטס:

לא צריך מדרגות,

ישראל קלרמן:

למה לא?

הילה בכר:

אבל למה לא צריך מדרגות? זה בתת-הקרקע.

ישראל קלרמן:

הפוך,

הילה בכר:

אבל היא מציעה,

אמנון ארבל:

תראו, תראו,

אריאל גולן:

בוא נראה רגע,

הילה בכר:

כן,

אריאל גולן:

הנה זה הפק פק, פק. הבנתי.

הילה בכר:

תודה.

אמנון ארבל:

נראה לך הגיוני?

הילה בכר:

מה שאנחנו אומרים,

ישראל קלרמן:

מה אנחנו אומרים??

אליעזר ראוכברגר:

כמו כל השאר.

הילה בכר:

אנחנו אומרים, ישראל, שאפשר לייצר זה גרם מדרגות, היא לא אמרה תיתן לי את הקומה, כמו שהיא רשמה לכם בפנייה, הכול חפור, אלא שסביב גרם מדרגות אחד, ייצרו יציאות כדי שגרם המדרגות יהיה גם הירידה למחסנים, במקום הירידות האלה, (לא ברור) אינסופיים.

ישראל קלרמן:

הבעיה הנוספת שקיימת, מה שהיא אומרת לגבי החפירה הנוספת,

עמנואל זלטס:

לא,

ישראל קלרמן:

מתחת הבנייה שהם, שנוצר שנייה מחסן בגלל החפירה. של ההרחבות,

הילה בכר:

לא ביקשו,

ישראל קלרמן:

בגללה היא צריכה לחפור עוד,

אמנון ארבל:

ישראל,

הילה בכר:

אז היא תחפור עוד פה, היא חופרת את זה. תקשיב,

אמנון ארבל:

היא חופרת שמה (לא ברור) את המחסנים?

הילה בכר:

ישראל, לא,

אמנון ארבל:

200 מטר,

הילה בכר:

אבל אתה,

אמנון ארבל:

זה לא מפוזר,

הילה בכר:

כן, אבל אתה גם שנייה אני רוצה לספר לך משהו, אתה בונה,

אמנון ארבל:

אתה ראית פעם, (לא ברור),

הילה בכר:

נקודתית את החדר, אתה חופר את הדבר הזה.

אמנון ארבל:

ראית פעם דבר כזה?

הילה בכר:

אז הוא גם מייצר, תודה.

ישראל קלרמן:

אמי עושה את זה ככה בגלל,

עמנואל זלטס:

השאלה אם, אם הוא ישתכנע גם אני צריך להשתכנע?

אמנון ארבל:

אתה השתכנעת כבר.

הילה בכר:

די,

עמנואל זלטס:

אני לא,

הילה בכר:

באמת זה מוזר,

עמנואל זלטס:

לא, לא, את צודקת, אבל אני רוצה לחדד משהו,

יוחנן וייצמן:

אבל יש פה שכל.

עמנואל זלטס:

רגע, אני רוצה לא,

הילה בכר:

זה הרחבות דיור,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

אמנון ארבל:

שום שכל אין פה.

עמנואל זלטס:

לא, לא,

אמנון ארבל:

שום שכל אין פה.

עמנואל זלטס:

התוכנית, זה בוודאי, אבל יש משהו,

אליעזר ראוכברגר:

יללה רבותי מחכים אנשים בחוץ.

הילה בכר:

טוב, יללה. מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, תגיד לו אוויר, (לא ברור).

עמנואל זלטס:

אני מנסה, יש פה, הרציונאל פה הוא ברור, התכנון לא נראה טוב. השאלה איך משלבים בין השניים, שנייה. הרציונאל הוא ברור, יש פה, בינוי מעל זה, הם רוצים את המינימום לחפור.

הילה בכר:

נכון,

עמנואל זלטס:

אז שנייה, שנייה,

אמנון ארבל:

הם יחפרו אותו דבר,

עמנואל זלטס:

אני מסכים, התכנון,

אמנון ארבל:

אם יש שם 200 מטר מחסנים, יהיה 200 מטר מחסנים רק מרוכז, זה לא מפוצל, זה הכול.

עמנואל זלטס:

התכנון, אז אני בדיוק, אז אני אומר, איך ננסה, בניסוח אבל כן לנסות, להגיד שזה כן יהיה ככל הניתן מתחת להרחבות, ולהצמיד.

ישראל קלרמן:

בדיוק,

עמנואל זלטס:

שלא יהיה זה לא, אני אגיד לך משהו,

הילה בכר:

אז בוא נגיד שנגיד שיעשו תיאום איתם,

עמנואל זלטס:

זה גם בסדר, גם זה בסדר.

ישראל קלרמן:

בסדר.

עמנואל זלטס:

אני רוצה לשלב בין השניים, ההיגיון שלה מובן, התכנון נראה דפוק, בסדר?

אמנון ארבל:

עמנואל, (לא ברור).

הילה בכר:

אבל אנחנו כתבנו.

אמנון ארבל:

סליחה שאני אומר,

הילה בכר:

אנחנו כתבנו את זה, בתיאום עם מחלקת תכנון,

אמנון ארבל:

סליחה, תפסיקו להאמין לכל שטות,

הילה בכר:

יללה סעיף 2,

אמנון ארבל:

זה לא הגיוני, זה לא סביר,

עמנואל זלטס:

מסכים איתך,

אמנון ארבל:

חלאס, נו.

הילה בכר:

סעיף 2,

אמנון ארבל:

בסדר,

הילה בכר:

אני אמרתי שאפשר לקבל את ה - ,

ישראל קלרמן:

2? יופי. מצוין, הלאה ו - 3.

עמנואל זלטס:

שנייה,

ישראל קלרמן:

גם על חנייה, את לא צריכה (לא ברור),

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה.

הילה בכר:

רגע, סעיף 2 בוא נשאיר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

ישראל קלרמן:

לא, היא (לא ברור) כבר,

הילה בכר:

רגע, לא, בתיאום איתנו,

עמנואל זלטס:

שנייה אבל עם 1 אבל? אמי.

הילה בכר:

כי יש שם הפניות של חלון מול חלון, ודברים כאלה, שכן (לא ברור).

ישראל קלרמן:

תוסיפי את זה, תוסיפי את זה, קיבלת.

אמנון ארבל:

ברור בתיאום, רשום בתיאום. מה?

הילה בכר:

בתיאום, רק בתיאום, אנחנו נקבל את הבליטה הזאת בצד, אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 3 גם בסדר.

ישראל קלרמן:

סעיף 3,

הילה בכר:

אז אני משאירה את 2, ישראל.

ישראל קלרמן:

לא, לא מלא. לא, למה? להיפך, את מקבלת את הזה, את מקבלת את התוספת הזאת, ובתיאום אתכם, זה מה שאת אומרת.

הילה בכר:

אני לא יודעת, אנחנו אומרים,

אליעזר ראוכברגר:

זה באחד.

הילה בכר:

תן לנו לשבת עם הנספח בינוי, עם עורך התוכנית, אם יש פה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה ב – 1,

הילה בכר:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

2,

הילה בכר:

הוא מדבר על 2,

אליעזר ראובברגר:

2, ו – 2?

ישראל קלרמן:

לא, לא, התכוונתי 4, 2 זה 4. לא, סליחה,

הילה בכר:

מה?

ישראל קלרמן:

4,

אליעזר ראובברגר:

2 זה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

הבינוי המוצע יישמר בקו אחיד עם הבינוי הקיים מוצע בחלק הצפון של הבינוי בתיאום עם מחלקת
תכנון, זה אני, זה אני לא צריך,

הילה בכר:

את 4 תוריד, סליחה, את 4 תוריד, בסדר לא את 2, את 4,

ישראל קלרמן:

וגם, וגם את ה - ,

הילה בכר:

כן,

ישראל קלרמן:

ואחרון זה הנושא של ה - , החנייה של הדיורית.

הילה בכר:

רגע, דיוריות אנחנו לא אמרנו שתהיה חנייה לדיורית, היא לא, היא פשוט לא קראה את זה טוב. אנחנו,

עמנואל זלטס:

אני קראתי את זה היטב, ולא הבנתי מה היא התכוונה.

הילה בכר:

אז אנחנו,

עמנואל זלטס:

הבנתי, ולא הבנתי למה,

ישראל קלרמן:

רגע שנייה,

הילה בכר:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

מה כתוב?

הילה בכר:

אנחנו התכוונו לזה,

עמנואל זלטס:

הם,

הילה בכר:

שתראו, בסוף אם אנחנו מייצרים דיורית, היא צריכה לשבת על התשתית של הדירת אם, נכון?

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

הילה בכר:

הכול, כולל הכול, עכשיו אנחנו אומרים אם לדירת אם אין חנייה, אז ברור שאתם תחזיקו את זה,

עמנואל זלטס:

לא, לא, לא,

אמנון ארבל:

זה לא נכון. בסדר, זה לא משנה.

אליעזר ראוכברגר:

למה היא קיבלה באין חנייה,

אמנון ארבל:

זה לא נכון. זה לא נכון, חברים, גם חנייה הורדת,

ישראל קלרמן:

זהו.

אליעזר ראוכברגר:

יללה קדימה.

עמנואל זלטס:

אבל שנייה, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

זהו,

עמנואל זלטס:

שנייה רגע, שנייה. ביקשתם פה שלביות ביצוע בהינף אחד, שזה יהיה שלביות ביצוע מצמיחה כמו שהם ביקשו,

אמנון ארבל:

איזה סעיף?

הילה בכר:

איזה סעיף?

עמנואל זלטס:

סעיף 9, זה בעצם,

אמנון ארבל:

מה רשום בתקנון?

הילה בכר:

מה?

עמנואל זלטס:

לדעתי לא כתוב כלום, צריך לייצר צמיחה מלמטה למעלה, כמו שנהוג תמיד, אחרת לא יהיה פה הרחבות,

הילה בכר:

טוב,

אמנון ארבל:

כמו שהוועדה טועה תמיד, היא תטעה גם פה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

הילה בכר:

תוכנית 23,

אסף שגיא:

רגע, רק יש פה עניין זה בפולגון זיהום קרקע של בסיס,

הילה בכר:

נכון,

אסף שגיא:

פיקוד (לא ברור),

הילה בכר:

נכון. הם באמת פה,

אסף שגיא:

צריך פה סקר היסטורי,

הילה בכר:

חלקם.

אליעזר ראוכברגר:

בגלל הבסיס הצבאי?

הילה בכר:

כן,

אסף שגיא:

כן, אני לא יודע בדיוק מה יש שמה, אבל, ולכן סקר היסטורי. לא,

רלי חיים:

בסיס מה?

אסף שגיא:

(לא ברור) כמה שהוא,

צחי ברים:

לא, לא, מסכים שצריך.

הילה בכר:

הם חופרים פה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

חופרים מלא,

אליעזר ראוכברגר:

התוכנית הבאה אנחנו מאשרים כמו וועדת שימור, וזהו,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראובברגר:

וקוראים למתנגדים,

הילה בכר:

מה שינינו? מה שינינו? אפשר להציג אותו? להגיד כמה מילים עליו?

אליעזר ראובברגר:

קודם כל תקריאי את המספר,

תוכנית 1575943

הילה בכר:

כן בדיוק, תוכנית 23, תוכנית 1575943, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, ברחוב המערבים 8, בשכונת מחנה ישראל, אנחנו, התוכנית מבקשת תוספת בנייה בקומת הגג, במבנה הקיים בן שתי קומות, אנחנו ממליצים להפקיד בהתאם להמלצת מהנדס העיר, מה מטריד אתכם?

אליעזר ראובברגר:

אנחנו ממליצים להפקיד בהתאם להמלצת וועדת שימור.

אמנון ארבל:

למה?

הילה בכר:

אבל מה שינינו? מה עשינו אחרת?

אליעזר ראובברגר:

כי אני לא חושב שוועדת שימור היא איזה שהוא,

הילה בכר:

לא, אבל זה בהתאם,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) זה משהו שהוא,

הילה בכר:

אבל אליעזר,

אמנון ארבל:

אתם תמיד חוזרים על אותו דבר, אליעזר, שוועדת שימור עם כל הכבוד לוועדת שימור,

הילה בכר:

זה לא משנה,

אמנון ארבל:

שאין לי הרבה כבוד, אבל אני שם את זה בצד,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

לא תמיד צודקת. עכשיו הוא יכול להגיד לך שהיזם הזה,

אליעזר ראוכברגר:

מהנדס העיר תמיד צודק?

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אז בסדר,

אמנון ארבל:

לא, אבל אנחנו לא,

הילה בכר:

רגע, אבל במקרה הזה,

אמנון ארבל:

אתה לא מקבל אוטומטית, אתה לא אומר תמיד מה שמהנדס העיר אומר, אני מקבל.

אליעזר ראוכברגר:

אבל במקרה הזה אני חושב שוועדת שימור,

הילה בכר:

רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

כן צריך,

אמנון ארבל:

כן אבל אני רק אגיד, שאני חושב שזה מאוד לא תקין, מבחינתי שיזם מתאם עם מחלקת שימור, עם מנהל מחלקת שימור, ואומר - מקובל, ועושים דברים ביחד, ואז בוועדת שימור עושים דברים אחרים. זה לא מקובל וזה לא בסדר,

הילה בכר:

רגע, אבל אני רק רוצה להגיד,

אמנון ארבל:

תהיה (לא ברור) ואמרה לה דברים מקובלים, לא בדברים הגדולים, כי היא הסכימה לשבת (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אני יכול להגיד לך משהו על זה?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בסדר, אבל במקרה הזה,

הילה בכר:

רגע, אליעזר,

אמנון ארבל:

אבל יש דברים שהם לא בסדר, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

יש דברים, ההתנהלות פה היא לא בסדר, אני מדבר על ההתנהלות.

אמנון ארבל:

דיברתי על התנהלות,

אליעזר ראוכברגר:

התנהלות זה אם אתה מסכם בן אדם, תעמוד בסיכום.

אמנון ארבל:

אני (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

ולמש אם זה קוראים לה שרון,

אמנון ארבל:

ההתנהלות,

אליעזר ראוכברגר:

או שקוראים לה (לא ברור),

אמנון ארבל:

אני מסכים, אבל דיברתי על התנהלות שמתי בצד. יש דברים שהיא אמרה לא סתם, כי הם באמת לא בסדר, יש שמה איזה מעבה נורא גדול של הבניין לשימור שצריך להעביר אותו, והוא הסכים להעביר אותו, ולא הוחלט להעביר אותו, הוא מציע פרגולה ענקית כמעט על כל הקומה, זה לא תואם את תקנות הפרגולות, וועדת שימור התעלמה מזה. יש דברים שהם לא בסדר.

יוחנן וייצמן:

היא אישרה, לא תואמות (לא ברור),

אמנון ארבל:

אז אין דבר כזה, זה קומה, זה לא פרגולה, זה קומה.

יוחנן וייצמן:

למה? זה תוכנית, זה פרגולה.

אמנון ארבל:

כי פרגולה יש תקנות,

יוחנן וייצמן:

לא, תקנות הפטור.

אמנון ארבל:

יש תקנות לפרגולה.

אליעזר ראוכברגר:

תקנות צריך היתר,

אמנון ארבל:

אם הפרגולה, אם הפרגולה,

יוחנן וייצמן:

לא, בניין לשימור,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בניין לשימור כן,

יוחנן וייצמן:

התקנה (לא ברור) היתר,

אמנון ארבל:

אבל וייצמן, אם אתה מציע, אם את המציע על כל הגג פרגולה שהיא בניגוד לתקנות הפרגולה, זה שטח, זה קומה,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

כן, זה שטח,

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה? זה תוכנית בסמכות מחוזית,

אמנון ארבל:

זה משנה, כי אתה מוסיף קומה,

יוחנן וייצמן:

זה שטח,

אמנון ארבל:

מעבר לקומה שכבר,

יוחנן וייצמן:

אנחנו קבענו שהיא תהיה פרגולה,

אמנון ארבל:

אתה לא יכול לקבוע פרגולה בניגוד לתקנות של הפרגולה, לא יכול,

יוחנן וייצמן:

קבענו שהקומה הזאתי לא תהיה סגורה, היא תהיה פרגולה,

אמנון ארבל:

אז אין דבר כזה, וייצמן, יש חוק,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא נותן לו זכויות,

יוחנן וייצמן:

לכן אנחנו בתב"ע, הוועדה המחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

אתה בתב"ע עכשיו,

אמנון ארבל:

הוא לא נותן לו זכויות, אבל מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

הוועדה המחוזית תחליט אם, הוועדה המחוזית תחליט, אנחנו אישרנו עקרונית, את הפרגולה, האם זה צריך זכויות,

אליעזר ראוכברגר:

הוא נתן לו (לא ברור),

אמנון ארבל:

אבל אתה לא יכול לאשר, משהו שהוא,

יוחנן וייצמן:

אז הוועדה המחוזית תחליט האם להוסיף לזה מטרים, או לא.

אמנון ארבל:

פרגולה, מדברים על פרגולה.

יוחנן וייצמן:

אז סך הכול הנושא המספר,

אמנון ארבל:

אז זה משמעות זה להוסיף קומה,

יוחנן וייצמן:

אם הוועדה המחוזית תחשוב שזה תוספת קומה, אז היא תקרא לזה, 4 קומות או 6 קומות, אם היא (לא ברור),

אמנון ארבל:

וזה לא בסדר,

יוחנן וייצמן:

זה מה שהם יבקשו. אנחנו אישרנו את זה כפרגולה,

אמנון ארבל:

אני חושב שזה חמור מאוד, ההתנהלות פה, וזה ממש לא תקין, בן אדם עושה פה עבירת בנייה בוטה, מכשיר אותה, מילא מכשיר אותה, לא צריך להתחיל להוסיף חטא על פשע, לא קרה כלום. בשכונה כזאתי, במקום כזה, עם כל הכבוד ליזם התוכנית, לא ראוי. תחליטו מה שאתם רוצים.

יוחנן וייצמן:

עכשיו את המקום של המעבה, בוא נחליט ביחד.

ישראל קלרמן:

מה הבעיה לתת?

אמנון ארבל:

באופן,

אליעזר ראוכברגר:

וועדת שימור,

אמנון ארבל:

אבל אתם באופן טוטאלי לא שקלתם כלום בשימור, כי אישרתם את הכול כמו שזה. זה מה שקרה בשימור. ואל תגיד לי - לא, כי זה מה שקרה.

אליעזר ראוכברגר:

היית שם?

ישראל קלרמן:

וייצמן היה.

אמנון ארבל:

לא, אני יודע מה היה שמה, אבל.

אליעזר ראוכברגר:

קיבלת דיווח?

אמנון ארבל:

כן, אני מקבל דיווח על הכול,

אליעזר ראוכברגר:

בוא הנה היום אתה (לא ברור).

צחי ברים:

אמי יש לו, יש לו,

אליעזר ראוכברגר:

כוחות (לא ברור).

אמנון ארבל:

זה מחלחל האווירה פה מחלחלת.

אליעזר ראוכברגר:

יש דברים שלא ידענו, אמי.

אמנון ארבל:

קודם כל יש (לא ברור) אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא (לא ברור),

אמנון ארבל:

זה מינפתי, זה מינפתי.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה אישרת,

יוחנן וייצמן:

אמי אומר שהוא חכם עדיף (לא ברור).

אמנון ארבל:

אני בן אדם מאוד מציאותי כמו שאתם יודעים, לא צריך להיות נביא, ולא רוח הקודש בשביל זה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוחנן וייצמן:

בוא נעשה כזה מין דבר, הוועדת שימור, סעיף 3,

אליעזר ראוכברגר:

איזה סמכות זה?

יוחנן וייצמן:

אשרה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מחוזית.

יוחנן וייצמן:

מחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יללה בואו, בואו, יש אנשים מחכים בחוץ.

יוחנן וייצמן:

3, 4, 1 – 8,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

אבל לא, אתה רוצה בוא תקבע מה קורה עם המערכות, אני לא אמרתי,

אמנון ארבל:

שיתאם, כמו (לא ברור),

הילה בכר:

שיתאם עם השימור, אנחנו לא יכולים לקבוע כזה דבר בוועדה,

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

שיתאם תנאי להיתר עם שימור,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא הייתי בוועדת שימור,

ישראל קלרמן:

נכון, וייצמן אמר.

אמנון ארבל:

אנחנו יודעים מה היה, נו.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא הייתי, ולא קיבלתי דיווח,

ישראל קלרמן:

אני לא חושב שוייצמן שהוא לא נכנס לתוך עובי הקורה, ודן בכל דבר וכמו שצריך,

אמנון ארבל:

אני בטוח. אבל אני עוד פעם,

ישראל קלרמן:

אני הייתי (לא ברור) בוועדה,

אמנון ארבל:

יש הרבה דברים, אני אומר את האמת על השולחן כל הזמן, אתם תתרגלו, מה לעשות?

ישראל קלרמן:

תכלס.

אמנון ארבל:

מה? מה אתה רוצה להוריד?

ישראל קלרמן:

לאשר,

אמנון ארבל:

מה? איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

3, 4, 1 – 8,

אמנון ארבל:

למה צריך להוריד 3, 4 – 1 – 8? הגובה, אז מה? אתה יכול להסביר את ההחלטה של וועדת שימור?

הילה בכר:

זה אגב,

יוחנן וייצמן:

הוועדה דנה,

הילה בכר:

זה אגב וועדת שימור לא (לא ברור), גם אנחנו ראינו ולא הבנו.

אליעזר ראוכברגר:

וועדת שימור אין נימוק?

אמנון ארבל:

ממתי,

הילה בכר:

לא, זה אגב, אמי,

אמנון ארבל:

ממתי וועדת שימור מנמקת?

הילה בכר:

אמי,

יוחנן וייצמן:

היה,

הילה בכר:

זה אנחנו כתבנו.

אמנון ארבל:

וועדת שימור לוקחת, הבנתי.

הילה בכר:

יש שמה איזה הגג,

יוחנן וייצמן:

שבולט כך החוצה,

הילה בכר:

לא, לא, זה לא זה, את זה אני לא הבנתי, ולא השארתי את הסעיף פה. מה שאני לא מבינה, ולא יודעת להסביר, אני לא משאירה, אנחנו לא משאירים אוטומט, אנחנו שוקלים את השיקולים שלנו.

יוחנן וייצמן:

לא, זה (לא ברור) של מהנדס העיר שוקלת.

הילה בכר:

לא, לא רק, לא רק מהנדס העיר,

אמנון ארבל:

הוועדת שימור תתחיל לשקול.

הילה בכר:

גם, גם, גם הצוות המקצועי שהוא קורא, הוא מקבל את וועדת שימור כלום לא מתקבל אז איז גם, גם מחלקת שימור אנחנו לא מקבלים את ההנחיות שלהם אז איז, אנחנו בודקים כל חוות דעת שנכנסת. ונגיד פה, אני באמת לא כל כך הבנו מה הבליטה שם המדוברת, ואני כן ראיתי שהגג מוזר בצורה אחרת, וזה מה שכתבנו. שישטח את הגג, ואני אראה לכם את זה ותראו אם אתם רוצים לקבל את זה,

יוחנן וייצמן:

אתם רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

יש (לא ברור),

הילה בכר:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

רעפים,

אמנון ארבל:

לא, וועדת שימור לא,

הילה בכר:

לא, זה,

יוחנן וייצמן:

הנושא הזה זה גם עלה והמחלקה לא ענתה תשובה ברורה.

הילה בכר:

לא,

אמנון ארבל:

היא אמרה תשובה ברורה שהיא לא רוצה גג שטוח.

יוחנן וייצמן:

היא רוצה רעפים. היא רוצה שמה והיא לא מצאה מקום לומר.

ישראל קלרמן:

זה?

הילה בכר:

לא, למטה, רגע, ממש חזית, הנה, תעלה, כמו סנפיר של כריש, לא הבנו מה זה הבליטה הזאת, אנחנו חושבים שהגג צריך,

אמנון ארבל:

זה זה,

הילה בכר:

להתיישר, בדיוק. מה? מה הבעיה עם זה? אני לא רואה איך זה יכול להפריע למישהו למשהו. זה נראה מוזר.

יוחנן וייצמן:

צריך לשאול את הוועדה מה זה.

הילה בכר:

בנייה,

ישראל קלרמן:

אבל מה הבעיה (לא ברור)?

הילה בכר:

אנחנו הסתכלנו,

אמנון ארבל:

שזה לא הים התיכון.

הילה בכר:

זה מה שכתבנו.

יוחנן וייצמן:

זה יותר דומה לים המלח.

הילה בכר:

בסדר, אפשר להשאיר את זה לטעמי, כי זה נראה לי,

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

מוזר.

אמנון ארבל:

כן, זה לא, זה סתם. באמת לא ברור מה רוצים,

יוחנן וייצמן:

לא, אז תכתבי יש לבחון את הצורך ב - ,

אמנון ארבל:

מה צורך? איזה צורך יש פה?

הילה בכר:

מה? יוחנן,

ישראל קלרמן:

אנחנו לא יודעים,

יוחנן וייצמן:

הם עשו את זה,

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אומר לך, אנחנו לא יודעים, אבל הוא, יש (לא ברור) שמה.

הילה בכר:

אבל בגלל זה יש,

אמנון ארבל:

מה יכול להיות?

הילה בכר:

יושב הצוות המקצועי מולכם, ומסביר לכם, שאם הגג מתאים לכל גובה ראש בפנים, למה יש (לא ברור) מסוימת?

יוחנן וייצמן:

הסוגיה הזאתי, הסוגיה הזאתי כנראה לא עלתה בוועדה,

הילה בכר:

אבל הנה, מהנדס העיר בכל זאת הסתכל על הדברים, ושקל את שיקוליו, וחשב,

יוחנן וייצמן:

היית אומרת לבן אדם הוא היה מגיב, אני באמת לא יודע,

אמנון ארבל:

מה מגיב? היינו מקבלים החלטה,

הילה בכר:

אז אני אגיד לך מה, היה לו זכות בוועדה מחוזית לטעון את הטענות שלו, שיסביר את עצמו שם,

יוחנן וייצמן:

בסדר גמור, הסכמתי איתך לא כתבתי מה,

אמנון ארבל:

מה? כשאתה אומר לבחון את הצורך צריך להגיד מה הצורך, מה? מה?

הילה בכר:

לבחון למה הבליטה הזאת בכלל נגרמת, אם זה משהו בבינוי שהוא,

אמנון ארבל:

איך יכול להיות אבל?

רלי חיים:

30: 11,

אמנון ארבל:

שהוא גבוה 2.5 מטר, והוא צריך לעמוד שם?

יוחנן וייצמן:

בסדר, אתה יודע.

אמנון ארבל:

טוב,

הילה בכר:

אתה יודע אני אמרתי אולי זה משהו (לא ברור) שמה, אבל זה גם לא, כי (לא ברור) היא באמצע.

אמנון ארבל:

אבל כתבנו יש לבחון ביטול של (לא ברור) של הגג, לבחון,

יוחנן וייצמן:

לבחון את הצורך.

הילה בכר:

אנחנו ממש בסדר.

אמנון ארבל:

מה יש לבחון?

הילה בכר:

ממש בסדר.

יוחנן וייצמן:

לבחון, במקום (לא ברור) אתה צודק.

אמנון ארבל:

לבחון לצורך.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, סיימנו?

יוחנן וייצמן:

עכשיו סעיף 4, להוריד.

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

כי אישרנו את הפרגולה, הפרגולה מופיעה.

אמנון ארבל:

זה לא פה,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה לא פרגולה, למה צריך דבר כזה גדול?

יוחנן וייצמן:

זה פרגולה זה עובדה.

אמנון ארבל:

לא, זה לא פרגולה. כי פרגולה יש תקנות,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

אם זה מעבר לתקנות, זה לא פרגולה כבר.

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא פרגולה לפי תקנות הפרגולה,

הילה בכר:

יש הגדרות.

אמנון ארבל:

אז מה זה?

הילה בכר:

לאיך פרגולה נראית.

יוחנן וייצמן:

פרגולה בודדת. בוא,

אמנון ארבל:

אתה אומר אני,

הילה בכר:

יש (לא ברור).

אמנון ארבל:

אתה אומר זה חתול, אבל בעצם זה כלב.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה פרגולה, זה לא עומד בתקנות, הפטור.

אמנון ארבל:

אין דבר כזה אבל.

יוחנן וייצמן:

זה הכול.

אמנון ארבל:

יש הגדרה למה זה פרגולה,

יוחנן וייצמן:

לא, יש תקנה לתקנות האלה, תקנות הפטור.

אמנון ארבל:

נו.

הילה בכר:

זה פטור לפרגולה, זאת אומרת שאם אתה לא עומד במרווחים של הקורות,

יוחנן וייצמן:

אז אתה לא עומד, בתקנות (לא ברור) בתקנות הפטור.

הילה בכר:

אז זה אומר שזה לא נקרא פרגולה, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

פרגולה יכולה להיות גם גודל 1000 מטר, זה פרגולה.

הילה בכר:

לא,

יוחנן וייצמן:

כן. כן,

הילה בכר:

לא, פרגולה היא בפטור, כשהיא נראית כמו שהיא נראית,

עמנואל זלטס:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

נכון.

עמנואל זלטס:

פרגולה,

יוחנן וייצמן:

ואת צדקת, בפטור,

עמנואל זלטס:

אבל מה זה?

הילה בכר:

אבל זה לא פרגולה.

אמנון ארבל:

פרגולה זה לא שטח,

עמנואל זלטס:

פרגולה יכול להיות עד 50 מטר, או רבע מהגג,

הילה בכר:

אז היא לא פרגולה, אם היא מעבר.

יוחנן וייצמן:

בפטור.

צחי ברים:

אמי אבל, אם אני מבין נכון את יוחנן, הוא אומר דבר אחד, אם זה לא, אם זה לא פטור,

יוחנן וייצמן:

אז שיוסיפו לזה שטחים.

צחי ברים:

אז יוסיפו זכויות בנייה,

אמנון ארבל:

אבל אנחנו לא חושבים שצריך להוסיף פה זכויות בנייה, זה בדיוק העניין.

הילה בכר:

ואז היזם בא ואומר, אבל זה כן פרגולה, אנחנו אומרים - אוקי זה פרגולה,

אמנון ארבל:

אנחנו רוצים שיישאר זה מרפסת פתוחה,

הילה בכר:

פרגולה אמורה להיות,

אמנון ארבל:

אנחנו רוצים שהיא תישאר פתוחה, ושיעשה פה לפי התקנון,

הילה בכר:

ושברחוב,

אמנון ארבל:

(לא ברור) שזה לא, זה כבר לא פרגולה,

הילה בכר:

לא ירגישו זה עוד קומה.

אמנון ארבל:

נכון.

הילה בכר:

אלא ירגישו שיש נסיגה,

יוחנן וייצמן:

אז (לא ברור),

הילה בכר:

כמו כל מחנה ישראל.

יוחנן וייצמן:

פרגולה זה לא נראה עוד קומה, פרגולה זה נראה (לא ברור),

הילה בכר:

אבל הוא מגיע עד הקצה. יוחנן,

יוחנן וייצמן:

הפרגולה מגיעה עד הקצה. את רוצה נסיגה של מטר?

הילה בכר:

אנחנו רוצים נסיגה. כן.

יוחנן וייצמן:

של מטר?

הילה בכר:

אנחנו רוצים נסיגה מתואמת.

יוחנן וייצמן:

של מטר,

הילה בכר:

כדי ש - ,

יוחנן וייצמן:

לא אנחנו, בעת בתב"ע, בוא נקבע כמה,

הילה בכר:

כדי שאופי השכונה יישמר,

יוחנן וייצמן:

בוא נקבע של מטר, זה בסדר. יללה.

הילה בכר:

יללה.

יוחנן וייצמן:

נסיגה של מטר.

הילה בכר:

פה, פה הפרגולה שלו.

אמנון ארבל:

איפה הפרגולה?

הילה בכר:

הנה. אתה רואה את זה? אתה רואה את זה?

אמנון ארבל:

זה?

הילה בכר:

זה זה זה.

אמנון ארבל:

כאילו, אתה וייצמן אתה באמת רוצה להגיד לי שזה פרגולה? אני לא מצליחה להבין את מה שאתה
אומר, זה פרגולה הדבר הזה?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה לא פרגולה, זה שטח מקורה לחלוטין, מה זה פרגולה?

ישראל קלרמן:

מה הבעיה לאשר אותו?

אמנון ארבל:

מה פרגולה בזה? כי זה תוספת קומה,

הילה בכר:

כי זה, כי המשמעות של זה, ישראל בשכונת מחנה ישראל, שהיא יש לה את השתי קומות, אנחנו מקבלים קומה שלישית,

אמנון ארבל:

אתה לא מבין מה הבעיה, אתה לא מבין מה הבעיה ישראל,

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

אתה אומר מה הבעיה לאשר את זה, מה זה מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

איזה משפט טיפשי להגיד - מה הבעיה לאשר את זה.

ישראל קלרמן:

לא, אני אמרתי הוא אישר בשימור, מה אמרנו?

אמנון ארבל:

סליחה, אם אושר בשימור, אתה צודק,

ישראל קלרמן:

זה מה שאני אומר,

אמנון ארבל:

ברור, ברור, אם אושר בשימור, סליחה אתה צודק.

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמנון ארבל:

קדוש, קדוש, קדוש. יללה. נו.

יוחנן וייצמן:

מי שיקרא את התמליל לא יראה את הנראות שלך, אז הכול בסדר. יללה, אין בעיה, אתם רוצים להוריד, תשאירו את הפרגולה, מה שאתם רוצים.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לעבור?

הילה בכר:

לא, אבל הוא הציע מטר, אז למה וויתרת על זה אדרבא?

יוחנן וייצמן:

סעיף 8,

הילה בכר:

נסיגה,

יוחנן וייצמן:

בסעיף 8, יש לתאם את מיקום העמדת ה - ,

הילה בכר:

נכון,

יוחנן וייצמן:

יש לתאם, הוא יכול לקבוע יש לתאם, את מיקום (לא ברור),

אמנון ארבל:

יש לתאם? יש לתאם עם מי?

הילה בכר:

לא, אני לא מצליחה,

יוחנן וייצמן:

עם מחלקת (לא ברור) האם על גג המבנה או על חזיתות שהמחלקה (לא ברור).

הילה בכר:

אתה יודע אני,

יוחנן וייצמן:

אבל שוב על הגג, שלא תגיד לי בחלל הגג, יש לתאם עם מחלקת השימור, את מיקום,

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

זה טכני,

יוחנן וייצמן:

בסדר. לא, תשאיר, לא, לא,

אמנון ארבל:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה שיהיה,

אמנון ארבל:

אם ימצאו הכול בתוך חלל הגג, למה לא?

יוחנן וייצמן:

דקה, כי מחלקת השימור אמרה,

הילה בכר:

הוא ימשיך לצעוק,

יוחנן וייצמן:

להכניס את המערכות,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אמנון ארבל:

מה? ואם זה יהיה בכלל גג רעפים, מה? מה?

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

אין מקום בגג,

אמנון ארבל:

יוחנן, די, עוברים לתוכנית 3,

יוחנן וייצמן:

תשאיר,

אמנון ארבל:

חלל הגג לא יכול להיות שאין מקום. יש חלל גג.

יוחנן וייצמן:

אז משתמשים בו (לא ברור),

אמנון ארבל:

בחלל גג הזה, לא נראה לי שמשתמשים.

יוחנן וייצמן:

אם לא יהיה שם, בסדר.

אמנון ארבל:

מה הבעיה למקם פה? נניח. מה? למה לא?

הילה בכר:

כן. מעמקים.

אמנון ארבל:

למה לא? כי לא אכפת לי, כי זה נראה זוועה, מה זה? מה זה אכפת לי? אכפת לי, שהבניין יישאר כמו שזה, ולא יהיה מעבה בגודל של הבית שלי, בחזית.

יוחנן וייצמן:

המעבה שמה הוא די, זה אמת.

אמנון ארבל:

אז שימצאו לו פתרון במקום יותר טוב, מה קרה? לא,

יוחנן וייצמן:

אז לך תמצא לו מקום, אתה רוצה 6 מזגנים,

הילה בכר:

שהיא תשים את זה בגג ש - ,

יוחנן וייצמן:

היה לבניין הזה 6 מזגנים, והוא הראה לנו תמונות. הוא הולך, לקח את ה - 6 מזגנים שהיו,

אמנון ארבל:

טיפה להתאמץ לשמור על האופי השכונה לא יקרה כלום. כתוב לתאם. שיתאם.

הילה בכר:

טוב, אפשר להמשיך? אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, יש לנו תוכנית 3 בסדר היום,

הילה בכר:

תוכנית 3 בסדר היום,

צחי ברים:

מחכים, אנשים,

תוכנית 1381409

הילה בכר:

אני מציגה, זהו זה זה, זה זה. הגיע הרגע. תוכנית 1381409,

אליעזר ראובברגר:

די, די, בוא הנה אנחנו עכשיו,

הילה בכר:

רגע, אני רק אסביר בכמה מילים ונתקדם. תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, התוכנית מציגה שינוי לקווי הבניין, זו כל מטרתה, זה נקרא שיכון הרבנים, המטרה של הקו בניין הוא לאפשר את שימור החזות המבנה, ולאפשר הרחבות עתידיות לחלק האחורי. זה מטרות התוכנית. רוב ההתנגדויות סבות סביב האפשרות לבנייה עתידית הזו, שהיא תהיה, תעשה במסגרת של תמ"א, תעשה במסגרת של הרחבות, תעשה במסגרות אחרות, שיש שם את הזכות להתנגד גם ליך שהתוכנית או תמ"א מה שזה לא יהיה, יגיע, כל מטרת התוכנית הזאת, זה קווי בניין, אבל זה לא כזה תמים, כי בכל זאת מדובר על, על זה שזה מאפשר יום אחד בנייה עתידית, זה יאפשר שינוי קווי הבניין הזה, בכלל מאפשרת את הגשת התמ"א אם ותוגש. יש להם הרבה התנגדויות ל - , הרבה מאוד בעצם שתי התנגדויות שמגישים בשם דיירים שם. שזה פוגע להם בייחודיות הקהילה, שזה קרבה גדולה מידי למבנים סמוכים, שאין הפרשות ציבוריות, שזיקת ההנאה לבית כנסת נפגעת, שלא נעשתה עבודה חברתית, כמו שדרשה הוועדה המקומית דרשה את זה לשלב מתן תוקף, אנחנו דחינו את רוב ההתנגדויות שקשורות לבנייה העתידית, כן ביקשנו כמה שינויים בקווי הבניין, ובתיאום החברתי שנדרש, ונשמע אותם.

צחי ברים:

אלה שגרים שמה,

הילה בכר:

יהיה דיון פנימי, תגידי הכול.

אריאל גולן:

זה עיקר ההתנגדות פה, זה הנושא החברתי, והדיירים.

אילנית:

מהחברתי.

אריאל גולן:

אני אמרתי שרוב ההתנגדויות על הנושא,

דוברת לא מזוהה:

רותם נפגש איתנו.

רלי חיים:

מקסימום תגידי אחרי זה,

דוברת לא מזוהה:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד בריק,

עודד:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מייצג את כל המתנגדים?

עודד:

לא,

הילה בכר:

לא, יש,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אז כל המתנגדים בהתנגדות הראשונה?

עודד:

אלה שהם רשומים אצלי.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, קדימה. תציג את ההתנגדות.

עודד :

רק אני רוצה להגיד משהו, אני לא רואה פה את הצד השני, או שהוא פה, ואני לא יודע .

אליעזר ראוכברגר :

יכול להיות,

רלי חיים :

מי הצד השני?

ישראל קלרמן :

המבקשים?

עודד :

לא, אני לא יודע, זה לא,

אליעזר ראוכברגר :

אני לא אחראי שהם יבואו או לא יבואו, הם קיבלו זימון והם יחליטו לבד, אם לבוא או לא,

עודד :

אני לא אוהב ל - ,

אליעזר ראוכברגר :

מה?

דובר לא מזוהה :

אם אין צד שני, אז מה עושים?

אליעזר ראוכברגר :

מדברים, כן קדימה.

דובר לא מזוהה :

כן?

אליעזר ראוכברגר :

קדימה עו"ד בריק.

עודד :

טוב,

אליעזר ראוכברגר :

קודם כל מבינים מה התוכנית, אחר כך באים לדבר, כן אני חושב שהציבור פה ברובו לא מבין. כן.
כן, קדימה.

עודד :

כן. טוב, האמת אני, אני הסברתי לציבור את התוכנית, ואני אסביר את הבעיה, אנחנו יודעים מה
שהוועדה קבעה בתוכנית,

אליעזר ראוכברגר :

אוקי, ההתנגדות לא שלך, אלא השנייה, היא מדברת על הבית כנסת. זה בכלל לא הנושא כאן,

עודד :

כן, לא,

אליעזר ראוכברגר :

כן, מה אני יכול לעשות?

עודד :

לא, זה זה, אתה הרב יודע, זה בליבם של האנשים, זה,

אליעזר ראוכברגר :

ברור, אבל זה לא הנושא, אין פה בכלל קשר בתוכנית הזאת לבית כנסת. לא רלוונטי.

עודד :

יש פה בעיה, מכיוון שאנחנו,

דובר לא מזוהה :

למה?

אליעזר ראוכברגר :

כי זה לא קשור לבית כנסת,

דובר לא מזוהה:

הם יכולים לעשות את זה, הקבלן,

אליעזר ראוכברגר:

אז כשיבוא, יבוא לעשות, אז תתנגד. מה? זה לא קשור עכשיו.

עודד:

אני אגיד, יש,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא קשור לתוכנית הבית כנסת, אבל עזוב, הוא מדבר עכשיו.

עודד:

רגע, רגע, רגע אחד,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא קשור לבית כנסת, זה שאתם לא מבינים, אני מבין שאתם לא מבינים, ויש פה כן כאלה שמבינים, וזה לא קשור לבית כנסת. גם אם תגידו את זה 50 פעם,

דובר לא מזוהה:

מר ראוכברגר, אני רוצה לשאול אותך שאלה,

אליעזר ראוכברגר:

לא קשור לבית כנסת,

דובר לא מזוהה:

לא מדבר על זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכול.

דובר לא מזוהה:

אתה אמרת לחברים שלך, אתה הולך לאשר את זה,

אליעזר ראוכברגר:

תן לעו"ד,

דובר לא מזוהה:

הבן אדם הזה, בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

תביא את הבן אדם,

דובר לא מזוהה:

כן, בסדר. זה דבר ראשון, אמרת שגם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מכיר את זה,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) החברים שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

אני מכיר לא יודע את השם, אני מכיר את השמות. לא (לא ברור) את השמות שאתה אומר, אני לא מכיר את השמות שאתה מדבר עליהם.

ישראל קלרמן:

רגע,

דובר לא מזוהה:

הוא רוצה, הוא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר שטויות במיץ עגבניות.

דובר לא מזוהה:

הוא רצה יש כאן צד. הוא רצה.

אליעזר ראוכברגר:

רק אמרת על ההתנגדות השנייה. אני אמרתי על ההתנגדות השנייה, לא שלו. נו. קדימה.

הילה בכר:

אליעזר, אני רוצה לעדכן, שהוא עורך התוכנית, שהוא קיבל זימון,

רלי חיים:

שלחתי לו,

הילה בכר:

והוא פספס.

רלי חיים:

הוא אומר שהוא פספס.

הילה בכר:

רק אנחנו אומרים את זה לפרוטוקול.

אליעזר ראוכברגר:

כן, הלאה. כן, בבקשה עו"ד בריק.

עודד:

אני שוב, אני שוב, אני אתחיל שוב,

אליעזר ראוכברגר:

כן, דבר.

עודד:

האמת יש כאן, עכשיו,

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה?

עודד:

אני רוצה הרב ארליך, אם אתה לא מספיק לדבר, אני יוצא, תן לדבר.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה. (לא ברור), לא אני.

עודד :

לא, אני יודע.

עודד :

התוכנית פה, התוכנית פה היא באמת תוכנית לשינוי קווי בניין, אבל שכולם מופיע בתוכנית עצמה, שהכוונה היא לשנות לצורך תמ"א/38, שבמסגרתה יהרסו את הבניין, ורוצים לבנות 8 קומות. אנחנו נמצאים פה במצב שאתם יודעים, אנחנו בתוכנית הזאת, ובהיתר, עכשיו אנחנו מתנגדים אומרים, תטעו בהיתר, כשנגיע להיתר, יגידו - למה לא טענתם בתוכנית? זה הבעיה שאנחנו נמצאים בה במישור הפרוצדוראלי. אבל אני מתייחס עכשיו לטענות, אי לגבי המקום, אני חושב שאני לא צריך לספר לכם, איזה מקום חשוב זה, אני הייתי שם כמה פעמים, באמת מקום מאוד, יש בו ערכים שימוריים, בכל מיני היבטים, זאת אומרת יש פה גם את השימור שאנחנו הרגיל שאנחנו מכירים מבחינת המבנה, מבנה של אדריכל ידוע, שבנה את מבנים כאלה חשובים בכל ירושלים, והפרטים שיש במבנה, והרחבה בחוץ, זה שימור שאנחנו מכירים, אבל מעבר לזה, המקום הזה, הוא גם מרכז ממש של כל הסביבה, מרכז רוחני של כל הסביבה, ואם קהילה שקיימת שם כבר עשרות שנים, אתם מכירים את זה שהתרימו אנשים, ואמרו לי פה ש - , שאנחנו זוכרים עד היום האדמו"ר מגור זוכר עד היום איך התרימו למקום הזה. וממש מקום חשוב שנועד להוציא פליטי שואה, ועם קבילה מיוחדת, ורבנים מיוחדים, ולכן יש פה משהו שאני ראיתי שגם אתם דיברתם עליו, מה שנקרא שימור קהילתי, זאת אומרת לא רק המבנה, לשמר את הקהילה עצמה, וכמו שאמרתי ערכים היסטוריים, זאת אומרת זה מקרה באמת מיוחד עם חשיבות מכל מיני היבטים, זה אין הרבה מקרים כאלה. ולכן הטענה הראשונה שלנו אומרת, שבכלל לא צריך להרוס את זה. יש טענה נגד עצם ההריסה, זה מבנה החשיבות השימורית שלו היא יוצאת דופן, מכל הבחינות, ולכן אנחנו מבקשים בפרט את כל הנושא של הריסה, להוריד מהפרק. ולהשאיר אותו כמו שהוא, אולי אפשר לבנות מעל, אבל בלי להרוס את המבנה, ובלי להרוס, את הקהילה, ובלי לבזר את הקהילה, ובלי לפגוע פה בכל הסביבה. עכשיו הוועדה. עוד טענה, הוועדה כאן בדיון הקודם, החליטה באמת החלטה חשובה, שתנאי למתן תוקף יהיה להגיע להסכמה, בדרך המחלקה החברתית של העירייה, עם התושבים, בשביל לסגור את העניין הזה. וחיכינו, אני גם אמרתי להם - תחכו, בתקופת ההפקדה מישו יבוא וידבר אתכם. אף אחד לא מדבר איתם, שנים לא מדברים איתם. לא יודע יש איזה טענות שדיברו עם מישו, אני רואה פה האנשים, שאלתי אחד אחד, אף אחד לא מדבר איתם, והם נשארו ככה, לכן לדעתי בכלל כל הדיון הזה לא הייתם צריכים לעשות אותו, מפני שאתם יודעים שיתממש התנאי הזה. מה יש טעם לדון בתוכנית, בתוכנית ובהתנגדויות, ובתוקף של תוכנית, כשהתנאי הזה שמופיע בתוכנית עצמה, לא מומש.

יוחנן וייצמן :

עו"ד בריק, אני כן אסביר לך. הוועדה קבעה בפעם הקודמת שזה היה תנאי למתן תוקף, בעצם מה שכעת יש פה איזה סוג של תקלה. אנחנו ציפינו שכרגע יבוא היזם ויספר לנו מה הוא עשה בשנה האחרונה.

עודד :

כן,

יוחנן וייצמן :

יכול להיות שאתם תכחישו, אני לא יודע לא, לא זה אמרתי אבל המעמד שמבחינת הוועדה היה, היינו אמורים לשמוע את זה, זה השולחן שאנחנו השנייה יושבים בו, אבל הרגע לא אמורים לקבל תשובות מהזה, פתרתי את הבעיה. היזם לא פה, אז אני לא יודע מה לעשות.

צחי ברים :

מה זאת אומרת לא יודע? אבל צריך לחכות לו לשמוע.

אמנון ארבל :

צריך לשאול את האדריכל, בטלפון.

יוחנן וייצמן :

שיגיד את זה בטלפון.

צחי ברים :

אבל אומרים לך שלא (לא ברור) יוחנן,

הילה בכר :

אנחנו רוצים לשמוע,

יוחנן וייצמן :

הם אומרים אבל הוא אומר,

אליעזר ראוכברגר :

בוא נשמע תשובות,

יוחנן וייצמן :

אולי כן, אולי לא אמת?

צחי ברים :

אז לכן הוא לא הגיע אולי,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נשמע את ההתנגדות, את ההתנגדויות של האנשים, אחר כך נראה, בכל מקרה הוא צריך להשיב בסוף.

אמנון ארבל:

(לא ברור) להשיב.

אליעזר ראוכברגר:

אז שיגיד לא רוצה להשיב.

הרב:

לזרוק את כולם מהדירות. זה עניין שלו. הוא אמר השבוע לבן אדם שניסה לגשר, הוא אמר לו, הוא אמר לו - אני אזרוק את כולם,

ישראל קלרמן:

מי זה הוא?

הרב:

את כולם, הוא בעל הבית, אחד ניסה לגשר, ניסה לגשר, הוא אמר אני אזרוק את כולם מפה, אני הולך איתם מבחינת הדין, אני לא מדבר עם אף אחד, כלום.

ישראל קלרמן:

רלי, הם לא קיבלו זימון, אני רוצה לדעת, הם לא קיבלו זימון היזמים?

רלי חיים:

כן, כן, קיבלו,

ישראל קלרמן:

זה לא במקום הזה, בדרך כלל על (לא ברור).

הילה בכר:

מי שמוגש במערכת,

אליעזר ראוכברגר:

למי שצריך רצו לשלוח,

הילה בכר:

זה נשלח.

רלי חיים:

את כולם את (לא ברור) אחד.

יוחנן וייצמן:

כן,

עודד:

באמת סיטואציה (לא ברור) צד שני. אני הולך לפי מה שהוועדה קובעת,

אריאל גולן:

אתה רוצה לשמוע את החברתי אולי?

עודד:

אני ככה מרגיש מוזר,

הילה בכר:

את החברתי אמרתי לה, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עודד:

אז אני שוב, אז אני שוב חוזר, אני, איך אומרים? שמעתי מה שהרב וייצמן אמר, אני לא חושד האנשים פה, אני לא חושד שכל האנשים פה, וגם אחרים שדיברתי איתם וכולם משקרים, וסתם אומרים שהוא לא דיבר איתנו. אני סומך עליהם,

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד לא אמר את זה,

עודד:

לא, אני יודע, לא, תשובה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

עודד:

אני לא חושב שזה המצב,

אליעזר ראוכברגר:

חשבתי לומר שאתה אמרת לא זוכר שאמרת את זה, לא, לא נראה לי שזה אתה, אתה אמרת הפוך
אמרת,

יוחנן וייצמן:

שאולי לא אומרים אמת.

עודד:

אני לא אומר שהם,

אליעזר ראוכברגר:

צריך לדבר אמת.

עודד:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

עודד:

זה מה שה - ,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה משהו שאנחנו נעשה אותו בדיון הפנימי,

עודד:

בסדר, לכן, לכן אני אומר התנאי הזה הבסיסי החשוב הזה, באמת תנאי מאוד חשוב, שהוועדה
קבעה עם המתן תוקף שתלוי בשימור של הקהילה, מאוד חשוב, והוא לא מתקיים,

אליעזר ראוכברגר:

זה דבר שאנחנו נעשה בדיון הפנימי,

עודד:

בסדר גמור. אני רק צריך להזכיר את זה, כדי שתדעו מה המצב. כי יש צד אחד שאומר לכם זה המצב. לגבי הטענה, לגבי הטענות, לגבי ה - , עכשיו טענות יותר,

דובר לא מזוהה:

ובעצם זה שהוא לא פה, זה המשך של הזלזול הזה, אם כל הוועדה רואה, זה הזלזול, הוא אפילו לא פה, יש דיון, לא שהוא לא דיבר 7 שנים הוא לא דיבר, שבוע שעבר, פנה אליו יזם, שהוא בונה תמ"א בתורה מציון אחד, הוא בא אלי ואמר לו - בוא, תתיישר עם האנשים. הוא אומר אני לא צד בעניין, הוא אומר אני בונה בבניין אחד. הוא אומר - אני לא מדבר איתם, אני הולך ע"פ דין, אני עושה יעף אותם, לא יהיה פה אנשים. את מי הוא יעף? את דיור מוגן הוא יעף? (לא ברור) שהוא יעף, זה שלו?

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

דובר לא מזוהה:

זה דיור מוגן, אנשים פה זה שלהם,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בוא נשמע אותו.

עודד:

טוב, עכשיו לגבי, לגבי עצם הגשת תוכנית כזאת, לשינוי קווי בניין, אני רוצה לטעון טענה יש בה חלוקות על דעות, אבל כן אני חושב שיש לה בסיס, בעצם לפי תמ"א/38, זה תוכנית מתאר ארצית, היא קובעת קווי בניין, היא מאפשרת גם לשנות את מה שכתוב בסעיף 23, אז זאת אומרת הסמכות של הוועדה המקומית, לעשות תוכנית לשינוי קווי בניין קיימת, זה ברור, אבל השאלה היא במצב כזה, לא רק לוועדה המקומית, גם לוועדה המחוזית, האם אפשר לעשות תוכנית ספציפית למגרש ספציפי שסותר את תמ"א/38,

הילה בכר:

היא לא סותרת את התמ"א.

אמנון ארבל:

במה היא סותרת?

הילה בכר:

לא הוגשה כאילו,

עודד:

בקווי בניין, זה לא הקווי בניין של תמ"א/38,

הילה בכר:

יש פה תוכנית לשינוי קווי בניין, איך היא סותרת משהו?

עודד:

כי תמ"א/38,

הילה בכר:

תמ"א/38 תוכנית ארצית,

אמנון ארבל:

התוכנית כרגע לא קשורה, התוכנית כרגע,

הילה בכר:

לא,

אמנון ארבל:

לא קשורה, לקווי בניין,

אריאל גולן:

שאי-אפשר לעשות תמ"א, שינוי לקווי בניין?

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

כתוב הרי, כתוב הרי בתמ"א/38, שאתה מוציא היתר של קווי בניין, יהיו לפי תמ"א/38 לא לפי תוכנית מאושרת, רוצים לצאת תוכנית מאושרת, זה המשמעות.

עודד :

אני זאת הטענה שלי, התמ"א/38,

אמנון ארבל :

לא, תסביר אותה, כי אני לא מבין אותה,

עודד :

אני מסביר, אני מסביר, תמ"א/38 קובעת קווי בניין,

אמנון ארבל :

אוקי,

עודד :

התוכנית הזאת בוא נסכים על זה, קובעת קווי בניין שלא מתאימים לתמ"א/38,

אמנון ארבל :

זה עניין (לא ברור),

הילה בכר :

אבל מי אמר שזה מחר,

אמנון ארבל :

אבל יש בחוק,

אריאל גולן :

מקבילה,

אמנון ארבל :

יש בחוק,

הילה בכר :

כאילו,

אמנון ארבל :

אבל יש בחוק סמכות להגיש תוכנית לשינוי קו בניין, נכון?

עודד :

אני שוב, אני שוב, הסמכות בחוק לוועדה המקומית קיימת. אבל תסכימו איתי שגם לא לוועדה המחוזית ולא למקומית יש סמכות לאשר את התוכנית שסותרת תוכנית מתאר ארצית,

אמנון ארבל :

בוודאי שכן,

עודד :

מה?

אמנון ארבל :

בוודאי שכן,

עודד :

שסותרת תוכנית מתאר ארצית?

אמנון ארבל :

היא לא סותרת תוכנית מתאר ארצית,

עודד :

היא כן סותרת,

אמנון ארבל :

היא לא סותר, תוכנית מתאר ארצית,

אריאל גולן :

היא לא הגבילה,

עודד :

בקו בניין, בתמ"א/38 מותר לעשות,

אמנון ארבל :

זאת אומרת אתה בעצם טוען היום שלוועדה מקומית, ולוועדה המחוזית אין סמכות לקבוע קו בניין שונה מתמ"א/38?

עודד :

יש סמכות,

הילה בכר :

כי אולי הוגש תמ"א/38,

אמנון ארבל :

לא, שהוא שונה מתמ"א/38,

עודד :

רגע אני רוצה להגיד, יש סמכות, מתי יש סמכות? לפי סעיף 23 לתמ"א/38,

אמנון ארבל :

לא, אני שואל שאלה אחרת, אתה כרגע אומר, שבגלל תמ"א/38, שקווי הבניין נגיד סתם אומר, 3, 3, 3, לצורך העניין, אין סמכות לאף וועדה לקבוע בתוכנית קו בניין אחר?

עודד :

לצורך תמ"א/38,

אמנון ארבל :

מה זה לצורך תמ"א/38?

הילה בכר :

אבל איך יודעים מה יוגש? ואם לא יוגש תמ"א/38?

עודד :

רגע, רגע,

הילה בכר :

רגיל,

יוחנן וייצמן :

אבל עזוב, בסדר.

צחי ברים :

שיש פחות חשוב, (לא ברור) לשנות את הקווים,

אמנון ארבל:

כן,

אריאל גולן:

למה לא?

אמנון ארבל:

חד-משמעית,

יוחנן וייצמן:

ברור,

אמנון ארבל:

אני לא מסכים עם זה בכל מקרה.

צחי ברים:

אז זה הנושא,

אריאל גולן:

בהתחלה, תמ"א/38 לא הגבילה לעשות שינוי קווי בניין,

אליעזר ראוכברגר:

גם וגם,

צחי ברים:

לא, אמי מנסה להסביר לו,

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

לחומרה אבל,

צחי ברים:

כשיש תמ"א/38 טוען אמי, שגם כשיש תמ"א/38,

אריאל גולן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אמרתי,

צחי ברים:

אפשר,

אמנון ארבל:

ברור,

אליעזר ראוכברגר:

גם וגם.

אמנון ארבל:

ויש היום כבר עשרות מקרים כאלה, זה לא ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

עודד:

זה שיש עשרות מקרים זה, זה לא אומר שזה אסור או מותר. אני רק אומר שוב,

אמנון ארבל:

יש בתי משפט, אתה מוזמן לפנות. זה,

עודד:

נכון, נכון, אני אומר שיש מחלוקת, יש דעות על זה, גם בוועדות, גם בתי משפט,

אמנון ארבל:

טוב.

עודד:

יש כל מיני דעות.

אמנון ארבל:

אני לא מכיר,

עודד:

אני אומר את הדעה שלי, אני אומר את הדעה שלי ואת הטענה שלי,

אמנון ארבל:

יש פסיקה כזאת?

עודד:

יש פסיקה כן,

אמנון ארבל:

שאומרת מה?

עודד:

שאומרת שכן תותר,

אמנון ארבל:

שכן מותר,

עודד:

יש כאלה (לא ברור), וועדה מחוזית בתל - אביב, וועדת מקומית,

אמנון ארבל:

מה זה יש כאלה שחולקים? יש כל אחד פה עמדה בחדר, אם אין פסק דין שאומר אחרת, אז אין.

עודד:

פסק דין בעליון, בוא נגיד ככה, בעליון זה,

אמנון ארבל:

יש מקום אחר לפסק דין?

עודד:

יש במחוזית,

אמנון ארבל:

שאומר מה?

עודד:

שזה כן אפשרי, אבל אפילו לא שמעתם (לא ברור),

אמנון ארבל:

אבל אתה אומר שזה לא אפשרי,

עודד:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הבנו, הבנו.

אמנון ארבל:

טוב, אוקי,

עודד:

החלטה של וועדת ערר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, תמשיך עו"ד בריק,

עודד:

יש החלטה של וועדת ערר שזה לא אפשרי, יש פסק דין אין עדיין קביעה סופית,

אליעזר ראוכברגר:

הפסק דין הוא בגלל על העתירה על וועדת ערר?

מה?

אליעזר ראוכברגר:

הפסק דין הוא בגלל העתירה לוועדת ערר?

עודד:

לא וועדת ערר, למרות שהוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

ואחר כך לא הלכו לעליון,

עודד:

לא, למיטב ידיעתי לא,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת המדינה לא הלכה.

עודד:

המדינה לא, המדינה לא הלכה. כי וועדת ערר הייתה בעד, וועדה מחוזית הייתה נגד,

אליעזר ראוכברגר:

לכן אמרתי זה גם וועדת ערר, וגם וועדה מחוזית זה המדינה.

עודד:

לא, המחוזית והוועדת ערר היו במחלוקת זה מה שהיה שם. והמקומית גם הייתה במחלוקת עם וועדת ערר,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

עודד:

אני אסביר שוב, כדי לשנות את תמ"א/38, הדרך היחידה לסטות מתמ"א, בוא אני אתחיל מזה, התוכנית הזאת אני מתייחס אליה כתוכנית לצורך תמ"א/38 יוחנן וייצמן: , זה שחילקו את זה לשלבים, זה נכון, אבל בתוכנית עצמה כתוב שהמטרה של קווי הבניין, זה לצורך בניית לפי תמ"א/38. עכשיו השאלה אם מותר בתוכנית ספציפית נקודתית לגבי,

אריאל גולן :

כן, כן,

עודד :

אני שוב אומר, אני יוצא מנקודת הנחה שהתוכנית הזאת היא לצורך תמ"א/38, השאלה היא אם אפשר בתוכנית,

רלי חיים :

שנייה רגע,

יוחנן וייצמן :

שנייה עו"ד בריק.

(מדברים ביחד ברקע)

אליעזר ראוכברגר :

בוא נראה,

יוחנן וייצמן :

בסדר, סליחה עו"ד בריק,

אליעזר ראוכברגר :

כן בבקשה.

עודד :

מה שאני אומר, אני יוצא מנקודת הנחה שהתוכנית הזאת המטרה שלה כמו שכתוב בה, זה (לא ברור) תמ"א/38, תמ"א/38.

אריאל גולן :

כן, כן,

עודד :

לא, קשה ככה,

אריאל גולן :

זה אותו טיעון.

עודד :

לשמוע. אני אנסה שוב, התוכנית הזאת.

אליעזר ראובברגר :

כן,

עודד :

אפשר זהו? יופי, התוכנית הזאת המטרה שלה היא לצורך תמ"א/38, התמ"א/38 תוכנית מתאר ארצית אי-אפשר לסטות ממנה, אלא כמו שהיא קבעה, היא קבעה (לא ברור) 23,

אליעזר ראובברגר :

אבל אמרת את זה כבר,

יוחנן וייצמן :

אמרת את זה,

אמנון ארבל :

לא צריך לחזור,

עודד :

לא, תנו לי פעם אחת לסיים שני משפטים. וזהו. נגמר הסיפור. אני טוען וככה יש דעות, שוב אני אומר שסעיף 23 מאפשר לשנות רק כשמדובר על היישוב כולו, או על חלקים ממנו, זאת אומרת נגיד שכונה שלמה, או משהו כזה, לא על מגרשים בודדים. מגרש בודד, אי-אפשר לשנות. גם הוועדה הזאת עשתה תוכנית לשינוי קווי בניין, של מרפסות, וממ"דים,

אליעזר ראובברגר :

לכל העיר,

עודד :

על כל העיר, בדיוק זאת הדרך. אז א', צריך להיות 23, צריך להיות כל האירוע לחלקים נרחבים, או לשכונות או משהו כזה, לא למגרש ספציפי, יש גם בפסיקה דעה שאומרת, שזה צריך להיות תוכנית שהוועדה יוזמת, לא שאדם פרטי יוזם, הוועדה אומרת, באזור הזה, הקווי בניין, השטחים או משהו, צריך להיות שונה בגלל, התנאים הספציפיים של המקום. אבל לא ניתן בכל מגרש לעשות תוכנית לפי סעיף 23, כי אחרת זה לגמרי הורס את כל הכוונה לעשות את זה בינוי אחיד של תמ"א/38, זאת הטענה שלי. יש חולקים עליה, אמרתי הזכרתי את הפסיקה. אבל יש מסכימים, זאת טענה, היא לא

הגיעה יותר מידי לדיונים. הפניתי בהחלטה של וועדת ערר, שגם אפשר להביא, בהתנגדות שלי. עכשיו עוד דבר במקרה הזה, הרי מדובר כאן בהריסה ובנייה, הריסה ובנייה, קל וחומר שצריך לשאוף להצטמצם לקווי בניין של תמ"א/38, זה לא מצב שאנחנו יש בניין קיים, או עושים חיזוקים, אז יש כל מיני אילוצים. פה יש תוכנית חדשה, הריסה ובנייה צריך להתאים אז לקווי הבניין של תמ"א/38, או תוכנית 10038, אבל לא לסטות מזה. עכשיו לגבי קווי הבניין באופן ספציפי. א', לגבי הצד המערבי, יש שם בניין קרוב, יחסית בניין מגורים, זה רחוב תורה מציון 1, בהתחשב בזה, שהולך להיות כאן כנראה לפי הכוונה בניין של 8 קומות, צריך להרחיק את הבניין לקו הבניין, ראיתי גם מהנדס העיר הביעה את העמדה שלו, של 4 מטר. בחזית המערבית. לגבי החזית האחורית, מה שקורה ששמה זה בינוי ממש לא רגולארי מוזר, כל מיני בליטות, ודברים שבחלק מהמקרים מגיעים אפילו עד קו אפס, וחלק מתקרבים. וזה פונה לכיוון של מגדל המים, עכשיו מגדל המים זה בעצם מגרש ציבורי, זה מגרש ששייך לציבור, היום יש בו מגדל מים, מחר יכול להיות שירצו לעשות שם גני ילדים או משהו כזה. אז לא צריך לתת להתקרב אליו, עד כדי כך, צריך להתרחק משם. כמו שעושים בכל מקרה, זה שזה, בינתיים מגדל מים, זה לא אומר שצריך לאפשר שם, קו בניין שחורג לגמרי מכל, מה שנקבע גם בתמ"א/38, גם ב – 10038, וגם בתוכניות נקודתיות שלכם, שלא חורגות עד כדי כך,

צחי ברים :

אתה מתכוון לצידו?

אמנון ארבל :

לא, האחורי,

עודד :

האחורי.

אמנון ארבל :

תיכף אני אראה את זה זה קפץ רגע, אבל. האחורי זה בריכת המים.

עודד :

עוד דבר שאני,

יוחנן וייצמן :

המגרש העירוני,

עודד :

עוד דבר שאני מסכים, שראיתי שגם מהנדס העיר אמר שצריך לאשר, בכל מקרה שקווי הבניין יהיו בהוראה של סטייה ניכרת. עכשיו עוד דבר, שזה באמת גם נובע מהעניין הזה שיש תוכנית נפרדת, ואחרי זה בקשה נפרדת. אתם יודעים מצוין, שברוממה חסרים שטחי ציבור מאוד חסרים, יש קושי בבתי כנסת וגני ילדים, עכשיו מה שקורה הבניין הזה בטח, הכוונה היא לבנות עשרות דירות, ולכן עכשיו דווקא שיש תוכנית, אנחנו טוענים שזה ההזדמנות לקבוע דברים שאפשר לעשות אותם בתוכנית, ובהיתר זה הרבה יותר בעייתי. למשל הפרשה לשטחי ציבור. בבקשה להיתר. יטענו שאי-אפשר לעשות את זה. להפריש שטחי ציבור, ולכן זה הזמן לעשות את זה. א', לקבוע שטחים שמופרשים לציבור, ושיירשמו על שם העירייה. ולא יישארו אנחנו טוענים שגם בית הכנסת, צריך להעביר אותו לרשות על שם העירייה, שלא יישאר בית כנסת בידיים פרטיות.

אליעזר ראובברגר:

אבל זה לא הם בתב"ע לקווי בניין,

יוחנן וייצמן:

לא כדאי לכם, עזוב את זה,

אליעזר ראובברגר:

עזוב.

עודד:

אני כן טוען את זה, אתם,

אליעזר ראובברגר:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

אחרת יקצו את זה לכל מיני,

אליעזר ראובברגר:

אתה יכול לטעון,

יוחנן וייצמן:

תישארו ככה.

עודד:

אתם יכולים לדחות את הטענות, אני באמת חושב,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מיינץ לאלה ששלחו אותך, שלא יבקשו את הבקשה הזאת.

עודד:

בסדר, טוב, אני, איך אומרים? זה מה שדיברנו, אתם תחליטו מה שאתם רוצים. אני רק אומר דברים זה פה למשל זיקת הנאה למעבר לבית הכנסת, דברים שיותר בעייתי לקבוע אותם בבקשה. ועדיף לקבוע אותם בתב"ע כשיש הזדמנות לעשות את זה.

יוחנן וייצמן:

לך תדע.

עודד:

ושימור בית הכנסת, עכשיו אנחנו ראינו באמת שקבעתם שהבית כנסת ימשיך לפעול, בזמן הבנייה, בעזרת השם. אנחנו מבקשים שגם כמובן יהיה ברור,

אליעזר ראובברגר:

זה עוד פעם, אין שום כוונה לפגוע בבית כנסת, אפילו לא בבלאטה שלו.

אריה כהן:

רק עזרת נשים בתוך הבניין, עזרת נשים בתוך הבניין.

אליעזר ראובברגר:

זה עוד פעם, אין שום כוונה,

אריה כהן:

גם את העזרת נשים?

אליעזר ראובברגר:

לפגוע בבית כנסת, אני לא יודע נבדוק את זה, אני אומר הבית כנסת לא, בסדר, אני קראתי שמעתי. לא יודע, לא יודע לענות לך על זה עכשיו.

אריה כהן:

אנחנו רואים את התוכנית,

אליעזר ראובברגר:

אבל, אתה רוצה לחזור? שאני אחזור? אמרתי לא יודע לענות לך על זה, אבל זה ברור לגמרי, שהבית כנסת האם זה גם עזרת נשים, או לא עזרת נשים, נבדוק, לא יודע.

עודד :

שיהיה אפשרות להשתמש בו גם בזמן הבנייה, וגם אחרי הבנייה, אפשרות אמיתית.

אליעזר ראוכברגר :

ברור, ברור.

עודד :

לא שיכסה (לא ברור) בנייה או משהו כזה.

אליעזר ראוכברגר :

ברור.

עודד :

נושא אחרון,

אמנון ארבל :

הוחלט בעבר, וזה נמצא בפנים בתוך ההחלטות. כן,

עודד :

נושא אחרון ששוב,

אליעזר ראוכברגר :

כן,

עודד :

זה קשור בעניין הזה, שזה תב"ע,

אליעזר ראוכברגר :

נדמה לי שזה גם מופיע בהמלצת מהנדס העיר.

עודד :

כן, לא, זה מופיע בתוכנית עצמה, בזמן הבנייה,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב בהוראות התוכנית סעיף 6.2.1 נקבע כי תישמר הכניסה הגישה לבית כנסת הקיים, (לא ברור) בתקופת הבנייה. ככל ויאושר הבנייה כמובן, אם לא יאושר, אז לא,

עודד:

כן, בזמן הבנייה ואחרי הבנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אחרי בוודאי, קל וחומר.

עודד:

בסדר, קל וחומר שיהיה ברור.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

עודד:

ונושא אחרון, אז את הנושא של התחבורה והחנייה, יש פה בעיה של תחבורה וחנייה באזור, מה יהיה פה עם החניות, זה גם ההזדמנות לבדוק את זה, בשלב הזה. ולא לאשר ואז להגיע לשלב של ההיתר ולא ירצו לדבר איתנו. אז אלה הטענות, אני מסכים, לא אחזור על זה, אבל, חוזר להתחלה, על הצוות, הכי כואב להם, העניין שאף אחד לא מדבר איתם, הקהילה הזאת מרגישים שלמרות כל מה שהוועדה קבעה, לא, גם דרך אגב גם לפני 7 שנים, היה דיון, וגם אמרו - לא. אמרו ליזמים - תדברו עם האנשים. תגיעו איתם להסכמות.

אליעזר ראוכברגר:

זה אותם יזמים?

עודד:

לא תואם איתם, לא שום דבר. מה?

אליעזר ראוכברגר:

אז והיום זה אותם יזמים?

עודד:

אני לא יודע, אני לא (לא ברור).

צחי ברים :

אם אני מנסה להבין אותו משפטית,

אמנון ארבל :

הוועדה ביקשה שידבר איתם.

עודד :

הוועדה,

ישראל קלרמן :

הוועדה ביקשה את זה,

צחי ברים :

לא, לא,

יוחנן וייצמן :

הוועדה,

אליעזר ראוכברגר :

לגבי הנושא של הוועדה, זה אנחנו נעשה בדיון הפנימי.

אריאל גולן :

מה המעמד של הדיירים?

אליעזר ראוכברגר :

הוא שואל, הוא שואל משפטית, הוא לא שואל עכשיו מה הוועדה, הוועדה בסדר, אנחנו נעשה את זה בדיון הפנימי,

צחי ברים :

חלק מהוועדה שביקשו שידבר, אני שואל מה המעמד המשפטי בעיניך?

עודד :

מאיזה בחינה? מבחינת התב"ע? מבחינת התב"ע,

צחי ברים :

לא, מבחינת,

ישראל קלרמן:

מבחינת הבעלויות, מבחינת ה - , מה המעמד שלהם?

עודד:

אני אגיע לזה, קודם כל, קודם כל מבחינת התוכנית עצמה, הוועדה הייתה מודעת למעמד שלהם, ואמרה - אנחנו שוקלים פה שיקולים חברתי,

צחי ברים:

חלק מזה, כן,

אריאל גולן:

לא, אני שואל מה המעמד, באמת.

ישראל קלרמן:

מה המעמד המשפטי שלהם?

אריאל גולן:

זה לא הייתה בוועדה הקודמת,

עודד:

המעמד, תראו חלק מהמתנגדים, הם דיירים מוגנים, וחלק זה אנשים מבחוץ, אלה שבבניין דיירים מוגנים,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא מבחוץ?

ישראל קלרמן:

הם הזכירו פה מילים, הוא רוצה להעיף אותם.

אליעזר ראוכברגר:

מבניינים ליד,

ישראל קלרמן:

יש לו אפשרות להעיף אותם מבחינה משפטית אני שואל אותך.

עודד :

מבחינה משפטית הוא צריך ללכת לבית משפט,

יוחנן וייצמן :

זה שכירות.

עודד :

בית משפט לשכירות.

יהודה פרוידגר :

כן, להוציא דייר של דמי מפתח.

עודד :

אבל מה שקרה כאן, הוועדה בדיון, בדיון של ההפקדה, אמרה ובצדק, אנחנו בתור וועדה, שוקלים גם שיקולים חברתיים, והזכירו פה מקרים שהיו,

צחי ברים :

אתם שכנעתם בחלק הזה, כי הוועדה,

אליעזר ראוכברגר :

לא, לא, זה בסדר, אבל אתה לא,

ישראל קלרמן :

(לא ברור) רגע,

אליעזר ראוכברגר :

רבותי,

צחי ברים :

הוא אומר שהוועדה החליטה,

אליעזר ראוכברגר :

שנייה צחי,

ישראל קלרמן :

לשמוע מה הוא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

צחי, עזוב הוא לא עונה לך מה שאתה שואל,

ישראל קלרמן:

בדיוק,

עודד:

אתם רוצים,

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אמר,

עודד:

עם הדיירות המוגנת?

צחי ברים:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

האם לדייר מוגן יש מעמד משפטית או לא, זה מה שהוא שאל אותך,

עודד:

מעמד,

ישראל קלרמן:

לטעון,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

לא לטעון, מעמד,

אליעזר ראוכברגר:

לטעון בתמ"א/38,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) להעיף אותם,

אליעזר ראובברגר:

האם יש לו מעמד משפטי, מה שהוא שאל אותך, אתה עו"ד הוא שאל אותך,

ישראל קלרמן:

במילים אחרות, הוא יכול להתנגד כמו שהוא מתנהג שהוא לא בא לפה, תבין יש פה איזה התנהגות שלו,

עודד:

נראה לי באמת, אני באמת לא מבין למה הוא מתנהג ככה. זה עניין שלו, יכול להיות שהוא דיבר עם מישהו, אני לא יודע, קשה לי לדבר בשמו. מבחינת הדיירים הוא לא יכול להעיף אותם מחר בבוקר, בלי בית משפט. חד-משמעית. אבל, אבל, הוועדה, שוב אני חוזר הוועדה אמרה, אנחנו לא רוצים,

ישראל קלרמן:

זה אנחנו יודעים,

עודד:

אנחנו רוצים לשמור על הקהילה,

אריאל גולן:

כמה אחוזים דיור מוגן?

עודד:

רגע, רגע,

אריאל גולן:

וכמה אחוזים,

עודד:

תן לגמור משפט, הוועדה הפנתה למחלקה החברתית של העירייה, זה לא סתם איזה משהו בוא תסגור עם מישהו,

צחי ברים:

זה הבנתי, זה הבנתי,

עודד :

זה מה שהיה צריך לעשות ולא עשו את זה,

יוחנן וייצמן :

היא יושבת לידך,

ישראל קלרמן :

המחלקה פה, החברתית.

צחי ברים :

זימנו אותם.

עודד :

טוב, נעים מאוד,

אריאל גולן :

יש שמה גם דיירים שזה בעלות שלהם?

עודד :

לדעתי לא,

אריאל גולן :

כאילו הכול דיור מוגן,

יוחנן וייצמן :

אין בעלויות.

עודד :

אין בעלויות. עכשיו השאלה היא,

אריאל גולן :

אין בעלות,

יוחנן וייצמן :

בעלות.

רלי חיים:

בשם 40 דיירים.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בכלל זה לזים.

אליעזר ראובברגר:

צריך ללכת על המוכרים, לא.

עודד:

אני רוצה להגיד, הכוונה שלכם,

יוחנן וייצמן:

הוא הקונה, שמעתי.

אריאל גולן:

יש שמה 80 דיירים.

(מדברים ביחד)

אריאל גולן:

כולם דיירים מוגנים,

רלי חיים:

הוא אמר חלק מהם מוגנים,

ישראל קלרמן:

הוא סיים,

אליעזר ראובברגר:

סיימת?

ישראל קלרמן:

עו"ד בריק,

רלי חיים:

הוא אמר שחלק,

ישראל קלרמן:

סיימת?

אליעזר ראוכברגר:

סיימת?

עודד:

לא, רגע, תנו לי רגע,

אריאל גולן:

חלק מהדיירים מוגנים,

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

עודד:

אני רוצה לשאול משהו אחד, אתם כששאלתם על מעמד הדיירים התכוונתם לנקודה הזאת, לא,

ישראל קלרמן:

כן,

יהודה פרוידגר:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

מה שענית,

עודד:

לא על מעמד כמתנגדים,

ישראל קלרמן:

נכון,

עודד :

זה נושא אחר זה אפשר לדון בו גם בפני עצמו, בסדר. אז זה השבתי.

יוחנן וייצמן :

להתנגד לקווי בניין הם יכולים, לפי הפסיקה.

עודד :

מצוין,

ישראל קלרמן :

רצית עוד משהו?

עודד :

לא,

ישראל קלרמן :

תודה.

עודד :

זה הטענות שלי,

אליעזר ראוכברגר :

אוקי, מי רוצה לטוען בשם המתנגדים האחרים לגבי הבית כנסת? בשם הרב אדלר.

הבן של הרב הנדלר :

אני הבן של הרב אדלר, מופיע,

אליעזר ראוכברגר :

בבקשה,

הבן של הרב הנדלר :

הגעתי במיוחד,

אליעזר ראוכברגר :

בבקשה.

הבן של הרב הנדלר:

אמנם ממלא מקום ראש העיר הזכיר שיש איזה (לא ברור), הנושא של העזרת נשים צריך עדיין בדיקה, אבל בוודאי שמי שמתפלל שם, במשך שנים רבות, הבית כנסת לא היה יום אחד במשך קרוב ל- 70 שנה שלא היה שם שלוש תפילות כל יום. גם,

אליעזר ראובברגר:

מיותר לומר, אף אחד פה לא, לא,

ישראל קלרמן:

אנחנו גם פנינו,

אליעזר ראובברגר:

נותן יד לפגוע במשהו. חבל, זה ברור לגמרי.

יהודה פרוידגר:

כן, כן,

הבן של הרב הנדלר:

בית כנסת (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

אין חולק על זה. אין חולק על כך, ברור,

יוחנן וייצמן:

זה לא הנושא שעליו אתה צריך להסביר.

אליעזר ראובברגר:

אני אמרתי רק שאת הסטאטוס המדויק, אני לא יודע לענות לך, אבל אני לא רוצה לענות דבר שאני לא יודע.

הבן של הרב הנדלר:

חוץ מהבית כנסת יש גם דבר של קהילה שכונה זה לא רק, (לא ברור).

(מדברים ביחד ברקע)

אליעזר ראוכברגר:

הרב אדלר, כן,

יוחנן וייצמן:

הרב אדלר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא הבן של הרב בנימין אדלר ששלח את ההתנגדות.

הבן של הרב הנדלר:

הביתה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כבוד הרב, עוד משהו?

הבן של הרב הנדלר:

זהו.

יוחנן וייצמן:

לא, רצית את הנושא הקהילתי.

אריאל גולן:

הוא אמר, הוא אמר.

הבן של הרב הנדלר:

חוץ מהבית כנסת ששמה יש תורה ותפילה, יש גם קהילה, אנשים מאוד מבוגרים. וזה הקהילתיות שלהם, פירוק הקהילה, גם נתנו להם דירות של 4 חדרים, 5 חדרים, עלולה לקצר פשוט את חייהם, זה מה שאני רוצה לומר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

צחי ברים:

ולגבי הגישה שהתחלת מקודם?

הבן של הרב הנדלר:

הגישה, זה בית כנסת עזרת נשים בכל (לא ברור),

ישראל קלרמן:

הם דיברו, הם דיברו, צחי זה (לא ברור).

דובר לא מזוהה:

בזמן הבנייה,

ישראל קלרמן:

זה טופל, הלאה, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אם יש עוד מישהו,

ישראל קלרמן:

יש עוד מישהו שרוצה לדבר?

אריאל גולן:

להוסיף, להוסיף

דובר לא מזוהה:

סליחה שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

להוסיף כן, כן, הרב כן.

ציפה דוד:

אני רוצה,

דובר לא מזוהה:

ציפה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, גברת, רק את השם שלך,

ציפה דוד:

השם שלי זה ציפה דוד,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ציפה דוד:

אני נולדתי בבניין הזה. מגיל 10 אני מתפללת בבית כנסת הזה, כל שבת, מגיל 10, 55 אני עכשיו בת 66 בקיצור, מגיל 10 אני מתפללת שם כל שבת. כל השכנות יורדות שמה לבית כנסת, הן צריכות (לא ברור) קוראים, איזה משהו שצריכים, אני באה ואומרת להם את זה, אין דברים כאלה. אני כל אזכרה, כל שבת, (לא ברור) מה מתפללים, מה עושים. עכשיו אני לצערי הרב בעלי נפטר לפני 4 שנים, אין לנו, אין לי ילדים. זה לא ייתכן שאתם תשאירו אותי בצורה כזאת, דמעות של אלמנה תדעו לכם דבר מאוד חמור, שתדעו את זה. יש הרבה סיפורים עם דמעות על אלמנה, ואני אומרת לכם עכשיו אם אתם תשחקו באש והמשיח כבר מגיע עכשיו, תדעו לכם אתם תגיעו למצבים מאוד חמורים, ואני אומרת לכם זה כבר עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

ציפה דוד:

זה שיושב שמה, וכל אלה שפה, אתם תגיעו למקומות מאוד מסכנים וחשוכים,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

ציפה דוד:

וזה הכול,

אליעזר ראוכברגר:

תודה. תודה, עוד משהו רוצה לומר?

יצחק שטרן:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, שמענו.

רלי חיים:

מה שמך?

אליעזר ראוכברגר:

כן. לא פה, לא פה, תעמוד שמה.

יצחק שטרן:

אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

לא פה, תעמוד שם,

יצחק שטרן:

מהתחלה שאני רואה פה, איך,

אליעזר ראוכברגר:

שמה תעמוד,

יצחק שטרן:

סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

שמה תעמוד, סליחה,

יצחק שטרן:

סליחה,

ישראל קלרמן:

יש סדר פה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה.

יצחק שטרן:

החילונים פה הם יותר עדינים,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה,

יצחק שטרן:

מהדתיים מהיושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, כן,

יצחק שטרן:

תסלח לי,

אליעזר ראוכברגר:

דבר, דבר.

רלי חיים:

מה שמך?

יצחק שטרן:

תן לי לדבר.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אני נותן לך, אתה רק לא מדבר. כל כך,

יצחק שטרן:

למען ציון לא ארשה, ולמען ירושלים לא (לא ברור), ומה שיש אצלי, סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יצחק שטרן:

אני מדבר בשם כל השכנים היקרים, אני לא מבין לא חוקית, ולא לא חוקי, רגע, שטרן יצחק תורה מציון 11, יש לידינו כיכר אלנבי למשל, איזה יזם יבוא, יבוא, או רוצה את הכיכר אלנבי להרוס ולבנות על זה בניינים רמי-קומה, כולם טוענים ובצד, שימור, שימור, שימור וזה היסטורי, פה, פה 80 שנה אני כבר כמעט 50 שנה גרים פה, יהודים יקרים, שמגנים על כל ירושלים, אין אתם רוצים לצער צער בעלי חיים, זה לא רק הבהמות וחיות, זה על אנשים, על תלמידי יש שמה רב חשוב

שיאריך ימים. וכל אחד, כל יהודי יקרים שמגנים על ירושלים, אנחנו מבקשים למען השם, אנחנו גם כן שימור, לא רק אבנים זה שימור, אנחנו אבני קודש, מה אתם רוצים? (לא ברור) אבני קודש בראש כל חוצות, ואתם מזלזלים בנו. (לא ברור) אני מרגיש כמו שאתה יושב בעיריית (לא ברור).

ישראל קלרמן:

למה? למה אתה מדבר ככה?

יצחק שטרן:

בעיריית תל - אביב, אני רוצה, אני רואה את הזלזול, את הזלזול, אתה לא מבין את הכאב, חיים פה באהבה, באחדות יהודים אשכנזים, חסידים, ליטאיים, אנשי עדות המזרח. אל תרימו יד לפני יום ירושלים, תבינו את זה כל כך יום גדול שמודים לשם על רוב רחמיו וחסדיו, תבואו פעם, תראו את איזה אנשים גרים שמה, קצת, איך אתם רוצים לא תוכלו (לא ברור), כתוב, אתם אוכלים על הדם, אתם לא מבינים כן, יש, כן חוקים לא חוקיים, כן חוקי, (לא ברור) אתם מייצגים כאילו עממי תורה, עממי דגל התורה, אבל בחרב פיפיות בידם, איך אתם רוצים להרוס פינת חמד כזאת יפה?

אליעזר ראובברגר:

תודה רבה.

יצחק שטרן:

סליחה,

אליעזר ראובברגר:

תודה רבה.

יצחק שטרן:

עוד לא גמרתי, אני רוצה,

אליעזר ראובברגר:

סיימת, הדיון הסתיים,

יצחק שטרן:

לא סיימתי. באים פה בונים על חשבון,

אליעזר ראובברגר:

אבל יש פה עוד יהודי שרוצה לדבר, אתה מפריע לו,

יצחק שטרן:

תזכרו את המשנה באבות, (לא ברור) שצפה פני (לא ברור), אתם חושבים אתם גדולים, יש לכם כסף, קיבלתם קצת, מרגישים את זה,

ישראל קלרמן:

בוא, בוא, הגזמת כבר זהו,

אליעזר ראוכברגר:

אתה חצוף.

ישראל קלרמן:

אתה חצוף.

אליעזר ראוכברגר:

אתה חצוף.

יצחק שטרן:

אני חצוף?

ישראל קלרמן:

אתה חצוף, זה לא אנחנו, החוצפה הזה.

יצחק שטרן:

תתביישו,

ישראל קלרמן:

תתבייש לך אתה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

תתבייש,

אליעזר ראוכברגר:

תצא מפה,

ישראל קלרמן:

תתבייש,

אליעזר ראוכברגר:

תצא מפה,

ישראל קלרמן:

תתבייש,

אליעזר ראוכברגר:

כן אדוני,

ישראל קלרמן:

למה? אנחנו (לא ברור) במשהו? חצוף, תצא מפה,

יצחק שטרן:

אני רואה,

ישראל קלרמן:

אל תגיד עלינו שום דבר, יש אנשים אחרים (לא ברור) חצוף אחד. מה אנחנו עושים פה?

צחי ברים:

הרב שטרן תחזור בד'.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

שם בשביל הפרוטוקול,

ישראל קלרמן:

חצוף.

אריה כהן:

אריה כהן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני.

אריה כהן:

אני רוצה להגיד, אני דיברתי עם עורכי דיני, ואני מענה פה, וזה שאלה שהציקה פה לוועדה, ואני רוצה לענות על זה, גם בתמ"א/38, וגם בפינוי בינוי החוק אומר, דואגים לדיור מוגן יותר מדייר רגיל. למשל בתמ"א/38, מה?

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד לא אמרת אחרת,

אריה כהן:

רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד לא אמר אחרת,

ישראל קלרמן:

אף אחד לא חולק על זה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא שאל כי אנחנו שואלים שאלות, אבל לא קבענו אחרת.

אריה כהן:

אני עונה, אתה נתת לי רשות לדבר,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אריה כהן:

אז אני עונה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, בבקשה.

אריה כהן:

בתמ"א/38, בונים ללמעלה, משאירים את הדיירים למטה, החוק אומר, שבדיוור מוגן לדייר מוגן, נותנים יותר מאשר דייר רגיל, לא משאירים אותו למטה לסבול. הבן אדם שבונה, הוא צריך לקחת אותו, ולהעביר אותו למקום אחר, לדאוג לו יותר. החוק אומר, זאת אומרת בשתי התוכניות האלו, אני בדקתי את זה, שלדייר מוגן דואגים יותר. עכשיו הוא הבן אדם הזה, לא מדבר איתנו, זה אתם רואים,

אליעזר ראובברגר:

מי זה הוא?

אריה כהן:

רגע, רגע, תנו עד הסוף,

אליעזר ראובברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

אתה אומר שיאשרו, (לא ברור), טוב שאתה אומר (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

מי זה הוא?

ישראל קלרמן:

היזם, הוא מתכוון ליזם,

אליעזר ראובברגר:

היזם, אז תגיד היזם.

אריה כהן:

אני אמרתי לא אתם, אני אמרתי לא אתם,

ישראל קלרמן:

לכן אמרתי לך, (לא ברור) הקודם.

אריה כהן:

אני מדבר, הוא,

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה להגיד? הוא לא מדבר אתכם,

אריה כהן:

אני אדבר, אני אדבר (לא ברור), מדבר יפה, זה ייקח דקה וחצי,

אליעזר ראוכברגר:

גם שתיים וחצי.

ישראל קלרמן:

אני רוצה לשמוע אותו,

אריה כהן:

שנייה אני מדבר,

אליעזר ראוכברגר:

אל תפריע לו. ישראל, אל תפריע לו,

אריה כהן:

תנו לי לדבר עד הסוף, אתם בעזרת השם תבינו,

אליעזר ראוכברגר:

בשמחה.

אריה כהן:

הוא לא מדבר איתנו, סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

אל תגיד הוא, תגיד היזם.

אריה כהן:

היזם,

אליעזר ראוכברגר:

שנדע למי אתה מתכוון.

אריה כהן:

היזם לא מדבר איתם. אנחנו 7, 8 שנים, חיים בתחושות של איום, (לא ברור). יש פה בן אדם, שהוא הבן אדם שלו, קוראים לו אביחי, הוא מאיים עלינו, הוא מדבר, הוא לא גובה כסף מאנשים בכוונה, כדי לתת לאנשים הרגשה שהם לא פה. הגברת שלי, מנהלת סמינר גור בירושלים, היא, אני את הבית שלי הפקרתי בחודשי ניסן אייר למען תושבים ששברו להם את הבית בערד, בבית שמש, אתם יודעים זה, אתם חברי הוועדה, אישרו לעזור לאנשים שלא תושבי ירושלים בכלל. ישבה, היא רתמה את כל הסמינר, הפקרתי את הבית שלי בראש חודש ניסן, מי שיודע מה זה ערב פסח, למען אנשים שחיים בסיכון על הבית שלהם. שברו להם את הבית איראן,

ישראל קלרמן:

שמענו, נו. הלאה,

אריה כהן:

אנחנו 8 שנים, חיים בפחד הזה, שאדם מגיע ומאיים עלינו, שהוא יוציא אותנו מהבית. עכשיו לנו אין אפשרות לעזור, לדבר איתו בכלל, הוא לא רוצה להיפגש, באים אנשים דרכי שלום, אנחנו מוגנים בחוק. רק אתם יושבים פה, ודאגתם לנו, באמת שמתם את זה בחוזה, אתם היחידים שיכולים עכשיו לא לתת לו לדרוס אותנו, ובתור אנשי ירושלים, דואגים לציבור, אני קורא אתכם,

ישראל קלרמן:

נכון,

אריה כהן:

לא לאשר את ה - ,

אריאל גולן:

ונמשיך לדאוג לכם,

ישראל קלרמן:

זה מה אנחנו עושים,

אריה כהן:

בסדר.

אליעזר ראובברגר:

אז תגיד,

ישראל קלרמן:

תודה רבה,

אליעזר ראוכברגר:

לזה שדיבר קודם שאפשר גם לדבר אחרת, אפשר לדבר לעניין,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז,

אליעזר ראוכברגר:

ולא להשמיץ, ולא לדבר בטינופת, כזאתי. מי שדיבר קודם, אתה בסדר, אתה דורש, אני אגיד לך מה אתה אומר, אתה אומר בעצם מה שאמר העו"ד בריק, החלטתם בוועדה משהו, תעמדו אחרי,

ישראל קלרמן:

בדיוק, תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

זהו, ברור. אנחנו דרך אגב לא חושבים אחרת.

אריה כהן:

מצוין.

אליעזר ראוכברגר:

לא חושבים אחרת.

אריה כהן:

את המילים האלה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

צחי ברים:

מצוין,

אריה כהן:

אני רציתי שתדעו את זה,

אליעזר ראובברגר:

בסדר,

אריה כהן:

שהילדים שלנו חיים בפחד.

אליעזר ראובברגר:

תודה רבה לכולם, ניכנס לדיון פנימי.

אריה כהן:

רגע אחד,

אליעזר ראובברגר:

תודה רבה.

אריה כהן:

רגע אחד, אני מבקש, אני מבקש,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, זהו עזוב.

אריאל גולן:

אנחנו שולחים,

אליעזר ראובברגר:

אין צורך, אין לי צורך, בושה וחרפה. טוב, תודה רבה אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה.

ישראל קלרמן:

זהו,

אליעזר ראובברגר:

ישראל, אנחנו סיימנו ניכנס לדיון פנימי.

ישראל קלרמן:

אבל שמענו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, ניכנס לדיון פנימי, תודה, סיימנו,

ישראל קלרמן:

חברים,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לכולם, כל טוב. כל טוב.

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל נשמע, עו"ד בריק, תודה.

ישראל קלרמן:

אתה נשאר?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, ברור.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

אנחנו רגועים,

עודד:

(לא ברור) להגיד, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בוא,

ישראל קלרמן:

כל טוב,

עודד:

מדם ליבו, אנחנו,

אליעזר ראובברגר:

גם מדם ליבו, לא מדברים,

ישראל קלרמן:

לא מדברים ככה. הוא זלזל? ההוא מזלזל, אנחנו מזלזלים?

אליעזר ראובברגר:

אתה ראית מה שהוא זלזל ממני,

עודד:

חס וחלילה.

אליעזר ראובברגר:

בוא,

ישראל קלרמן:

זה הכול.

יוחנן וייצמן:

פעם נותן הרצאה לסטודנטים, זה שיעור, מה לעשות.

אליעזר ראובברגר:

אני קיבלתי כסף?

ישראל קלרמן:

שלא יחזור לפה. אתה דיברת מה שדיברת, תצא החוצה.

אליעזר ראובברגר:

חצוף.

יצחק שטרן:

(לא ברור).

(מדברים ביחד ברקע)

אליעזר ראוכברגר:

מנוול, חצוף. חצוף. טוב.

יוחנן וייצמן:

שיעור, איך,

הילה בכר:

טוב,

יוחנן וייצמן:

בן אדם שרוצה לעזור לך,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, גברתי. כן, חברתי.

זוהר אמיר:

זוהר, זוהר אמיר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה. כן,

זוהר אמיר:

רותם ישב עם החבורה, שהגיעה לפני יומיים, איתו. באמת היזם לא פנה אליהם, לא שמענו שהוא פנה,

אליעזר ראוכברגר:

רותם גם מנהל שלה.

זוהר אמיר:

כן,

יוחנן וייצמן:

היזם לא פנה אליכם במהלך כל השנה?

ישראל קלרמן:

כל שנה לא דיברתם?

זוהר אמיר:

לא דיברו איתנו. בעיקרון זה מקרה מאוד מיוחד, שאנחנו לא מתעסקים בו, זה שמתם את הסעיף, אנחנו לרוב לא מתעסקים בדברים האלה. אבל מה שכן, אנחנו נשמח לקבל, נשמח, אנחנו מבקשים לקבל באמת תיאום, פרוטוקול תיאום הידברות מול הבית כנסת, לוודא שהמסמך הזה, כלול, אני יודעת שהבית כנסת זה לא קשור, אבל עדיין נדבר איתם, לשמוע, שגם תוך כדי תקופת הבנייה, מה, מה הם הולכים לעשות, מבחינת נגישות של כל העניינים סביב הבית כנסת, שזה אם באמת יהיה תמ"א, לראות שזה מתממש. אנחנו מבקשים קיום כנס, כנס של שיתוף ציבור. מול הדיירים כמובן,

ישראל קלרמן:

רלי, שלחת רק לבועז, או גם לזה?

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת,

רלי חיים:

אז מה?

ישראל קלרמן:

רק בועז,

רלי חיים:

רשומים במערכת, כן, רק בועז.

ישראל קלרמן:

בעיה, בסדר.

זוהר אמיר:

אנחנו מבקשים כן לשיתוף ציבור, לשמוע שהם מציגים את התוכנית, שהם יקבלו את המענים גם בתקופת הבנייה, וגם הפיננסי אם באמת יממשו את התמ"א/38, גם כן אנחנו מבקשים הסכמת נציגות, הסכמת עו"ד, (לא ברור) הציבור, מה זה?

רלי חיים:

כנס ציבור.

זוהר אמיר:

שיתוף ציבור,

רלי חיים:

שיתוף.

זוהר אמיר:

שיתוף ציבור, אנחנו רוצים שידברו על התוכנית, ממש כמו שבכל תוכנית מגיעה אליהם לשמוע על המענים שנתנו להם בתקופת הבנייה, והפינוי, הסכמת עו"ד, הסכמת נציגות, לצד הגשת החומרים החברתיים. אתם שומעים אותי?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

זוהר אמיר:

נספח כלפי התקשורת, כל זה להגיש אלינו, גם כן אנחנו מבקשים את המענה,

יוחנן וייצמן:

אבל זה לא המצב, אין פה פרטי התקשורת, הם,

זוהר אמיר:

אם באמת אנחנו צריכים להביא חוות דעת, אנחנו צריכים פרטי התקשורת, אנחנו צריכים לבדוק את (לא ברור) זה מה שאני אומרת.

יהודה פרוידגר:

אבל אין להם סקר חברתי.

זוהר אמיר:

אנחנו צריכים תוכנית ליווי של האזרחים הוותיקים, והצרכים מיוחדים, וגם אנחנו מבקשים את כל ה - , את כל ההסכמות של כולם, סליחה. תיעוד להיקף ההסכמות.

צחי ברים:

מה שהיא אומרת הסכמת עו"ד בעצם.

זוהר אמיר:

בעצם זה כל החומרים החברתיים הנדרשים. כמו חוות דעת רגילה.

צחי ברים:

אני שואל,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבותי, אני מה שאני מציע זה ככה, קודם כל היזם, אני בדקתי, למה הוא לא פה, הוא אומר שהוא לא קיבל זימון בכלל,

רלי חיים:

שלחנו לו.

אליעזר ראוכברגר:

הוא קיבל, האדריכל, אני דיברתי על היזם. אחד מהם, אני לא מכיר את כולם, (לא ברור) הזכירו פה שמות של אנשים שאני לא יודע מי הם בכלל. ואם הם עוברים פה עכשיו, אני אפילו לא יודע, לא יודע לזהות שהם הם, לא מכיר אותם. אחד, היזמים, אני כן מכיר. אני בדקתי מולו, אומר לו - ,

רלי חיים:

לא שלחנו? שלחנו,

אליעזר ראוכברגר:

הם לא הכינו אפילו תשובות להתנגדות, כי הם לא,

רלי חיים:

(לא ברור) אמר בתוך המערכת,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אין לי טענות אני אומר עובדות. לא חלילה טענות.

רלי חיים:

לא, אז רק אני אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

אחד. שתיים, מה שאומר, מה שאומר עוד דבר, זה שמוכנים ללכת לבוררות בבית דין,

צחי ברים:

מי אומר?

אליעזר ראוכברגר:

היזם, שאני מכיר אחד היזמים שאני מכיר,

צחי ברים:

חשבת, אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע לדחות את ההכרעה, כן, אנחנו לא יכולים עכשיו לקבל את ההחלטה, אני מציע לדחות את ההכרעה, ואנחנו מבקשים מהיזם שיעמוד מול הדיירים בהתאם להחלטה שאנחנו קיבלנו בעבר,

יוחנן וייצמן:

החלטה, החלטת ההפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

החלטת ההפקדה.

זוהר אמיר:

הפקדה מולנו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר. הפקדה, הפקדה בוצעה, עכשיו אנחנו בהתנגדויות. אני אומר שיעמדו מול הדיירים בכל הנושא של התיאום מולם,

יהודה פרוידגר:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

הצרכים שלהם, מה הוא נותן להם, ומה הוא לא נותן להם, והדבר הכי חשוב, זה שהם הוא אומר היזם, אני מוכן ללכת לבוררות בבית דין, מדובר פה ביהודים חרדים, ומדובר פה ביזם, שילכו לבית דין, ומה שיגיעו לבית דין, (לא ברור) בעצם השיתוף ציבור יעשה דרך בית הדין,

זוהר אמיר:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

כל מה שיגיעו להחלטת בית הדין, הוועדה כמובן תקבל את זה, מה שלא יוחלט בבית הדין,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהדיירים יקבלו בבית הדין הם יקבלו, מה שהיזם יקבל בבית הדין, יקבל.

יוחנן וייצמן:

ושלום.

אליעזר ראוכברגר:

ובא לציון גואל, שיביאו את זה אלינו, קומפלט כמו שזה, ואנחנו נענה.

יוחנן וייצמן:

נאשר את התמ"א.

יהודה פרוידגר:

אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

אין עכשיו תמ"א, התמ"א לא, התמ"א אפילו לא נמצאת פה בהיתר, היא רק בתיק המידע, בכלל.

זוהר אמיר:

אני הראיתי גם הצענו את יחידת הגישור, יש לנו יחידה עירונית לגישור, גם,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע. בגלל שזה יהודים חרדים, ורבנים,

אמנון ארבל:

זה נגמר, זה נגמר.

אליעזר ראוכברגר:

ורבנים וכל זה, ימשיכו,

אמנון ארבל:

להגיש,

אליעזר ראוכברגר:

אז שילכו ל - , איך אומרים? לזה,

הילה בכר:

לא קשור, אבל זה לא קשור.

יהודה פרוידגר:

לייזר,

הילה בכר:

זה לא מספיק טיוטה,

יהודה פרוידגר:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה תב"ע לקווי בניין, זה לא התמ"א בכלל. אנחנו לא בהיתרים פה.

יהודה פרוידגר:

אני רוצה משהו, להגיד בכל אופן, בוודאי שיהיה טוב, אם יגיעו לבית דין, ויהיה החלטה של בית דין,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יהודה פרוידגר:

אני רוצה שב - , באת ב - , שיהיה כתוב בהחלטה שיהיה כתוב בהחלטה, הבית דין לא רק ידון (לא ברור), כמה פיצוי מגיע לכל משפחה, שיתייחס לכל הנקודות שחשוב, בוודאי,

יוחנן וייצמן:

ברור,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

יהיה ממילא,

ישראל קלרמן:

יש לך ספק?

אליעזר ראובברגר:

בוא יהודה,

ישראל קלרמן:

את הכול,

אליעזר ראובברגר:

בגלל שהם יטענו את זה שמה. זה הם יטענו. מה הזכויות שלהם, מה מגיע להם,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) טובים.

אליעזר ראובברגר:

מה לא מגיע להם,

ישראל קלרמן:

פרוידגר אומר (לא ברור), מה לעשות.

יהודה פרוידגר:

קודם כל,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא,

אליעזר ראובברגר:

לא, ישראל,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

הוא לא התכוון לבית דין לשכירות, הוא התכוון בית דין,

ישראל קלרמן:

בית דין רבני, מה?

יוחנן וייצמן:

הכוונה שלו (לא ברור) בד"ץ.

אליעזר ראובברגר:

שילכו (לא ברור) לרב, בית דין לממונות, יש הרבה שילכו. היא התפקיד שלה, יהודה, יהודה,

יהודה פרוידגר:

כן,

אליעזר ראובברגר:

הרי התפקיד שלה, זה בעצם לדאוג לדיירים, עכשיו הדיירים, איך אומרים? לדאוג לעצמם הם לא יודעים, מה היא יודעת יותר טוב מהם על מה? מה הצרכים שלהם?

ישראל קלרמן:

נכון.

אליעזר ראובברגר:

כמו הבית כנסת, כמו זה, דרך אגב עוד דבר, שזה אמנם לא בתוכנית הזאת, סליחה שאני אומר, שבכל מקרה, בית הכנסת על כל חלקיו, יישמר.

ישראל קלרמן:

זה אמרנו,

אליעזר ראובברגר:

עזרת נשים לא, אני לא יודע, מה זה משנה? יכול להיות שיפתרו את הבעיה,

יוחנן וייצמן:

הבית כנסת זה הנושא השולי פה.

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, זה לא נושא שולי.

יהודה פרוידגר:

מה שאני מתכוון,

יוחנן וייצמן:

זה ייפתר.

אליעזר ראוכברגר:

אל תגיד נושא שולי.

יוחנן וייצמן:

לא זה הנושא. לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא זה הנושא,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל הבעיה המרכזית.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא הבעיה בתוכנית הזאת, אנחנו כבר החלטנו בעבר, ואמי הכניס את זה גם בהמלצת מהנדס העיר, שהבית כנסת יישמר, הן בזמן הבנייה, וקל וחומר,

ישראל קלרמן:

יפה.

אליעזר ראוכברגר:

לגבי העזרת נשים, גם צריך לשמור.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה עזרת נשים? או עזרת גברים?

יהודה פרוידגר:

מה אתה?

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה חלק (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

זה לא תמיד הדיירים, הם גם צריכים, הם צריכים את (לא ברור).

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

מה צחי?

צחי בריס:

אני רוצה להעלות את הצד (לא ברור) שאמר הקווי בניין,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לראות שהיה ככה בבית דין. צחי,

צחי בריס:

הוא סתם היה, לא סתם אני אומר את זה,

ישראל קלרמן:

הוא רוצה לראות את הקווי בניין,

אליעזר ראוכברגר:

כן, צחי, מה רצית?

צחי בריס:

לפני שהוא דוחה את זה, אני רוצה לדעת אבל מבחינת המבקש, שהוא דיבר על (לא ברור),

הילה בכר:

אני אפתח אני אראה לכם,

צחי בריס:

נכון?

אליעזר ראוכברגר:

על השטחי ציבור?

הילה בכר:

על הקווי בניין,

צחי ברים:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכול,

יוחנן וייצמן:

העירייה צריכה, הוא העלה סוגיה שצריכים לדברים עליו לא הרגע,

צחי ברים:

זה מה שאמרתי,

יוחנן וייצמן:

האם העירייה בכלל מוכנה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

האם עיריית ירושלים מוכנה שבסוף מחר נמכור את מגדל המים, להוסיף מטרים.

הילה בכר:

(לא ברור) מגדל המים.

צחי ברים:

הרי זה שיכון הרבנים?

יוחנן וייצמן:

עיריית ירושלים מחר יהיה טכנולוגיה שתאפשר לנו כמו מרכזי הבזק,

הילה בכר:

זה לא עיריית ירושלים, זה הגיחון.

אמנון ארבל:

זה מגרש ענק.

צחי בריס:

לא, לא, אבל,

יהודה פרוידגר:

גם,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה,

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

כל השאלה שלי,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

כמה חנייה?

אמנון ארבל:

מה חנייה?

אמנון ארבל:

לא יודע, הם אמרו פה,

יוחנן וייצמן:

עזוב, מי צריך פה חניות? עזוב.

אליעזר ראוכברגר:

צריך חניות, מה? לא צריך?

צחי בריס:

אני שואל אם הם נוגעים בקווי בניין,

ישראל קלרמן:

למה? איך זה נוגע אליך?

הילה בכר:

הקווי בניין צמודים לחזית הקדמית, ומאחורה מאפשרים, הנה הצהוב. הנה, הכחול, תעבור עוד עם התכלת, אתה רואה את התכלת?

אמנון ארבל:

זה זה,

הילה בכר:

זה,

אמנון ארבל:

מציעים פה תוספת.

הילה בכר:

זה נקבע 4 מטר מגבול המגרש, בחלקים מסוימים, ומאחורה, וקרוב יותר למגדל המים.

יוחנן וייצמן:

לא, לא דיברנו על זה.

הילה בכר:

לא דיברנו, וגם אנחנו הצענו לקבל חלק מההתנגדויות, לעניין קווי הבניין,

אמנון ארבל:

זה בסדר? לייזר,

הילה בכר:

אבל אם אתם לא רוצים לקבל עכשיו החלטה, זה לא משנה.

צחי ברים:

בגלל שלא מקבלים עכשיו החלטה, זה לא בעיה, אבל אני אסביר לך מה הבעיה,

אליעזר ראוכברגר:

הם אומרים שהם לא זומנו. אמי, הם אומרים שהם לא זומנו.

אמנון ארבל:

אבל יש זימון.

אליעזר ראוכברגר:

האדריכל זומן.

הילה בכר:

לא, אליעזר סליחה, רגע, רגע, אני רוצה להגיד, שהזימון הוא על בסיס מה שהם מזינים במערכת.
אם שם היזם את המייל שלו, האדריכל, זה כן,

יוחנן וייצמן:

זה בסדר. לא, העירייה לא עשתה עוול,

הילה בכר:

לא, אנחנו פעלנו כמו שצריך. אני לרגע שכחתי את השם.

אליעזר ראוכברגר:

לא, רגע, עמנואל. אמי, אמי, אני רוצה שתדגיש פה גם את הנושא, היזם, היזם מביע נכונות, היזם
בהודעה לוועדה הביע נכונות,

יוחנן וייצמן:

הוא אמר את זה ללייזר בטלפון.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הוא כתב לי את זה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, כתב.

אליעזר ראוכברגר:

יש לי את זה בכתוב, לא בטלפון. הביע נכונות ללכת מול הדיירים לבוררות בית דין, הוועדה מברכת על כך,

יוחנן וייצמן:

הבית דין צדק.

אליעזר ראובברגר:

כן, בית דין בוודאי, הוועדה מברכת על כך, ותשמח לקבל, לידיה את החלטת בית הדין, בטרם, תשוב ותדון בנושא, לקבלת (לא ברור), זה הכול.

הילה בכר:

טוב, זהו? אליעזר.

אליעזר ראובברגר:

טוב, תודה רבה לכולם, הישיבה נעולה.

הילה בכר:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

סיימנו.

סיום הדיון